



မြတ်ဗုဒ္ဓ  
၂၅၅၇

မြတ်ဗုဒ္ဓ



ဝိပဿနာ နိဗ္ဗာန် ဝိပဿနာ

၇

# เรื่อง หีบ หีบน้ำ เล่ม ๑

## ที่ปรึกษาภิตติมศักดิ์

พระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อดัมมชโย)

## ที่ปรึกษา

พระครูสมุห์วิษณุ ปญญาทีโป

พระครูใบฎีกาอำนวยศักดิ์ มุนิสกุโก

พระไชยยศ ยสวโร

พระถวัลย์ศักดิ์ ยติสกุโก

รัตนารักษ์ ชุนหรัศม์

## บรรณาธิการ

พระมหาไพโรจน์ ปุญญาภาโส

พระสรวิน กวิฑูโต

กมลรัตน์ ฉัตรกันภัย

ศุภมิตร ศิริมาตย์

## ออกแบบปก

พระศิริพงษ์ สิริวิโส

พระพนมชัย อุตตชโย

## พิสูจน์อักษร

พระมหาอรุณพล กุลสิทฺโธ ป.ธ.๙

พระมหาธีระชัย อิชชโย ป.ธ.๙

พระมหานภดล คมภิธมฺโม ป.ธ.๖

## ประสานงาน

ภักตร์สรณ์ ลักษณะธนากุล

วินัส กันโสภณ

## ภาพถ่าย

ศุภณัฏฐา

## ภาพวาดสีน้ำ

พระมหาอภิรักษ์ ยโสธโร

พระภูษิต ยุติวิฑู

พระมงคล ภาททมฺจโคโล

อาสาศมฺคร กองพุทธศิลป์

## จัดรูปเล่ม

นิธิพร เพ็ชรทองศรี

## จัดทำโดย

ใจ...หยุด ๒๔ น.

## พิมพ์ที่

บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

## พิมพ์ครั้งที่ ๑

วันออกพรรษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ วันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑

## คำนำ

“ยิ่งยากต้องยิ่งง่าย” เล่ม ๑ (สรุปโอวาทประจำวันของปี พ.ศ. ๒๕๕๗) เป็นหนังสือที่รวบรวมสรุปโอวาทอันทรงคุณค่าของคุณครูไม่ใหญ่ เพื่อให้ผู้อ่านทุกท่านได้ซาบซึ้งและทบทวนถึงเรื่องราวานบุญต่าง ๆ ที่คุณครูไม่ใหญ่ได้เมตตากล่าวไว้ตลอดช่วงปีที่ผ่านมา

ไม่ใช่เพียงเท่านั้น...หนังสือเล่มนี้ยังจะทำให้ทุกท่านเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างบารมีและประพฤติปฏิบัติธรรมยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกด้วย

โดยทางผู้จัดทำมีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้ผู้อ่านทุกท่านได้เห็นภาพเรื่องราวานบุญต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากขึ้น จึงได้วาดภาพประกอบหนังสือเป็นภาพวาดสีน้ำที่สวยงามมาพิมพ์ประกอบในหนังสือเล่มนี้ด้วย

๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

คณะผู้จัดทำ

|                    |     |
|--------------------|-----|
| ๐ มกราคม .....     | ๗   |
| ๐ กุมภาพันธ์ ..... | ๓๓  |
| ๐ มีนาคม .....     | ๔๕  |
| ๐ เมษายน .....     | ๕๗  |
| ๐ พฤษภาคม .....    | ๗๙  |
| ๐ มิถุนายน .....   | ๙๕  |
| ๐ กรกฎาคม .....    | ๑๐๙ |
| ๐ สิงหาคม .....    | ๑๒๓ |
| ๐ กันยายน .....    | ๑๓๗ |
| ๐ ตุลาคม .....     | ๑๕๙ |
| ๐ พฤศจิกายน .....  | ๑๗๓ |
| ๐ ธันวาคม .....    | ๑๙๓ |

สรุปโอวาทประจำวัน  
มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗



ธาวรรณ  
จิตรกร

# เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

ตักบาตรปีใหม่ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑



วัดตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ณ จันทธรรม มหาธรรมกายเจดีย์

## > วันพุธที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อบอกให้ลูกทุกคน ห้ามเจ็บ ห้ามป่วย ห้ามตาย ให้แข็งแรง  
สดชื่นเบิกบานอย่างเดียว ให้ธรรมะละเอียดตั้งแต่วັນนี้ และให้ละเอียดยิ่ง ๆ  
ขึ้นไปเลยนะ

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พรุ่งนี้ก็วันที่ ๓ แล้ว เดียวก็จะสิ้นปีอีกแล้ว วันเวลาผ่านไปเร็วมาก  
ลูก ๆ ต้องเอาประโยชน์ตนด้วย อย่ามัวแต่ยุ่งงานหยาบจนปล่อยปละ  
ละเลยในการทำสมาธิเพียรที่จะฝึกใจให้หยุดให้นิ่งให้ละเอียดกัน

เริ่มต้นจากการแช่ท่อนี้แหละ ที่เป็นเหตุให้กิเลสเข้ามาบังคับได้ง่าย  
ถ้าเพลอเมื่อไร เป็นเสร็จทุกราย

บุญโปรยดอกดาวรวย ลูกก็ต้องทำให้ลูกหลักวิชาให้เรานึกน้อมบูชา  
ธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่ นึกถึงท่านเอาไว้ที่ศูนย์กลางกาย อารามณา  
ให้ท่านกลั่นกาย วาจา ใจของเราให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ ให้มีความปลื้ม  
ปีติมาหล่อเลี้ยงใจ ต้องปลื้มให้ได้ตลอดนะลูกนะ

## > วันศุกร์ที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ ผู้นำบุญบางคนมาโปรยกลีบดอกดาวรวย ยังไม่ถูกหลัก  
วิชา ยังตระหนี่บุญอยู่ คือ รับดอกดาวรวยไป ๔ ถุงแล้วนำไปเก็บไว้ โดย  
ไม่แจกจ่ายใคร อย่างนี้เรียกว่ายังตระหนี่บุญอยู่ ขณะที่ชาวเมียนมาร์เขามา  
โปรยกลีบดอกดาวรวยกันเป็นร้อยคน นั่งรถเบียด ๆ กันมา ได้ดอกดาวรวย  
๑ ถุง แบ่งกันคนละไม่กี่กลีบ แต่เขาแบ่งปันกันอย่างทั่วถึง ปลื้มปีติในบุญ  
กันน้ำหูน้ำตาไหล ก้มกราบพระพุทธรูปกับพื้นด้วยความปลื้มใจ ชาว  
เมียนมาร์เขาบอกไม่อยากจะกลับเมียนมาร์ เพราะที่เมียนมาร์ไม่มีอย่างนี้  
เขาต้องการที่จะได้กราบพระที่ท่านมาเดินธุดงค์กันมากมายแบบที่เมืองไทย

แล้วชาวเมียนมาร์เขาก็เกิดกุศลศรัทธา แบ่งกลีบดอกดาวรวยคนละกลีบ สองกลีบ ให้กับผู้นำบุญที่เก็บกลีบดอกดาวรวย ๔ ถุงอยู่ เพื่อให้ไปโปรย และจะได้บุญเยอะ ๆ ด้วยกัน ไม่รู้เป็นการสอนทางอ้อมรีเปล่า ซึ่งผู้นำบุญที่เก็บกลีบดาวรวยอยู่ ๔ ถุง กลีบแจกไม่เป็น คิดแต่ว่าจะโปรยเยอะ ๆ แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งผิดหลักวิชา ชาวเมียนมาร์เขาได้คนละไม่กี่กลีบ แต่สามารถแบ่งกันอย่างทั่วถึง ที่ทำงานอยู่ที่โรงงานแถวมหาชัย แต่งชุด ชาวเมียนมาร์อย่างสวยงาม มากันเป็นร้อย ผู้นำบุญชาวเมียนมาร์ ได้รับ นโยบายให้ไปชวนชาวเมียนมาร์มาช่วยกันโปรยดอกดาวรวยต้อนรับพระ ถุดงค์ แบ่งเป็นชุด ๆ หมุนเวียนกันมา เพราะว่าชาวเมียนมาร์ เขาต้อง ทำงานรับค่าแรงเป็นรายวัน จึงต้องทำตามกติกារของโรงงาน แต่ก็อยาก ได้บุญ จึงหมุนเวียนกันมา ชาวเมียนมาร์บอกว่า อย่าไปเอาเงินของ หลวงพ่อ อย่าไปเอาเงินวัด จึงเช่ารถกันมาเอง พอขากลับก็รวบรวมปัจจัย คนละเล็ก คนละน้อย เพื่อนำมาถวายพระ นี่คือชาวเมียนมาร์

ส่วนผู้นำบุญที่เก็บดอกดาวรวยอยู่ ๔ ถุง คงลืมไป คิดจะเอาบุญ เยอะ ๆ กลายเป็นตระหนี่บุญ ยังไม่ถูกหลักวิชา อาจเป็นเพราะเป็นวัน แรก จึงยังไม่มีคำแนะนำ ซึ่งหลวงพ่อก็เคยบอกไปแล้วให้กระจายบุญ ให้ ไปชักชวนคนใหม่ ๆ มาโปรย เจอใครก็ชวนให้มานั่ง เอากลีบดอกดาวรวย ให้เขา เพื่อเอาไปโปรย ไม่ใช่เรามาโปรยเองคนเดียว กลายเป็นตระหนี่บุญ ได้บุญไม่เต็มที และต้องรักษาใจให้ใส ๆ ขนาดเด็ดดอกไม้ยังสะเทือนถึง ดวงดาว แต่เราเด็ดเอาดาวมาจากฟ้ากันเลย จะสะเทือนไปถึงไหน?

## > วันเสาร์ที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่ปลื้มชาวไทยใหญ่มาก ชาวไทใหญ่อยู่ที่แม่สาย จ.เชียงราย บริเวณรอยต่อเมียนมาร์ เขาเก็บเงินทั้งปีที่ได้มาจากการขายข้าวโพด และ ผลิตผลทางการเกษตรเพื่อให้ได้เงิน ๗๐๐ บาท นำมาเป็นค่าเดินทาง เพื่อ มาโปรยกลีบดอกดาวรวย มากัน ๔ คันรถบัส เขาปลื้มกันมาก มาเพื่อการ โปรยกลีบดอกดาวรวย เขาารู้สึกว่าการมาครั้งนี้คุ้มค่ามาก ๆ เขาจะเคารพ เทิดทูนพระภิกษุมาก เห็นพระเดินธุดงค์ก็ดีใจ มาเพื่อเอาบุญอย่างเดียว

ตั้งใจกันทุกคนเลย ระหว่างทางที่ได้ไปโปรย แม้ว่าจะเหนื่อย จะเลอะเทอะอย่างไร พวกเขาก็ไม่รู้สึกละอะไรเพราะปล้มในบุญเป็นอย่างมาก

ความจริงก็เป็นอย่างที่หลวงพ่อบอกไปว่า เต็ดดอกไม้ยังสะเทือนถึงดวงดาวได้ เต็ดดอกดาวรวยก็จะสะเทือนไปทั่วภพสามเลย สะเทือนไปหมด ตลอดทั่วจักรวาล ลูกต้องตั้งใจทำหน้าที่ ให้ปล้มปีติใจ เพราะเป็นการน้อมบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร เราต้องดักดวงบุญกันให้เต็มที่

## > วันอาทิตย์ที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อปล้มชาวไทยใหญ่มาก เก็บเงินทั้งปีเพื่อเป็นค่ารถสำหรับมาทำบุญโปรยกลีบดอกดาวรวย ออกเดินทางกันมาเพื่อการนี้โดยเฉพาะเมื่อมาเห็นพระเดินชุดงค์ ก็ดีใจเหมือนกับชาวเมียนมาร์ ดีใจยังไม่อยากกลับเมียนมาร์ เมื่อสักครู่นี้คุยกับชาวไทยใหญ่ ถามเรื่องภาษาไทยใหญ่ว่าเหมือนกับคนภาคเหนือไหม? ชาวไทใหญ่ตอบว่า พูดกันคนละอย่างเลย ภาษาไม่เหมือนกับคนภาคเหนือ พวกเขามากันเกือบสองร้อยคน กลับไปแล้วจะชวนญาติพี่น้องชุดใหม่ได้หมื่นเวียนกันมา

งานชุดงค์จึงกลายเป็นงานเทศกาลชาวพุทธประจำปี มากันหลากหลายภาษา ความเคารพพระของชาวไทยใหญ่กับชาวเมียนมาร์เรียกได้ว่าเป็นระดับสุดยอด ชาวไทยน้อยของเรายังห่าง เวลาชาวไทยใหญ่เจอพระชุดงค์เขากราบลงที่พื้นเลย และถอดรองเท้าเข้ามาในลานธรรมวิหารคด หลวงพ่อเห็นแล้วน้ำขึ้นใจ

## > วันจันทร์ที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“ชาวไทยใหญ่เขาพรหოდทนลุยเอาบุญตลอดกันหลายวันแล้ว ตอนกลางคืนก็รับบุญเด็กกลีบดอกดาวรวย เต็ดไปเรื่อย ๆ พอเที่ยงคืน เขาก็ไปช่วยกันแพ็คข้าวจนถึงตีห้า หกโมงเช้าก็ไปโปรยกลีบดอกดาวรวยต่ออีก

# วันมหาศีล ๕๐๐ ปี

ตักบาตรปีใหม่ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑



หลวงพ่อกถามเขาว่า “แล้วเอาเวลาที่ไหนไปพัก” เขาบอกว่า “พักในรถระหว่างเดินทางนั่งรถขาไปและขากลับ” เขาบอกอยากได้บุญกลับไปมาก ๆ มาเอาบุญ อะไรทุกอย่างที่เป็นบุญเขาปลื้มไปหมดทุกอย่าง ซึ่งมหัศจรรย์มาก พรุ่งนี้พวกเขาจะกลับกันแล้ว แต่จะไปเปลี่ยนให้ญาติพี่น้องชุดใหม่มาอีก ซึ่งเขาเป็นแบบนี้กันทั้งทีม หลวงพ่อดูหน้าแต่ละคนดูสดใส ดูไม่ออกว่าอดหลับอดนอนกันมาลีห้าวแล้ว ระหว่างที่เขาไปรยกลีบดอกดาวรวยต้อนรับพระธุดงค์ก็กล่าวสาธุ ปลื้มปีติกัน เขาปลื้มในทุก ๆ บุญ ซึ่งชาวไทยใหญ่ทางแม่สายนี้ จะออกนอกพื้นที่แต่ละครั้งก็ต้องทำเรื่องขออนุญาต พอถึงกำหนดเวลากลับ ก็ต้องกลับตามเวลาที่ขออนุญาตออกมานอกพื้นที่ แต่พวกเขาก็ยังดูสดใสกันมาก

ส่วนอีกชุดเป็นชาวมอญที่อยู่ในเมียนมาร์ทำงานที่มหาชัย ได้พาแม่ชีชาวเมียนมาร์มาด้วย หลายท่านแต่งชุดสีชมพูดูเป็นระเบียบเรียบร้อย เขาตั้งใจมาแสวงบุญกันจริง ๆ แດจะร้อนอย่างไรก็อดทนเพื่อเอาบุญจริง ๆ เขาปลื้มกันมาก ชาวเมียนมาร์บอกว่า ยังไม่อยากจะกลับไปเมียนมาร์ ซึ่งเขาจะมีความเคารพ และศรัทธาพระมาก ทำอย่างไรเราจะได้อย่างนั้นบ้าง คำพูดจะใส ๆ ตรง ๆ สมัยก่อนหลวงพ่อบุญแต่คนใส ๆ แบบนี้ ห้าสิบปีผ่านไปมันแตกต่างจากเมื่อก่อนมาก ซึ่งเกิดจากสังคมเปลี่ยนไปเป็นวัตถุนิยมเมื่อก่อนชาวไทยจะใส ๆ ซื่อ ๆ ดีกว่านี้ เมืองไทยน่าอยู่กว่านี้มาก ถึงแม้ว่าจะไม่สะดวกสบายเท่าสมัยนี้ เวลาหลวงพ่อบุญไปต่างจังหวัดจะมีความสุขมาก มีสามิภรรยาชาวเมียนมาร์คนหนึ่ง ฝ่ายภรรยาอยู่เมียนมาร์แต่สามิมายังมาหาเขาในเชียงใหม่ ในเมืองไทย ทำงานส่งเงินไปให้ภรรยาเพื่อฝากให้ไปทำบุญกับวัดในเมียนมาร์ สามิภรรยาคนนี้ใส ๆ ซื่อ ๆ เขาจะคอยบอกภรรยาอยู่บ่อย ๆ ไม่นอกใจภรรยา บอกภรรยาว่าไม่ต้องทำงานอะไร ตัวเองจะคอยหาเงินส่งไปให้ใช้ ต่อมาเมื่อเหตุทำให้ภรรยาต้องมาหาสามิที่เมืองไทยเพราะสามิเปลี่ยนไป เมื่อมาถึงเมืองไทยแล้ว ตัวเธอก็ได้มาเล่าเรื่องนี้ให้กับผู้นำบุญคนหนึ่งฟัง ซึ่งผู้นำบุญก็ถามว่า สามิเปลี่ยนไปอย่างไร ตัวเธอบอกว่า “สามิสอนให้ท่อง สัมมา อะระหัง” ซึ่งตนเองก็ไม่เข้าใจจึงมาหาที่เมืองไทย และได้ไปร่วมไปรยกลีบดอกดาวรวยด้วย ซึ่งเธอก็ปลื้มมาก ผู้นำบุญของเราถามภรรยาชาวเมียนมาร์ผู้นี้ว่า “สามิคุณนะ ขอได้มั๊ย” ภรรยาชาวเมียนมาร์ถามว่า “ขอไปทำอะไร” ผู้นำบุญของ

เราตอบว่า “ขอไปบวช จะได้มาเดินธุดงค์แบบนี้บ้าง” เมื่อฟังเช่นนั้นภรรยาชาวเมียนมาร์ก็ตอบว่า “งั้นเอาไปได้เลย”

## > วันอังคารที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ในโลกใบนี้ก็มีที่นี้แห่งเดียวที่กำลังเดินอยู่นี้ ทั้งปีก็มีอยู่แค่ช่วงเดียวที่เดินธุดงค์ธรรมชัยเส้นทางพระผู้ปราบมาร เหลือเวลาอีกไม่กี่วันเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราควรจะชวนกันออกมาไปรดดอกดาวรวยเพื่อรับบุญใหญ่ในครั้งนี้นักไหม?

ต่อไปเส้นทางนี้จะเป็นที่แสวงบุญของชาวพุทธ อย่างชาวไทยใหญ่ เขาบอกว่า “มาเพื่อแสวงบุญ อย่างกังวลว่าเขาจะเหนื่อย หรือไม่ได้พักผ่อน มาเพื่อเอาบุญจริง ๆ” เพราะเขามีเวลาจำกัด ต้องรีบกลับ เขาเลยดักตวงบุญเต็มที่

ชาวโลกหล่อเลี้ยงด้วยเรื่องเร่าร้อน แก่ง่ายตายเร็ว แต่ผู้มีบุญหล่อเลี้ยงด้วยเรื่องเย็น ๆ แก่ยากตายช้า มีแต่เรื่องเย็น ๆ มีปีติสุขหล่อเลี้ยงใจ นี่เรากำลังทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่สำคัญมาก

สำหรับผู้มารับบุญไปรดดอกดาวรวย เราไม่ได้มาเชียร์นักกีฬา แต่เราจะไปเชื่อมสายบุญกับเนื่อนาบุญ เราต้องเปล่งวาจาสาธุการ เพราะพระท่านไม่ได้เดินมาราธอน พระท่านเดินบำเพ็ญสมณธรรม เดินออกจากดงความคิด ออกจากดงของการปรุงแต่งจิต แม้ท่านยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ แต่ใจของท่านก็อยู่กับศูนย์กลางกาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ใครได้เดินบนเส้นทางนี้ต้องมีบุญบารมีมาก และใครที่ได้เด็ด ได้ไปรดดอกดาวรวยก็มีบุญบารมีมากเหมือนกัน

โลกใบนี้กว้างใหญ่ไพศาลแต่มีที่นี้ที่เดียว และเวลาที่พระเดินธุดงค์ก็เหลืออีกไม่กี่วันแล้ว หนึ่งปีมีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเอง เฉพาะเดือนมกราคมนี้ ที่เราจะได้เปิดศักราชปีแห่งการสร้างบารมี เราจะไม่ใช่เดือนอื่น เราจะใช้เดือนแรกของทุก ๆ ปี เพื่อจะได้นึกถึงบุญได้ทั้งปี จะได้มีเรื่องราวดี ๆ รับต้นปี มั่งมีร่ำรวยเหลือหลาย ลูก ๆ มีบุญมากที่ได้มาอยู่ตรงนี้

## > วันพุธที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อฟุ้งกลับจากเอาลูกอมไปแจกสาธุชนที่มาเด็กกลีบดอกดาวรวย สาธุชนมากันอย่างคึกคัก แม้แต่เทวดาก็มาอนุโมทนาบุญกับพระพุทธรูป และลูก ๆ ที่ไปโปรยกลีบดอกดาวรวย ผู้มีบุญจะหล่อเลี้ยงใจด้วยบุญ ด้วยอารมณ์สร้างบรรยากาศดี ๆ แต่ชาวโลกจะปล่อยใจไปตามกระแสกิเลสที่เร้าร้อน เขาหล่อเลี้ยงใจด้วยความเร้าร้อน ถ้าเป็นแบบนี้จะแก่ง่ายตายเร็วทัน

## > วันพฤหัสบดีที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อฟุ้งไปแจกลูกอมให้เด็ก ๆ ที่มาเด็กกลีบดอกดาวรวย มีเด็ก ๆ มากันเต็มไปหมด หลวงพ่อลองทดสอบให้เด็กอนุบาล ๓ บวกเลข “หนึ่งบวกหนึ่ง” เด็กก็บอกว่าสองครับ พ่อเด็กตอบได้หลวงพ่อก็เลยขยับไปถามว่า “หนึ่งล้านบวกหนึ่งล้าน” เด็กก็ตอบว่าสองล้านครับ เด็กคนนี้เก่งมาก พ่อตอบได้อีกหลวงพ่อก็ขยับมากขึ้นไปอีก “หนึ่งแสนล้านบวกหนึ่งแสนล้าน” เด็กคนนั้นก็ตอบว่า สองแสนล้านครับ หลวงพ่อให้นับทีละเยอะ ๆ ถ้ามันนับหนึ่งบวกหนึ่งแล้วเมื่อไรจะรวมกันได้เป็นอนันต์ เด็กอนุบาล ๓ ต้องเรียนบวกเลขขนาดนี้ พรุ่งนี้จะให้นับไปถึงอสงไขยเลย

เด็ก ๆ เขาพูดคำขวัญวันเด็กปีนี้ให้หลวงพ่อฟุ้งกัน แล้วเขาก็อยากได้คำขวัญวันเด็กจากหลวงพ่อด้วย หลวงพ่อบอกเขาไปว่า “เด็กดีต้องมีพระในตัว ไหนใครมีบ้าง?” เด็กที่มารับหลวงพ่อยกมือกันหมด อดีตเด็กแถวนั้นก็ทำท่าจะยกมือเหมือนกัน

สมัยก่อนตอนหลวงพ่อบวชใหม่ ๆ ไปปักกลดพักอยู่ในป่าช้า ก็มีเด็ก ๆ ไปหากันเต็มเลย ปรกติเด็กจะไม่ค่อยกล้าเข้าไปในป่าช้า เพราะเขาจะกลัวผี แต่เด็กพากันมาหาหลวงพ่ที่ป่าช้าตอนกลางคืน ตอนนั้นหลวงพ่อนั่งปฏิบัติธรรมอยู่ที่ศาลาเก็บศพ มีพระหลายรูปนั่งกันอยู่เต็มไปหมดเลย หลวงพ่อลุกเดินไปเข้าห้องน้ำ ก็เห็นเด็กหลายคนนั่งสมาธิกันอยู่ท้ายศาลา พอหลวงพ่อเดินเข้ากลด เด็ก ๆ ก็ตามหลวงพ่อมานั่งธรรมะ

# เรื่องคน คิดคน ชื่นชอบ

ชุดองค์ธรรมชัยปีที่ ๓ วันที่ ๒ - ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑



วาดโดย คุณหญิงกมล งามวิจิตร ๒๕๕๑

ที่หน้ากลด หลวงพ่อไปไหนก็มีแต่เด็ก ๆ มหาา ซึ่งเด็ก ๆ จะใจใส ๆ อินโนเซ็นทิตี พระพุทธรูปปางมารวิชัยมาสองวัน ท่านไปคุยกับโยมที่มาทำเอนไซม์แซ่เท่า ท่านเล่าว่า “หลวงพี่เป็นอะไรไม่รู้ ไม่หิวเลย รู้สึกไม่ค่อยอยากฉัน เพราะมีความสุขมาก แต่หลวงพี่ไม่ได้เห็นองค์พระนะ เห็นอะไรไม่รู้ สว่างแป๊บ ๆ อยู่ในท้อง มีความสุขมาก เกิดมาไม่เคยมีความสุขแบบนี้มาก่อน ไม่รู้สึกหิวเลย” นี่แสดงว่าท่านได้ของจริง ถูกหลักวิชา ซึ่งรูปอื่นจะเห็นดวงเห็นองค์พระ แต่ของท่านเห็นเป็นความสว่างแป๊บ ๆ แต่ไม่ทราบว่าจะอะไร แต่ได้ความปลื้ม มีความสุข หลวงพ่อก็ฝากบอกท่านไปว่า “ถึงไม่หิวก็ต้องฉัน ต้องเอาใจสังขารด้วย” อีกรูปหนึ่งระหว่างเดิน ท่านท่องสัมา อะระหัง พุทโธได้ ๗๐๐ ครั้ง ใจก็รวม สว่าง มีความสุขมากอยู่ภายใน พระบางรูปเห็นดวง เห็นองค์พระ เป็นแบบนี้กันหลายรูป มีอยู่รูปหนึ่งระหว่างเดินไปก็เห็นแสงสว่างแวบอยู่ข้างทาง ซึ่งเป็นคนละฝั่งกับสาธุชนนะ ท่านเห็นเทวธพระเดชพระคุณหลวงปู่โสภาเป็นแก้ว มีแสงสะท้อนเข้ามาที่นัยน์ตาท่าน จนท่านปลื้มมาก อย่างนี้ดีมาก

## > วันศุกร์ที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้ แม้แต่คู่บ่าวสาวยังออกมาโปรยดอกดาวรวยต้อนรับพระพุทธรูปนับเป็นคู่แรกของโลก เป็นมงคลของชีวิตในวันแต่งงาน ผู้นำบุญของเราทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรได้เก่งจริง ๆ คือเส้นทางที่พระพุทธรูปผ่าน กำลังมีพิธีแต่งงานพอดี ผู้นำบุญของเราถือไตรโขงเข้าไปชวนคู่บ่าวสาวและแขกในงาน พร้อมกับเล่าอันนิสงส์ผลบุญจากการโปรยดาวรวยต้อนรับพระพุทธรูป พอรดน้ำสังข์เสร็จก็ออกมาโปรย ตั้งแต่รูปแรกจนรูปสุดท้าย

ผู้นำบุญบางคนไปชวนคนให้มาโปรยดอกดาวรวยจากในท้องนากันเลย เส้นทางของพระผู้ปราบมารนี้เป็นเส้นทางของผู้มีบุญ ให้เราตั้งใจลุยเอาบุญกันให้เต็มที่ ให้ลูกเตรียมกาย วาจา ใจ ให้บริสุทธิ์ เส้นทางนี้สำคัญและเป็นบุญใหญ่ของลูกทุกคน เหลือเวลาอีกไม่กี่วัน ไปช่วยกันชักชวนให้ผู้มีบุญออกมาโปรยดอกดาวรวยกันให้เยอะ ๆ นะลูก

## > วันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อกับลูกไปพบเด็กคนหนึ่งชื่อ อชิต อยู่อนุบาล ๓ หลวงพ่อถาม “๑ แขนล้านสองไขว้ บวก ๑ แขนล้านสองไขว้ ได้เท่าไร?” อชิตตอบว่า “๒ แขนล้านสองไขว้ครับ” หลวงพ่อก็ถามว่า สองไขว้แปลว่าอะไรลูก อชิตก็ตอบว่า “แปลว่าโลกเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็เสื่อมไปครับ” เดี่ยวนี้หลวงพ่อกำลังจะไปถึงขั้นนี้แล้ว คือครูที่โรงเรียนบอกว่า อชิตเป็นเด็กสมาธิสั้น แต่ความจริงอชิตนั่งสมาธิหนึ่งชั่วโมงไม่กระดิกเลย (อยากจะเอาครูมานั่งแข่งกับอชิต) ครูยังแนะนำให้พาอชิตไปหาหมอเพราะสมาธิสั้น แต่อชิตหกละเมนตีสั่งกาแล้วบอกว่า “เห็นองค์พระท่านนั่งเฉย ๆ” บอกกับแม่ของเขา แม่บอกชน ๆ อย่างนี้เดี๋ยวองค์พระหาย อชิตบอกว่า “ไม่หาย” ว่าแล้วก็หกละเมนตีสั่งกา ทำให้แม่ดูเลย อชิตบอกกับแม่ว่า “อย่าทำบาปนะ ทำบาปแล้วดวงแก้วเป็นสีดำแล้วจะไปอบาย” เก่งนะสอนได้ด้วย อชิตชอบภาษาต่างประเทศ ไม่ค่อยชอบภาษาไทย ถ้าหากจะให้ให้อชิตอยู่นิ่ง ๆ เฉย ๆ ก็ต้องหาแรงจูงใจ หลวงพ่อบอกวิธีการให้แม่อชิตไปแล้ว เด็กในวัยนี้กลัมน้ำร้อนกำลังขยาย หลวงพ่อถามแม่ของอชิตว่า ถ้าให้เลือกกระหว่างเด็กที่มึน ๆ ไม่ไปไหน กับเด็กที่วิ่งได้ แม่จะเลือกแบบไหน แม่เขาก็เลือกเด็กที่วิ่งได้ กลัมน้ำร้อนกำลังขยาย ก็เป็นแบบนี้แหละ อชิตเป็นบัณฑิตน้อยก็ต้องมีวิธีสอน

วันนี้เรียนภาษาจีนวันแรก ภาษาจีนกลาง เลข ๑ คือ อี เลข ๒ คือ เออร์ หลวงพ่อก็ตั้งคำถาม อี+อี เท่ากับเท่าไร? อชิตตอบว่า “เออร์ครับ” วันนี้หลวงพ่อก็ตดสอบหมด เขาชอบภาษาจีนกับภาษาอังกฤษ ไม่ธรรมดาเลย อีกหน้อยอชิตจะเก่ง เมื่อวานหลวงพ่อกถาม ๑+๑ และ + อีก ๑ เท่ากับเท่าไร อชิตบอกว่า “ยาก... ๓ ครับ” คงหลายชั้น เด็กเลยบอกว่ายากแต่ก็ตอบได้ ซึ่งเด็กแต่ละคนอัธยาศัยต่างกัน บางคนชอบร้องเพลงเป็นศิลปิน บางคนชอบเล่าเรื่อง บางคนชอบภาษาจีน เด็กวัยกำลังนำถามต้องอนุบาล ๓ รอยต่อ ป.๑ นี่แหละ ช่วงนี้เป็นรอยต่อ จะได้เป็นครูหรือเป็นอะไรต่าง ๆ ก็ต้องช่วงนี้ อนุบาล ๓ ต่อ ป.๑ กำลังอยู่ในวัยอินโนเซนซ์แล้วเริ่มจะรู้เรื่องเด็ก ๆ แต่งตัวสะอาดรอลหลวงพ่อกันเต็มเลย

พระที่เคยตายเข้าทำดี ท่านตายแล้วฟื้นขึ้นมาได้เล่าให้ฟังออก DMC ไม่สบายตั้งแต่หนุ่ม ป่วยแล้วกายละเอียดหลุดออกจากร่าง เห็นร่างตนเอง เหมือนใน case study แต่ท่านเห็นร่างของท่านเองเลย พอหมอนำร่างของท่านใส่เปลออกจากห้อง ท่านก็เดินตาม เวลาเดินเหมือนเดินอยู่บน โฟมนุ่ม ๆ ๓ ชั้น ไม่เหมือนเดินบนพื้น ระหว่างเดินตามร่างไป ก็ได้ยินเสียงคนเรียกเป็นเสียงผู้มีอายุ ชำเลียงไปเห็นแต่งชุดขาว ผู้มีอายุท่านนั้น บอกว่า “ไม่ต้องหันมา ให้ไปเข้าร่าง ยังไม่ถึงเวลาของท่าน” ท่านถามว่า “จะให้ทำอะไร” ผู้มีอายุบอกว่า “ไปนั่งบนปลายเท้า แล้วให้นอนซ้อน อยู่กับร่างที่อยู่บนเตียง” พอนอนลงทับร่างก็เหมือนตกจากที่สูงแล้วก็รู้สึก ตัวขึ้นมา ท่านบอกว่าแปลกดี ตายแล้วเกิดใหม่แต่ก็ไม่รู้ว่าคนที่ใส่ชุดขาว เป็นใคร จะเห็นว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ออก DMC ไม่ธรรมดาเลย เพราะ ท่านเล่ามาได้อย่างชัดเจน

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ ยังแข็งแรงอยู่ ต้องรีบชวนขวาลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ อย่าเอาความแข็งแรงไปทำอย่างอื่นที่ไม่เป็นบุญเป็นกุศล เพราะไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าเอาความแข็งแรงไปทำบาป ก็จะมีวิบากตามมาอีก เสียตายความแข็งแรง สิ่งสำคัญในการปฏิบัติธรรม คือ ความแข็งแรงและความปลอดภัย ทั้ง ๒ อย่างเป็นหัวใจสำคัญ ไม่เช่นนั้นพญามารเขาไปทำอย่างอื่นจนหมดแรง เพราะจิตเดิมแท้ของเราจะสะอาด แต่พญามารมัน เอากิเลสเข้ามาสอด บังคับให้เราไปสร้างกรรมอีก ดังนั้นในช่วงที่ยังแข็งแรงอยู่ ต้องตั้งใจนั่งธรรมะและสร้างบุญกันให้เต็มที่นะลูก

## > วันพุธที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ ของหลวงพ่อก็คือเป็นพันธุ์เดียวต้องลุย แต่ลูกที่เป็นพันธุ์เขียวนี้นี้ต้องให้คอยเชียวกันอยู่เรื่อย เหมือนขี่ได้ต้องขี่ถึงจะยอมติดไพ่กัน

# เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

ชุดกิจกรรมชัยปีที่ ๓ วันที่ ๒ - ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑



จิรัช อนุทวี

เส้นทางพระผู้ปราบมารนี้สำคัญ อนุสรณ์สถานแต่ละแห่งก็เป็นสิ่ง  
ที่เนื่องด้วยพระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา เป็นประวัติศาสตร์ที่สืบเนื่อง  
กันมา หลวงพ่อให้อโวาทแก่ลูก ๆ พระธุดงค์เพื่อให้ท่านมีกำลังใจว่า เส้นทาง  
ทางพระผู้ปราบมารสายนี้ ทุกย่างก้าวที่เดินให้เราใช้ดวงตาที่พ่อแม่ให้  
มาด้วยความรัก เพื่อทอดสายตาลงต่ำ ด้วยอาการสงบ สำรวม อย่าให้  
คลาดสายตา เพราะเป็นเส้นทางของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ท่านได้เดิน  
มาก่อน ทั้งเส้นทางภายนอกและภายในจนท่านได้ “บรรลุธรรมกาย”

มีเรื่องแปลก คือ สาธุชนหรือเจ้าภาพของเรา ถ้าไปรับพระธุดงค์ที่  
จุดพักค้าง จะไปกันอย่างคับคั่ง แต่จุดที่เป็นอนุสรณ์สถาน (ที่เกิดภายใน  
และที่เกิดในเทศมณฑล) กลับไม่ค่อยไป แปลกดี ต้องคอยเชี่ย ๆ แล้วจึงจะ  
ไปกัน พ่อจะถึงวัดโบสถ์บน หลวงพ่อก็ต้องคอยเชี่ยกันอีกถึงไปกันแน่น

ที่เราทำกันมาทั้งหมดนี้ ก็เพราะเราจะไปเชื่อมอนุสรณ์สถานทุก  
จุดเพื่อประดิษฐานรูปหล่อทองคำทุกแห่ง เพราะเป็นสิ่งที่สืบเนื่องด้วย  
ประวัติศาสตร์ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ เรามุ่งทำกันตรงนี้ต่างหาก

โลกนี้แสนกว้างใหญ่แต่มีสถานที่เดียวที่พระเดชพระคุณหลวงปู่  
ท่านเลือกเป็นสถานที่เกิดด้วยกายธรรม คือที่วัดโบสถ์บน วัดโบสถ์บน  
เป็นสถานที่เดียวที่ท่านเปล่งวาจาว่า “ไม่ได้ ตายเถอะ” หลวงพ่ออยากให้  
พวกเราไปดูที่ตรงนี้ ที่ท่านเคยเปล่งวาจา ดังเช่นบรมครูของเราพระสัมมา  
สัมพุทธเจ้า แม้ว่าท่านไม่จะมีมากมาย แต่ท่านไม่เลือก ท่านเลือกต้นโพธิ์  
ต้นเดียวเป็นสถานที่ที่ท่านเปล่งวาจา “ไม่ได้ ตายเถอะ” จนกระทั่งบรรลุ  
ธรรม สามารถสืบทอดกันมาสองพันกว่าปี

วันต่อไปเราต้องไปที่วัดบางปลาอีก ซึ่งเป็นสถานที่ที่ท่านเผยแผ่  
ธรรมะ แล้วจึงไปที่วัดปากน้ำ (อยากให้ลูก ๆ ไปรับพระธุดงค์กันให้  
ล้นหลามนะ) ให้ดูตัวเราว่ามีดวงปัญญามาก แต่เอามาใช้นิดเดียว ขยัก  
เอาไว้ ต้องคอยเชี่ย เราเป็นพันธมิตรเชี่ย หรือว่าพันธมิตรกันแน่ ถ้าเป็นพันธ  
มิตรต้องลุย ส่วนพันธมิตรเชี่ยก็ต้องคอยเชี่ยกันเรื่อย ๆ

อันที่จริง เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องลึกลับอะไร ที่ไหนที่เราประดิษฐานรูปหล่อ  
ทองคำของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ตรงนั้นคือเป้าหมายของเราทุกแห่ง

ตลอดเส้นทางนี้เราประกาศคุณท่าน เราหล่อรูปเหมือนทองคำถึง ๗ องค์  
ลูก ๆ ทุกคนต้องย้อนกลับไปดูความสำคัญของเส้นทางนี้กันว่า เรามีความ  
เข้าใจกันแค่ไหน ถ้าต้องเขียนกันบ่อย ๆ แบบนี้อันตรายนะลูก!!

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อฟุ่งไปวางแผนงานมาเพราะไทยน้อยมีปัญหา มัวแต่  
ห่วงสถานการณ์บ้านเมือง ไม่ให้ความสำคัญต่อเส้นทางพระผู้ปราบมาร  
หลวงพ่อก็ต้องไปเอาไทใหญ่ ไทลื้อ ไทจีน มาไปรยดอกดาวรวยกัน เพราะ  
เขาอยากมากันอยู่แล้ว ซึ่งไทยน้อยให้ความสำคัญต่อพระผู้ปราบมารกัน  
น้อยมาก มัวแต่กลัวสถานการณ์ ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง ๑๓ วัน หลวงพ่อ  
ต้องลุย เพราะเพิ่งรู้ว่าอนุสรณ์สถานหมายเลข ๑ และหมายเลข ๒ คน  
มากันน้อย ถ้าไม่มีอนุสรณ์สถานหมายเลข ๑ ก็ไม่มีหมายเลข ๒ มันสืบ  
เนื่องกัน คนที่มามีแต่ชาวบ้านในละแวกนั้น หลวงพ่อยากให้มาเอาบุญ  
กันให้คึกคัก เพราะฉะนั้นอนุสรณ์สถาน หมายเลข ๓ หลวงพ่อก็ต้องลุย  
ชวนลูก ๆ มากันให้ล้นหลาม ต้องทำให้ดียิ่งกว่าปีที่แล้ว ปีที่แล้วยังเอา  
เด็กโสด (พูดไม่ได้) มาสวดสรรเสริญพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้เลย

## > วันศุกร์ที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชาวไทใหญ่ ไทลื้อ นี่มาไกลจากสิบสองปันนา ทางใต้ของประเทศ  
จีน นั่งสมาธิกันได้ดีมาก คำตอบภาษาประสบการณ์ภายในจะใส ๆ ตรง  
ไปตรงมา ใจเขาใสดี คำพูดก็ใส ๆ ชอบนั่งธรรมะ หันหน้าไปทางเจดีย์ นั่ง  
แป๊บเดียว ก็เห็นแสงสว่าง เห็นดวงใส ๆ เห็นได้เร็ว ก่อนกลับคงได้องค์  
พระกันหมด เมื่อมาถึงที่วัด พวกเขาไม่ค่อยได้นอนหลับพักผ่อน ตั้งใจ  
มาเอาบุญกับพระพุทธรูปอย่างเต็มที่ พอเที่ยงคืนก็ไปบรรจุอาหาร เตรียม  
อาหารเป็นหมื่น ๆ ชุด แล้วไปนอนพักเอาแรงในโรง ไม่ค่อยง่วงกัน เขา  
บอกว่าปลื้ม อยากได้บุญให้เต็มที่ ดีจังเลย มีความรักในพระพุทธศาสนา  
ดี จะกราบไหว้พระภิกษุด้วยความเคารพ มีความนอบน้อมต่อพระสงฆ์

มาก และเป็นระเบียบเรียบร้อย ลูก ๆ มีบุญมากที่ได้มาช่วยกันสถาปนา  
เส้นทางพระผู้ปราบมาร เพราะคำว่า \*\*\*“พระผู้ปราบมาร”\*\*\* เกิดขึ้นได้  
ยาก ถ้าเราไม่สร้างอนุสรณ์สถาน ในไม่ช้าคนก็จะลืม สิ่งนี้สำคัญมาก  
สำหรับการสร้างบุญ

วันนี้หลวงพ่อกับไปโรงเรียนอนุบาลฝันในฝัน เพื่อมอบรางวัลให้นักเรียน  
ดีเด่นที่ไม่ขาดโรงเรียนเลย แจกช็อกโกแลตที่เป็นเหรียญทองให้คล้องคอ  
และไปที่วิหารคต มีชาวเมียนมาร์ มอญ ไทยใหญ่ ไทลื้อ ไทจีน หลวงพ่อ  
ไปมอบลูกอม แล้วก็ไปทักทายกับเด็ก ๆ ดูแต่ละคนเขาปลื้มกันดี หลวงพ่อ  
เห็นแล้วชื่นใจ

## > วันเสาร์ที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วัดบางปลา เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญ เพราะเป็นที่เผยแผ่วิชา  
ธรรมกายเป็นครั้งแรก เป็นสถานที่ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านแสดง  
ธรรม จนทำให้เกิดพยานบุคคลยืนยันว่าวิชาธรรมกายนั้นมีอยู่จริง และ  
ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ เป็นสถานที่ที่ควรค่าแก่การเคารพบูชา และเก็บ  
รักษาไว้เพื่อให้ผู้ที่มาในภายหลังได้มาศึกษาเรื่องราวของท่าน พระอัฐงค์  
ท่านตั้งใจฝึกตนเป็นอย่างดีตลอดพรรษาที่ผ่านมา ขณะนี้ก็ได้เดินธุดงค์บน  
เส้นทางของพระผู้ปราบมาร เดินตามรอยเท้าของพระเดชพระคุณหลวงปู่  
ขณะเดินก็ทอดสายตาดำรงมองทาง และมองที่กลางกายไปพร้อม ๆ กัน  
เหมือนกับที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านทำ และพระอัฐงค์ท่านทำแบบ  
นี้เหมือนกัน ตอนนี้พวกเราได้มาถึงวัดบางปลาแล้ว เหลืออนุสรณ์สถาน  
สุดท้าย คือ วัดปากน้ำ พวกเราทุกคนได้ช่วยกันสร้างอนุสรณ์สถานมา  
แล้วทุกจุด เพื่อประกาศคุณท่าน และได้หล่อรูปเหมือนพระเดชพระคุณ  
หลวงปู่ด้วยทองคำถึง ๗ องค์ เพราะการบังเกิดขึ้นของพระผู้ปราบมาร  
นั้นยากมาก ท่านลงมาปฏิบัติภารกิจที่สำคัญและยิ่งใหญ่ อนุสรณ์สถาน  
ของพระผู้ปราบมารต้องสืบทอดไปอย่างยาวนาน เพื่อประกาศคุณของ  
ท่านให้มนุษย์และเทวดาได้รู้เห็นและอนุโมทนา

# เรื่องคน คิดคน ชื่นชม

ดุจดั่งธรรมชัยปีที่ ๓ วันที่ ๒ - ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑



## > วันอาทิตย์ที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้เป็นวันคล้ายวันเกิดของคุณยายอาจารย์ฯ ของเรา หลวงพ่อไปลงที่โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันฯ (DMC) เพื่อประกาศคุณของท่าน เพื่อให้นักเรียนใหม่จะได้รับรู้เรื่องราวของคุณยาย ส่วนนักเรียนเก่าก็จะได้เป็นการตอกย้ำเพื่อจะได้เข้าใจเรื่องราวของคุณยายมากขึ้น

การเดินทางดุจดั่งธรรมชัย เส้นทางพระผู้ปราบมารเหลืออนุสรณ์สถานแห่งสุดท้ายแล้ว คือที่วัดปากน้ำ เป็นสถานที่ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร และทีมงานของท่านได้ทำวิชาปราบมารกันอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ที่นี้มีทหารเอก คือ คุณยายอาจารย์ของเราที่ทำวิชาปราบมารอยู่ที่วัดปากน้ำด้วย และยังเป็นจุดขยายวิชาธรรมกายออกไปทั่วโลก ซึ่งเป็นสถานที่ที่เป็นจุดเชื่อมของวิชาธรรมกายที่สำคัญมากนะลูก

## > วันจันทร์ที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิด รวยซะเถิดอย่าขัดใจนะลูกหนา รวยเข้าสายป่วยค่าตลอดเวลา ได้เฮฮาก็กักทั้งวันทั้งคืน ชีวิตที่แท้จริง คือ การนั่งหลับตา ไม่ใช่มานั่งทำมาหากิน เราเกิดมามีภารกิจอันยิ่งใหญ่เพื่อมาปราบมาร แต่พญามารมันเอากิเลสเข้ามาบังคับให้เราไปทำนู่นทำนี่ จึงต้องไปทำมาหากิน พอทำมาหากินก็เกิดการแก่งแย่งชิงดี ทำให้เกิดบาปอกุศล เพราะการที่เราไปเบียดเบียนกันและกัน กระแสบาปจึงเข้ามาครอบครอง เหลืออยู่ทีเดียวนะ คือ ที่ศูนย์กลางกายของเรา แต่พญามารก็เอากิเลสมาเกาะ มาเกี่ยว มาเหนี่ยว มารั้งเอาไว้อีก ลูกก็ต้องตั้งใจชวนชวนนั่งธรรมะรักษาใจให้บริสุทธิ์ ให้ปลื้มในบุญให้ได้ตลอดนะลูก

## > วันอังคารที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อฟังกลับมาจากโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันฯ (DMC) มีนักเรียนมากันเต็มห้องเลย ตลอดเส้นทางเดินดุจดั่งต้องช่วยกันรับบุญ

ดูแลให้งานราบรื่น และลูกทุกคนก็ต้องปลื้มตลอดเส้นทาง ให้ลูกตั้งใจ  
นั่งธรรมะให้ละเอียด ๆ กันนะลูก รักษาความปลื้มเอาไว้ ให้ปลอดภัย  
วัด จึก เข้าไปสู่ภายใน

การเกิดของพระผู้ปราบมารไม่ได้เกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ ใครได้ไปกราบ  
สักการบูชาท่านได้บุญเยอะมากเลย ท่านเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เพื่อค้นพบ  
วิชาธรรมกายให้กลับมามั่นคงจนถึงทุกวันนี้ เราเป็นพระลูกพระหลาน  
เราก็ต้องเดินตามรอยเท้าท่าน ทั้งภายนอกและภายใน ตั้งใจฝึกฝนใจ  
ให้หยุดนิ่ง ตามรอยเท้าท่านไป เพื่อจะได้มีที่พักภายในที่แท้จริง

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ถ้าเกิดมาแล้วไม่เห็นพระภายใน เสียชาติเกิดไปหนึ่งชาติฟรี ๆ คน  
ไหนเห็นพระภายในเป็นผู้ที่มีบุญมากไม่ตายฟรี ละโลกก็ไปดี พระเดช  
พระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร ท่านมีอุปการคุณต่อชาวโลกมาก เราจึง  
ต้องประกาศคุณของท่าน การที่ท่านเอาชีวิตเป็นเดิมพันไม่ใช่เรื่องธรรมดา  
การที่เราบูชาธรรมประกาศคุณของท่าน นี่ถือว่าเราทำบุญแล้ว

## > วันศุกร์ที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พอถึงอายุ ๗๐ ไม่ต้องมีใครมาทำอะไร ร่างกายก็จะเจ็บป่วยเอง  
เลือดลมเดินไม่สะดวก จะเป็นเองเลย หลังทานอาหารก็ต้องเดินย่อย ท้อง  
จะได้ไม่อืด จะได้นั่งธรรมะได้นาน ๆ

วันนี้พระธุดงค์ถึงวัดปากน้ำแล้ว อนุสรณ์สถานที่สุดท้าย ลูก ๆ มี  
บุญกันมาก ที่ได้มาสร้างบุญกับพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร  
ท่านเป็นเนื่อานุบุญอันเลิศ การบังเกิดขึ้นของท่านไม่ใช่เรื่องง่าย เราต้อง  
ประกาศคุณของท่าน จะได้ไปเชื่อมสายบุญกับท่าน สิ่งที่สูง ๆ ตั้งใจช่วย  
กันสถาปนาเส้นทางพระผู้ปราบมาร เป็นบุญใหญ่ เวลาที่เหลืออยู่อีกไม่  
กี่วัน ต้องตัดดวงบุญกันให้เต็มที่นะลูก

## > วันเสาร์ที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เรามีบุญกันมากที่ได้เกิดมาสร้างบุญกับพระผู้ปราบมาร เราต้องปลื้มปิติและภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นลูกหลานของท่าน มีสายบุญเชื่อมกับท่าน หมู่นะของเราทำสิ่งที่คนอื่นเขาทำกันได้ยาก อย่างการโปรยกลีบดอกดาวรวยเราก็อำกันอย่างเป็นระบบระเบียบและสำเร็จกันมาโดยตลอด ได้บุญกันเต็มที่ การที่เราประกาศคุณของท่าน ถือว่าเราทำกันได้แล้ว สร้างบารมีไปด้วยกันเป็นทีมให้ได้ตลอดนะลูกนะ

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เหลืออีก ๒ วันก็จะสิ้นสุดระยะทางธุดงค์ปีที่ ๓ แล้ว ตั้งแต่โปรยกลีบกุหลาบปลายปี ๕๔ และเริ่มเดินธุดงค์ปี ๕๕ แบบเดียวนะ

ดอกดาวรวยดูสวยมาก ส่วนดอกกุหลาบเอาไปโปรยแล้วมีหนามจึงเปลี่ยนเป็นดอกดาวรวย เป็นเส้นทางสีทอง

มีโครงการจะพาเดินธุดงค์ ๕ จังหวัด เดินไปที่พุทธอุทยาน ให้ชุดนี้เดินต่อ ๕ จังหวัด คือ สระบุรี โคราซ ขอนแก่น อุตรธานี และหนองคาย เดินช่วงเดือนพฤษภาคม ก่อนวันวิสาขบูชา พอถึงวันวิสาขบูชาก็ไปถึงที่พุทธอุทยานพอดี และทำพิธีบรรจุ “พระบรมสารีริกธาตุ” ที่นั่น ที่ “ปทุมรัตน์เจดีย์” ออกจากวัดเดินธุดงค์ไปตามตัวจังหวัดของแต่ละจังหวัดและอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุไว้บนเทวรถ มีการโปรยดอกดาวรวยเหมือนกัน ลำคณณะ สาเหตุที่พระพุทธรูปกลับฟื้นขึ้นมาอีกครั้งในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชเพราะพระองค์ทรงเห็นการเดินของสามเณร สามเณรเดินอย่างสงบเสถียรและสง่างาม แม้พระเจ้าอโศกจะเคยเห็นนักบวชมาแล้วมากมาย แต่พอเห็นสามเณรอยู่ในอาการสงบที่แตกต่างจากนักบวชทั่วไป ท่านก็เกิดกุศลจิตศรัทธา สร้างเจดีย์ถวายไว้ในพระพุทธรูป ๘๔,๐๐๐ แห่ง พระพุทธรูปจึงตั้งมั่นมาได้จนถึงปัจจุบัน เราก็เทียบบุญดีไต่รางค์เอา สามเณร ๑ รูปได้ทำให้พระพุทธรูปตั้งมั่นมาได้เป็นพันปี เพราะฉะนั้นพระ ๑ รูปก็ต้องมากกว่าพันปีอย่างแน่นอน อย่างน้อย ๆ ก็

# อุ้มหมก ศิลาบ ชั่วอย่าง

อุดงคัธรมชัปปท ๓ วันท ๒ - ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑



ต้อง ๕,๐๐๐ ปี หรือ ๑๐,๐๐๐ ปี แต่ที่ พระพันกว่ารูป ต้องยาวนานไป  
อีกไกล ตลอดชีวิตของพระเจ้าอโศกท่านมีแต่การรบ แต่ยังเกิดศรึชธาใน  
อิริยาบถของสามเณร ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เคยได้สนทนากัน เพียงแค่เห็นอาการ  
เดินของสามเณร ท่านก็คิดว่า น่าจะเป็นนักบวช เพราะดูสงบเสียงย่มสง่างาม  
จึงให้มหาดเล็กไปนิมนต์สามเณรเข้ามาในวัง ได้ซักถามว่าสามเณรเป็นใคร  
และสามเณรคืออะไร เพราะท่านไม่รู้อะไรเลย นั้นหมายความว่า สามเณร  
นิโครธท่านต้องมีวิธีการอธิบายให้พระเจ้าอโศกมหาราชเข้าใจ ซึ่งจิตใจ  
ของพระเจ้าอโศกมหาราชในตอนนั้นยังวนเวียนอยู่แต่การรบเพื่อขยาย  
อาณาจักร คำพูดของสามเณรทำให้พระราชาหยุดฟังและชวนติดตามได้  
จึงไม่ใช่เรื่องธรรมดา สามเณรเป็นหน่อแก้วเปรี๊ญธรรมอย่างแท้จริง

การเดินธุดงค์ไม่ใช่เรื่องธรรมดา พระศาสนาฟื้นกลับมาได้เพราะ  
“การเดิน” พระศาสดาตั้งมั่นอยู่ได้เพราะ “การนั่ง” เรามาอยู่ในยุคของการ  
การฟื้นฟู จะขยายก็ต้องเดิน การเดินธุดงค์ ๕ จังหวัด ถ้าเดินจากวัดไป  
ถึงปทุมรัตนเจดีย์ เป็นระยะทาง ๖๔๓ กม. แต่เราตัดตอนโดยเอาการนั่ง  
กับการเดินผสมกัน คือ ให้นั่งในรถเหมือนพระบรมศาสดาบรรลุมรรค  
นั่งกลั้นจิตดีแล้วก็ลงไปเดิน เอาบุญบารมีแจกจ่ายให้แก่ญาติโยม เราผ่าน  
การเดินเกือบ ๕๐๐ กม. มาแล้ว คราวนี้เดินในเมือง แต่ก่อนเข้าเมืองสัก  
๒ กม. ให้ตั้งแถวเพื่อตั้งขบวน เพราะเราผ่านมาปีที่ ๓ เขาบอกว่าปีนี้ลงตัว  
ที่สุด ลงตัวทั้งขบวน การเตรียมการรับรองต่าง ๆ และพระธุดงค์เองมีผล  
การปฏิบัติธรรมที่ดี ตัวท่านเองมีความสุข ตัวเบา ไม่ร้อน ไม่หนาว และมี  
ประสบการณ์ภายใน คือ เดินแล้วใจไม่หลุดจากตัวเลย นั่งอยู่ภายใน แสง  
สว่างเกิด บางรูปท่านเห็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ เห็นดวง เห็นองค์พระ  
บ้างก็กายเบา ใจเบา ขนาดพระผู้เฒ่าอายุ ๘๔ ยังไม่ยอมนั่งรถ เรียกว่า  
พระหนุ่มในขบวนพระธุดงค์เดินไปได้แค่วัน พระผู้เฒ่าก็เดินไปได้เท่านั้น  
คนอายุ ๘๔ กับคนอายุ ๒๐ กว่า เมื่อเทียบแล้วเหมือนปู่กับหลาน แต่เดิน  
ด้วยกันได้ ไปด้วยกันเป็นทีม เพราะฝึกกันมาอย่างดี กระแสดี ๆ จึงเกิด  
ไปทั่ว ต้องแบบนี้ ถ้าจะเผยแพร่ต้องเดิน พอใจสบายจะทำอะไรก็สำเร็จ ปี  
แรกจะทำลายคำที่ว่า “เส้นทางเดินไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ” หลวงพ่อจึง  
ทำให้อย่างที่สามารถทำได้จริง เส้นทางเดินที่โรยด้วยกลีบกุหลาบ ขึ้นอยู่กับ  
ว่าเราจะเลือกทางไหน ทางสายกลางจะต้องโรยด้วยกลีบกุหลาบ ถ้าจะไป

ข้างทางก็อีกเรื่องหนึ่ง นั่นเป็นการปฐมเริ่ม เดียวนี้เราโปรยด้วยกลีบดอกดาวรวย เรียกดอกดาวรวยจนคุ้น ดอกดาวเรืองไม่ค่อยคุ้นกันแล้ว พระเดินดุจดั่งเป็นพันรูปหาไม่ได้ง่าย ๆ ไม่ค่อยมี อย่างมากหลักสิบ หลักร้อย ทีมงาน V ต่าง ๆ ก็สวดยอด รับบุญท่วมเทกันอย่างเต็มที่ ได้บุญบารมีกันเยอะเลย มีพระดุจดั่งบางรูป พอไปดูหลักกิโล เห็นหลักกิโลที่ร้อยแล้วเหนื่อยหมดแรง ต่อไปท่านจึงไม่ดูหลักกิโล มองทาง มองกลาง ตัวเบา ไม่เหนื่อย ไม่มีอะไรเป็นอุปสรรค หน้าตาสดใสกันทุกท่าน

## > วันจันทร์ที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

การเดินดุจดั่ง ช่วยทำให้เกิดการตื่นตัว ที่จะกอบกู้พระพุทธศาสนาขึ้นมา การจะกอบกู้ได้ต้องเดินอย่างสามเณรนิโครธ ทำให้พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองไปทั่วชมพูทวีป เพราะการเดินอย่างสงบ สบาย ทอดส่ายตาลงต่ำ ใบหน้าผ่องใส ประดุจผู้ที่เต็มอิ่มไปด้วยความสุข เพราะเหตุนี้เอง จึงทำให้พระพุทธศาสนากลับฟื้นฟูลุกขึ้นมา และสืบทอดกันมายาวนานถึงสองพันกว่าปี การเดินดุจดั่งธรรมชัฏก็เช่นเดียวกัน จะทำให้เกิดการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาขึ้นมาได้ อย่างน้อยก็ให้เหมือนในยุคโบราณกาล ให้เต็มเปี่ยมไปด้วยผู้คนที่รักและหวงแหนพระพุทธศาสนา ซึ่งจะเป็นเหตุทำให้พระพุทธศาสนาสืบทอดไปอีกยาวนาน

## > วันอังคารที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้เราจบภารกิจแล้ว เห็นในพิธีเขาจองพื้นที่กันแน่นไปหมด เพื่อรอต้อนรับพระดุจดั่ง ไม่ว่าจะเป็นตากแดดร้อนแค้นไหนก็ยังนั่งรอกันอยู่ ดูแต่ละคนปลื้มกันมาก ส่วนโครงการเดินดุจดั่ง ๕ จังหวัด ให้ไปหาข้อมูลว่าช่วงเวลาไหน คนจะสะดวกออกมาต้อนรับพระกันได้มาก ๆ เพราะอย่างเมื่อวานเป็นโอกาสดีที่เวลาถูกเลื่อนออกไป ๓ ชั่วโมง ซึ่งเป็นช่วงที่คนกำลังเลิกงาน จึงมีคนออกมาโปรยกลีบดอกดาวรวยกันหนาแน่น ชาวบ้านดีใจ ปลื้มปิติ ตื่นเต้นกัน ซึ่งเป็นโอกาสที่ดี ปกติคนจะออกมาน้อยกว่านี้ แต่พอ

เวลาถูกเลื่อนมาตรงกับช่วงคนเลิกงาน คนจึงออกมาหนาแน่น ปลื้มปีติน้ำตาไหล พระชาวไทใหญ่รูปหนึ่งที่ท่านมาร่วมเดินธุดงค์ด้วย ท่านตั้งใจจะกลับไปชวนคนมาบวช และได้มาเดินธุดงค์แบบนี้อีก ท่านติดใจการเดินธุดงค์ครั้งนี้มาก

## > วันพุกหัสบดีที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชาวไทใหญ่ที่มาโปรยกลีบดอกดาวรวย ก่อนที่พวกเขาจะกลับ ได้มานั่งธรรมะกันที่หน้าเจดีย์ บอกว่านั่งไม่เห็นอะไร เห็นแต่แสงสว่าง มีความสุขมาก มีบุญมากที่นั่งเห็นความสว่าง จะมีสักกี่คนบนโลกที่หลับตาแล้วเห็นความสว่างภายใน ให้ปลื้มกันนะลูก ตามนึกถึงบุญให้ปลื้ม จะได้เอาความปลื้มนี้นำไปใช้ในการนั่งธรรมะ บุญนี้เกิดขึ้นได้ยาก ต้องนึกให้ได้ตลอด

## > วันสุรภีที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ให้พยายามตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียดนะลูก ต้องชิงช่วงที่ยังแข็งแรงกันอยู่ วันนี้เอาภาพเทวรถคันใหม่ที่จะใช้อัญเชิญพระธาตุ ในการเดินธุดงค์ ๕ จังหวัดมาให้ดู คนชอบกันมาก ๆ ฮือฮากันใหญ่ ปลื้มแล้วปลื้มเล่าเล่าแต่ปลื้มกัน เดียวจะปรับให้ดียิ่งขึ้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปกว่านี้อีก

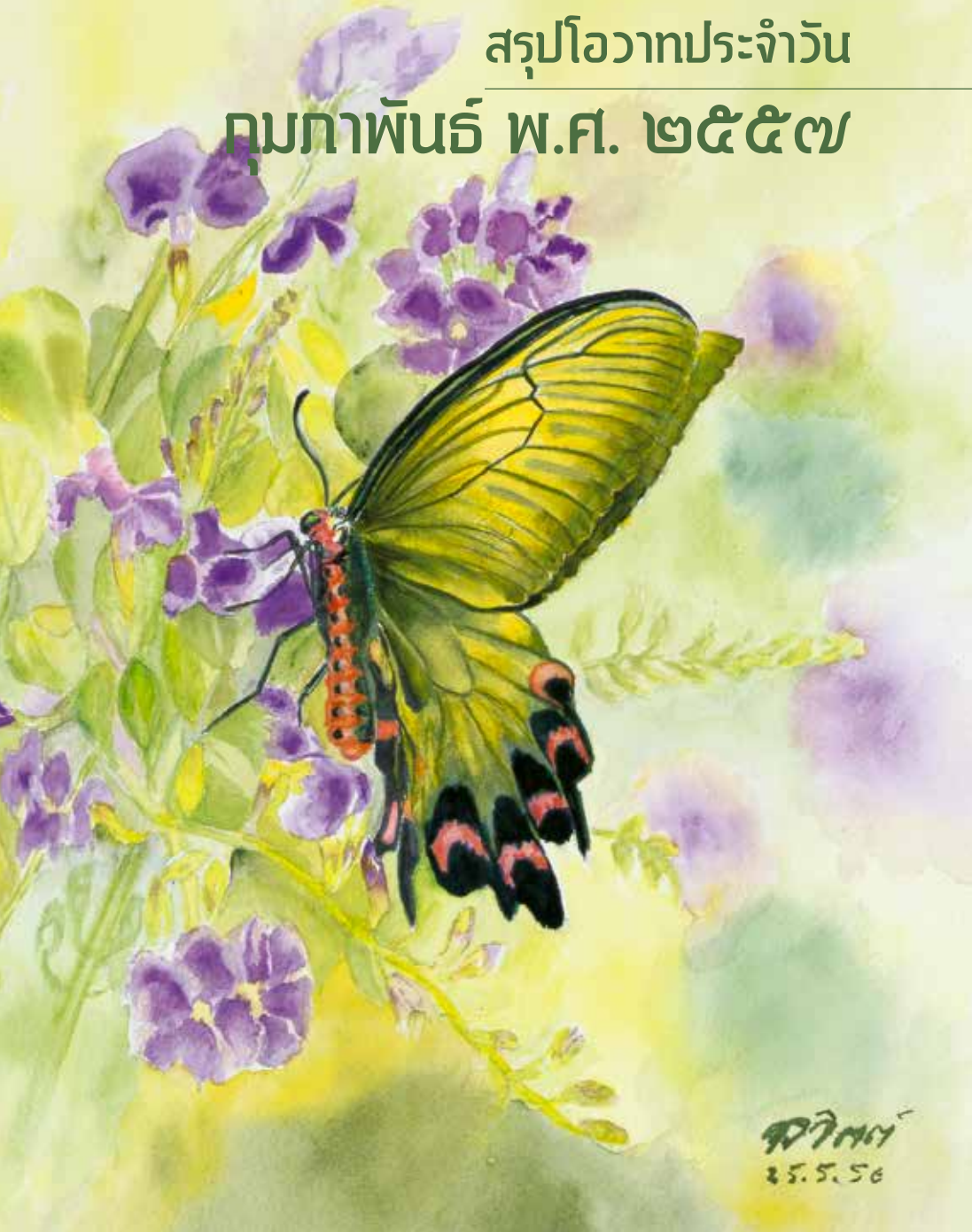
## > อย่าประมาณ

---

หยุดนิ่งแหละก่อเกื้อ  
สุดยอดซาร์จแบตเตอร์  
ยิ่งหยุดยิ่งทับทวิ  
บุญใหม่นี้จักเอื้อ

บารมี  
หมดเชื้อ  
บุญเพิ่ม  
อวยให้สุขอนันต์  
  
สุนทรพ้อ

สรุปโอวาทประจำวัน  
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗



พวิทย์  
๒๕.๕.๕๖

# อੰมก คิลบ ช่ออ่า

วันมาฆบูชา วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันเสาร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ใจใสใจสบายทำอะไรก็สำเร็จ ถ้าใจมาอยู่ฐานที่ ๗ ทำอะไรก็สำเร็จอย่างสบาย เพราะใจใสใจสบาย เป็นใจที่ปลอดกังวลในเรื่องราวต่าง ๆ เป็นใจที่หยุดนิ่ง เป็นใจที่บริสุทธิ์ มีอานุภาพ ทำอะไรก็สำเร็จอย่างง่าย ๆ

## > วันอาทิตย์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ใจใสใจสบาย เป็นใจที่บริสุทธิ์สะอาดปราศจากความขุ่นข้องหมองใจ เป็นใจที่ไม่ติดในเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ และเป็นใจที่มีความละเอียดอ่อนกลับไปสู่ความเป็นธรรมชาติดั้งเดิม ที่มีความสว่าง สะอาด และบริสุทธิ์ผ่องใสอยู่ภายใน ปราศจากกิเลสที่เป็นเครื่องเศร้าหมองของใจ ใจที่หยุดนิ่งอยู่ที่ฐานที่ ๗ เป็นต้นทางแห่งการบรรลุมรรคผลนิพพาน เป็นตำแหน่งแห่งความสำเร็จ ทำให้เข้าถึงความสุขที่แท้จริงที่มีอยู่ภายใน การนั่งธรรมะจะยากจริง ๆ ก็ตรงหยุดแรก ถ้าหยุดแรกได้แล้ว ต่อไปก็จะง่าย ขึ้นอยู่กับการฝึกฝน ถ้าตั้งใจฝึกฝนก็จะทำกันได้ทุกคน ถ้าฝาดานหยุดแรกได้ ต่อไปก็จะค่อย ๆ ยากน้อยลงไปเรื่อย ๆ

## > วันอังคารที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ถ้าลูกคนไหนป่วยเป็นหวัดให้รีบหาหมอ ไปฉีดยา รักษาตัวให้หาย ชาวไทใหญ่ที่มาเต็กกลีบดอกดาวรวynnั่งธรรมะได้ดี เห็นธรรมะกันง่าย มารับบุญเหน้อย ๆ ไปรยกลีบดอกดาวรวynnั่งวัน นั้งแบบไม่คิดอะไร สีส้มพอไฟที่เจดียดับ ก็เห็นความสว่างเกิดขึ้น เห็นองค์พระ มีความสุขมาก คำที่เขาใช้บอกเล่าให้หลวงพ่อฟังนี้ใส ๆ อินโนเซ็นท์ดี

เขามีความรู้สึกลอยจะอยู่วัดพระธรรมกายไปนาน ๆ เพราะรู้ว่าเป็นแหล่งของบุญที่พวกเขาเห็นธรรมะง่าย หลวงพ่อกถามว่า เมื่อก่อนเคยเห็นแบบนี้ไหม เขาบอกว่า “ก่อนนี้ไม่เคย ก่อน ๆ ก็ไม่เคย” คำที่เขาใช้น่ารักใส ๆ ดี จะนั่งธรรมะได้ดี จิตต้องอินโนเซ็นท์ ทำเฉย ๆ สบาย ๆ เดี่ยวจะดีเอง

## > วันพุธที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ห้ามแก่ ห้ามเจ็บ ห้ามตาย! ลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ทำความ  
ละเอียดให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

## > วันศุกร์ที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ใครเบื่อนั่งธรรมะยอมเป็นคนชอบกลนัก ต้องปฏิบัติธรรมเท่านั้นจึง  
จะเข้าถึงธรรม แม้ว่าจะทำทานด้วยภูเขาทองคำก็ลูกก็ตาม ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม  
ก็ไม่เข้าถึงธรรม จะรักษาศีลมากแค่ไหนก็ตาม ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมก็ไม่เข้า  
ถึงธรรม ต้องปฏิบัติธรรมอย่างเดียวจึงจะเข้าถึงธรรม ดังเช่นพระสัมมา  
สัมพุทธเจ้าตรัสรู้ พระองค์ทรงนั่งอย่างเดียว บารมีต่าง ๆ จึงจะได้  
ช่อง ถ้าพระองค์ไม่ประทับนั่งใต้ต้นโพธิ์ พระองค์ก็ไม่ตรัสรู้ธรรม เรามาถูก  
ทางแล้ว เพราะฉะนั้นอย่าเบื่อกันนะ แม้มีบารมีมาก ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมก็ไม่  
เข้าถึงธรรม ดังนั้น ถ้าจะเข้าถึงธรรมก็ต้องปฏิบัติธรรมเท่านั้นละลูก

## > วันเสาร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ให้ลูก ๆ ดูแลรักษาสุขภาพกันให้ดี ช่วงนี้เป็นหวัดกันเยอะ ตั้งใจ  
นั่งธรรมะกันนะ ลูกต้องนั่งให้เข้าถึงองค์พระกันได้ เพราะสิ่งอื่นเป็นที่  
พึ่งให้เราไม่ได้ ต้องนั่งธรรมะจึงจะเข้าถึงธรรม นี่เป็นหลักที่สำคัญนะ

## > วันอาทิตย์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ดูแลรักษาสุขภาพให้ดี อย่าให้ป่วยเป็นหวัดกัน ให้สังเกตดู  
สภาพแวดล้อม และอย่าไปพักอยู่ใกล้กับคนป่วย ให้แยกที่พักจะได้ไม่  
ติดหวัดกัน

ตื่นนอนขึ้นมาทุกวัน เราก็ต้องเอาใจจดไว้ที่ศูนย์กลางกายหนึ่ง ๆ จะได้เป็นนิสัย ผึกให้เป็นอัตโนมัติ ใจจะได้ชุ่ม ๆ อยู่ในบุญ กิเลสต่าง ๆ จะไม่ได้ช่องเข้ามาทำให้ใจเราขุ่นมัว และจะได้รับบุญเบิกบานตลอดทั้งวัน

## > วันจันทร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้เห็นภาพทีมงานหล่อทอง ตอนปี ๔๑ บางคนอยู่วัดนานกว่าอยู่ที่บ้านอีก ดูหน้าตาแต่ละคน ยังละอ่อนอยู่เลย แป็บเดียวผ่านมา ๑๖ ปีแล้ว เราลุยสร้างบารมีกันอย่างเต็มที่มาโดยตลอด วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ต้องรีบชิงช่วงตอนที่แข็งแรงกันอยู่ ต้องลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่

## > วันอังคารที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลุยนั่งธรรมะทำความละเอียดกันให้เต็มที่ หลวงพ่อไม่เข้าใจว่า ทำไมพระบวชแล้วถึงสึกกัน ชีวิตอะไรจะดีและประเสริฐไปกว่าชีวิตสมณะ สึกออกไปลำบากนะ สิ่งที่เราคิดว่าจะได้มันจะไม่ได้ แต่จะได้สิ่งที่ไม่ได้คิด ชีวิตสมณะเป็นชีวิตที่ประเสริฐที่สุดแล้วลูก มีเวลาที่จะนั่งธรรมะ ทำความบริสุทธิ์ของใจได้เต็มที่

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ให้ลูกดูแลรักษาสุขภาพกันให้ดี ตั้งใจนั่งธรรมะให้ละเอียด รักษาใจให้ใส ๆ เอาบุญใหญ่วันพรุ่งนี้กันให้เต็มที่นะลูก

## > วันศุกร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อสภาพไม่ค่อยดี พุดไปเสียงจะเครือ ๆ มีเสมหะ และปะทะกับลมมันจะสะท้าน มือเย็นเฉียบเลย ภูมิต้านทานไม่ค่อยดีเท่าไร

# วันมหาศิวบูชา

วันมาฆบูชา วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖



ดังนั้น ลูกยังแข็งแรงกันอยู่ ต้องรีบยุ่นั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ถ้าลูกอายุเท่าหลวงพ่อก็คงจะเข้าใจว่าเป็นอย่างไร ตอนนี้หลวงพ่อก็คงไม่อยากได้อะไรนอกจากความแข็งแรง กับปลอดภัยแหละ อยากนั่งหลับตายุ่นั่งธรรมะให้เต็มที่ ลูกต้องชิงช่วงที่ยังแข็งแรง ผึกใจให้ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไปนะลูก

## > วันเสาร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อกับไปโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันฯ (DMC) เล่าเรื่องคุณยายฯ ท่านชื่อนลิศเกิด เมื่อก่อนคุณยายฯ จะพูดสั้น ๆ ว่า “ของยาย ศักดิ์สิทธิ์นะ” ท่านขยายความให้ฟังว่า ศักดิ์สิทธิ์เพราะไม่ข้าอาตุ ไม่ข้าที่ ไม่ข้าธรรม เหมือนลิศเกิดเป็นที่รวมของวิชาต่าง ๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่ละวิชาก็มีเจ้าของวิชา ที่ซ่อนความศักดิ์สิทธิ์ ก็ต้องสาวไปเรื่อย ๆ ไปจนถึงเจ้าของวิชา ๑ ท่าน ต่อ ๑ วิชา ซึ่งใน ๑ ท่านต่อ ๑ วิชาท่านนั้น ท่านก็มีทีมงานของท่านนับไม่ถ้วน แต่ละวิชาที่ซ่อนลงในลิศเกิดก็นับไม่ถ้วน วิชาเลย (พระลูกชาย: ลิศเกิดรุ่นไหนครับ?) ทุกรุ่นเลย ไม่ข้าอาตุ ไม่ข้าที่ ไม่ข้าธรรมล้วนแล้วแต่มีเจ้าของวิชา ซ่อนไปเรื่อย ๆ ดังนั้น ใครมีของคุณยายอาจารย์ฯ ผู้ที่เป็นเจ้าของแม้ตายไปแล้ว ก็จะถูกส่งต่อความ ศักดิ์สิทธิ์จนไปถึงลูก หลาน เหลน ต่อไปอีกเรื่อย ๆ คุณยายอาจารย์ฯ เคยบอกกับหลวงพี่หนูว่า “ของยายศักดิ์สิทธิ์นะ เชื่อสิมีอวยาย” ก็จะต้องเอาลิศเกิดของคุณยายอาจารย์ฯ มาตั้งเอาไว้ เพราะท่านไม่ได้เลิกทำวิชา ท่านจะรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ตลอด ท่านทำตลอดเวลา เราต้องไปถึงตรงนั้นให้ได้ (พระลูกชาย: อย่างนี้คงหาลิศเกิดกันใหญ่เลยครับหลวงพ่อก) ถ้าหาไม่ทัน ก็ให้มาหล่อคุณยายฯ นี่แหละ

หลวงพ่อก็คงเล่าพุทธประวัติ ไม่อย่างนั้นได้แต่ทราบ แต่ไม่ซึ่งกัน เทวดา พรหม หมื่นโลกธาตุมาอาราธนาพระโพธิสัตว์ลงมาเกิด มาตรัสรู้ พระโพธิสัตว์ท่านยังต้องพิจารณาปัญจมหาวาโลกนะ ท่านเลือกเกิดได้ เลือกทุกอย่างได้ ตั้งแต่ตอนที่ท่านจะเข้าสู่ครุฑมารดา มีบุญนิมิต ท่านต้องเลือกเอาสัตว์ที่ดีที่สุด เป็น ๑ ในรัตนะ ๗ คือ ช้าง และต้องเป็นช้างเผือก

ช่างกระก็ไม่ได้ ต้องเป็นช่างรูปร่างดี ๆ มีดวงปัญญา และต้องเลือกดอกไม้  
ที่ดีที่สุด คือ ดอกบัว มาถวายอยู่ที่พุทธมารดา

แม้ว่าจะเข้าฝันก็ยังเลือก ดอกบัวก็ยังต้องเลือก ไม่เอาดอกบัวในโลก  
ไปเอาที่สระอโนดาต ในเทวโลก และต้องสระนี้เท่านั้น ถ้าไม่เล่าอย่างนี้ก็  
ไม่เข้าใจกัน ถึงจะทราบแต่মনไม่ซึ่ง ต้องเล่าขยาย ขยายแล้วก็จะซึ่ง ซึ่ง  
แล้วก็จะรักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะได้ปลื้มที่ได้เกิดมาเป็นชาวพุทธ

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ ยังแข็งแรงกันอยู่ ต้องรีบลุยนั่งธรรมะกันนะ ห้ามแก  
ห้ามเจ็บ ห้ามตาย ให้แข็งแรงอายุยืนยาวกันทุกคนนะลูก

## > วันจันทร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ออกกำลังกายกันได้ทุกวันนะ ขี้เกียจไม่ได้เลย หลวงพ่อออก  
กำลังกายทุกวันไม่ขาด ถึงแม้ลูก ๆ จะเป็นอย่างไรก็ต้องออกกำลังกาย  
สำคัญนะ ให้เลือดลมในตัวเดินได้สะดวก จะได้นั่งธรรมะดี

## > วันอังคารที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียด ๆ รักษาสุขภาพกันด้วยนะลูก

## > วันพุธที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

พยายามรักษาธรรมะให้ละเอียด ๆ อย่าให้จิตหยาบ ต้องรีบชิงช่วง  
ตอนที่ยังแข็งแรง ลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียดนะลูก เมื่อละเอียดแล้วก็อย่าให้จิตหยาบลง อย่าให้สูญเสียความละเอียดของใจ เราจะประมาทไม่ได้เลย เพราะกว่าเราจะได้ความละเอียดมาไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องประกอบความเพียรอย่างต่อเนื่องกันนะลูก

## > วันศุกร์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ดูแลสุขภาพให้ดี อย่าให้ป่วยเป็นหวัดกันนะลูก

## > วันเสาร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อลง DMC นาน เพื่อให้กำลังใจทีมงานชุดปฐมเริ่มที่จัดงาน V-Star ที่เนปาล ทีมงานเหนื่อยกันมาก ที่เนปาลมีชาวพุทธเหลือไม่กี่เปอร์เซ็นต์ แต่เดิมบรรพบุรุษเป็นชาวพุทธ ๑๐๐% แต่ในยุคนี้เหลือชาวพุทธ ๑๐% (เป็นฮินดู ๘๐%, อิสลาม ๔%) ทีมงานเขาทุ่มเททำทุกอย่างเต็มที่

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

เวลานั่งธรรมะให้ทำสบาย ๆ ใจนิ่ง ๆ ถ้ายิ่งสบายมาก ก็จะมีความสุขเพิ่มมากขึ้น ยิ่งหยุดยิ่งนิ่งยิ่งตั้งไม่หยุด มีความสุขกับเฉยไปพร้อม ๆ กัน ถ้าได้แบบนี้ แปลว่า เราทำถูกวิธีแล้ว ที่เหลือเราก็ประคองใจให้นิ่งต่อไปเรื่อย ๆ ไม่ซ้าก็จะเห็นดวงหรือองค์พระได้ชัดมากขึ้น อย่างสบายและมีความสุข

# เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

วันมาฆบูชา วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันอังคารที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

วันเวลาผ่านไปเร็ว เดียวก็วันเดียวก็คืน เราต้องใช้วันเวลาที่ผ่านไปเพื่อการฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งกันนะลูก

## > วันพุธที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ช่วงนี้ เข้าสู่บรรยากาศชวนบวช เราจะได้มาทบทวนอานิสงส์ของผู้ชวนบวชกัน พยายามรักษาใจให้ละเอียดกันนะลูก ลูกต้องฝึกไปให้ถึงจุดที่หายสงสัยด้วยตัวของเราเอง ไม่หายสงสัยไม่ได้ ใจหยุดนิ่งเราจึงหายสงสัย เพราะวัตถุประสงค์ คือ เราต้องมีที่พึ่งด้วยตัวของเราเอง ถ้าใจยังไม่หยุดนิ่ง ก็ยังมีความสงสัยอยู่ และยังเป็นที่พึ่งให้กับตัวเองไม่ได้ เราต้องฝึกธรรมะให้เป็นปกติเหมือนกับลมหายใจเข้าออกที่เป็นธรรมชาติของตัวเอง

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียด หมั่นประกอบความเพียร ทำให้ถูกหลักวิชา ดังภาษาบาลีว่า ภาวิตา พหุลิกตา ทำซ้ำ ๆ ทำบ่อย ๆ เดียวใจจะละเอียดขึ้นไปเอง

## > วันศุกร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องรีบลุยนั่งธรรมะกันนะลูก ให้ใจวนเวียนอยู่กับบุญอยู่กับธรรมะ ทำใจให้หนึ่ง ๆ ทำเฉย ๆ การเห็นภาพภายในก็จะค่อย ๆ ชัดเจนขึ้นไปเอง ฝึกไปเรื่อย ๆ ใจเย็น ๆ จนเกิดกระแสแห่งความเย็น ความบริสุทธิ์ มีความสุข ใจจะหยุดนิ่งและไม่ติดอะไรเลย ถ้ามีกระแสแห่งความสุขและความเย็นแบบนี้เกิดขึ้น ใจจะเบิกบาน มีความชุ่มชื้น ถ้าลูกยังทำแบบนี้ไม่ได้ ก็ต้องทำหนึ่ง ๆ เฉย ๆ ต่อไปด้วยใจเย็น ๆ

## > ไม่ยากหากใจหยุด

---

ไม่เห็นยากหากได้  
ปล่อยจิตสู่ภายใน  
หยุดสนิทไม่ทันไร  
ละเอียดจนถึงขั้น

หยุดใจ  
เท่านั้น  
กายเกิด  
หยุดแล้วภายในกาย  
สุนทรพื่อ



สรุปโอวาทประจำวัน

มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

# เรื่องคน กับ เรื่อง

ร่วมบุญดวงแก้ว ๒ มือ คุณยายอาจารย์ฯ



ร่วมบุญ  
“ดวงแก้ว 2 มือ คุณยายฯ”

## > วันเสาร์ที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ ต้องรีบลุยนั่งธรรมะกันนะ เดี่ยวก็วัน เดี่ยวก็คืน วันเวลาผ่านไปเร็ว วันเวลายิ่งผ่านไป ต้องให้ใจเราละเอียดยิ่งขึ้นไป ถ้าลูกรักตัวเองก็ต้องสอนตัวเอง ไม่มีใครสอนได้ดีเท่ากับลูกสอนตัวเองนะ

## > วันอาทิตย์ที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูกมาถูกทางแล้ว ให้ปฏิบัติธรรมตามเส้นทางของพระเดชพระคุณ หลวงปู่พระผู้ปราบมารกันนะ

## > วันจันทร์ที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูกนั่งธรรมะ ให้ทำอย่างสบาย ๆ นิ่ง ๆ เฉย ๆ พอใจละเอียด ก็ จะเคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน ทำเฉย ๆ ก็จะเคลื่อนอย่างนุ่มนวลอย่างสบาย แต่ถ้าเคลื่อนแบบแข็ง ๆ ไม่นุ่มนวล แบบรู้สึกหวาด ๆ นั้นเกิดจากเราไป ใช้ความคิดวิเคราะห์ทำเป็นนักวิชาการ ต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าเป็น แบบนี้ก็ต้องฝึกกันต่อไป แค่ลูกทำนิ่ง ๆ เฉย ๆ ก็จะลงไปได้อย่างนุ่มนวล แบบลงลิพท์ ยาวไปเรื่อย ๆ ใจจะนิ่งละเอียดไปเรื่อย ๆ ถ้าไปวิเคราะห์จิต จะหยาบเคลื่อนไปได้ช้าและสะดุด เราต้องฝึกให้คุ้น ๆ ทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ต้องไม่ใช้ความคิดวิเคราะห์ แล้วปล่อยใจเข้าไปสู่ภายในเลย

## > วันพุธที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งธรรมะทำสบาย ๆ นะ ทำอย่างมีความสุข แม้ยังไม่มีความพออะไร มาให้เห็นก็ตาม ให้ลูกทำเฉย ๆ สบาย ๆ พอถูกส่วน ก็จะเคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน ทั้งดึงเข้าไปได้เอง แต่ส่วนใหญ่จะติดตรงที่ใช้ความคิดกัน ต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะชีวิตที่ผ่านมาใช้ความคิดมาตลอด จิตจะหยาบ และจะถอนออกมาตอนนั่งกำลังจะดี มักจะเป็นกันอย่างนี้ แค่ทำเฉย ๆ ต่อ

ไป ใจก็จะละเอียดขึ้นไปเอง ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องรีบยุ่นั่งธรรมะนะ ทำเพื่อตัวเราเอง ละเอียดแล้วก็อย่าไปทำให้จิตหยาบ ต้องห่วงหาเหวความละเอียดเอาไว้ละลูก

## > วันพฤหัสบดีที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูกมีบุญมากที่นั่งธรรมะแล้วมีประสบการณ์ภายใน ตั้งแต่โล่ง โปร่ง เบา สบาย นั่งไปเรื่อย ๆ อย่างสบาย ๆ เดี่ยวก็ถูกส่วน องค์พระท่านก็จะมาให้เห็นเอง มาพร้อมกับความสุข ซึ่งเป็นความสุขที่เกิดจากใจที่หยุดนิ่ง ไม่สามารถจะจินตนาการได้เลย

## > วันเสาร์ที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูกต้องหมั่นออกกำลังกายให้ได้สม่ำเสมอละลูก เลือดลมจะได้หมุนเวียนและเดินได้สะดวก ถ้าไม่ออกกำลังกายเลือดลมจะอั้น และเจ็บป่วยได้ง่าย

## > วันอาทิตย์ที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะให้ละเอียดกันนะ ถ้าจิตบริสุทธิ์จะทำให้ขั้นที่ ๕ ของเราบริสุทธิ์ สิ่งแวดล้อมจะบริสุทธิ์ตามไปด้วย ถ้าเราเอามวลแห่งความบริสุทธิ์มารวมกัน ก็จะเกิดเป็นอนุภาพที่สร้างดินแดนพิเศษแห่งความบริสุทธิ์ได้

## > วันจันทร์ที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

คุณยายอาจารย์ฯ ในสมัยที่ท่านอยู่วัดปากน้ำ ทำวิชาอยู่กับพระเดชพระคุณหลวงปู่ คุณยายท่านชอบเอาดวงแก้วมาถือไว้ตอนทำ

วิชา ท่านบอกว่าเอามากลั่นให้สะอาด และฝึกสอนกายสิทธิ์ในดวงแก้ว จนกระทั่งกายสิทธิ์เป็นงาน เอาได้ตามสมบัติ คุณยายท่านจะผูกพันกับ ดวงแก้วมาก ดวงแก้วทุกดวงของคุณยาย หลวงพ่อจะเอาไปไว้ในวิหาร ยาย คุณยายท่านเก็บดวงแก้วชุดนี้มาโดยตลอดตั้งแต่บ้านหลังเล็ก จนมาถึงที่วัด เมื่อก่อนพอถึงวันสงกรานต์ ท่านก็จะเอาดวงแก้วมาสงน้ำ ล้างให้สะอาด แล้วก็ใส่น้ำอบไทยหอม ๆ ทำแบบนี้เรื่อยมาตั้งแต่บ้านหลังเล็ก จนมาถึงบ้านธรรมประสิทธิ์ วันวานยังหวานอยู่ นึกเมื่อไรก็ปลื้ม

## > วันพุธที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะให้ละเอียดนะลูก วันเวลาผ่านไปเร็ว เดียวก็จะถึงเที่ยง คืนแล้ว เดียวก็เช้าแล้ว หมดเวลาไปอีกวัน ลูกรู้สึกกันบ้างไหมว่าวันเวลาผ่านไปเร็ว ยังแข็งแรงอยู่ต้องรีบลุยนั่งธรรมะให้เต็มที่ คุณยายอาจารย์ฯ ท่านจะผูกพันกับดวงแก้วมาก ท่านจะเอามากลั่นให้สะอาด อธิษฐานจิต ตั้งความปรารถนากันให้ดีนะลูก

## > วันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

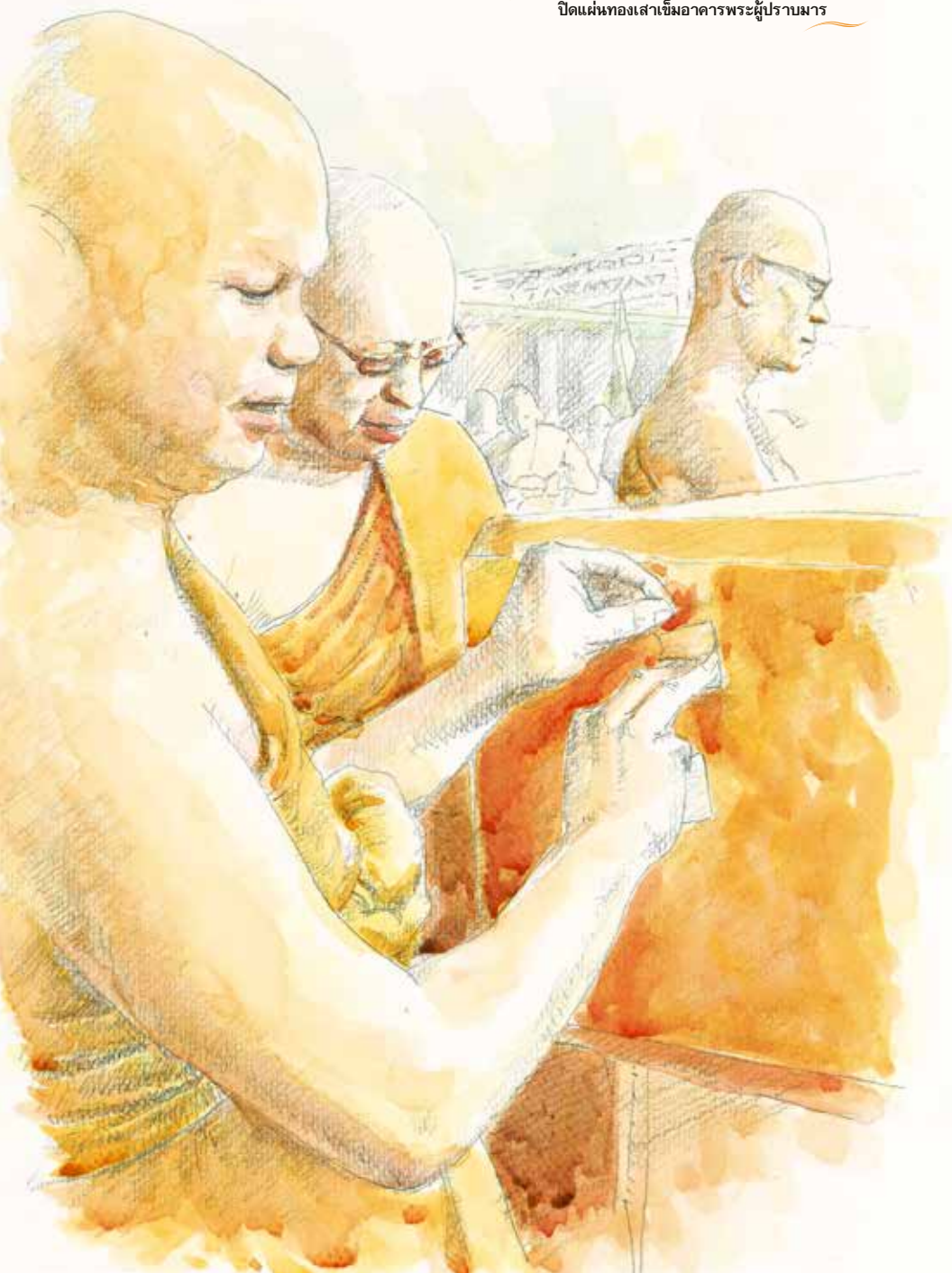
ฝึกใจให้ละเอียด ๆ นะลูก ทำสบาย ๆ ธรรมะภายในไม่สามารถ คิด หรือจินตนาการได้ ใจต้องหยุดนิ่ง เห็น จำ คิด รู้ รวมเป็นจุดเดียวกัน ความรู้แจ้งที่เกิดจากการเห็นแจ้งก็จะเกิดขึ้น

## > วันเสาร์ที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ใจที่บริสุทธิ์เกิดจากใจที่หยุดนิ่ง ถ้าทุกคนมีใจที่หยุดนิ่งได้ จะเกิดพลังมวลแห่งความบริสุทธิ์ ซึ่งจะเกิดเป็นอานุภาพ ที่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดิน ฟ้า อากาศ เป็นฤดูที่สบายได้

# เรื่องคน คิดเรื่องอื่น

ปิดแผ่นทองเส้าเข็มอาคารพระผู้ปราบมาร



## > วันจันทร์ที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อยากให้ลูก ๆ ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติธรรมกัน อย่ามัวทำงาน  
หยาบจนเพลิน เพราะมันเกี่ยวกับตัวของเราเอง ให้ทำงานหยาบควบคู่กับ  
การปฏิบัติธรรม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวของเราเอง

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูกต้องตั้งใจนั่งธรรมะให้ละเอียดกันนะ นั่งธรรมะให้สม่ำเสมอ ให้  
ได้ทุกวัน ซึ่งต่อไปเวลาธรรมกายจะหยุดนิ่งตลอด ๒๔ น. ตอนนี้อยู่ใน  
ช่วงฝึกทำธรรมะให้ละเอียดกันไปก่อน

## > วันศุกร์ที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงอยู่ตั้งใจนั่งธรรมะให้ดี รักษากาย วาจา ใจ ให้ใส สะอาด  
บริสุทธิ์ เพราะเราเกิดมาเพื่อทำใจให้บริสุทธิ์ ใจที่บริสุทธิ์เกิดจากใจที่  
หยุดนิ่ง ซึ่งต่อไปเราจะหยุดนิ่ง ๒๔ น. เป็นเวลาธรรมกาย ๒๔ น.

## > วันเสาร์ที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

การทำสมาธิ เราสามารถทำได้ในทุกอิริยาบถ ๔ ทั้งนั่ง นอน ยืน  
เดิน ทำได้หมด แค่เราเอาใจมาวางไว้ที่ฐานที่ ๗ ทำงานหยาบที่เราได้รับ  
มอบหมาย ควบคู่ไปกับงานทางใจ ซึ่งก็ทำให้งานหยาบเราไม่เสียด้วย  
ทำงานทางใจ แต่ไม่ปล่อยปละละเลยในหน้าที่ หมายถึง ปล่อยวางทาง  
ใจได้ แต่ไม่ปล่อยปละละเลยในหน้าที่ แม้ไม่ได้อยู่ในอิริยาบถนั่งสมาธิ  
ก็ตาม ภารกิจงานหยาบก็ทำไป แต่ใจก็ปล่อยวางได้

## > วันจันทร์ที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียด ๆ ให้ใจวนเวียนอยู่กับการปฏิบัติธรรม เดียวก็วันเดียวก็คืน วันเวลามันผ่านไปเร็ว ตั้งใจฝึกใจให้หยุดนิ่ง ควบคุมไปกับงานหยาบที่ได้รับมอบหมาย ให้ปล่อยวางทางใจ แต่ไม่ปล่อยปละละเลยในหน้าที่ นั่งธรรมะเราก็ต้องนั่งให้ละเอียด เพราะเรามาเกิดเพื่อการนี้นะลูก

## > วันอังคารที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สมัยนี้แก้วจุยเจียของแท้หายาก เห็นเขาชอบเอามาเลี้ยงกัน (ทำขึ้นเองโดยไม่ได้ผ่านกระบวนการธรรมชาติ) ขนาด ๒ A ยังเลี้ยงได้ เลี้ยงจนไปถึง ๓ A แต่ถ้าให้แน่จริง ก็ต้องปลอมให้ละเอียดเหมือนดวงธรรมภายใน ถ้าทำได้อย่างนี้ก็ดีนะสิ

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อบีเรื่องปล้ำ ๆ อยู่เรื่อยเลย สมัยที่หลวงพ่อบ้านหลังเล็ก จะมีพระธาตุเสด็จมาเยอะเลย ตอนที่อยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ก็มีพระธาตุเสด็จมาเหมือนกัน แต่ตอนอยู่ที่บ้านหลังเล็กจะมาเยอะกว่า จากเดิมมีพระธาตุอยู่ไม่กี่องค์ ท่านก็เสด็จมาเอง ไม่มีใครเอามาใส่ มาจากพระธาตุหลาย ๆ องค์ ลักษณะจะคล้าย ๆ ข้าวสารแตก รัตนชาติอย่างทับทิมก็มา ตอนมาใหม่ ๆ จะเป็นเหมือนทับทิมที่ไม่ได้เจีย พออยู่ไปก็งอกเพิ่มขึ้นมาเป็นตุ่ม กลม ๆ ใส ๆ และเม็ดใหญ่กว่าเดิม แปลกดี ของคุณยายทองสุขก็มีเหมือนกัน คนรุ่นเก่า ๆ เคยเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า ตอนนั้นนั่งธรรมะกันเต็มห้อง อยู่ ๆ ก็ได้ยินเสียงกราวเหมือนมีใครสาธทรายมาบนหลังคาของบ้านหลังเล็ก คุณยายทองสุขท่านบอกว่าเป็นพระธาตุเสด็จ

พระธาตุท่านเสด็จทะเลหลังคาลงมา เก็บได้เกือบ ๑๐๐ องค์ หลวงพ่อจะคืนกับพระธาตุ

## > วันเสาร์ที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เราต้องกระตุ้นการบวชให้มาก ๆ โดยผ่านคำถามนี้แหละ เพราะยอดยังไม่เข้าเป้า เด็กวัยรุ่นที่รับปากว่าจะมาบวชสามเณร AEC ตอนนี้ ยอดยมาจริงแค่ ๓๐ % จะได้ชวนกันไปตามชายแดน ๆ มาบวช เพราะตอนนี้ยอดรวมไม่มากพอที่จะลงลานธรรม เราต้องเน้นคำถามเรื่องการบวช อย่างนี้ เพราะเนื่อนาบุญมีน้อยจะฉลอง ๗๐ ปีหลวงพ่อดังอย่างไรตอนนี้ได้แค่เกือบปลื้ม ถ้าจะปลื้ม ก็ต้องมีพระมากพอที่จะลงลานธรรม

เขาเพิ่งส่งข่าวมาว่า เหลือเวลารับสมัครอีกแค่ ๕ วันเท่านั้น ไปช่วยตามชายแดน ๆ มาบวชกันเยอะ ๆ ถ้าร่วมมือร่วมใจกัน ๕ วันสุดท้ายต้องสำเร็จ

## > วันอาทิตย์ที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ให้ลูก ๆ ช่วยกันไปตามชายแดน ๆ มาบวชกันให้เยอะ ๆ ให้ล้นวัด ล้นลานธรรมเลย เหลือเวลาอีกไม่กี่วัน เห็นพระบวชเยอะ ๆ แล้วปลื้ม ฉลองอายุ ๗๐ ปี

## > วันจันทร์ที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ไปช่วยกันตามชายแดน ๆ มาบวชกันให้เยอะ ๆ เหลือเวลาแค่ ๓ วัน ให้ล้นลานธรรมเลย

ตอนหลวงพ่อบวชใหม่ ๆ ได้เคยพูดคุยกับโยมแล้ว ท่านไม่ได้ทำวิชา แต่จะคอยดูแลคนที่เจ็บป่วย ท่านนั่งได้ดวงใส ๆ ซึ่งท่านจะมาเล่าเรื่องพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำให้หลวงพ่อฟังเป็นประจำ ท่าน

# ้องหน คิลล ้องอ่า

ดอกเส้าเม้าคารพระผู้ปราบมาร วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑



จะเรียกหลวงพ่อกว่า “ท่านอาจารย์” มีอยู่วันหนึ่ง ท่านเล่าให้หลวงพ่อกฟังว่า ท่านเห็นดวงใส ๆ ไม่เห็นพระธรรมกายเหมือนคนอื่นเขา และวันหนึ่งท่านก็ดูเข้าไปในกลางดวง เห็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเดินไปมา และมาหยุดอยู่ที่หนึ่งแล้วก็เอามือไขว้หลัง ต่อมาไม่นาน ท่านก็เห็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ไปยืนที่ตรงนั้น และเอามือไขว้หลังเหมือนที่เห็นในกลางดวง แล้วพระเดชพระคุณหลวงปู่ก็สั่งให้ชุดแก้วที่บริเวณนั้น

โยมแผ้วเป็นคนที่ยืบบ่าย ท่านจะพักอยู่ที่ศาลาหลังเก่า คือ ศาลาหลังเดียวกับที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านสอนธรรมะในภาพ VDO ซึ่งตอนหลังไม่ได้ใช้งานแล้ว ศาลาหลังนี้จะอยู่ด้านหน้ากุฏิหลังเล็กของคุณยายฯ และจะมีถนนเล็ก ๆ คั่นอยู่ ตอนนั้นปลายชีวิต ท่านบอกกับเพื่อนข้าง ๆ ว่า “ถ้าฉันเป็นอะไรไป อย่ามาถูกตัวฉัน ฉันจะตริกรรมะ” โยมแผ้วไม่ค่อยกลัวตาย

ท่านเคยไปกราบพระเดชพระคุณหลวงปู่เพื่อขอไปเดินธุดงค์แสวงหาโมกขธรรม พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านบอกว่า กลับมาก็ได้เท่าเดิม หลังจากที่ยอมแผ้วกลับมา ก็เห็นดวงเท่าเดิมเหมือนอย่างที่เราเห็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านว่าจริง ๆ เมื่อก่อนโยมแผ้วจะเล่าเรื่องพระเดชพระคุณหลวงปู่ให้หลวงพ่อกฟังเยอะเลย

## > ทั้งทุกอย่าง

---

ทั้งทุกสิ่งหยุดได้  
พบสุขในทันใด  
หนทางสว่างกลางใจ  
พระผุดเป็นชุดชั้น

ตั้งใจ  
แต่นั้น  
ทะลุโล่ง  
ต่อเนื่องเป็นสาย  
สุนทรพ้อ

สรุปโอวาทประจำวัน  
เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗



# เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

จุดโคมเพื่อสันติภาพในประเทศฟิลิปปินส์ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันอังคารที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เหลืออีก ๒ วัน ให้ไปช่วยกันตามคนมาบวชให้เยอะ ๆ ให้ลงลานธรรมให้ได้ เดี่ยวช่วยกันนะลูก ต้องรีบชิงช่วงในวัยที่ยังแข็งแรง

ต่อไป เวลาธรรมกายจะเกิดขึ้นได้จริง นั่งธรรมะตลอดต่อเนื่อง ๒๔ น. หลวงพ่อปลื้มถ้าเห็นลูก ๆ ตั้งใจนั่งธรรมะ และมีที่พึ่งภายใน กระแสการปฏิบัติธรรมจะเกิดขึ้น ต้องเริ่มจากพระภิกษุและลูก ๆ เขตใน ถ้าพระ alert โยมก็ alert ตาม จากเขตในก็ไปถึงเขตนอก กระแสการปฏิบัติธรรมก็จะเกิดขึ้น

## > วันพุธที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เราต้องเข้าสู่เทศกาลหล่อทองคำคุณยายอาจารย์ฯ วันนี้ไปเล่าเรื่อง อมนุษย์ใน DMC ตอนหลวงพ่อดึก ๆ อายุ ๓ - ๔ ขวบ ยังไม่ได้เข้าโรงเรียน มีอมนุษย์มาขอความช่วยเหลือจากหลวงพ่อดึก ตอนนั้นหลวงพ่อดึกชวนโยมแม่ไปยืนที่ระเบียง ท่านก็พาไป พอหันไปทางซ้าย ก็มั่วมองลงข้างล่าง ก็เห็นคนไม่มีหัวยืนฟังร่ำลึงกะลืออยู่ ซึ่งถนนในซอยก็ไม่ได้กว้างสักเท่าไร หลวงพ่อดึกถามโยมแม่ว่า “แม่ แม่ คนไม่มีหัวยืนอยู่ได้ไง” ท่านไม่ตอบอะไร รีบอุ้มหลวงพ่อดึกเข้ามุ้งเลย ๒๐ กว่าปีผ่านมา ท่านจึงเล่าให้ฟังว่า “ที่ตรงนั้นเป็นที่ประหารตัดคอนักโทษ” หลวงพ่อดึกต้องคอย ๒๐ กว่าปีจึงจะได้คำตอบ อมนุษย์มาขอความช่วยเหลือ ไม่มีคอยืนฟังร่ำลึงกะลือ และหันตัวมาทางหลวงพ่อดึก ไม่ได้ยืนถือหัวด้วย ที่หลวงพ่อดึกเจอคือ เห็นอมนุษย์เพียงแค่ครั้งเดียว แต่ที่เหลือจะเจอเทวดา อย่างตอน ๑๐ ขวบ ตอนนั้นยืนอยู่ที่สนามฟุตบอลตอนเที่ยงเศษ พวกเพื่อน ๆ อยู่ริมสนามฟุตบอล สนามมันกว้าง หลวงพ่อดึกยืนอยู่ตามลำพังกลางสนาม แดดเปรี้ยงเลย ตอนนั้นเหมือนมีใครมาโอบที่ไหล่ แต่พอหันไปดูก็ไม่มีใคร หลวงพ่อดึกเลยเดินย้ายไปอีก ๒-๓ ก้าว เพราะที่เดิมใครไม่รู้มาโอบ หันไปดูเพื่อน ก็อยู่ขอบสนามกันหมด หลวงพ่อดึกจึงเดินไปอีก ๒-๓ ก้าว ก็ยังถูกโอบอีก หลวงพ่อดึกเดินไปหาเพื่อนทันที และต่อมาก็เล่าให้คุณยายฯ ฟัง เพราะเล่าให้คนอื่นฟัง



จุดโคมเพื่อสันติภาพในประเทศฟิลิปปินส์ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

# World Peace Through Inner Peace



เขาก็ให้คำตอบไม่ได้ จึงมาเล่าให้คุณยายฯ ฟัง ตอนนั้นอายุ ๑๙ - ๒๐ เจอคุณยายฯ ท่านก็หลับตาแล้วบอกว่า เทวดาแฉนั้น เขาเอ็นดูคุณ คุณยายฯ ท่านว่าแบบนี้ ก็ดีเหมือนกันที่เทวดาเอ็นดู ตอนหลวงพ่อกับ ๗ ขวบ ก็เหมือนกัน ตอนนั้นอยู่ที่โรงเรียนตะละภักศึกษาตามลำพัง เพราะคุณปู่ คุณย่าไปจับนกกกระจอก หลวงพ่ออยู่กับบอดี้การ์ดเป็นหมา ๒๔ ตัว จำ ได้แม่นเลย มีเสียงเหมือนน้ำชายผู้เป็นที่รักมาเรียกชื่อหลวงพ่อกัน ห่างกัน ประมาณ ๓ เมตร เสียงจากประตูที่เปิดเอาไว้ หลวงพ่อลุกจากมุ้ง หมา ก็เดินตาม หมาไม่หอนสักตัว และเสียงก็ย้ายไปอยู่ที่หัวบันได หลวงพ่อก ก็เดินตาม แต่ไม่เห็นมีใคร พอเดินไปถึงที่หัวบันได เสียงก็ไปอยู่ที่บันได ขั้นแรกอีก หมาก็เดินตามมาอีก แต่ไม่หอนสักตัวเหมือนเดิม แล้วเสียงก็ ไปถึงที่ประตูรั้ว พอหลวงพ่อกเปิดประตูออกไปดู ก็ไม่มีใคร แต่หลวงพ่อก ก็ไม่ได้เล่าให้ใครฟัง เพราะเล่าไปก็ไม่ได้คำตอบอยู่ดี จึงมาเล่าให้คุณยายฯ ฟัง ซึ่งท่านก็บอกว่า เทวดาแฉนั้นเขาเอ็นดูคุณเพราะเห็นคุณอยู่คนเดียว คล้าย ๆ ประโยคเดิม แต่เป็นคนละชุดกัน ตอนนั้น หลวงพ่อกไม่ได้ขณลุก อะไรเลย เพราะคิดว่าเป็นน้ำชาย เสียงจะเย็น ๆ คำว่าเสียงจะเย็น ๆ นั้น เรื่องจริงนะ จะช้า ๆ เย็น ๆ แปลกดี

ตอน ๙ ขวบก็เหมือนกัน ตอนนั้นอยู่กับโยมพ่อ ๒ คนพ่อลูกที่ขึ้น บน หรือกันว่า พ่อจะไปหาแม่มาให้ใหม่อีกคน จะไปแต่งงาน ท่านก็ให้ หลวงพ่อกอยู่ตามลำพัง ท่านสั่งว่าให้ปิดประตูให้ดี ซึ่งมีประตูเดียวหน้าต่าง เดียว หลวงพ่อกก็ปิดอย่างดี หน้าต่างชั้น ๒ นั้น ถ้าจะปีนขึ้นมาต้องเอา บันไดพาดเหมือนเมียนมาร์บุกค่าย และถ้ามองจากหน้าต่างไปก็จะเห็น ถนนคันระหว่างที่พักกับวัด และเมื่อมองข้ามกำแพงวัดไปก็จะเห็นป่าช้า ทำเลดี ตอนดึก ๆ โยมพ่อสั่งให้ถือคอกนอนให้ดี หลวงพ่อก็นอนหงายห่ม ผ้า พอตกดึกเห็นอีกคนมานอนแทนที่โยมพ่อ นอนตะแคงหันหลังให้ หลวง พ่อกก็ไม่รู้ว่าใคร ไม่ได้สะกิดถาม นอนไม่หลับเลย รอเมื่อไรจะเข้าสักที ก็คอยสังเกตแสงเงินแสงทอง แสงอรุโณทัย พอแสงลอดประตูจากพื้นดิน ๆ ก็รีบเอาผ้าห่มตลบกลับแล้วก็วิ่งออกไปเลย ไม่รู้ว่าคืออะไร แต่ก็ไม่ได้เล่า ให้ใครฟัง เพราะเล่าแล้วก็ไม่ได้คำตอบ มาเล่าให้คุณยายฯ ฟัง ท่านก็ หลับตานิ่ง ๆ แล้วบอกว่า เป็นเทวดาแฉนั้น เขาเอ็นดูคุณ เขามาอยู่เป็น เพื่อน ดีเหมือนกัน พ่อไม่อยู่กับเทวดามาอยู่แทน หลวงพ่อกจำไม่ลืมเลย

# อึ้งต๋น ๓๐๐๐

จุดโคมเพื่อสันติภาพในประเทศฟิลิปปินส์ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑



ตอนมาเรียนมหาวิทยาลัย ก็เจออีกหลายที ตอนนั้นเป็นช่วงเที่ยงมีพัฒนาหอ หลวงพ่อมานอนพัก ไม่ได้รู้แต่มันเหนื่อย พอหายเหนื่อยก็จะไปลุยต่อ ตอนนั้นอยู่ปี ๒ นอนเล่น ไม่ได้หลับจริง ๆ แคหลับตา รู้สึกเหมือนมีใครเอาน้ำมาพรมที่หน้า พอลืมตามาก็ไม่มีใคร แต่พอหลับตาก็เจอแบบนี้อีก ลืมตามาก็ไม่มีใคร หันไปดู ก็มีแต่มุ้งลวด คราวนี้โดนสาตเต็มหน้าเลย ความรู้สึกเปียกไปหมด เลยรีบไปช่วยพัฒนาหอต่อ ตอนนั้นตอนเที่ยงแสด ๆ ต่อมาไปกราบคุณยายอาจารย์ฯ เล่าให้คุณยายฯ ฟังในทุก ๆ เรื่อง ท่านก็ไม่ขัดใจ ไม่ถือว่าเป็นเรื่องไร้สาระ เป็นปกติ คุณยายฯ ทำนึ่ง ๆ แล้วหลับตา ท่านพูดซ้ำ ๆ ซัด ๆ ว่า “เป็นเทวดาแถวนั้นแหละ เขาเอ็นดูคุณ เขาเป็นผู้หญิงอยู่ตรงต้นไม้ใหญ่ใกล้ ๆ ที่คุณอยู่ เขาเอ็นดูคุณ มาลือคุณเล่น” คุณยายฯ รู้ได้ใจว่าหลังตึกมีต้นไม้ใหญ่ขนาด ๒-๓ คนโอบอยู่

ต่อมาอีกไม่นาน ที่ห้องนอนเดิม ซึ่งมีเตียง ๒ ชั้นและเตียงเดี่ยวห้องหนึ่งพัก ๓ คน หลวงพ่อพักที่เตียง ๒ ชั้น ชั้นล่าง ในขณะที่กึ่งนั่ง กึ่งนอน เปิดไฟอ่านหนังสืออยู่ เพื่อนอีกคนก็กำลังนอนที่เตียงเดี่ยว หลวงพ่อปิดมุ้งลวดเองกับมือแล้วก็ดูหนังสือ ตอนนั้น มีผู้หญิงคนหนึ่งถือถาดแต่งตัวสวย เดินทะลุมุ้งลวดออกมา เดินนึ่ง ๆ ปากไม่ขยับแต่มีเสียงบอกว่าเอามาให้ หลวงพ่อก็โพล่งบอกไปว่า ไม่เอา เพื่อนที่อยู่กึ่งงว่าพูดกับใคร แล้วผู้หญิงคนนั้นก็เดินถอยหลังออกไป หลวงพ่อกับมาเล่าให้คุณยายฯ ฟัง ท่านก็บอกว่า เขาเป็นคนเดียวกันกับคนที่เอาน้ำมาสาตคุณ เขาเอาของมาให้ ดินะที่คุณไม่รับ ถ้าคุณรับก็จะต้องไปอยู่กับเขา ทุกเรื่องหลวงพ่อก็จะไปเล่าให้คุณยายฯ ฟังทุกครั้ง เล่าอย่างนี้ จะรู้ถึงคุณวิเศษของคุณยายฯ เพราะทุกเรื่องที่หลวงพ่อกับเล่าเกี่ยวกับคุณยายฯ เราจะได้ปลื้มกันที่ได้ทำบุญกับคุณยาย

## > วันศุกร์ที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

คุณยายอาจารย์ฯ ท่านเป็นหนึ่งในไม่มีสอง ทั้งหยาบและละเอียด เรื่องหยาบก็สุดเหี้ยบ ละเอียดก็สุดฉิว ทำบุญหล่อทองกับคุณยายฯ ได้บุญเยอะเลย

# เรื่องคน คิดคน ชื่นชม

ร่วมบุญเทวารถอัญเชิญรูปเหมือนพระมงคลเทพมุนีไปประดิษฐาน ณ วัดตาก้อง



เจดีย์น้อยดอยสวรรค์ ชาวบ้านเขาช่วยกันสร้างจนเสร็จ เขาปลื้มกันมาก ไม่ว่าจะเป็นเด็กเล็ก เด็กน้อย ไม่ก็ชาวบ่ ก็เฝ้าค้อมมาทูลบิณฑิช่วยกันสร้างเจดีย์ มาตามลำพังจากบ้าน ปลุกฝังกันตั้งแต่ยังเยาว์วัย สร้างเสร็จเร็วมาก ชาวบ้านเขาช่วยกันสร้าง เขาจะได้รักและหวงแหนเจดีย์จะได้บอกต่อ ๆ กันไป จากอดีตเมืองพุทธ กลับมาเป็นเมืองพุทธดั้งเดิมที่พระพุทธรศาสนาเจริญรุ่งเรือง

## > วันเสาร์ที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อกำลังที่ห้องแก้วมา เขาจัดไฟกันได้สวยงาม เห็นดอกไม้ประดิษฐ์เหมือนดอกไม้จริงเป๊ะเลย ดอกไม้แบบนี้แมลงไม่ตอม อีกหน่อยเราคงไม่ต้องจัดสวนกันแล้ว เขียนตลอด ไม่ต้องรดน้ำด้วย เขาจัดกันได้ลงตัวดี พรุ่งนี้ลูก ๆ จะได้มาสักการบูชาคุณยายอาจารย์ฯ กัน

## > วันอังคารที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ช่วงนี้ มีคนเอาพระธาตุมาถวายหลวงพ่อกะเยอะเลย มีพระอาจารย์ท่านเล่าให้หลวงพ่อกับว่า เคยได้รัตนชาติต้นสมบัติไป แล้วตอนนี้ขยายใหญ่ขึ้นกว่าเดิมเป็นเท่าตัว แต่ที่หลวงพ่อกเคยเห็น รัตนชาติของบางคนจะขยายใหญ่ขึ้น และมีตุ่มใส่ออกออกมา เป็นเพราะกายสิทธิ์เข้ามาทำงานจึงออกออกมาเมื่อสักครูหลวงพ่อกเพิ่งไปมอบช็อกโกแลตให้พระอาจารย์ที่ไปหาเทวธมาได้มหัศจรรย์มากวันเดียวหาเทวธมาได้ ซึ่งปกติเขาต้องคอยหลายวัน แต่วันนี้เดียวได้ เก่งมากเลย เราจะได้ใช้บุญคุณพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารไปที่วัดตาก้อง จ.นครปฐม ลูก ๆ ได้บุญใหญ่กันทุกคน

## > วันพุธที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

“ถ้าเราทำบุญกันเต็มที่ งานพระพุทธรศาสนาจะได้ขยายไปอย่างกว้างขวาง ซึ่งยุคของเรา พระพุทธรศาสนาจะต้องเฟื่องฟู วัดร้างจะ

# วิ่งตาม คิดไปข้างหน้า

อัญเชิญรูปเหมือนพระมงคลเทพมุนีไปประดิษฐาน ณ วัดตาก้อง วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗



ต้องเปลี่ยนเป็นวัดรุ่ง การทำบุญไม่ได้ทำให้ใครจน มีแต่ทำให้รวยขึ้น และเปลี่ยนทรัพย์หยาบให้เป็นอริยทรัพย์ ดิดตัวข้ามภพข้ามชาติไปในเบื้องหน้า เก็บสะสมไปเรื่อย ๆ ซึ่งจะทำให้เรามีทานบารมีติดตัวกันไปทุกคน

## > วันเสาร์ที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นักศึกษาฟิลิปปินส์ร้องเพลงกันเก่ง เขาเอาเนื้อหาจากหลวงพ่อบ้างไปแต่งเป็นเพลงที่จะชุมนุมแสนคนในวันที่ ๑๔ เมษายนที่จะถึงนี้ พบกันครึ่งทางที่กลางกาย “ถ้าใจใสใจสบาย ทำอะไรก็สำเร็จ ถ้าใจมออยู่ที่ฐานที่ ๗ ทำอะไรก็สำเร็จอย่างสบาย” เอาท่อนนี้มาแต่งเป็นท่อน hook ดีเหมือนกัน เข้าทำดี

นักศึกษาที่มาเป็นอาสาสมัคร เขาอยากได้ดวงแก้วกันนะ แต่จะได้ดวงแก้วเขาต้องไปชวนคนให้ได้ ๑๐ คน และพอเขาได้ดวงแก้วมา ก็เอาแขวนคอเลย ไปตามกันมาใหญ่เลย น่าจะมาเลยแสนคนนะ

จุดไคก็มี การแปรตัวอักษรด้วย ซึ่งจะถูกบันทึกเป็น World Record ว่ามีไคที่ทำเป็นตัวอักษรมากที่สุดในโลก คำว่า “World Peace Through Inner Peace” เป็นตัวอักษร

คนที่ฟิลิปปินส์เขานั่งสมาธิเห็นดวงใส ๆ สว่าง ๆ จิตอินโนเซ็นท์ พระอาจารย์ท่านสอนให้เห็นเหมือนดวงดาว เขาถามแบบอินโนเซ็นท์ว่า “เห็นสว่างกว่าดวงดาวแบบนี้ผิดหรือเปล่า” เขาถามเพราะอยากรู้จริง ๆ เขาใจใส ๆ เราไม่ได้ไปเปลี่ยนศาสนา เราไปสอนสมาธิ

มีเจ้าของบ้านที่เราไปเช่า เขาเป็นผู้มีอิทธิพล ซึ่งบ้านหลังนี้มี ๑๒ ห้อง ไม่มีใครมาเช่า พอเรามาเช่าเขาก็เรียกราคาแพง ซึ่งหน้าตาเขาจะไม่ค่อยเบิกบาน แต่เราติดนิสัยวัฒนธรรมคุณยายๆ เราช่วยกันทำความสะอาดเรียบร้อย จนเขาดกใจว่า เข้าบ้านผิดหลังหรือเปล่า จากหน้ามู่ย ๆ ก็เริ่มซักถามพูดคุยไปมา พอเราบอกว่า มาสอนสมาธิ เขาก็เริ่มยิ้มแย้ม ซักถามตอนนี้ติดพระอาจารย์ ซึ่งพระอาจารย์ก็พูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้

# วันมหานที

ได้ร่มเย็น ได้ร่ำรวย



ดวงแก้วที่หลวงพ่อกำลังจะไปจะมีของอาสาศัมคร ๑ หมิ่นดวง และของผู้ที่มาร่วมงานอีก ๑ แสนดวง ซึ่งเขากลัวว่าจะไม่ได้กัน ทางทีมงานก็ยืนยันว่า “ถ้ามีบัตร ยังไงก็ได้” คนที่ฟิลิปปินส์เขากำลังกระหายสมาธิเราก็ก็นั่นว่า เราไม่ได้มาเปลี่ยนศาสนา เรามาสอนสมาธิ เพื่อให้เขาเข้าถึงความสุขภายใน ดวงแก้วจินตตามณีเป็นดวงแก้วสมปรารถนา ถ้าอยากได้อะไร ให้เอาดวงแก้วไว้กลางท้องแล้วก็อธิษฐาน ซึ่งเขาก็อธิษฐานกันใหญ่เลย ถ้าเห็นธรรมะกันทั้งแสนคนเลยก็ดีสิ

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่ประเทศฟิลิปปินส์มีอาสาศัมครมาช่วยเตรียมงานกันเยอะเลย ประมาณหมื่นห้าพันคน จนเราต้องเบรกเอาไว้ ชาวฟิลิปปินส์เขาจะใส ๆ นะ เราไม่ได้มาเปลี่ยนศาสนาเขา แต่เรามาสอนสมาธิ เพื่อให้เขาเข้าถึงความสุขภายใน เขามาอุปฐากพระกันมากมาย มาเรียนรู้ ๕ ห้องชีวิต วัฒนธรรมชาวพุทธที่บ้านเขาซึ่งเราตั้งเป็นสำนักงาน เจ้าของบ้านเขาปลื้มมาก เพราะเขามีส่วนสำคัญในการสร้างเวทีที่จุคนได้ ๓๐๐ คน

หลวงพ่อดัดตะ ท่านก็ไปร่วมงานที่ฟิลิปปินส์ด้วย เขาให้ท่านพูด ๓ นาที เพราะมีคนที่จะต้องขึ้นไปพูดบนเวทีหลายคน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นบุคคลสำคัญทั้งนั้น

ส่วนที่วัดแม่ชิงมีคนเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า มีฝนตกก่อนวันงาน และตกลงมาในช่วงที่กำลังทำความสะอาดเจดีย์ ฝนตกชุก ล้างให้เสร็จเลย และตกลงมาเฉพาะที่เจดีย์ด้วย พอสักครูก็หยุด

## > วันจันทร์ที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้วันพระใหญ่ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ให้อุสุก ๆ ตั้งใจ ประกอบความเพียรนั่งธรรมะกันให้ดีนะลูก

# วันเด็ก กับ ร้องเล่น

วันคุ้มครองโลก วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖



## > วันอังคารที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เจดีย์น้อยดอยสวรรค์ เข้าทำดี กะเหรี่ยงปกากะญอ กับกะเหรี่ยงกทม. ไปร่วมมือกันสร้าง กะเหรี่ยงกทม. เอาชุดไปใส่ แต่งตัวดูกลมกลืนกัน รวมใจกันสร้างเจดีย์น้อยดอยสวรรค์

ส่วนที่ฟิลิปปินส์จัดงานรวมคนแสนเบิกบานกันใหญ่ เจ้าของบ้านที่เราไปเช่าเพื่อใช้เป็นศูนย์ประสานงาน เขาจะขอมาร่วมงานวันที่ ๒๒ เมษายนด้วย จากเดิมตอนที่เราเข้าไปเช่าใหม่ ๆ ใบหน้าเขาจะบึ้ง ๆ แต่พอเราไปใช้นโยบาย ๕ ห้องชีวิต ทำความสะอาดซะเอี่ยมเลย เขามาเห็นแล้วทั้ง จึงมานั่งสมาธิ คอยมาอุปัฏฐากพระ และมีส่วนช่วยในการสร้างเวทีที่ผู้คนได้ ๓๐๐ คน ซึ่งผู้คนได้มากที่สุดที่ฟิลิปปินส์ เขาขอร่วมบุญด้วย ๔๐ % ของการก่อสร้าง นักศึกษาปริญญาโทที่แต่งเพลงพบกันครึ่งทางที่กลางกาย จะขอมาเป็นอาสาสมัครช่วยแปลภาษาอังกฤษ เพราะช่วงระหว่างที่ร้องเพลง ได้เห็นแสงสว่างออกจากตัว ร้องไปก็สว่างไป ถ้าเราได้ผู้มีทักษะที่ใจละเอียดมาถอดโน้ตสวรรค์ก็ง่ายเลย นั่งธรรมะดี เห็นแสงสว่างออกจากตัว

นักศึกษาที่ฟิลิปปินส์ถูกละลายพฤติกรรม เพราะเจอคุณครูไม่เล็กพูดเรื่องศีล ๕ แต่เราไม่ได้บอกว่าเป็นศีล ๕ บอกว่าเป็นพื้นฐานของมนุษย์ ท่านคุยกับอาร์คิบอกว่าเป็นศีล ๕ อาร์คิบอกกับบอกว่า ผีก็แบบนิยายเยซุอิต ซึ่งเป็นนิยายดั้งเดิม โดยได้รับการสั่งสอนมาว่า พระเจ้าอยู่ในตัวคุณ และอยู่ทั่วไปรอบกาย แต่เราต้องไปหาพระเจ้าภายในตัวให้ได้ เขาสอนสมาธิกันมาแบบนี้ ๑ ปี จะเข้าเียบ ๗ วัน ส่วนชาวปินอยนั่งสมาธิตัวหาย นั่งเห็นแสงสว่าง มีความสุข ใจอินโนเซนส์ดี

แม้วันงานฝนจะตกหนักขนาดไหน แต่ก็ตกแบบเว้นช่วงเอาไว้ให้จัดงาน ซึ่งเป็นเรื่องอัศจรรย์มาก พอพิธีเสร็จฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก ในช่วงจุดโคมแปดตัวอักษรเป็นลายมือเขียน สว่างมาก ทุกคนต่างก็ดีใจกันบนเวทีก็ร้องเพลง พบกันครึ่งทางที่กลางกาย ท่อน hook ว่า เมื่อใจใสใจสบาย ทำอะไรก็สำเร็จ เมื่อใจมาอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ทำอะไรก็

# วันเด็ก กับ ชื่อน่าน

วันคุ้มครองโลก วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗



สำเร็จอย่างสบาย ทวีทุกช่องต่าง amazing ว่า ฝนหยุดตกในช่วงนี้ และผู้ประกาศข่าวก็ปิดท้าย ด้วยการขอดวงแก้วจินตามณี

## > วันพุธที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

อีกไม่กี่วัน หลวงพ่อก็จะอายุครบ ๗๐ ปีแล้วนะ ถ้าเราฟังผ่าน เราก็คงจะไม่มีความรู้สึกอะไรกับคำว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย นั้นเป็นทุกข์ เรายังไม่ซึ้งกับประโยคนี้อะไรกับคำว่า เกิดเป็นทุกข์ เราก็อยกเอาไว้ก่อนเพราะเราจำกันไม่ได้ แต่แก่นี่สิ ต้องขยายความถึงจะเข้าใจว่าความแก่นั้นเป็นทุกข์ ไม่เชื่อลองแก้ดู

ดวงแก้ว “ได้ร่มเย็น ได้ร่ำรวย” ที่หลวงพ่อมอบให้ภาคใต้ พอไปถึงแต่ละจังหวัด เขานั่งสมาธิกันใหญ่เลย หลวงพ่อปลื้มนะ อย่างนี้สิทำถูกหลักวิชาดีมาก ต้อนรับดวงแก้วด้วยการปฏิบัติธรรม ทั้งพระทั้งโยม นั่งสมาธิกันต่อเนื่อง ๒๔ น. หายากมาก สุดยอดจริง ๆ ชั้นหนึ่งเลย เป็นต้นบุญต้นแบบให้กับดวงต่อ ๆ ไปที่หลวงพ่อมอบให้ ถ้าพร้อมที่จะทำได้แบบนี้ จึงสมควรที่จะรับไป คือ พระกับโยมหมุนเวียนกันเข้ากะนั่งสมาธิเห็นความสำคัญและให้ความสำคัญ เห็นและให้ด้วย อย่างนี้ถูกหลักวิชาไม่ซ้ำจะเข้าถึงธรรมกันทั้งหมด ได้จะร่มเย็นจริง ๆ เอาดวงนี้ไป ลุยกันสะบัดหันแหลกเลย หลวงพ่อฟังแล้วปลื้ม

ดวงแก้วที่จะนำไปออสเตรเลีย ต้องบอกเขาไว้ก่อน ให้ไปทำให้ได้แบบนี้ เป็นดวงแก้วโอเชียเนีย ต้องนั่งให้เชื่อมกันทุกศูนย์ ทุกประเทศของโอเชียเนีย กำหนดเวลาให้นั่งต่อ ๆ กันไปเลย ชื่อว่า ดวงแก้วโอเชียเนีย “โอเชียเนีย รุ่งเรือง ร่ำรวย ร่มเย็น”

โครงการสร้างดินแดนพิเศษเขตใน ด้วยใจหยุดนิ่ง ๒๔ น. ได้ลองเริ่มซ้อมนั่งกันแล้ว จะลุยกันจริง ๆ ๒๒ เมษายน ดังนั้น ๒๒ เมษายน จะแตกต่างจากทุกปีที่ผ่านมาด้วยใจหยุดนิ่ง ๒๔ น. มหัศจรรย์ดินะ

# วันเด็ก กับ ชื่นอาน

วันคุ้มครองโลก วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันพุธที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ช่วงนี้ให้ลูก ๆ รักษาใจ วาจา ใจให้ใสสะอาด เพื่อเตรียมรับบุญใหญ่ ฉลองอายุหลวงพ่อครบ ๗๐ ปี วันคุ้มครองโลก ๒๒ เมษายน และให้มาทำบุญหล่อทองคำคุณยายให้เต็มองค์นะลูก

นั่งธรรมะให้ละเอียด ๆ กันนะ ต้องหายสงสัยด้วยตัวเอง ไม่ใช่ยังนั่งยิ่งสงสัย เป็นวิศวกรก่อสร้างความสงสัย สร้างคอนโดแห่งความสงสัย เราต้องนั่งจิตบริสุทธิ์ แจ่มแจ้งด้วยตัวเราเอง

## > วันศุกร์ที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เอาบุญหล่อทองคำคุณยายอาจารย์ฯ กัน ถ้าคุณนะลูก หล่อผู้ที่เป็นหนึ่งไม่มีสอง และผู้ที่พูดประโยคนี้ก็คือ พระผู้ปราบมาร พระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา นี่ไม่ใช่เรื่องธรรมดา คุณยายฯ ของเรา หยาบก็สุดเฉียบ ละเอียดก็สุดฉิว มาหล่อกันให้เต็มองค์ ฉลองหลวงพ่ออายุครบ ๗๐ ปี ๒๒ เมษายนนี้

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อนั่งนิทราทบทวนบุญที่ผ่านมา นึกแล้วก็ปลื้มไม่รู้จบ พวกเราลุยสร้างบุญกันอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด

- ทั้งบุญสร้างวัด ทอดกฐิน
- บุญตักบาตรล้านรูป ซึ่งตอนนี้ก็จะเต็มล้านที่สองแล้ว
- เดินธุดงค์ธรรมชัย
- เด็กดี V-Star และบุญอื่น ๆ อีกเยอะแยะมากมาย ทั้งที่ตัวเองและที่ชักชวนคนอื่นทำ

- อย่างภาคใต้ ทำบุญทุก ๆ เดือน เป็นเวลา ๑๒ ปี อย่างต่อเนื่อง คำจูนพระพุทธศาสนาเอาไว้ไม่อย่างนั้น เราจะอายุฟ้าอายุดิน เราเกิดมาต้องขยายพระพุทธศาสนาไปทั่วโลก จะให้หยุดไปเรื่อย ๆ ก็หาควรไหม

# วันมหาศีล ๕๐๐ ปี

วันคุ้มครองโลก วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗



บวชเป็นพระได้ทำบุญแบบนี้ก็ดีนะ ซึ่งที่เราทำผ่านมา ทั้งทำไปใช้ไป ถ้าเทียบแล้วก็ทำบุญในระดับมหาเศรษฐีของโลก และก็ทำถูกเนื้อนาบุญด้วย

ดวงแก้วได้ร่มเย็น ได้รำรวย ที่ได้รับมอบกันไปเห็นเขาเล่าให้ฟังว่า เจอปาฏิหาริย์กันเยอะแยะทีเดียว เดี่ยวจะมีปาฏิหาริย์ไม่ซ้ำปาฏิหาริย์เลย และจะเข้าถึงธรรมกัน

## > วันจันทร์ที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียด ๆ พรุ่งนี้มีพระมาเป็นเนื่อนาบุญมากมาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีพิธีหล่อทองรูปเหมือนคุณยายด้วย รักษาใจให้ใส ๆ เอาบุญกันให้เต็มทีนะลูก ๆ

## > วันอังคารที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้เป็นวันที่หลวงพ่อปัสสัมมาก เห็นเขาบอกว่า สาธุชนมากันมากมาย เมื่อคืนนี้ ไปตามดูเรื่องการวางไทยธรรม พระอาจารย์ผู้ดูแลบอกว่า จะต้องวางกันถึงเช้าจึงจะเสร็จ หลวงพ่อบอกให้เสร็จไม่เกิน ๒ ทุ่ม ท่านจึงไประดมสามเณร AEC มาช่วย และก็ช่วยกันจนเสร็จ ๒ ทุ่มจริง ๆ ซึ่งเอาจริง ๆ ก็ได้ สามเณรตัวเล็ก ๆ วางกันสนุกเลย

วันนี้สามเณร ๒ - ๓ องค์ วิ่งมาบอกหลวงพ่่ว่า ผมขอบวชไม่สึก สามเณรตัวเล็ก ๆ ทำให้หลวงพ่อปัสสัมปิติ หุ้มนิ่งคลไดยินแต่เรื่องดี ๆ

สมัยก่อนไม่มีใครเชื่อว่า อีกหน่อยรอบ ๆ วัดจะเป็นเมือง ซึ่งตอนนี้มีเมืองอยู่โดยรอบจริง ๆ ตอนสร้างวัดใหม่ ๆ ถนนหน้าอำเภอยังเป็นลูกรัง ถนนคลองสามยังเป็นดินเหนียว หลวงพ่อชอบบรรยากาศสมัยก่อนมากเพราะสังคมเป็นสังคมเกษตรกรรม นักปฏิบัติธรรมชอบ มันสบายใจใส ๆ ดี สังคมเมืองวุ่นวาย

## > วันพุธที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้हारีกลางอากาศว่าจะบวชสามเณรล้านรูปตอนหลวงพ่อยายุ ๗๒ ปี อีกประมาณ ๗๐๐ วัน นับจากนี้ไปชวนทำบุญบวชสามเณรล้านรูป อธิษฐานทุกวัน ใจจะได้อยู่ในบุญ

ให้เก็บปัจจัยใส่กล่องเอาไว้ แต่ยังไม่ต้องเอามาทำบุญ ถ้าเอามาเมื่อไรจะนัดอีกที ให้หากล่องใส่ อธิษฐานทุกวัน บวชสามเณรวันนี้ ล้านองค์ อธิษฐานให้ปลื้มอย่างนี้ทุกวันไปอีกประมาณ ๗๐๐ วัน พอถึงวันนั้น หลวงพ่อจะให้สัญญาณ จึงค่อยเอามาถวาย ต้องปลื้มทุกวัน ถ้าไม่ปลื้มไม่เอา (พระลูกชาย: ลูก ๆ พระทำได้ไหมครับ) ทำได้ แต่ยังไม่รับให้เก็บใส่กล่องเอาไว้ดี ๆ ต่างคนต่างหยอด ของใครของท่าน หลวงพ่อยายุ ๗๒ พอดี และต้องปลื้มบวชเณรล้านรูป

บุญนี้ อยากให้ไปถึงเด็ก ๆ จะได้ปลุกฝังพระพุทธศาสนา และทำให้บรรพบุรุษได้ด้วย ใจจะได้อยู่ในบุญ จะได้สอนลูกสอนหลานได้ นี่คือวัตถุประสงค์หลัก ต้องปลุกฝังพระพุทธศาสนาตั้งแต่ยังเด็ก เริ่มวันที่ ๑ พฤษภาคม ใครทำก่อนได้บุญก่อน เหมือนกับใส่บาตรทุกวัน แต่เป้าหมายเรา บวชล้านรูป ปลื้มแต่ละวัน อธิษฐานทุกวัน ที่สำคัญ จะได้รู้อึ้งจน จะได้ร่ายกันซะที่บุญบวชสามเณรล้านรูป อย่าให้ใครยกกล่องไปให้อธิษฐานทุกวัน ใจจะได้เกาะเกี่ยวทุกวัน

พรุ่งนี้วันที่ ๑ ประเดิมวันแรก สาธุ สาธุ สาธุ เข้าใจนะ ให้นึกถึงบุญทุกวัน เพื่อจะได้บวชสามเณร ปลื้มทุกวัน ทำไปจนถึงวันที่ ๒๒ เมษายน ๕๙ นะลูก



สรุปโอวาทประจำวัน  
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

1/5/13

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อดีใจ ถ้าหากลูก ๆ นิ่งธรรมะกันละเอียดขึ้นถ้าได้อย่างนี้ทั้งองค์กร เราสร้างดินแดนพิเศษเขตในได้เลย

เดี๋ยวช่วยกันกระจายข่าวกันว่า วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นวันเริ่มโครงการทำบุญบวชสามเณรล้านรูป ถ้าหากรู้ข่าวบุญนี้วันที่ ๒ ก็อนุญาตให้ทำย้อนหลังได้ ให้เอาวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นหลัก เช่น สมมุติว่าเราไปแจ้งข่าวบุญผู้ที่เป็นเจ้าของบุญ หลังจากโครงการนี้ผ่านไป ๕ เดือน ๖ เดือน หรือ ๑ ปี ก็ต้องให้เขาทำย้อนหลัง โดยให้เริ่มต้น ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ปลื้มย้อนหลัง เพราะว่าเขามาช้า หรือเราไปเจอเขาช้า เขารออยู่ ถ้าได้อย่างนี้จะได้บุญครบตั้งแต่เริ่ม ถ้าได้ล้านคนก็ดีสิ ต้องให้ได้ล้านคนจริง ๆ เพราะหลวงพ่อมองงานพระศาสนาเป็นหลัก และให้นึกถึงภาพบวชสามเณรล้านรูป ให้เห็นภาพนี้ในใจ และก็ต้องเห็นภาพให้ชัดห้ามนึกเลื่อนลอย กลับตาเห็นภาพบวชนี้ถึงจะใช้ได้ ถ้านึกไม่ได้ ต้องทำกุศลวิวัฒน์ ต้องไปเติมบุญให้ใจเกาะเกี่ยวอยู่ในบุญตลอด

ตอนนี้เกิดกระแสแล้วนะ ครั้งหนึ่งได้ทำบุญบวชล้านไม่ใช่เรื่องธรรมดา ต้องทำให้ได้ หลวงพ่อนำอธิษฐานและให้ทุกคนว่าตาม ซึ่งใบอธิษฐานจิตนี้จะแจกต้นเดือน เฉพาะผู้ที่เข้าร่วมโปรเจกต์เท่านั้น ฝากแจ้งให้ทราบคินนี้เลยนะ

## > วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อยากให้เขาปลื้มกัน รับใบอธิษฐานและใบปวารณาไปวันนี้ ก็ให้อธิษฐานจิตทำบุญให้ได้ทุก ๆ วัน และไปชักชวนผู้มีบุญมาร่วมกันปวารณากันเยอะ ๆ บวชล้านรูปไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ นะลูก อยากให้ได้ล้านคนจริง ๆ

การทำงานพระศาสนาจะง่าย พระพุทธศาสนาจะหมดไปในยุคของเราไม่ได้ จะต้องขยายมากขึ้นไปเรื่อย ๆ

## > วันจันทร์ที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อยากให้ร่วมกันสร้างดินแดนพิเศษเขตใน ด้วยใจหยุดนิ่งให้ได้กันจริง ๆ ต้องร่วมมือกัน นั่งให้ได้ความสุขจากสมาธิ ถ้าได้แบบนี้ อะไรก็ทำได้ง่าย ๆ เมื่อวานที่ระดมทุนมีพระท่านมาถวายพระบรมธาตุเป็นของโยมตาที่อายุเยอะแล้ว โยมตาสวดมนต์ให้ไว้พระทุกวัน พระบรมธาตุท่านจึงเสด็จมาเอง

พระบรมธาตุบางองค์ที่เขามาถวายหลวงพ่อ ท่านมีขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น ๕-๖ เท่า ต่อมาจะเสด็จมาเพิ่มเอง แสดงว่าท่านชอบเสียงสวดมนต์นั่งสมาธิ ท่านจึงเสด็จมา แต่ของคุณยายทองสุข ท่านเสด็จมาเหมือนทรายสาดบนหลังคา กลางวันแสดก ๆ กำลังนั่งสมาธิกันอยู่ ทะลุหลังคาลงมา เสด็จมาอย่างนี้หายสงสัยเพราะท่านเสด็จมาเอง หลวงพ่อกับเอาไว้ เพราะเกี่ยวเนื่องกับคุณยายอาจารย์ฯ ของเรา ตอนหลังก็เสด็จมาเพิ่มอีก รัตนชาติมาอยู่ในผอบเอง ไม่มีใครเอามาใส่ ซึ่งต่อมารัตนชาติก็งอกออกมาเป็นตังไส ๆ กายสิทธิ์อยู่ภายใน รัตนชาติมาเอง อย่างนี้ดีเหมือนกัน

เดินธุดงค์อัญเชิญพระบรมธาตุ วันแรก ฝนวัดใจ วันที่สอง แดดวัดใจ แต่พอมาวันที่สาม ลมเย็นสบาย มีคนออกมาต้อนรับกันมากมาย เห็นแล้วปลื้มใจ

มีพระเวียดนามมาหาหลวงพ่อ ท่านมีความตั้งใจที่จะกลับไปเผยแผ่ธรรมะที่เวียดนาม เพราะหมู่บ้านท่านนับถือผี ท่านไปรื้อหิ้งผีให้กลับเป็นนับถือพระ

จะไปถึงที่สุดแห่งธรรมได้ ต้องมีศรัทธา ศีล ภาวนาให้เหมือน ๆ กัน

# วันมหาศีล ๕๐๐ ปี

วันวิสาขบูชา วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันอาทิตย์ที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เดินธุดงค์ผ่านมา ๔ วัน วันนี้วันที่ ๕ แล้วนะ ลูกรู้สึกกันบ้างไหมว่าวันเวลาผ่านไปเร็ว เราต้องรีบชิงช่วงในวัยที่แข็งแรง นั่งธรรมะกันให้เต็มที่

ที่ลูก ๆ เขียนผลการปฏิบัติธรรมมา นั่งกันดีทั้งนั้นเลย เดี่ยวจะดีไปกว่านี้อีก ผู้มีความเพียรยอมสมความปรารถนา ให้เพียรฝึกใจให้หยุดนิ่ง เพราะเราเกิดมาเพื่อการนี้ มาเพื่อฝึกใจให้หยุดนิ่ง นี่เป็นสิ่งที่สำคัญเลยนะลูก

ลูกคนนี้นั่งธรรมะได้ดี วางใจในช่วงแรกมีความเคลิ้มเหมือนใกล้จะหลับ พอสักพักก็ค่อย ๆ สว่างขึ้น ซึ่งหลายคนก็เป็นแบบนี้ ต้องมีอารมณ์เคลิ้ม ๆ ก่อน ถึงจะเข้าไปถึงความสว่างภายใน

## > วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ถวายปัจจัยทำบุญเทียนพรรษา ๗๒ วัด เราจะขยายให้หมู่ญาติทั้งเขตนอกเขตในได้ด้วย ที่หนองคายยังไม่ทราบข่าวบุญนี้ หลวงพ่อกำลังให้ไปสำรวจดูเพราะตอนแรกจะทำไม่กี่วัด แต่พอไปถามสังฆราชที่ดูแลคณะสงฆ์ที่เชียงตุงก็ทราบว่า วัดที่อยู่ในความดูแลของท่านมีอยู่ประมาณ ๓๐๐ วัด หลวงพ่อจึงเปลี่ยนตัวเลขใหม่จาก ๗๒ วัด เป็นทั้งหมดเลย และหลวงพ่อถามต่อไปอีกว่า พระที่อยู่ในความดูแลของท่านมีทั้งหมดเท่าไร จะขอนิมนต์ทั้งหมดเลย เพื่อถวายทั้งผ้าป่า ไทยธรรม ภัตตาหาร และเทียนพรรษา ให้เขาเตรียมการอยู่ รวมไปถึงถวายค่ารถด้วย เพราะตรงนั้นอยู่ที่สูง

## > วันอังคารที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ถวายปัจจัยทำบุญเทียนพรรษา ๓๐๐ วัด ที่เชียงตุง ซึ่งมีพระจำพรรษาอยู่วัดละประมาณ ๑๐ รูป รวมประมาณ ๓,๐๐๐ รูป บุญนี้ถือเป็นการทำบุญทางพระพุทธศาสนา

ตอนนี้ให้ไปดูสถานที่ที่จะจัดถวาย เพราะวัดแต่ละแห่งที่นั่นรองรับ คณะสงฆ์ได้ไม่เกิน ๕๐๐ รูป กำลังให้เขาดูสนามฟุตบอลที่เชียงตุงเพื่อจะ รองรับพระ ๓,๐๐๐ รูป โยมคงมาหลักหมื่น

จะสนุกกันใหญ่ ที่นั่นแต่ละวัดเขาใช้เทียนพรรษากันจริง ๆ ๒ ห่ม เขาก็ดับไฟฟ้ากันหมด ใช้แต่เทียน หลวงพ่ออยากให้เด็ก ๆ ได้ทำบุญนี้ ด้วย เพื่อปลูกฝังให้รักการทำบุญ รักพระพุทธศาสนา

## > วันพุธที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่เชียงตุงตอนนี้จะเหมือนเชียงใหม่เมื่อ ๕๐-๖๐ ปีก่อน มีความเจริญ ทางด้านจิตใจ ๒ ห่มจะปิดไฟแล้ว ชีวิตของคนที่นี่จะเรียบง่าย จิตใจยัง สโล ๆ บรรยากาศเหมาะกับการปฏิบัติธรรม สีสต่าง ๆ ยังเข้าไปไม่ถึง

## > วันพุธที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ทำบุญที่เชียงตุง เราเลี้ยงพระทั้งจังหวัดเลยนะ ทั้งจังหวัดมี ๓๐๙ วัด พระ ๗๐๐ กว่ารูป สามเณร ๒,๐๐๐ กว่ารูป รวมแล้ว ๓,๐๐๐ กว่ารูป

ชาวฟิลิปปินส์ที่นับถือศาสนาคริสต์มาฝึกนั่งสมาธิ นั่งแค่ ๑๕ นาที เห็นแสงสว่าง จิตอินโนเซนซ์ พูดบอกว่า I see the light เห็นแสงสว่าง ในวัน Full Moon Day ส่วนอีกคนหนึ่ง บอกให้เขาหลับตานึกถึงดวง จันทร์ไว้ที่กลางท้อง แต่เขาบอกว่า นั่งผิดหรือเปล่า เห็นแต่ดวงอาทิตย์ เห็นใหม่ลูก จิตใจเขาโล ๆ อินโนเซนซ์ดี เห็นแล้วมีความสุขมาก

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จัดงานครั้งนี้ที่เชียงตุง ซึ่งเชียงตุงจะเหมือนเชียงใหม่เมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว ถวายหลายอย่าง มีทั้ง

- ถวายเทียนพรรษา
- ถวายผ้าป่า
- ถวายภัตตาหาร
- ถวายค้ายานพาหนะ

ส่วนยานพาหนะเราจะใช้รถสามล้อมอเตอร์ไซค์ ที่สามารถจุคนได้ ๘-๑๐ คน พระเณรก็จะนั่งเบียดกันไป เพราะทางขึ้นเขา ต้องใช้รถสามล้อประมาณ ๓๐๐ คัน อาหารสำหรับเลี้ยงคนที่มาร่วมงานก็จะเป็นแบบเรียบง่าย คือ เลี้ยงขนมจีน ซึ่งเส้นจะใหญ่กว่าบ้านเรา เป็นขนมจีนน้ำโทเขิน ไม่ใช่ขนมจีนน้ำเงี้ยว แล้วก็ถวายปัจจัยเป็นแสน แสนห้า

ส่วนผ้าป่าให้เขา design แบบชักบนราวไม้ไผ่ โดย design แบบเหมือนในสภากลางคาจากสมัยก่อน โยมจะได้ปลื้ม

อาคารก็ให้ชาวบ้านช่วยกันสร้างโดยใช้ไม้ไผ่ ตัดมาช่วยกันสร้าง เพราะสร้างชั่วคราว เป็นบรรณศาลาที่จุคนได้หมื่นเศษ ใช้พื้นที่ ๑๐-๑๒ ไร่ ให้เขาช่วยกันสร้าง เขาจะได้ปลื้ม เชิญคนมาจากหมู่บ้านต่าง ๆ ส่วนเจ้าภาพของเราที่อยู่กรุงเทพฯ ได้ชวนกันแล้ว จะเดินทางไปเชียงตุง ซึ่งที่นั่นอากาศสดชื่น น่ายู่มาก

## > วันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันงานอัญเชิญพระบรมธาตุ ฝนตก ลมแรงในช่วงประกอบพิธี ซึ่งมีเฉพาะบริเวณนั้น แต่ลูก ๆ กลับ alert กัน ขนาดเมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปี เทวดายังหนี แต่นี่เราไม่หนี ลุยต่อเลย วันนั้นเรานั่งกันเต็ม สวดมนต์กันไปคนละบท นึกบทไหนได้ก็สวดกันเพราะเครื่องเสียงซัด น้ำตาไหลปนกับน้ำฝน ท่ามกลางสายฝน เขาปลื้มกันมาก

ปรากฏว่ากลุ่มที่อยู่ในอาคาร ที่ไม่ได้ออกไปซึ่งมีอยู่ ๑ เพอร์เซ็นต์ กลับบอกว่า เสียดยโอกาสที่ไม่ได้ออกไปตากฝนด้วยครั้งนี้ แต่ที่อยู่ข้างนอก ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ปลื้ม

# อั่งตลก กับ อั่งอ่า

ร่วมบุญถวายผ้าป่า เทียนพรรษา ภัตตาหาร และค่ายานพาหนะ ที่เขียงตุง ๓๐๙ วัด



เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า แม้อยู่ในเต็นท์ ก็ไม่ปลอดภัย ลมพัดกระเจิงเลย ฝนมาประมาณ ๕ โมง มาเฉพาะบริเวณนี้ รอบ ๆ ไม่มี จากสว่าง ๆ มีดมาเลย แบบโอบปาติกะ พระของเราไม่มีท่านใดลุกเลย นั่งเป็นกำลังใจ ให้แก่ญาติโยม ดิ่งเข้ากลางกัน

## > วันเสาร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่เชียงตุงอากาศดี คนมีจิตใจใส ๆ ชื่น ๆ ใช้ชีวิตอยู่กันอย่างเรียบง่าย เหมาะแก่การปฏิบัติธรรม ตอนนี้กำลัง alert กัน

คนของเราจะเดินทางไป ต้องเดินทางจากท่าซี้หลักไป ๔ ชั่วโมง หลวงพ่อก็เป็นห่วง แต่เขาก็จะไปกัน ตอนนี้กำลังยกร่างเรื่องกำหนดการ วันเวลาจัดงาน พระสังฆราชที่เชียงตุงท่านเบิกบานมาก เพราะตั้งแต่บวชมา ๕๐ กว่าพรรษายังไม่เคยมีงานเลี้ยงพระเณรทั้งจังหวัดแบบนี้

คุณยายอาจารย์ฯ ท่านนั่งธรรมะละเอียด ท่านนั่งเฉย ๆ ไม่กลัวอะไรเลย เพราะถ้าคนเข้าวัดน้อย ท่านก็ไปตามมา ถ้าคนทำบุญน้อย ท่านก็ไปตามสมบัติมา ท่านนั่ง ๆ เฉย ๆ ไม่เห็นท่านทำอะไร หาทุนในที่หาคนในที่ ทั้งเรื่องคน ทุน ที่ ท่านไม่ต้องทำอะไรเลยหยุดนิ่งตามอย่างเดียว สมัยที่ท่านอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ มีคนมาด่าว่าท่าน รู้ไหมลูกว่าท่านตอบว่าอย่างไร ท่านตอบว่า “เชิญคุณด่าไป เดี๋ยวฉันจะเข้าที่ฟัง” แล้วท่านก็นั่งหลับตา คนด่าก็เลยหมดอารมณ์ด่า หลวงพ่อจะเห็นท่านนั่ง ๆ เฉย ๆ แบบนี้ แม้ตอนสมัยสงครามโลก ท่านก็ไม่ทำอะไรนอกจากนั่งหลับตา ระเบิดลงแรงมาก ท่านก็นั่งหลับตา ทีมทำวิชาทั้งหมดจะมีคนเอากุญแจล็อกไว้ข้างนอก ไม่ให้ออก ๗ วัน ถ้าช่วยกันแก้ไขไม่ได้ก็ตายพร้อมกัน ซึ่งเรามาต้นแบบ มีคุณยายอาจารย์ฯ อยู่แล้ว”

## > วันจันทร์ที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“เดี๋ยวนี้เขามีพิษชู้เปียกแล้วหรือ หลวงพ่อไม่เคยเห็นมาก่อน เมื่อสักครู่นี้เขาเอามาให้ดู หลวงพ่อไม่เคยรู้เลยว่าพิษชู้แบบนี้

(พระลูกชาย: มีมานานแล้วครับ) เพราะไปเชียงตุงต้องเอาไปด้วย ทุกวัดจะไม่ให้ใส่รองเท้าเข้าไป ต้องถอดรองเท้าตั้งแต่หน้าวัด เดินเท้าเปล่าเข้าไป

งานที่จัดครั้งนี้ เกิดขึ้นครั้งแรกในเชียงตุง หลวงพ่อขอให้สมความปรารถนาในทุกสิ่งที่ต้องการ และที่ตั้งใจไว้ด้วยดีเทอญ (สาธุ) เราจะได้เลี้ยงพระกันทั้งจังหวัด เราไม่อาจจะไปทุกวัดได้ แต่เรานิมนต์ทุกวัดมาร่วมกัน ทำบุญทีเดียวเลย

## > วันอังคารที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่เชียงตุงหลวงพ่อก็ร่วมบุญไปด้วย คนที่จะไปร่วมงานเขากำลังเช็คโปรแกรมกันอยู่ กำหนดการจะมีวันอาทิตย์ที่ ๒๒ มิถุนายน ไปพักโรงแรมที่เชียงตุง ซึ่งเป็นที่ตั้งของพระราชวังเก่า เห็นเขาบอกว่า เจ้าของบ้านเดิมเฮี้ยน มีคนเห็นกันอยู่เรื่อย ๆ บางคนก็บอกว่าผีดู หลวงพ่อว่า มันขึ้นอยู่กับว่าใครไป ถ้าพวกเราไป ผีไม่ดูเท่าไรหรอก เพราะเราไปนั่งธรรมะกัน เจ้าของที่จะอารมณ์ดี ไม่ดู เมื่อก่อนมีคนมาเล่าให้ฟังว่า หลาย ๆ แห่งที่ไปมีอดีตมนุษย์มาคอยต้อนรับแขก ให้มาเปิดประตู ปิดประตู เปิดไฟ ปิดไฟ หลวงพ่อจะได้รับรายงานเรื่องเหล่านี้อยู่เรื่อย ๆ ซึ่งเราใช้วิธีนี้ได้ผล คือ บอกอมุขย์เขาไปว่า ถ้าช่วยดูแลและทำบุญและอุทิศไปให้ แต่ถ้าไม่ช่วยดูแลและทำให้ตกใจ จะไม่อุทิศส่วนกุศลไปให้นะ

ตอนนี้หลวงพ่อกำลังศึกษาเรื่องการชักผ้าไตรว่าจะใช้ผ้าไตรหรือผ้าอาบน้ำฝน เพราะมีพระเมียนมาร์ด้วย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นพระไทเขิน

ญาติโยมที่เชียงตุงจะดูแลปฏิบัติพระเป็นอย่างดี จะคอยเอารักษาอาหารไปถวายที่วัด และในวันงานจะมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงตุงมาดูแลเรื่องอาหาร ส่วนเรื่องของสถานที่เขากำลังช่วยกันสร้างจะได้ปลื้มในบุญกัน

## > วันเสาร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

คนที่ฟิลิปปินส์นั่งธรรมะกันได้ดี ในช่วงที่เขา กำลัง เครียด เหนื่อย กับงาน เขาทำเคลิ้ม ๆ ใจตกศูนย์นิดหนึ่ง แล้วก็นั่งไว้ดไป บอกว่า I see the light

คุณยายฯ ท่านใช้วิธีนี้ ๆ คนก็มาไม่ขาด และสมบัติก็มีมา ท่านก็นั่งเฉย ๆ ทำอย่างนี้ ตามทั้งคน ทั้งทีม อะไรต่าง ๆ ท่านก็ใช้วิธีนี้เฉย ๆ ท่านใช้คำนี้ “เสียได้เสียไป หาใหม่ดีกว่า” ท่านเป็นอย่างนี้ ไม่เห็นเดือดร้อนเลย และท่านยังบอกอีกว่า “ยายไม่เอาเรื่องเอาราวใคร เอาแต่บุญ”

เห็นคุณยายฯ ท่านก็เฉย ๆ ท่านจะนั่งเข้าที่ ท่านมักจะพูดว่า “เสียได้เสียไป หาใหม่ดีกว่า” เรื่องแบบนี้มีมาเรื่อย ๆ จากบ้านหลังเล็กก็เป็นบ้านหลังกลาง จากบ้านหลังกลางก็มาเป็นวัด จากวัดก็เป็น ๒,๐๐๐ ไร่ จาก ๒,๐๐๐ ไร่ ก็เป็นนานาชาติ หลวงพ่อไม่ได้คิดอะไร เพราะเราจะไปสู้กับศัตรูที่แท้จริง ที่อยู่ภายในตัวของเรา เรื่องต่าง ๆ ภายนอกเป็นแค่สมุนมารทางแถวเท่านั้นเอง

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สถานการณ์บ้านเมืองยังไม่เรียบร้อยหลวงพ่อก็ให้เลื่อนงานที่เชียงตุงไปก่อน เป็นเหตุสุดวิสัย ให้แจ้งไปที่เชียงตุง ชี้แจงไปว่า

๑. เพราะสถานการณ์บ้านเมืองไม่เอื้ออำนวย

๒. ให้ผ่านฤดูฝนไปก่อน

หลวงพ่ोजัดงาน เพราะจะเอาบุญกับเอางานพระศาสนา หลวงพ่อไม่เคยหลอกใคร ไม่เช่นนั้นเราจะทำงานใหญ่มาขนาดนี้ได้อย่างไร ถ้าหลอกจนสามารถสร้างวัดมาได้ ๔๕ ปีก็แน่จริง ๆ จะเก่งเกินไป เพราะแต่ละคนที่มาเข้าวัดก็ไม่ใช่นักโกง ที่จะให้ใครหลอกได้ง่าย ๆ ให้เลื่อนจัดงานไปก่อน เพราะกลัวฝนฟ้าตกเหมือนที่พุทธอุทยาน ซึ่งวันนั้นฝนฟ้ามาแรงที่บริเวณนั้น ก่อนหน้านั้นก็ไม่เคยเกิดเหตุการณ์แบบนี้ และเกิดเฉพาะตรงนั้นพอดี

# วันมหาศีล ๕๐๐ ปี

วันวิสาขบูชา วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



ทั่วโลกก็ไม่ไป แต่ไปเฉพาะตรงนั้น ฟ้าผ่าตรงนั้น พอเสร็จเรียบร้อยก็จากไป หลวงพ่อจึงอยากให้พ้นช่วงหน้าฝนไปก่อน

เรื่องบุญหลวงพ่อก็เคยเกี่ยว ทุ่มเตเต็มที และที่ผ่านมาก็ทำไปทั่วโลกแม้อยู่แดนไกล แต่ที่เชียงตุงใกล้กว่าอีก ซึ่งเป็นธรรมชาติของหลวงพ่อก็ทำอะไรก็ต้องทำได้ ต้องทำให้สำเร็จ แต่หลวงพ่อก็เป็นห่วงผู้ที่ไปร่วมงาน จึงต้องเลื่อนออกไปก่อน

วัดเรามากโดนกล่าวหาต่าง ๆ เป็นวิบากที่เราเจอกัน ตั้งแต่สร้างวัดเรื่อยมา ถ้าหลวงพ่อกับใจเรื่องนี้ ป่านนี้คงไม่ได้มานั่งตรงนี้แล้ว หลวงพ่อก็ไม่เอาเรื่องเอาราวใคร จะเฉย ๆ

เราก็ต้องว่าเรื่องของเร สัมมบุญกันให้เต็มที่ เราทำของเรา และเราก็ทำมาได้อย่างต่อเนื่อง

ถ้าลูก ๆ ทุกคนนั่งธรรมะกันให้ละเอียดกว่านี้ เราจะไมกลัวอะไรเลย ตามคนงาน เงินได้สบาย คนหายไปหมื่นก็ตามมาแล้ว ตามสมบัติต่าง ๆ มา ให้ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียดนะลูก ถ้าเรานั่งธรรมะกันละเอียดจริง ๆ เรื่องนี้ไม่มีปัญหา เราจะไปลุยกับ “มาร” ตัวจริงที่อยู่ภายในไปดับที่ต้นเหตุกันนะลูก

## > วันพุธที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อบลั้มมากที่เห็นลูก ๆ ตั้งใจนั่งธรรมะกัน หลวงพ่อเดินไปวิหารยาย มีทั้งพระและอุบาสกมานั่งกันเต็มเลย ไปที่ห้องปัญญาให้เห็นมานั่งกันเต็มห้อง

บรรยากาศการนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมขยายไปทั่ว ได้ข่าวว่า สมาชิกเขตนอก ก็ตั้งใจนั่งธรรมะกันด้วย หลวงพ่อฟังแล้วก็ยินดีและดีใจ สาธุ ! อยากให้นั่งกันทั้งโลกเลย เขาแจ้งมาว่ามีสมาชิกเขตนอกหลายคน อยากจะขอสมัครนั่งเข้ากะ หลวงพ่อยินดีและดีใจมาก ถ้าสมาชิกเขตนอกท่านใดจะนั่งเข้ากะ ต้องแจ้งผู้ประสานงานมาด้วยว่า จะเข้ากะไหน กี่กะก็

แล้วแต่สะดวก และเมื่อถึงเวลาแล้วจะต้องเป๊ะ ! ต้องเห็นความสำคัญ และให้ความสำคัญ เพราะว่าเมื่อตั้งใจเข้ากะแล้ว เมื่อถึงเวลาต้องเป๊ะ !!!

ต้องมาเชื่อมสายบุญ ซึ่งเป็นบุญพิเศษของลูก ๆ ทุกคน แม้ว่าจะไม่เจอกัน เราก็จะพบกันครึ่งทางที่กลางกาย เราจะพบกันที่กลางกาย อย่าลืมนะ ถ้าสมาชิกเขตนอกจะเข้ากะ ก็ต้องแจ้งด้วยว่าจะเข้ากะไหน เราจะได้เชื่อมสายบุญกันได้ ถึงเวลาต้องเป๊ะ !!! ต้องเห็นความสำคัญ และต้องให้ความสำคัญ แม้จะไม่เจอหลวงพ่อก็จะพบกันที่กลางกาย เราจะได้สร้างดินแดนพิเศษกันไปทั่วโลกเลย

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตนอก ถ้าจะสมัครเข้า ‘โครงการสร้างดินแดนพิเศษเขตใน ๒๔ น.’ ต้องเห็นความสำคัญ และให้ตระหนักว่า การมาเข้ากะนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ เราจึงให้อีกาสตัวเองเข้ามานั่งและต้องให้ “ความสำคัญ” พอถึงเวลาเป็ง! ต้องเป๊ะ ! เป็นกะของเขตนอก จะต่างกับเขตในนิดหนึ่ง

เพราะเขตนอกต้องทำมาหากิน เราอาจจะแบ่งเวลาเหลือกะละ ๑ ชม. และเราจะรับสมัคร ๑ ล้านคนแรกก่อน ให้เหลือเวลากันสัก ๑๕ นาที จะได้เชื่อมต่อกัน ๒๔ น. ทุกภูมิภาคทั่วโลก ไม่ว่าตะวันตก ตะวันออก เชื่อมกันหมด เพราะอีกซีกโลกกำลังหลับ แต่อีกซีกโลกกำลังตื่น ฉะนั้นใครที่เข้าอยู่กะได้ไม่ธรรมดา เพราะชีวิตเขตนอกต้องดิ้นรนทำมาหากิน

ต้องเห็น “ความสำคัญ” ก่อน จึงให้ “ความสำคัญ” ของการเชื่อมกัน เราพบกันครึ่งทางที่กลางกาย เราเห็นความ “สำคัญ” ตรงนี้ จึงให้ “ความสำคัญ” ถึงเวลาเป็ง ! ต้องเป๊ะ ! มาเข้ากะทันที ถ้าทำได้แบบนี้จึงจะอนุมัติให้เข้ากะได้ นอกนั้นถือว่าเป็นเบ็ดเตล็ดไปก่อน ประเภทกำลังอุ่นเครื่องหรือช่วงรอนิน ยังไม่ถือว่าเป็นทหารเข้ากะ ถ้าทหารเข้ากะถึงเวลาเป็ง ! ต้องเป๊ะ ! ถ้าทำไม่ได้ก็ให้เป็นเตรียมทหารไปก่อน เราต้องมีวินัยให้กับตนเอง ทหารกองทัพบกต้องมีวินัยให้กับตัวเอง ถ้ารักจะเข้ากะต้องมีวินัยในการฝึกจิต ไม่ต้องให้ใครมาควบคุมเรา ถึงเวลาเราเป๊ะ ! โดยไม่มี

ข้อแม่ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นให้รีบมาสมัคร จะรับ ๑ ล้านคนแรกก่อน

## > วันศุกร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

โครงการสร้างดินแดนพิเศษเขตใน จะเปิดให้ลูก ๆ ที่อยู่เขตนอก นั่งเข้ากะกัน ไม่รู้เขาจะสนใจกันไหม? ถ้าสนใจจะเข้าร่วมโครงการ ให้ไปช่วยกันตัดสินใจว่า จะเลือกแบบ ๒๔ กะ โดยแบ่งเป็นกะละ ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที หรือ ๓๒ กะ แบ่งเป็นกะละ ๑ ชั่วโมงเป๊ะ ! จะรับสมัคร ๑ ล้านคนแรกเพื่อนำร่องไปก่อน ซึ่งคนที่เข้าร่วมโครงการต้องเห็นและให้ “ความสำคัญ” ของโครงการนี้

สำหรับความเห็นเรื่องเวลาให้ไปหารือกันดูว่าจะเลือกแบบไหนที่เหมาะสมกับเขตนอก แต่อย่าไปถามแม่บ้าน ให้ถามคนที่เขาทำงาน เพราะแม่บ้านว่างทั้งวัน มีอาชีพนั่งธรรมชาติ

ให้ถามคนส่วนใหญ่ที่ทำงานประจำ มีธุรกิจส่วนตัวหรือมีงานต่าง ๆ ต้องให้เหมาะสม ซึ่งนั่งธรรมชาติ ๑ ชั่วโมงไม่นานเท่าไร แค่อัปร่างกายและหลับตาเบา ๆ ก็หมดไปครึ่งชั่วโมงแล้ว กำลังจะนั่งดีเคลิ้ม ๆ ก็หมดเวลาแล้ว

หลวงพ่อยกให้โอกาสลูก ๆ ได้นั่งธรรมชาติ ไม่รู้จะเป็นไปได้แค่ไหน (พระลูกชาย: โยมพ่อกับโยมแม่ของลูกพอทราบข่าว ท่านดีใจกันใหญ่เลยครับ) ช่วยกระจายไปให้เขาเลือกว่าจะเอาแบบไหนกัน

## > นักรบหมั่นซ้อม

---

นักรบต้องหมั่นซ้อม  
ถึงจักเข้าโรมรัน  
สมรภูมิมุษยนั้  
รบใหญ่ในกลางไซรี

ทุกวัน  
ศึกได้  
เหมือนเด็ก  
ล่องพันปรียาย  
  
สุนทรพ้อ



สรุปโอวาทประจำวัน  
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

## > วันอาทิตย์ที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้เห็นเจ้าภาพ เขาตั้งใจกันใหญ่เรื่องนั่งสมาธิเข้ากะ ให้เขาไปเลือกกันแบบ ๒๔ กะหรือ ๓๒ กะ จะได้เกิดกระแส ให้เลือกกันเองเลย ขนาดเด็กยังจะมานั่งเข้ากะด้วย หลวงพ่อให้เขาดูแลเด็กให้ดี เพราะกลัวจะมารบกวน แต่เขาอยากจะทำปลุกฝังลูกให้รู้จักการนั่งสมาธิ

วันนี้หลวงพ่อเปิดการ์ตูน ที่นั่งบนเตียงแล้วก็นอนใน DMC เห็นเขาหัวเราะกันใหญ่ แล้วหลวงพ่อก็เปิดวิธีแนะนำการนั่งสมาธิของ Peace Revolution ด้วย ซึ่งเขาแนะนำได้ดีสำหรับชาวต่างประเทศ ตั้งแต่เริ่มนั่งจะต้องวางใจอย่างไร เขารวบรวมและเรียบเรียงกันได้ดี เอาฝรั่งมาเป็นนักแสดงดีมากเลย หลวงพ่ออยากให้บรรยากาศฟังธรรมเป็นแบบสบาย ๆ เหมือนอยู่ในโรงเรียนอนุบาลฯ

ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องรับยุคนั้นธรรมะ หลวงพ่อเสียดายความแข็งแรง เพราะจะได้เอาความแข็งแรงมาใช้ในการนั่งหลับตา ถ้าเอาความแข็งแรงไปใช้อย่างอื่นก็หมดเวลาของชีวิต มันหมดเวลาจริง ๆ เพราะชีวิตทางโลกไม่มีอะไรเลยที่เป็นแก่นสาร นำเสียดาย พอหมดแรงจึงกลับมาเข้าวัดแล้วจะไปทำอะไรได้ คุณยายฯ เคยบอกหลวงพ่อว่า ช่วงที่คุณยายฯ นั่งขาดรู้ได้ดี นั่งได้นาน คือ ช่วงอายุประมาณ ๓๐ - ๔๐ เพราะฉะนั้น เรายังแข็งแรงต้องตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียดนะลูกนะ

## > วันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เห็นเขตนอกเขาชอบใจกับการนั่งสมาธิเข้ากะกันมาก ให้เลือกตามความสมัครใจว่าจะเอาแบบ ๒๔ กะ แบ่งเป็นกะละ ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที หรือ ๓๒ กะ แบ่งเป็นกะละ ๑ ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความสะดวกของแต่ละคน เพราะใหม่ ๆ อาจจะเลือกแบบกะละ ๑ ชั่วโมงก่อน แล้วแต่จะไปเลือกกัน หลวงพ่ออยากให้เกิดกระแสของการปฏิบัติธรรม จะได้เปลี่ยนกระแสเรื่องความวิตกกังวลต่าง ๆ ให้มาอยู่ในเรื่องของบุญ โดยให้สมัครผ่านทางอินเทอร์เน็ต ใช้วันอันเป็นกุศลจิม ๆ สมัครกัน ถ้าได้ ๑ ล้านคนจริง ๆ ก็ดีสิ

ชีวิตทางโลกที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องของบุญ มันไม่เกิดประโยชน์จริง ๆ หมดเวลาของชีวิตไป บางอย่างดูและศึกษาชีวิตของเขาได้ แต่อย่าไปอยู่ ไปใช้ชีวิตอย่างเขา เพราะพอไปอยู่แล้วกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ ดูแล้วสวยงาม แต่ถ้าไปอยู่แล้วจะกลุ่ม แปรกลมากเลย

## > วันอังคารที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เราได้กระจายเรื่องนั่งสมาธิเข้ากะไปถึงเขตนอกแล้วหรือยัง จะได้เป็นกระแสของการปฏิบัติธรรม อยากให้มาสมัครกันให้ได้ ๑ ล้านคนจริง ๆ

ได้เวลาที่ลูก ๆ เขตนอกถึงยามร่ายกันแล้วนะ แล้วแต่ละเลือกยามไหน ร่ายทันใจ ! ร่ายทันใจ ! ร่ายทันใจ ! ร่ายทันใจ ! ร่ายอัศจรรย์ ! ร่ายทั้งวันทั้งคืน !

ชีวิตมนุษย์ถ้าดูด้วยตาเปล่าไกล ๆ จะดูดี เพราะถ้ายิ่งใกล้ก็ยิ่งเห็น กลิ่นตามลมหายใจตามทวารต่าง ๆ หู ตา จมูก ปาก และช่องทางขับถ่าย ล้วนมีแต่กลิ่นเหม็น ไม่น่ายินดีทั้งนั้น

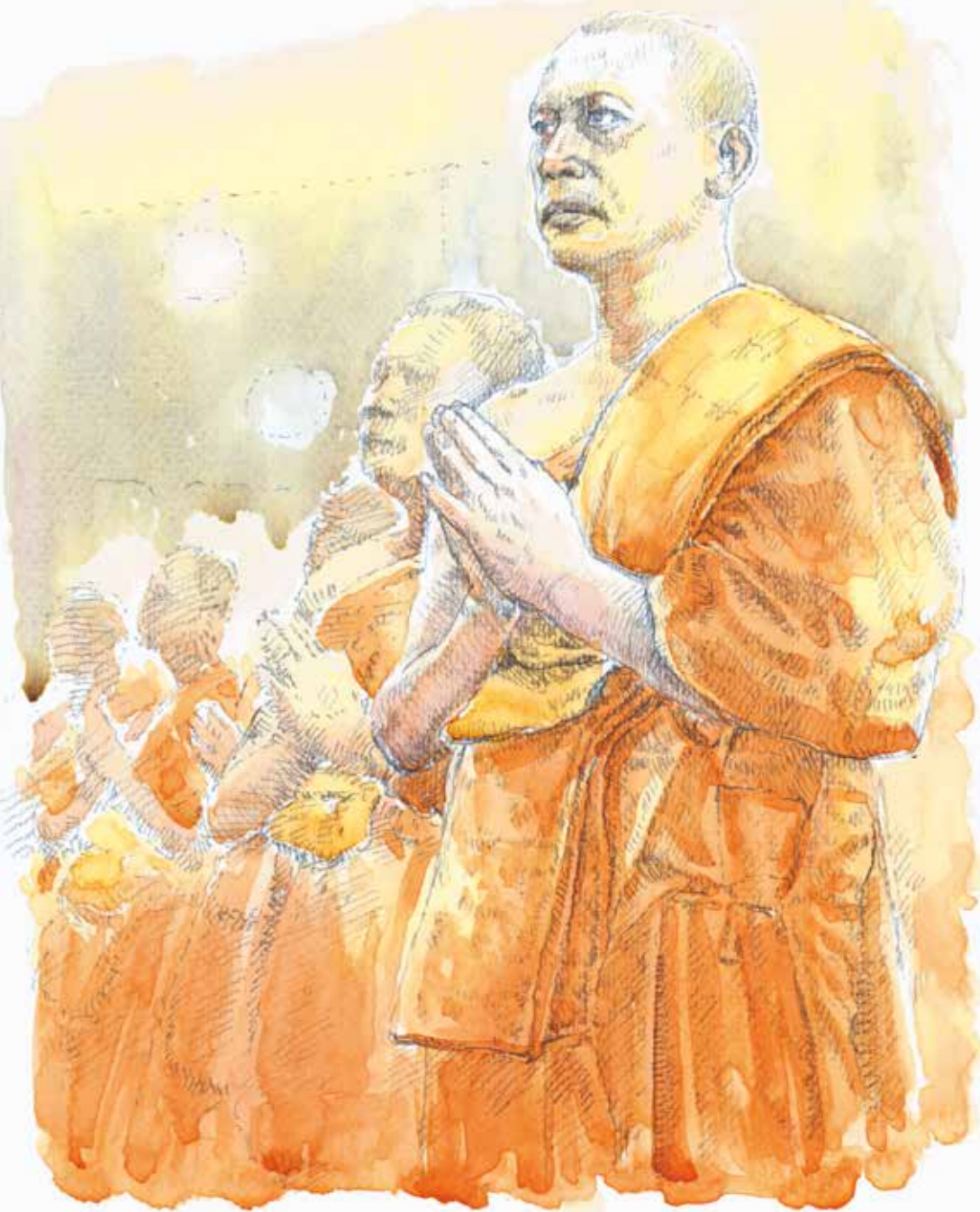
## > วันศุกร์ที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตในนั่งธรรมะกันได้ดีทั้งนั้นเลย พระที่บวชอยู่ด้วยกันมานานแล้วสึกออกไปทำไม เพราะไม่มีชีวิตไหนจะประเสริฐเท่ากับชีวิตสมณะ ยิ่งได้มาบวชสร้างบารมีในวัด จะได้มีเวลาทำความเพียรนั่งธรรมะอย่างเต็มที่

เราไปทำบุญที่เชียงตุงที่ผ่านมา พระสังฆราชที่เชียงตุง ท่านล้มโมฯ ท่านจะเรียกหลวงพ่อกว่า หลวงปู่ธัมมชโย ครั้งนี้ไปทำบุญกะทันหัน จะไปทำอีกที่ช่วงออกพรรษา ครั้งนี้คล้าย ๆ ไปอุ่นเครื่องก่อน ไปเชื่อมสายบุญกับวัดที่นั่นเนื่องจากวัดต่าง ๆ ที่เชียงตุงอยู่ไกล ต้องข้ามภูเขาเดินทางลำบาก ไม่มีโอกาสสามารถมี ๓๐๐ กว่าวัด แต่ครั้งนี้มารวมกันอย่างมากมาย

# เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

โครงการอุปสมบทหมู่ เข้าพรรษา ๑๐๐,๐๐๐ รูป ทุกหมู่บ้านทั่วไทย วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑



หลวงพ่อบอกเห็นใจท่านเพราะต้องเดินทางไกล และลำบากมาก ๆ หลวงปู่ธัมมชโยปลื้มมาก พระสังฆราชที่เชียงใหม่บอกท่านบอกว่า ตั้งแต่สร้างเชียงใหม่มา ไม่เคยมีการรวมพระเถระได้มากขนาดนี้เลย ท่านพูดขึ้นมาเอง

## > วันเสาร์ที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ชาวคริสต์ที่ฟิลิปปินส์ เขาได้มานั่งธรรมะแล้วเห็นแสงสว่างภายใน พอกลับไปทำงาน เจ้านายก็ชมเขาว่า มีความคิดที่คมขึ้นในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องธุรกิจ หรือเรื่องงานต่าง ๆ เขาบอกว่า เป็นเพราะเขาอ่านหนังสือเรื่องคุณยายฯ ที่แปลเป็นภาษาอังกฤษ เขาพูดเลยว่า มนุษย์ไม่ค่อยรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของชีวิตเลย หลวงพ่อบอกเห็นบางคนเข้าวัดแล้วก็ออกจากวัดไป เพราะใจคนมีขึ้นมีลง เหมือนคนรัก ที่เดี๋ยวก็รัก เดี๋ยวก็เลิกกัน หลวงพ่อบอกคนแบบนี้มามาก

คุณยายอาจารย์ฯ ท่านเคยบอกว่า ยายไม่เอาเรื่องเอาราวใคร เอาแต่บุญ ใครจะมาต่อว่าอย่างไร ยายจะนั่งเข้าที่ฟัง หลวงพ่อบอกติดอภัยชัยแบบนี้มาจากคุณยายฯ บางคนที่ไม่รักและจากกันไปเฉย ๆ ก็ไม่มีปัญหา แต่บางคนออกจากวัดไปแล้วแถมด่ากลับมาด้วย แต่หลวงพ่อก็เฉย ๆ หรือบางคนเวลาเจอปัญหาแล้วคิดว่าบุญไม่ช่วยจึงออกจากวัดไป ถ้าบุญไม่ช่วยก็ลองหมดบุญดูสิ ล้วนตายหมด หมดบุญก็หมดลม หมดลมก็หมดสิทธิ์ที่จะสร้างบุญ (พระลูกชาย: พ่อ DMC ไม่เปิด ญาติโยมก็ระส่ำระสายครับ) ก็ถึงมีการเข้ากะนี้ไง หลวงพ่อบอกให้ได้สักล้านคนจริง ๆ จำนวนล้านคนแค่คนเดียว ไม่ได้มากมายเท่าไร ช่วยกันหาวิธีว่าเราจะทำอย่างไรให้ถึงตรงนั้นได้ เราต้องได้สิลูก

## > วันอาทิตย์ที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

โอกาสที่เราจะหยุดนิ่ง ๒๔ น. เป็นไปได้ เพราะตอนนี้อุบัติกาที่นั่นสมาธิกะดึก นิ่งรวด ๖ ชั่วโมงอย่างมีความสุขไม่หลับเลย ทุกอย่างลงตัว หลวงพ่อดูกายหยาบเขาก็ดสดชื่นไม่ง่วง แต่ของคุณยายฯ กลางวัน

๖ ชั่วโมง กลางคืน ๖ ชั่วโมง แปลว่า ๒๔ น. เราทำกันได้จริง ส่วนที่อยู่ข้างนอกตาม SPD ก็เข้ากะกัน ๒๔ ชั่วโมง สุดยอดเหมือนกัน (พระลูกชาย: ตอนนีระบบไม่มีปัญหาและช่วงรอยต่อพักเที่ยง ก็มีการแบ่งกันมานั่งไม่ขาดเลยครับ) เราต้องให้ได้ ๒๔ น. จริง ๆ ต้องอย่าให้ขาดในช่วงรอยต่อของ ๒๔ น. ถ้าเราทำได้จะดีมาก ดินแดนพิเศษก็จะเกิดขึ้น หลวงพ่อแฉะไปดูที่ SPD เห็นมีพระมานั่งกันเยอะเลย ส่วนอีกห้อง SPD๙ ก็มีศรัทธาวาสมานั่งกันเยอะ เขตนอกก็ยิ่งมา ตามสะดวกเขา แปลว่าตอนนี้ ๒๔ น. ในองค์กรเราทำได้ แม้ปริมาณยังไม่มาก แต่ก็ต่อเนื่อง ในสมัยพระเดชพระคุณหลวงปู่ประมาณ ๑๐๐ เศษ ๆ ที่ดูจากภาพถ่ายนะ เป็นภาพสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งไม่ใช่ภาพสมัยช่วงสงคราม หลังสงครามก็ ๑๐๐ เศษ ๆ เราไม่ได้เจอสงคราม ต้องมานั่งกันให้เยอะ ๆ ส่วนเขตนอกก็ต้องให้ได้ ๑ ล้านคนจริง ๆ (พระลูกชาย: กระแสดีครับ ตอนนี้อยู่ในช่วงกำลังสมัครกันครับ โยมพ่อโยมแม่ของพระหลายรูป ก็สมัครกันครับ) สาธุ ให้สมัครเข้ากะนั่งสมาธิกันให้หมด เราต้องทำให้ได้ ๑ ล้านคน

## > วันอังคารที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตใน นั่งกันได้ดี ส่วนใหญ่เวลามีอาการเคลิ้มจะนั่งตึกันทั้งนั้นเลย (พระลูกชาย: ตอนลูกดิ่งเข้าไปทั้งตัวครั้งแรกก็ตอนที่มมีอาการเคลิ้ม ๆ ครับ) อาการเคลิ้ม ๆ ดีจังเลย (พระลูกชาย: ตอนก่อนบวชนั่งแล้วได้อารมณ์เคลิ้ม ๆ ชอบมากเลยครับ มีอารมณ์สบายแต่ไม่หลับครับ) ประคองสตินั่งไปอย่างเดียว เดี่ยวก็จะเข้าไปข้างในได้เรื่อย ๆ ถ้ามีประสบการณ์เคลิ้ม ๆ ต้องก้าวถอยหลังมานิดหนึ่ง เพราะถ้าเคลิ้มมากจนเกินไปก็จะหลับ

เห็นเขาชอบเอาภาพพระที่ไม่ดีมาออกทางทีวีอยู่เรื่อย ไม่รู้ว่าเป็นพระจริงหรือพระปลอม ทำให้ศรัทธาชาวพุทธสั่นสะเทือน ทำไมชอบเอาภาพพระที่ไม่ดีมาออกกันบ่อย ๆ เราจึงต้องจัดโครงการบวชสามเณร ๑ ล้านรูป และโครงการบวชอื่น ๆ เพราะสื่อชอบโจมตีพระ เมื่อพระสึก ๑ รูป เราก็ต้องจัดบวช ๑ ล้านรูป วัดทุกวัดต้องมีพระ วัดร้างต้องมลายหาย

บุญ วัดภายในตัวของเราคือที่ศูนย์กลางกาย และภายนอกตัวคือวัดทุกวัด ต้องมีพระ วัดร้างบุญพันธุ์ให้หมด ไม่เช่นนั้นเราอายุฟ้า อายุดิน เรามาเกิด ยุคนี้ ยุคที่มีวัดร้าง อายุบรรพบุรุษเขาแยเลย เพราะปู่ย่าตายายทำพระพุทธศาสนาให้เฟื่องฟู แต่พอยุคเรากลับร่วงโรย ซึ่งหาควรไม่ เราต้องฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้กลับมาเฟื่องฟูเหมือนอย่างแต่ก่อน

## > วันศุกร์ที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

อิริยาบถ ๔ ของหลวงพ่อบรรพณียึดไปที่ละนิด ขนาดนั่งยังไม่ค่อยสบาย ตอนยืนเลือดลมก็ไม่ค่อยเดิน เวลาเดินก็ไม่ค่อยถนัด ตอนนอนก็ไม่ค่อยสบายเหมือนกัน อิริยาบถ ๔ มันยึดไปเยอะเลย เมื่อสักครูบอกในโรงเรียนว่า ครูไม่ใหญ่โดนเขายึดอิริยาบถ ๔ ลูกยังแข็งแรงกันอยู่ ให้รีบมาอยู่กะนั่งสมาธิซะ ไม่รักครูไม่ใหญ่ไม่เป็นไร แต่ต้องรักตัวเอง ถ้ารักตัวเองก็ต้องหาที่พึ่งภายในให้ได้ การอยู่กะจะช่วยตรงนี้ได้ ทรัพย์ที่ใกล้จะดึงดูดทรัพย์ที่ไกล ทรัพย์ภายในจะดึงดูดทรัพย์ภายนอก ดังนั้น ถ้าอยากรวยก็ต้องเลือกยามรวย จะยามไหนก็เอา เลือกเอาเองเลย อย่าไปเอือมระอากับความรวยแม้สักยามเดียว เพราะวันนี้ถามนักเรียนในห้องเรื่องการเข้ากะ มีครึ่งหนึ่งไม่ได้ยก การอยู่กะเขตนอกต้องกระตุ้นให้ครบถ้วนให้ได้

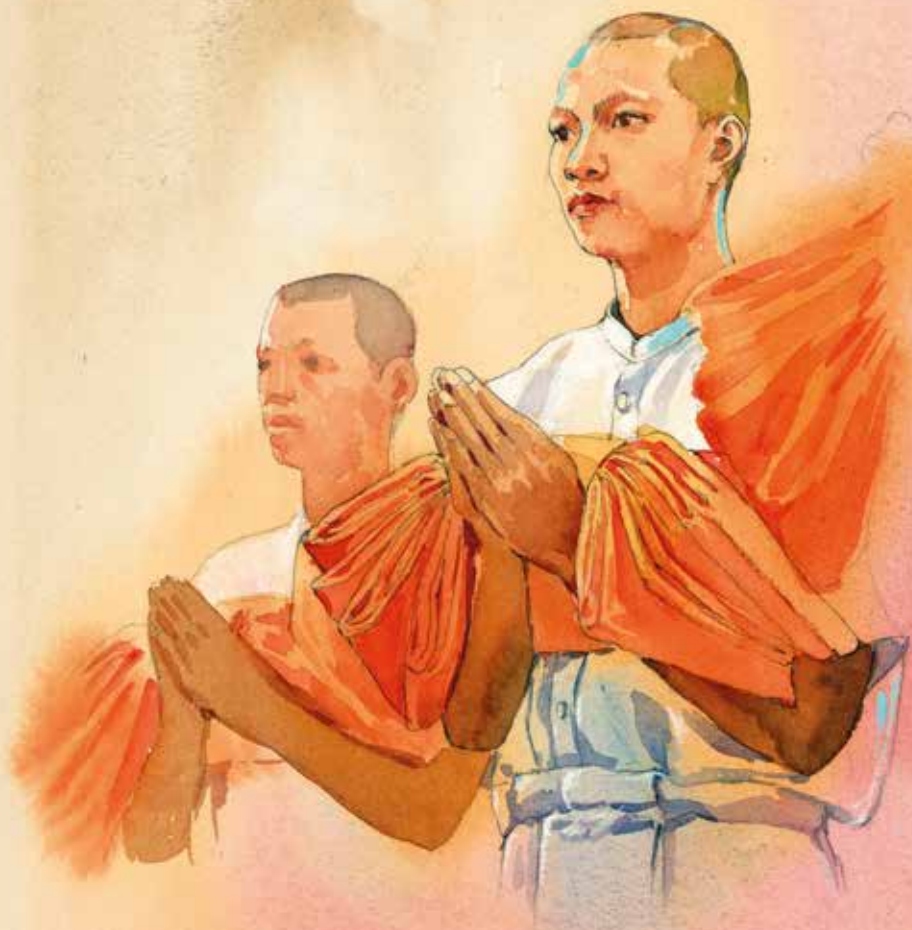
## > วันจันทร์ที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เราสามารถช่วยกันสร้างดินแดนพิเศษขึ้นมาได้ ด้วยการฝึกใจของเราให้หยุดนิ่ง ฝึกใจให้บริสุทธิ์ จะดึงกระแสธาตุแห่งความบริสุทธิ์มารวมกัน เอาความบริสุทธิ์ของทุก ๆ คนมารวมกัน จนเกิดอานุภาพที่จะสร้างดินแดนพิเศษเขตนี้ได้

Peace Revolution ที่มานั่งสมาธิที่มุกตะวัน มีประสบการณ์ภายในที่ดีกันหมดทุกคน บางคนเห็นแสงสว่าง ตัวหาย บางคนเห็นตัวเอง บางคนเห็นองค์พระด้วย มีทั้งชาวมุสลิม ชาวคริสต์ และศาสนาอื่น ๆ

# เรื่องคน กับเรื่องอื่น

โครงการอุปสมบทหมู่ เข้าพรรษา ๑๐๐,๐๐๐ รูป ทุกหมู่บ้านทั่วไทย วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑



รวมถึงไม่มีศาสนาด้วย มาเข้าโรงเรียน ถือว่าทีมงานทำงานกันได้ดี ได้ ๒๐๐ กว่าประเทศ เมื่อรวมอาณานิคมด้วย แต่ถ้าประเทศที่ได้รับการรับรองจาก UN ๑๙๐ กว่าประเทศ เราก็ได้ รวมไปถึงอาณานิคมต่าง ๆ ที่เป็นเกาะ แม้ปริมาณยังไม่มาก แต่ก็เริ่มมีดวงตะวันในแต่ละจุดในแต่ละแห่ง นั่งกันได้ดีทุกคนเลย หลวงพ่อจึงบอกว่า มีอีกแห่งหนึ่งที่เป็นเกาะบุปผาสวรรค์อาบแสงจันทร์วัน Full Moon Day และมีกระดิ่งนางฟ้าอยู่ด้านหลัง มีกลิ่นหอม มีน้ำตก ที่ภูเรือ เสาให้ฟัง เขาจะได้อยากมากันอีก

## > วันพุธที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ใน DMC เขาชอบน้องหมาเป็นกัลยาณมิตรให้เจ้านายที่เป็นชาวญี่ปุ่นคือ มั่นนั่งฟังเจ้านาย โดยไม่บ่น ไม่แย้ง ไม่ว่าอะไรเลย ไม่ว่าเจ้านายจะรำพึงรำพันอะไร ยกเว้นอย่างเดียว อย่าตีมันเหล่านั้นเอง พอจะตีมันเหล่านั้นจะเอามาเกาะเพื่อห้ามเจ้านายตีมัน เป็นหมาที่ฉลาดดีเหมือนกัน

ลูก ๆ นั่งสมาธิกันได้ดีทั้งนั้นเลย ดูแต่ละคนก็อายุมากขึ้น พยายามนั่งธรรมะกันให้ดี พยายามนั่งให้ละเอียด ไม่ได้ทำเพื่อใคร แต่ทำเพื่อตัวของเราเอง จะได้มีที่พึ่ง ถ้ารักตัวเองก็ต้องตั้งใจแสวงหาที่พึ่งภายใน เราต้องร่วมมือกัน ตั้งใจนั่งธรรมะกันนะลูก

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อกำลังลูก ๆ เขตในที่มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีว่า เริ่มต้นมันยากตรงไหน คือ หยุดแรกยากตรงไหน เขาก็บอกว่า ต้องตรีกบ่อ ย ๑ นึกบ่อ ย ๑ เพราะต้องทำงานหยาบด้วย ซึ่งหลายคนใช้เวลาหลายเดือนใจถึงรวมหยุดนี้ได้ ต้องทำซ้ำ ๆ ดังภาษาบาลีที่ว่า “ภาวิตา พหุลีกตา” ทำซ้ำ ๆ ทำบ่อ ย ๑ นึกบ่อ ย ๑ จนทำหยุดแรกได้ ตอนนี้นับลิ้มมาก เห็นดวง เห็นองค์พระ ซึ่งเขาบอกว่า ตอนเช้าวัดใหม่ ๆ ก็ทำหยุดแรกได้ไม่ยาก เพราะยังไม่ได้รับงานหยาบมาก แต่พอเข้าสู่องค์กรไปนาน ๆ เจองานหยาบก็เลยหลุด พอหลุดไปแล้วก็ยากที่จะเอากลับมา แต่ก็ยาก

ได้เหมือนเดิม ซึ่งก็พยายามตริ๊กบ้อย ๆ นึกบ้อย ๆ ก็สามารถผ่านนิวรรณ์  
ทั้ง ๕ ได้ ตั้งใจนั่งธรรมะทำความเพียร ใจจึงจะรวมและหยุดนิ่ง จากเดิม  
ที่นึกไม่ออก ต่อมาใจก็กลับมาอยู่กับตัวเริ่มนึกได้บ้าง รวด ๆ ร้าง ๆ ต่อ  
มาภาพก็ค่อย ๆ ชัดขึ้น และใช้เวลาประมาณ ๑ เดือนครึ่ง ก็สามารถทำ  
หยุดแรกได้ หลวงพ่ออายุเลข ๗ แล้ว สังขารไม่เหมือนเดิม ช่วงที่หลวงพ่  
ยังแข็งแรง คุณยายฯ จึงพูดบ้อย ๆ ว่า “ให้นั่งธรรมะให้เต็มที่ พอแก่แล้ว  
จะไม่มีแรงเหมือนยาย” ไม่เคยคิดเลย แต่เดิมจะมานั่งธรรมะกับคุณยายฯ  
ต่อมาก็มีงานพระศาสนาอย่างมากมาย หลวงพ่อยากให้ลูกแบ่งเวลา  
เพื่อทำประโยชน์ตน ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ จะได้มีที่พึ่งภายใน  
ให้ลูก ๆ ไปหาสมุทบันทิกธรรม เอาไว้บันทึกผลการปฏิบัติธรรมของตัว  
เองทุกวัน จะเลือกแบบสวยขนาดไหนก็แล้วแต่เรา หลวงพ่จะเรียกให้เอา  
สมุทบันทิกนี้มาส่ง เพื่อจะได้ดูและเป็นการยืนยันว่า ลูก ๆ ได้จดบันทิกกัน  
เพื่อเป็นประวัติศาสตร์ให้ลูกหลานดูว่า เราได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้าง  
ดินแดนพิเศษเขตใด ด้วยใจหยุดนิ่ง ๒๔ น. ที่เกิดขึ้นครั้งแรกในโลก

## > วันอังคารที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตนอกนั่งกันได้ดีทั้งนั้นเลย จากที่เขียนส่งกันมา หลวงพ่  
ดีใจนะที่ลูก ๆ เขตนอกเห็นและให้ความสำคัญกับโครงการนี้ อ่านแล้ว  
ชื่นใจทุกแผ่น เดี่ยวจะนั่งกันได้ดียิ่งไปกว่านี้อีก จะสนุกกันใหญ่ ถ้าได้สัก  
ล้านคนจริง ๆ ก็ดีนะสิ

## > วันพุธที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตในหลาย ๆ คนอายุเข้าเลข ๔ เลข ๕ กันแล้วทั้งนั้นเลย  
ผ่านการสร้างบารมีกันมาอย่างยาวนาน ยังแข็งแรงอยู่ต้องรีบลุยนั่งธรรมะ

กันเข้าไป ถ้าอายุมาก ๆ จะนั่งไม่ไหว เดี่ยวจะมาเสียดายกันภายหลัง ต้องชิงช่วงลุยนั่งธรรมะกันนะลูก

## > วันเสาร์ที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

สามเณรโครงการบวชเข้าพรรษา เอาบิดามารดามาวชได้ แน่จริง ๆ ขณะทำพิธีบวชเป็นสามเณร น้อมเอาบิดามารดาไว้ที่ศูนย์กลางกาย เห็นท่านยิ้มอยู่ในศูนย์กลางกายชัดเลย คนที่ทำได้เขาส่งผลมาให้หลวงพ่อบ้าน (พระลูกชาย: พรรษานี้หลวงพ่อบ้านประกาศ จะปลื้มกวีเวกหรือครับ) ใช่ ตั้งใจเอาไว้ เพราะสังขารเป็นแบบนี้ เลือดลมไม่ดี ลมละเอียด ทำให้หลวงพ่อบ้านต้องเข้าห้องน้ำบ่อย ลมขับน้ำ จึงต้องรีบชิงช่วงนั่งสมาธิในขณะที่สังขารยังพอไหว ส่วน DMC ก็มีพระอาจารย์ท่านอื่นลงแทน

## > วันจันทร์ที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

รสแห่งธรรมเอาชนะรสทั้งปวง ต้องรู้ว่าธรรมคืออะไร อยู่ตรงไหน ชิมคืออะไร แล้วรสชาติมันเป็นอย่างไร ถ้าเอามาขบมาคิดก็ไม่รู้รส ต้องหยุดกับนิ่งอย่างเดียว ชิมด้วยใจ เหมือนเราได้ยินว่า ก๋วยเตี๋ยวเรือร้านนั้นอร่อย ถ้าเราไม่ไปชิม ก็ไม่รู้ว่าจะอร่อย แม้ไปที่ร้านนั้นแล้ว เราแค่ดูเฉย ๆ ก็ไม่อร่อย ไกลกว่านั้น เราไปดม มันก็ยังไม่อร่อย เอามือจับซามต้มผัด ก็ยังไม่อร่อย ลองคิดว่า คงทำอร่อยมั้ง เราก็ยังไม่อร่อย ต้องชิมจึงจะรู้รสชาติ ธรรมะ เอามาขบมาคิด ก็ไม่อร่อยหรอก

สามเณรที่เข้าถึงธรรมะภายใน เอาโยมพ่อโยมแม่มาบวชได้ สามเณรนั่งธรรมะกลั่นท่านจนเห็นโยมพ่อโยมแม่ใสเป็นแก้ว สามเณรบอกหลวงพ่อบ้านว่า เกิดมาไม่เคยเจออารมณ์ที่มีความสุขขนาดนี้

သုတေသန သုတေသန



หลวงพ่อบรรพาศจะเลี้ยงถ้วยเตี๋ยวเรือ เห็นชาติใจกันใหญ่ จะเอาปลาหมึกย่างมาด้วย ถ้วยเตี๋ยวมีเจ้าภาพแล้วเกือบ ๓ หมืนซาม จึงต้องรีบประกาศว่า ใครเป็นเจ้าภาพให้มากินด้วย เมื่อสักครู่เขาขอเอาปลาหมึกย่างกับกล้วยน้ำว้ามารวมบุญด้วย สงสัยต้องแบ่งไปตามศุูนย์ต่าง ๆ

ลูกเขตนอกคนนี้สงสัยเป็นพระเก่า เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า เห็นแสงสว่าง จิตนิ่ง ได้ยินสักแต่ว่าได้ยิน สูดลมหายใจเข้าออก ๕ ครั้ง ไม่ปรุงแต่งด้วยอารมณ์ใด ๆ มีความรู้สึกรู้ตัวอยู่กับปัจจุบัน เย็นอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ซึ่งเป็นภาษาพระ คงเป็นพระเก่า ลูกเขตนอกนั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย

## > เพียงแค่สองอย่าง...ถึงธรรม

---

เพียงแค่สองอย่างนี้  
หนึ่งถูกวิธีไซ้  
สองหมั่นขยันให้  
ลูกจักได้ธรรมนั้น

จำไว้  
ทุกชั้น  
ต่อเนื่อง  
เที่ยงแท้แน่นอน  
  
สุนทรพื่อ



สรุปโอวาทประจำวัน  
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

  
24.5.56

## > วันพุธที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

มีคนมาเล่าให้หลวงพ่อฟังว่ามีแข่งขันฟุตบอลกัน ลูกบอลลูกอะไร เห็นแย่งกันแยะแยะเลย เตะเข้าโกลหรือจะสู้เตะเข้ากลางลูก ๆ เขตนอกนั่งกันได้ทั้งนั้นเลย เห็นดวง เห็นองค์พระ ได้อารมณ์สบาย นั่งมีความสุข ดีมากเลย

## > วันศุกร์ที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งสมาธิกันได้ดีทั้งนั้นเลย ทั้งลูกเขตนอกและเขตใน เห็นดวง เห็นองค์พระ เห็นแสงสว่าง บางคนมีอารมณ์โปร่ง โล่ง เบา สบาย ให้ลูก ๆ รักษาให้ต่อเนื่อง ให้เห็นจนติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายให้ได้ตลอดเวลา แม้หกละเม่นตีสักกาก็ยังเห็น ฝึกให้ได้กันนะ นั่งให้มีความสุข ดุมีแวตามที่หลวงพ่อดังใจเอาไว้ว่า อยากให้ลูก ๆ เข้าถึงที่พึ่งภายในกันทุกคน ดูจากผลแล้ว มีแวจะสำเร็จตอนหลวงพ่อยายุ ๗๐ กว่านี้แหละ

นั่งรถไปสภากา เห็นพื้นที่วัดเราสร้างเต็ม ๒,๐๐๐ ไร่ใช้งานเต็มทุกพื้นที่ ลูก ๆ ช่วยกันสร้าง ก็อยากให้ช่วยกันดูแลเรื่องความสะดวกด้วย

## > วันอาทิตย์ที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ นั่งกันดี ๆ ทั้งนั้น ให้ฝึกซ้ำ ๆ ฝึกบ่อย ๆ ให้มีความสุขสบาย ๆ และมีความสุขทุกรอบ เดี่ยวจะดีขึ้นไปเรื่อย ๆ เข้าพรรษานี้หลวงพ่อก็จะปลื้มใจ จะให้เวลากับการนั่งตลอดพรรษา ต้องรีบชิงช่วงขณะที่สังขารยังพอไหว

## > วันอังคารที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

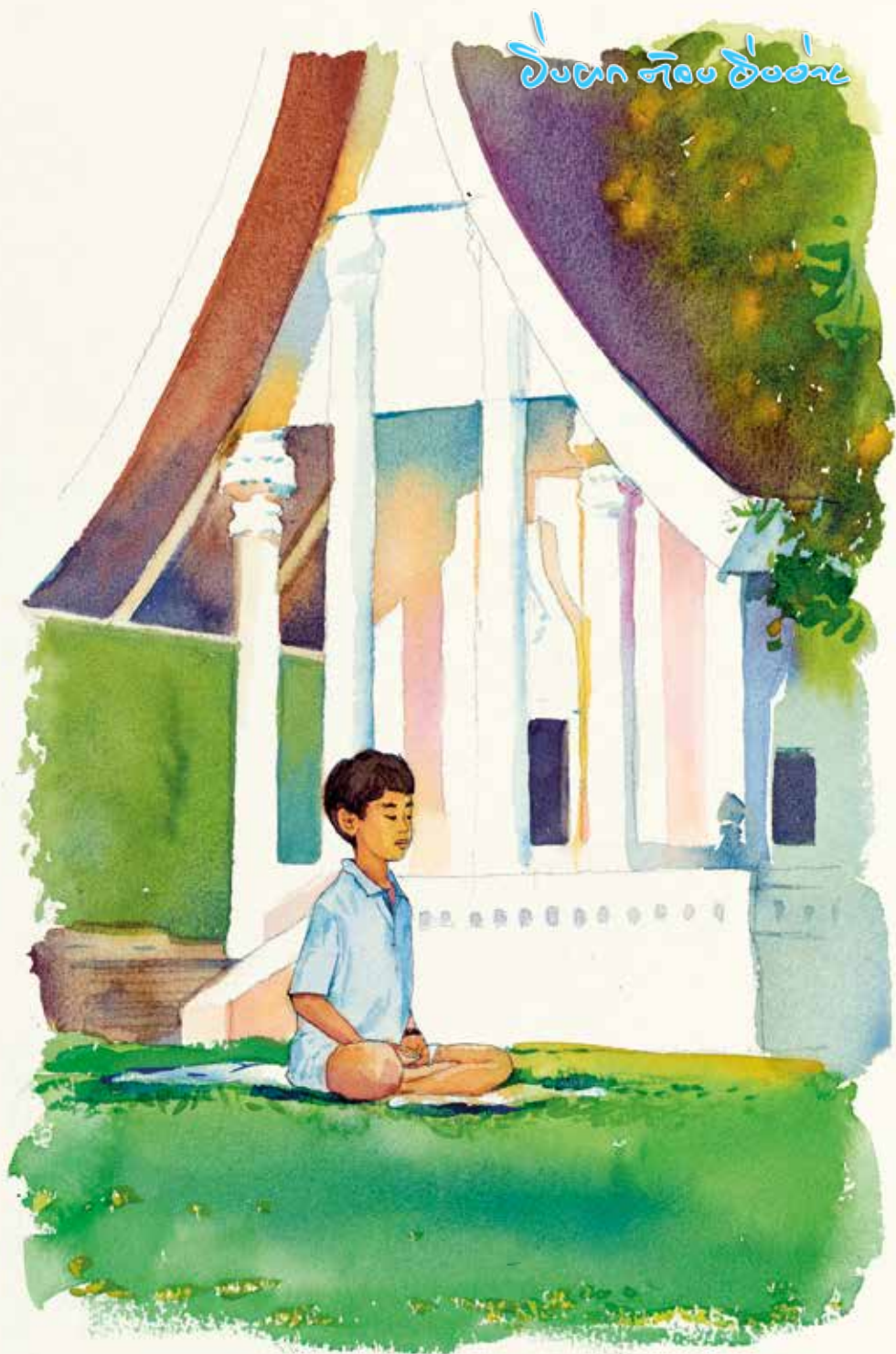
พระอินทะญาณะ มาขอเป็นพระลูกชาย ท่านมาจากเมียนมาร์ พระอินทะญาณะ ท่านจะไปจัดงานตักบาตร เดินธุดงค์และจุดโคมลอยที่

ทวาย ท่านมีลูกศิษย์จำนวนมาก พระอินทญาณะเป็นพระเกจิที่เมียนมาร์ อายุ ๔๒ ปี ๒๒ พรรษา เป็นพระสายปฏิบัติ มาวัดเรานานแล้ว ท่านคิดว่า ทำอย่างไรถึงจะฟื้นฟูและกอบกู้พระพุทธศาสนา คิดมาตั้งแต่เป็นสามเณร พอบวชเป็นพระก็แสวงหาประเทศต่าง ๆ ที่เป็นเมืองพุทธ มาเจอบุคคล ท่านหนึ่งบอกให้มาวัดพระธรรมกาย พอมาแล้วท่านก็เห็นความเป็นระบบระเบียบและความสะอาด ท่านจึงตัดสินใจที่จะเอาวัดพระธรรมกายเป็นต้นแบบ ท่านมาทุกปีไม่ขาดเลย แต่หลวงพ่อก็ไม่เคยเจอ เพิ่งมาเจอเมื่อสักครู่นี้ งานปกติท่านก็มา แต่วันคุ้มครองโลกท่านมาทุกปีไม่เคยขาด ท่านมาขอวิธีการจัดการดูแลของวัดพระธรรมกาย หลวงพ่อบอกท่านว่า ไปหาที่ให้ได้ ๔ ตารางกิโลเมตรก่อน ๒,๕๐๐ ไร่ รวบรวมที่ดินก่อนที่จะราคาจะแพง และหาที่ดินก่อนที่วัตถุนิยมจะเข้าไป เพราะตอนนี้พ่อแม่ชาวพุทธที่เมียนมาร์จะปลูกฝังลูกตั้งแต่ยังเยาว์วัย โดยจับโกนหัวและพาเข้าวัดทั้งหญิงและชาย ปลูกฝังให้รักพระพุทธศาสนา เพราะต่อไปถ้ามีโรงงานอุตสาหกรรม มีท่าเรือ ก็จะมีแหล่งบันเทิง แล้วแหล่งอบายมุขก็จะตามมา ศีลธรรมของคนก็จะถอยลง จึงให้ท่านไปหาที่ก่อน แล้วจึงรวมพระ ถ้าจะมาเป็นพระลูกชายต้องมาวัดใจ มาทำงานร่วมกัน ท่านอยู่ทวาย แต่ท่านมีลูกศิษย์ทั้งที่อยู่ในเมียนมาร์ และที่มาทำงานในเมืองไทยอยู่ที่มหาชัย ท่านดูสงบเรียบร้อยดี ซึ่งหลวงพ่อกำลังจะพูด known how แต่หมดเวลาก่อน คือ ต้องมีศีล สมาธิ ปัญญา ซึ่งท่านก็มีอยู่แล้ว แต่ต้องทำให้เป็นอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ให้อย่าง ๗ ขึ้นไป ท่านเอาภาพกิจกรรมที่ท่านทำมาให้ดู ซึ่งคนมาเต็มวัดเลย ร่วมมือกันลุกกอบกู้พระพุทธศาสนา ยังแข็งแรงอยู่ต้องรีบลุย หาที่ หาทุน หาทีม ส่วนเรื่องทีม ทางทีมเราจะฝึกให้ ทีมฝึกของเราเข้าตาเขาเหมือนกันนะ วัดท่านสวยมาก ชาวพุทธในเมียนมาร์เขารักพระพุทธศาสนามาก ๆ

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตในมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีกันทั้งนั้นเลย วันนี้หลวงพ่อก็เพิ่งไปถามประสบการณ์ภายในมา เห็นดวง เห็นองค์พระ เห็นได้ตลอดเวลา จะนั่ง นอน ยืน เดิน หกคะเมน ตีลังกา ก็ยังเห็น และรักษาได้มั่นคง

ဝိပဿနာ နိဗ္ဗာန်



อีกด้วย มีประสบการณ์แบบนี้หลายสิบรูป ส่วนที่เห็นแต่ยังไม่มั่นคง ก็มีจำนวนมาก ส่วนลูก ๆ เขตนอกก็นั่งกันได้ดี ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดี ที่ลูก ๆ ทุกคนจะยกชั้นเข้าถึงธรรมกันได้ ภายในพรรหานี้

## > วันเสาร์ที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อนั่งธรรมะกันบ้างไหม อย่าเบื่อกันนะ เรานั่งเพื่อตัวของเราเอง พรรหานี้ให้ลูก ๆ ตั้งใจนั่งธรรมะประกอบความเพียรกันให้เต็มที่ ฝึกใจให้ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไป ไม่ต้องห่วงกังวลสิ่งใด ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง ฝึกใจ อย่าไปคิดในเรื่องราวต่าง ๆ ลุยนั่งกันให้เต็มที่ พรรหานี้ หลวงพ่ออยากให้ลูก ๆ แข็งแรง โรคภัยไข้เจ็บไม่มี ซึ่งเป็นสิ่งที่หลวงพ่อบรรณา ถ้าลูกทุกคนตั้งใจฝึกใจให้ละเอียด สิ่งดี ๆ ก็จะเกิดขึ้น

## > วันจันทร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พระอาจารย์พรรษา ๑๑ รูปนี้ตอบเข้าท่าดี แวดดี นั่งทำใจเคลิ้ม ๆ เหมือนจะหลับ แต่มีความสุข (พระลูกชาย: ท่านมีความสุขเพียรส่งผลการปฏิบัติธรรมมาไม่เคยขาด มีการพัฒนาและธรรมะก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ครับ) ต้องขยันนั่งสิ ยังแข็งแรง ต้องลุยนั่งกันเข้าไป ผู้มีความเพียรย่อมสมความปรารถนา ฝึกใหม่ ๆ ก็มีความฟุ้งเป็นเรื่องธรรมดา จากฟุ้งมาก ก็มาฟุ้งน้อย จากฟุ้งน้อยก็กลายเป็นไม่ฟุ้ง ถ้าไม่ฟุ้งเออละ เดี่ยวจะสนุกกันใหญ่

อย่าเดินตากฝนกันนะลูก เพราะจะทำให้เป็นหวัด เราต้องใช้ความแข็งแรงลุยสร้างบารมี ต้องดูแลสังขารกันให้ดี

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ต้องมีสธนะภายใน คือ เข้าถึงพระธรรมกาย ถึงแก่ก็แก่อย่างเท่ ๆ คือ แก่แต่เพียงภายนอก แต่ภายในมีที่พึ่ง แม้แต่เจ็บก็เหมือนกัน เจ็บเพราะ

สังขาร ถ้ามีพระธรรมกายเป็นที่พึ่งนะ เจ็บก็เท่ คือ แม้กำลังจะตายก็ไม่ได้หวาดหวั่น และพร้อมที่จะเดินทาง เพราะเข้าถึงพระภายใน ถ้าตายก็ตายอย่างเท่ แก่ก็เท่ เจ็บก็เท่ ตายก็เท่ คือ ไม่ได้หวาดหวั่นต่อมรณภัย ไม่ได้หวาดหวั่นต่อความแก่ ความเจ็บ และความตาย เพราะมีที่พึ่ง อย่างนี้เท่ดี ต้องเท่อย่างนี้ เพราะฉะนั้น ถ้าใครจะใช้คำว่าเท่ ก็ต่อเมื่อได้เข้าถึงพระภายในตัว ไม่เช่นนั้นหมดสิทธิ์ใช้คำว่าเท่

ภายในพรรษานี้ น่าจะเท่กันทั้งทีม ทั้งเขตนอกและเขตใน คือ อยู่กะแบบเท่ ๆ จะได้เชื่อมกันได้ดี ไม่หวาดหวั่นต่อมรณภัย ทำได้อย่างนี้ พญามารจะชนพองสยองเกล้า พญามารกลัวคนที่ไม่กลัว เพราะมีที่พึ่งภายใน เท่ใหม่ลูก เท่ก็ลุยเลย

## > วันศุกร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ใจเราถ้าคุ้นกับที่ไหนก็จะไปติดอยู่ที่ตรงนั้น คั่นที่ไหนก็จะไปอยู่ที่ตรงนั้น แม้ตายไปแล้ว คั่นที่ไหนก็จะไปอยู่ที่ตรงนั้น และก็จะไปติดอยู่ที่ตรงนั้น ดังนั้น ใจเราควรติดอยู่ในสิ่งที่ควรติด คือ ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ติดดวง ติดองค์พระ ซึ่งจะทำให้ใจเราละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไป

## > วันเสาร์ที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้หลวงพ่อกำลังไปถามประสบการณ์ภายในของลูก ๆ เขตใน นั่งกันได้ตั้งนั้นเลย เห็นดวง เห็นองค์พระ ที่ชัดในระดับยิ่งกว่าลืมตาเห็น มีจำนวนหลายสิบลูปเลย บางส่วนก็เห็นแสงสว่าง ถ้ามองผ่านแสงสว่างไป ก็จะได้เห็นดวง เห็นองค์พระ มีประสบการณ์ที่ดีทั้งนั้น จะได้เป็นแรงกระตุ้นเป็นแรงบันดาลใจซึ่งกันและกัน ทำให้ความละเอียดของใจเพิ่มมากขึ้น จะได้ลุยฟิตนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ เป็นบรรยากาศในการปฏิบัติธรรม ถ้าได้แบบนี้ในช่วงที่หลวงพ่อยังแข็งแรงก็ดีสิ เสียหายที่เข้าไปนิด ได้ฟังมาว่าอายุ ๑๔ นั่งปวดขา อายุแค่ ๑๔ ต้องมีแต่สว่าง นั่งสมาธินั่งตั้งวัดจึกเข้าสู่ภายใน ๑๔ ไม่ใช่ ๔๐ ยังแข็งแรงอยู่ ๑๔ ต้องนั่งม้วนเดียวจบรอบ

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ที่จริง มนุษย์ทุกคนทั่วโลกเกิดมาเพื่อหาพระในตัวให้ได้ ดังเช่นพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเกิดมาเพื่อมาหาแก้วจริง ๆ ชีวิตก็มีแค่นี้ ชาวโลกเสียเวลาไปเยอะโดยที่ไม่รู้อะไรเลย ซึ่งเป็นอันตราย ไม่ว่าหญิงหรือชายเกิดมาเพื่อบวชเป็นพระ หญิงก็บวชภายใน ชายก็บวชทั้งข้างนอกและข้างใน ซึ่งเป็นหลักของชีวิต แต่พญามารมันเอาไปตรงติดกับกะโหลกกะลา ทำให้ไม่รู้อะไรเลย กว่าที่จะรู้ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ความจริงเราเกิดมาเพื่อมาหาพระ มาบวช มาทำจิตให้บริสุทธิ์ จะได้หลุดพ้นจากการบังคับบัญชาของพญามาร บวชพระยังต้องหาพระเลย แม้พระข้างในตัวก็ยังหาพระข้างในบวชต่อ ๆ ไป คือ บวชเป็นพระแล้วพระเล่า พระองค์ที่ ๒ ยังอยากบวชอยากหาพระองค์ที่ ๓ ท่านยังอยากหาพระในตัว พระองค์ที่ ๓ ก็ยังอยากหาพระในตัว ไปหองค์ที่ ๔ ท่านก็อยากบริสุทธิ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป องค์ที่ ๗ อยากบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น ก็ไปหองค์ที่ ๘ องค์ที่ ๘ อยากบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น ก็ไปหองค์ที่ ๙ แปลว่า ความบริสุทธิ์คือสุดยอดของการแสวงหา บริสุทธิ์ก็จะหลุดพ้นจากการที่เขาบังคับบัญชา ต้องบริสุทธิ์สถานเดียว ขนาดพระภายในตัวยังอยากบริสุทธิ์ ยิ่งหองค์ต่อ ๆ ไป

## > วันจันทร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

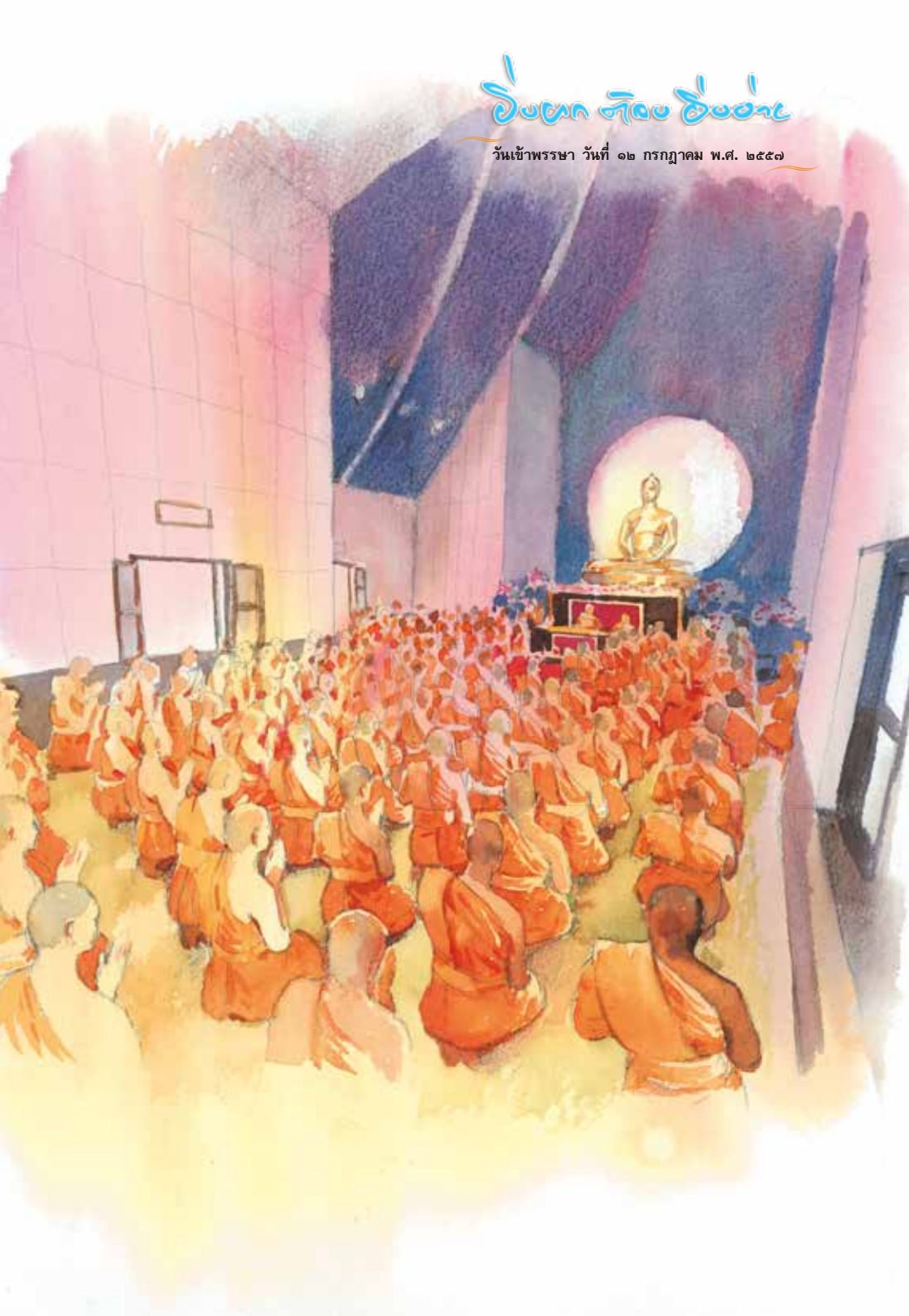
นั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย นั่งแล้วมีอารมณ์อยากจะยิ้มขึ้นมาเอง แสดงว่าเริ่มมีความสุขจากสมาธิแล้ว ความบริสุทธิ์คือสุดยอดของการแสวงหาเรามาแสวงหาความบริสุทธิ์กัน ลุย!!!

## > วันอังคารที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้ประสานงานเขามาเล่าให้หลวงพ่อฟัง มีเด็กที่ตอนรับหลวงพ่อยู่หน้าโรงเรียนคนหนึ่งเป็นเด็กอัจฉริยะ ไม่ค่อยเรียนหนังสือ ชอบนั่งเหม่อ ทำให้ครูปวดหัว เพราะครูเห็นว่าเป็นเด็กสมาธิสั้น เปลี่ยนโรงเรียนอยู่บ่อย ๆ

# วันเข้าพรรษา

วันเข้าพรรษา วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑



ครูจึงมาบอกแม่ แม่กลับมาถามเด็กคนนี้ว่า ทำไมนั่งเหม่อ ไม่เรียนหนังสือ เด็กตอบว่า รู้หมดแล้ว ไม่ได้นั่งเหม่อ แต่กำลังมองพระภายในอยู่ เด็กคนนี้ได้รับการคัดไปแข่งแล้วได้รางวัลกลับมา คุณครูที่โรงเรียนสอนบวกเลขหลักพัน แต่หลวงพ่อบอกว่า ๑+๑ เป็นเท่าไร เด็กก็ตอบว่า ๒ ครับ ๑๐๐ + ๑๐๐ ละ เด็กก็ตอบว่า ๒๐๐ ครับ แล้ว ๑ ล้าน + ๑ ล้านละ เด็กก็ตอบว่า ๒ ล้านครึ่ง แล้ว ๑ แสนล้านอสงไขย + ๑ แสนล้านอสงไขย ละ เด็กก็ตอบได้ คือ ๒ แสนล้านอสงไขยครึ่ง เด็กเรียนถึงระดับนี้แล้ว หลวงพ่อจึงบอกไปว่า เด็กคนนี้เดินตามรอยพระบรมศาสดา ตอนเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ คัดคุณครูของแผ่นดินมาอย่างดี คือ คุณครูวิศวามิตร มาสอนศิลปศาสตร์ ๑๘ ประการ หรือถ้าเทียบในปัจจุบันก็ ๑๘ ปริญญา ซึ่งในปัจจุบัน ๑ ปริญญาเรียน ๔ ปี ๑๘ ปริญญาก็ ๗๒ ปี ๗๒ ปีถึงจะจบ ศิลปศาสตร์ ๑๘ ประการ แล้วอายุขัยเฉลี่ยมนุษย์ ๗๕ ปี พอเรียนจบก็ตายเลย เจ้าชายสิทธัตถะท่านเรียน ๗ วัน ช่วงที่ไปเรียนกับอาจารย์ดาบส และอุทกดาบส เรียนสมาบัติ ๗ กับสมาบัติ ๘ เรียนไม่กี่วันก็จบ แถมถามคุณครูทั้ง ๒ ว่ามีความรู้ที่จะสอนอีกไหม ผู้มีบุญบารมีมากก็อย่างนี้

เพราะฉะนั้นเด็กคนนี้ต้องมาบวช เพราะวิชาทางโลกมีไม่กี่วิชาหรอก แต่วิชาปราบนี้สำคัญ ต้องมาเรียนวิชาปราบนี้ นับวิชาไม่ถ้วน ยังปราบไม่เสร็จเลย คุณยายอาจารย์ฯ ไปยืนอยู่ที่หน้าบ้านธรรมประสิทธิ์ และขึ้นไปตึก ๓ ชั้นของโรงเรียนพระปริยัติฯ แล้วบอกว่า ความรู้ภายในที่ยายเรียน ถ้าเอามาเขียนใส่สมุด แล้วเอาไปบรรจุไว้ในตึก ๓ ชั้นยังไม่เพียงพอเลย เพราะฉะนั้นต้องมาเรียนทางนี้

## > วันศุกร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ความบริสุทธิ์ คือ สูดยอดของการแสวงหา แสวงหาความบริสุทธิ์ ถึงขนาดยอมตัดหัว ควักลูกนัยน์ตา ก็เพื่อความบริสุทธิ์ หัวใจพระโพธิสัตว์ท่านยิ่งใหญ่มาก แค่เราเข็ดทำความสะอาดลูกนัยน์ตายังเจ็บเลย แต่ท่านควักลูกนัยน์ตาเพราะหัวใจท่านมีความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ และไม่ใช

ครั้งเดียว นับครั้งไม่ถ้วน คือ เอาคนที่นับถว้นมาทั้งหมดแล้วนับกันไม่ ถ้วน ไม่ธรรมดาเน

ยังแข็งแรงต้องลยนั่งธรรมะกันให้เต็มที นึกถึงพระพุทศาสนาตอน ที่หลวงพ่อยังแข็งแรงอยู่สมัยก่อนนั้น ดีจังเลยที่พระพุทศาสนาเข้มแข็ง มั่นคง ชาวพุทให้ความเคารพพระ พระบิณฑบาตในยุคนั้น บิณฑบาต กันเป็นร้อยรูปนะ แต่เดี๋ยวนีเหลือ ๒ - ๓ รูป

ตอนที่หลวงพ่อบวช สมัยก่อนยังแข็งแรงไปตระเวนตามวัดต่าง ๆ แต่ละจังหวัดดีมากเลย สบายใจ พระเณรเยอะ ญาติโยมเยอะ ตอนที่ หลวงพ่อไปอยู่ปริวาส มีความสุขมาก ตอนนั้นพระพุทศานายังเข้มแข็ง ดืออยู่ พระเณรก็ตั้งใจดี จะเป็นวัดป่า วัดบ้าน คามวาสี อรัญวาสี มีพระเป็นจำนวนมาก นึกทบทวนที่ผ่านมาในอดีตแล้วปลื้ม เนื่องจากตอน นั้นหลวงพ่อยู่ปริวาสฉันมือเดียว ซึ่งพระทั่วไปจะฉัน ๒ มือ มีพระรูป หนึ่งท่านฉันเพลอยู่รูปเดียว เห็นท่านฉันปลาเค็มมีอยู่ซีกเดียว ท่านก็ นิมนต์ให้หลวงพ่มาฉันด้วยกัน ดีจังเลย ขนาดมีปลาเค็มซีกเดียวยังจะ ขวนหลวงพ่ฉันด้วย อย่างที่เคยเล่าให้ฟังว่าโจรยังนิมนต์หลวงพ่ให้ ไปเป็นสมภารในป่า ตอนนั้นหลวงพ่ไปได้อย่างไรก็ไม่รู้ ขนาดโจรยังมี ศรัทธาในพระพุทศาสนา ที่รู้ว่าเป็นโจรเพราะเขาบอก ตอนแรกก็ไม่รู้ว่า เป็นโจร นั่งรมาด้วยกัน คุยไปคุยมา โจรถามหลวงพ่ว่า...หลวงพ่จะไป ไหน หลวงพ่ก็บอกว่ายังไม่รู้เลย ไปเรื่อย ๆ แล้วก็คุยธรรมะกัน พอถึง แถว ๆ สุโขทัย โจรคนนั้นก็ชวนหลวงพ่ให้ไปเป็นสมภารที่วัดแถวนั้น ซึ่ง ยังไม่มีสมภาร หลวงพ่ก็จะขอไปดูวัดก่อนว่าเป็นยังงิ ตอนนั้นไม่เข้าใจ ว่าทำไมถึงใจอ่อนตามเขาไป เขาก็พาเข้าไปในป่าลึก วัดทั้งวัดทำด้วย ไม้สัก แม้กระทั่งห้องน้ำห้องส้วมก็เป็นไม้สัก ตั้งแต่พื้นจนกระทั่งถึงเพดาน เป็นไม้สักทั้งหมด พอพลบค่ำจึงรู้เรื่องว่าเขาเป็นโจร เห็นเขาไปเลื่อยไม้ สร้างวัดสร้างศาลาทั้งหญิงทั้งชาย เห็นเดินถือปืนแบกปืนกัน หลวงพ่ก็ ไม่ได้คิดอะไร เขาเลื่อยไม้ทำศาลาไป ปากเขาก็เกลี้ยกล่อมว่า หลวงพ่ ี ๆ มาเป็นสมภารที่นี่ เดี๋ยวมจะดูแลท่านเอง คุยกันเพลิน ๆ อยู่ เขาก็บอกว่า ขอไปดิงหนอย หลวงพ่ถามว่า ดิงคืออะไร เขาบอกว่า ดิงคือไปสูกัญชา แล้วบอกหลวงพ่ว่า พวกผมเป็นโจร ตอนแรกนึกว่าล้อเล่น แต่เขาเป็นโจร จจริง ๆ ตอนนั้นหลวงพ่ไม่ได้คิดอะไร เขาอยู่กับกันเป็นหมู่บ้านเลย วันรุ่งขึ้น

จึงให้โจรมาส่ง ตอนนั้นกำลังอินโนเซนต์ ดีเหมือนกัน อยู่กับโจรประมาณ ๒ วัน อยู่กับโจร อย่าอยู่นาน

ทำอย่างไร เราจึงจะปกป้องพระพุทธศาสนา ฟันฟูพระพุทธศาสนา ให้ดำรงอยู่ได้ ถ้าหากหมู่คณะเราไม่ปะทะไว้ก็ยุ่งเหมือนกัน เรารวมพระได้เฉลี่ยปีละ ๒๐,๐๐๐ กว่าวัด ซึ่งเรารวมมาได้ ๑๒ ปี ก็ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าวัด โดยเริ่มต้นจากงานสลายร่างคุณยายอาจารย์ ที่พวกเราบูชาธรรมกัน รวมพระโดยนิมนต์ทุกวัดทั่วไทย หลวงพ่อก็นั่งเซ็นใบอาราธนานิมนต์ ๓๐,๐๐๐ กว่าวัด มีคนแนะนำให้ใช้ตราปั๊ม แต่หลวงพ่อก็ไม่เอา จะเซ็นเองทุกใบ สุขภาพตอนนั้นก็ไม่ค่อยแข็งแรง แต่หลวงพ่อบูชาธรรมท่านอยากให้ท่านมากขึ้น ซึ่งปั๊มไม่แรงเท่ากับเซ็น เพราะแปลว่าต้องตั้งใจจริง มีความมุ่งมั่นมาก อยากให้ท่านมากขึ้น และแล้วก็เต็มลานธรรมอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน เราได้ร่วมมือกันทั้งองค์กร ลูกพระมหาไม่ต้องไปสอบ เรียกว่าได้บุญกันทั้งทีม เพราะเหนื่อยกันทุกคน จึงเป็นปฐมเหตุรวมสงฆ์ ครั้งต่อ ๆ มา

## > วันจันทร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๑๖.๐๐ น.)

เราไม่ควรว่างเว้นละครสีขาว เพราะทำให้จิตใจมวลมนุษยชาติสูงส่ง ฟันฟูให้ศีลธรรมหวนกลับคืนมาสู่ใจของมวลมนุษยชาติ ละครทั่วไปทำให้เสื่อมจากศีลธรรม แต่นี่ทำให้ศีลธรรมกลับมา

## > วันจันทร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๒๑.๓๐ น.)

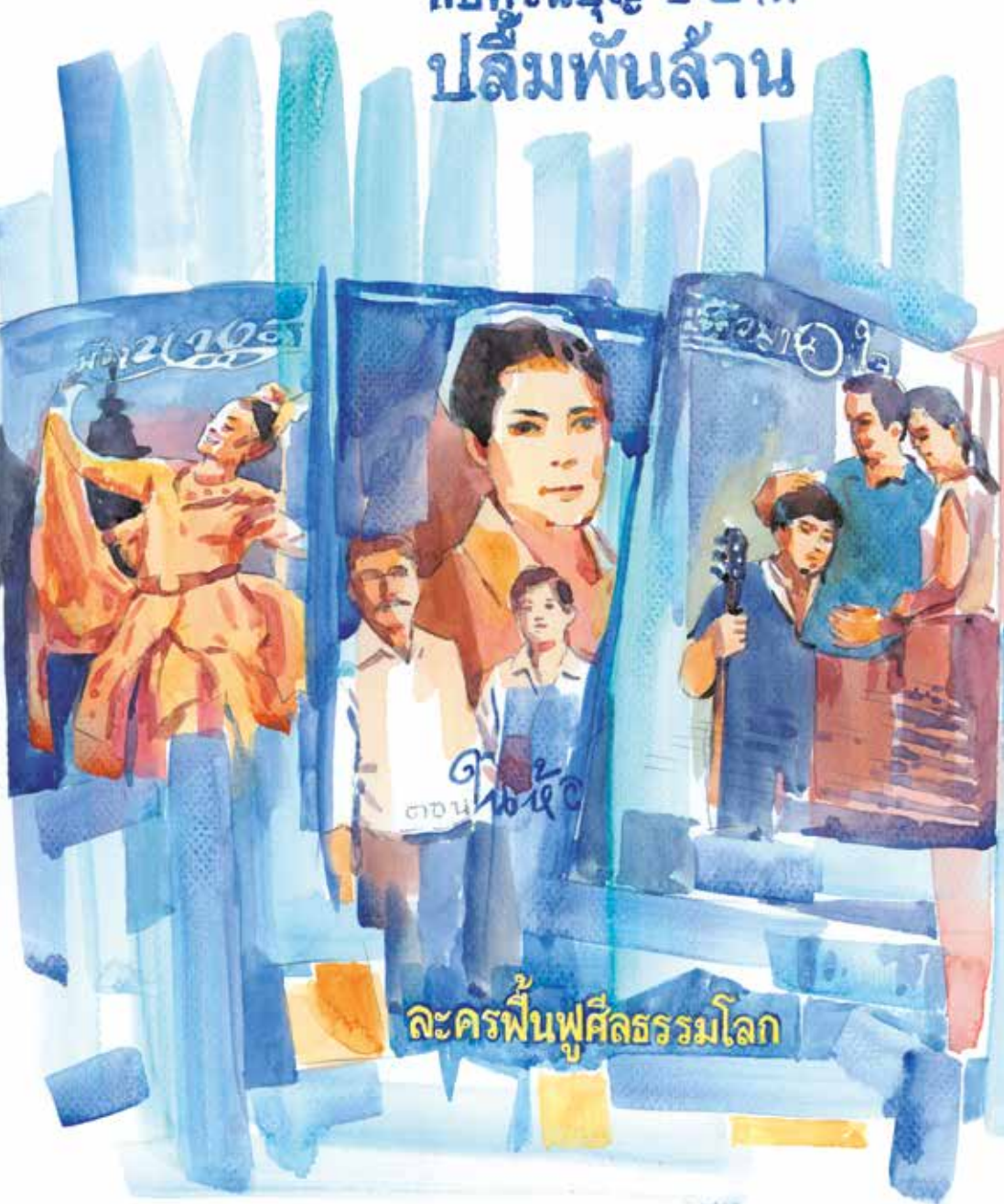
มีลมดีกว่าหมดลม หมดลมก็ยุ่งเหมือนกัน หมดลมหายใจก็หมดสิทธิ์สร้างบุญ ยังมีลมหายใจ ยังมีแรง ลุยสร้างบารมีกันให้เต็มที่

ต้องช่วยกันให้สำเร็จให้ได้ ต้องฟันฟูศีลธรรมโดยผ่านละครฟันฟูศีลธรรม ศีลธรรมจะได้หวนคืนกลับมา เพราะสื่อข้างนอกมีแต่ทำให้ใจตกต่ำ สื่อสื่อก็มีแต่โจมตีพระ ศรัทธาชาวพุทธก็ค่อย ๆ เสื่อมถอยลงไป

เรื่องคน ศิลปะ ชื่อนาน

ร่วมบุญละครพื้นฟูศิลปกรรมโลก

# ทบทวนบุญ 1 บาท ปลื้มพันล้าน



ละครพื้นฟูศิลปกรรมโลก

ที่เมียนมาร์เขาจะรักพระพุทธศาสนากันมาก เขาปลูกฝังพระพุทธศาสนากันตั้งแต่ยังเด็ก ช่วงปิดเทอมทั้งผู้หญิงผู้ชาย พ่อแม่จะจับโกนหัวส่งเข้าวัดหมดเลย มาบวชเป็นสามเณร สามเณรี อบรมกันตั้งแต่ยังเยาว์วัยให้รักพระพุทธศาสนา ดีมาก ๆ และวัดที่เมียนมาร์ส่วนใหญ่จะทำภาวนากันทั้งวัด ดีมาก ๆ

ทำให้หลวงพ่อนึกย้อนหลัง ที่เคยเล่าให้ฟังว่าสมัยก่อนพระพุทธศาสนาในประเทศไทยยังเข้มแข็งอยู่ ขนาดโจรยังมีศรัทธาสร้างวัด ตอนนั้นบวชได้ไม่กี่พรรษา ยังแข็งแรงอยู่ นั่งรถไปเรื่อย ๆ เกือบถึงสุโขทัยเจอคนวัยกลางคนมาคุยด้วย ชักถามเรื่องธรรมะ ถามหลวงพ่อกว่าจะไปไหนแล้วเขาก็นิมนต์ให้หลวงพ่อไปดูวัดที่กำลังสร้าง ตอนแรกไม่รู้ว่าป็นโจรมารู้ตอนไปถึงวัดแล้ว เพราะเห็นเขาแบกปืน แล้วเขาบอกว่าเป็นโจรถ้าบอกก่อนหลวงพ่อก็ไม่ไปด้วย เขานิมนต์หลวงพ่อให้เป็นสมภาร หลวงพ่อบอกปฏิเสธไป พรุ่งนี้ให้ไปส่งหน่อย ขนาดโจรยังมีศรัทธาเคารพพระและสร้างวัด หลวงพ่อประทับใจตรงนี้ ขนาดโจรยังรักพระพุทธศาสนา คงเป็นโจรจำใจเหมือนโรบินฮู้ดที่ปล้นคนรวยมาช่วยคนจน

## > วันอังคารที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๑๕.๓๐ น.)

ผลิตละครพื้นฟูศีลธรรมโลก หนามยอกเราต้องเอาหนามบ่งทางโลกเขาดึงคนออกจากศีลธรรมด้วยละครสื่อสีคล้ำ เราก็ดึงเข้าสู่ศีลธรรมด้วยละครสื่อสีขาว ก็ต้องอย่างนี้แหละ คนเสื่อมศีลธรรมเพราะสื่อเพราะละคร เราต้องช่วยกันฟื้นฟูศีลธรรมให้กลับฟื้นคืนมาด้วยละคร สื่อสีขาว

## > วันอังคารที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๒๑.๓๐ น.)

เราจะผลิตละครไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะฟื้นฟูศีลธรรมได้ เราต้องสู้ ถ้าเราไม่สู้แล้วใครจะไปสู้ ก็มีแต่เรานี่แหละ ละครทั่วไปทำให้ใจปล่อยไป

ตามกระแสกิเลส เราต้องฟื้นฟูศีลธรรมให้หวนกลับคืนมาโดยผ่านละคร  
ฟื้นฟูศีลธรรมโลก

## > วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

มีลมดีกว่ำหมดลม ยังแข็งแรง ยังมีแรง ลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที  
ลูกเขตนอกที่ส่งผลการปฏิบัติธรรมมา เพลอประเดี้ยวเดียวหลายคนอายุ  
จะเลข ๖ แล้ว ลุยสร้างบารมีกันมานาน นั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย นั่งแล้วมี  
ความสุขที่เกิดจากสมาธิ ตั้งใจนั่งกันต่อไปนะลูก

สรุปโอวาทประจำวัน  
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



Sam  
9.5.56

# เรื่องคน ศิลปะ ชื่อน่าน

วันสมาธิโลก วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันสุรทินี่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตในนั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย เห็นดวงเห็นองค์พระชัดในระดับ ยิ่งกว่าลืมตาเห็น หกคะเมนตีลังกาก็ยังเห็นชัดอยู่ และมีองค์ประกอบครบ มีความสุข ความบริสุทธิ์ นิ่งแน่น ชัด ใส สว่าง

บวชมาแล้วก็ต้องอย่างนี้ ต้องจัดระเบียบของกายและใจ ต้องมีวินัยทั้งกายและใจ กายกับใจจะได้ไปอยู่ในที่เดียวกันได้ กายกับใจอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน อย่างนี้การฝึกก็จะง่าย

## > วันเสาร์ที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อย่าดูเบาเรื่องฟื้นฟูศีลธรรมโลกนะ เพราะละครทั่วไปดึงคนออกจากศีลธรรม เพราะฉะนั้นหนามยอกเราก็ต้องเอาหนามบ่ง เมื่อคนติดละครเราก็เอาละครเกี่ยวกับศีลธรรมเข้ามาแก้ เพื่อดึงคนกลับคืนมาสู่ศีลธรรมให้ได้ เพราะเพียงแค่คนมีทั้งศีลห้า ทั้งธรรมห้าประการ ก็สามารถดึงดูดบริสุทธิ์ที่อยู่รอบกายเอามาใช้ได้แล้ว ถ้าหลาย ๆ คนรวมกันก็จะเป็นมวลแห่งความบริสุทธิ์ที่จะทำให้เกิดอานุภาพอะไรก็ได้ เช่น กายสบาย ใจมีความสุข กายสวยงาม ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดิน อากาศ ฟ้าดี เป็นฤดูสบาย ผลหมากรากไม้ก็มีรสโอชา คนแข็งแรงอายุยืนยาว มีบางแห่งที่มีธาตุบริสุทธิ์อันเกิดจากศีลห้า ธรรมห้า ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสวยงาม สวยเกินสวย หล่อเกินหล่อ อย่างที่มนุษย์ไม่เคยเห็น แม้เคยเห็นในรูปวาดก็ตาม แครูปวาดยังหล่อไม่ถึงความหล่อของศีลธรรมที่มวลแห่งศีลธรรมมารวมกัน ละครฟื้นฟูศีลธรรมจึงมีความสำคัญ เพราะว่าตอนนี้ศีลธรรมสลับไปไม่ถึงกับตาย เราต้องช่วยให้ฟื้นขึ้นมา อย่าดูเบาละครฟื้นฟูศีลธรรมโลก ทุกคนควรมีส่วนแห่งบุญนี้ คำว่าทุกคนคือ “ทุกคน” แม้ยังไม่ได้ทุกคนก็เอาให้ได้มากคน แม้หมู่ญาติที่ละโลกไปแล้วก็ควรมีส่วนแห่งบุญนี้ ลำคัญทีเดียว ลำคัญมาก เอาให้สำเร็จให้ได้นะ

## > วันอาทิตย์ที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้มีงานมุทิตาปรียญธรรม ๙ ประโยค เก่งนะ เรียนจบทางนี้ยาก ยิ่งกว่าเรียนทางโลก ที่จำเป็นต้องยากเพราะวิชาทางธรรมเป็นวิชาชีวิต แต่วิชาทางโลกเป็นวิชาชีพเพื่อทำมาหากิน วิชาชีวิตนั้นยาวไกล เพราะใช้ข้ามภพข้ามชาติ วิชาชีพใช้ชาติเดียว ไม่ต้องซีเรียสมาก เพราะฉะนั้น ใครเรียนจบ ป.ธ.๙ ถือว่าเป็นแชมป์

พระที่เราจัดบวชแต่ละโครงการ ไปอยู่ตามวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เวลาที่มีการประชุมกันของแต่ละจังหวัด เห็นท่านมารวมกันเพื่อช่วยงานพระศาสนา ล้วนเป็นพระที่เราจัดบวชให้แทบทั้งสิ้น แบบนี้ค่อยคุ้มเหนื่อยหน่อย

## > วันจันทร์ที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ทำละครฟื้นฟูศีลธรรมโลก เพราะเป็นเรื่องจำเป็น เวลานี้ศีลธรรมมันฟุบแฟบ ที่ฟุบก็เพราะละคร ฟั่นก็ต้องด้วยละคร หนามยอกก็ต้องเอาหนามบ่ง อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา เป็นการล้างบาปออกจากกายและใจ เพราะฉะนั้น เราต้องทำละครฟื้นฟู จนกระทั่งละครที่ทำให้เราเสื่อมจากศีลธรรมไม่มีโอกาสได้ช่อง ต้องให้ได้แบบนี้

## > วันอังคารที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ศีลธรรมฟุบแฟบเพราะละคร เราต้องเอาละครฟื้นฟูกลับมา (พระลูกชาย: สมัยก่อนละครทางโทรทัศน์เคยมีเรื่องเจ้ากรรมนายเวร ตอนนั้นได้รับความนิยมมาก เป็นเรื่องกฎแห่งกรรม ข้างนอกเขาไม่ค่อยมีข้อมูลเรื่องกฎแห่งกรรมครับ) ของเราเหลือเฟือ ละครทั่วไปมีแต่เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ อัจฉาริษา แต่นี่เป็นเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต เพราะความจริงมันก็เป็นอย่างนั้น ซึ่งมันก็เหมือน ๆ กัน อย่างกรรมของคนตีมน้ำเมา

ตายไปก็ตกนรก แต่หลากลีลา พอเกิดมาเป็นบ้า ไข้ ปัญญาอ่อน ซึ่งเป็นหลักสากล นี่คือความเป็นจริง

## > วันพุธที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

คนที่เขาเห็นพระภายในจะไม่กลัวตาย และพร้อมที่จะเดินทาง เพราะมีที่พึ่งภายใน มีบางคนเป็นโรคมะเร็งอาการหนักมากแล้ว แต่เขานั่งสมาธิเห็นพระภายใน เขาบอกว่าไม่ต้องรักษา แค่วินิจฉัยแก้ปวดกินเพื่อบีบทุกขเวทนา เพื่อที่เขาจะได้ทำสมาธิได้อย่างง่าย ๆ ถ้าเข้าถึงองค์พระที่ละเอียดก็สามารถตายก่อนตาย ถอดกายไปก่อนได้

## > วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ นั่งดีกันทั้งนั้นเลย จากที่เขียนส่งกันมา ส่วนใหญ่จะฟังกัน ความฟังก็เป็นอุปสรรคในการนั่งเหมือนกัน ให้เราทำเฉย ๆ แล้วทำความเพียรนั่งไปเรื่อย ๆ จากฟังมาก เดียวก็ฟังน้อย จากฟังน้อยเดี๋ยวก็ไม่ฟังไปเอง

ผลการปฏิบัติธรรมที่เขียนกันมา อ่านแล้วดีจังเลย เขียนตามประสบการณ์ที่เกิดขึ้นภายใน คำจะพอดี ๆ อินโนเซ็นท์ดี แม้ไม่รู้อะไรมาก่อน แต่นั่งมีประสบการณ์ภายในก็สามารถถ่ายทอดออกมาได้ ขนาดศาสนิกอื่นมานั่งสมาธิ เห็นกันง่าย ๆ มีประสบการณ์ภายในกัน แสดงว่าสมาธิเป็นของสากลที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ และมีประสบการณ์ภายในได้จริง

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เพลอเดียวเดียวเข้าพรรษามาได้ ๑ เดือนแล้วนะ วันเวลาผ่านไปเร็ว หลวงพ่ออายุมากแล้ว ลูก ๆ ยังแข็งแรงต้องรีบตั้งใจนั่งธรรมะกันนะ

# วันตาก ศิลาซ้อนอาน

วันธรรมชัย วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



ลุยนั่งกันให้เต็มที่ ต้องได้ลิ พระราชนิให้ยกขึ้น เห็นดวง เห็นองค์พระกัน  
ทั้งทีมเลยนะ

## > วันจันทร์ที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ความแข็งแรงของมนุษย์นี้ อายุขัยเฉลี่ย ๗๕ ปี มันมีเวลาจำกัด  
แค่แป๊บเดียว พอเลยวัยที่แข็งแรงก็ไม่แข็งแรงแล้ว เพราะฉะนั้นลูก ๆ  
แข็งแรงอยู่ ต้องรีบลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ทำให้ละเอียดย ๆ กันนะ  
(ที่ผ่านมาหมดเวลาไปกับการสร้างวัดเกือบ ๕๐ ปี) ให้ตั้งใจหาที่พึ่งภายใน  
กันให้ได้นะลูก

## > วันพุธที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ พยายามฝึกใจให้หยุดให้นิ่งให้ละเอียดย ๆ กันนะ  
รีบลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ พอเลยช่วงที่แข็งแรงแล้ว ก็จะไม่ได้นั่งเต็มที่  
หลงพ้อจะย่ำเรื่องนี้อยู่บ่อย ๆ เพราะเมื่อก่อนคุณยายอาจารย์ฯ ท่าน  
บอกอยู่บ่อย ๆ วันเวลายิ่งผ่านไป ใจเรายิ่งต้องละเอียดยมากขึ้น บริสุทธิ์  
มากขึ้น อย่างนี้ถูกหลักวิชา

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งกันดีทั้งนั้นเลย ถ้าลูก ๆ ได้อ่านผลการปฏิบัติธรรมของพระชุด  
ที่หลวงพ่อกำลังฝึกอยู่ก็ดีสิ เพราะแต่ละรูปท่านนั่งกันละเอียดยทั้งนั้น บาง  
รูปท่านนั่งกลางวัน ๖ ชั่วโมง กลางคืน ๖ ชั่วโมง มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี  
มีบางรูปท่านเห็นองค์พระผุดในกลางดวง ผุดในกลางองค์พระ องค์พระ  
ขยายออกไปรอบตัว ๓๖๐ องศา ดิ่งกลางองค์พระที่ผุดขึ้นมาเองตลอด  
เวลา เห็นชัดยิ่งกว่าลิ้มตาเห็น ไสยิ่งกว่าเพชร บางรูปท่านก็ฝึกไถฐาน

จากฐานที่ ๑ ไปฐานที่ ๗ ทำซ้ำ ๆ อย่างนี้ ๕-๑๐ รอบใจก็นิ่งอยู่ที่กลางท้องเลย นิ่งแล้วเห็นดวงเห็นองค์พระ นิ่งแล้วมีความสุขกันทั้งนั้นเลย

ผลการปฏิบัติธรรมของลูก ๆ ที่ดีแบบนี้จะเป็นกำลังใจให้ทุก ๆ คน และพระชุดนี้ก็วัตรกิจกรรมก็เป๊ะ ทั้งข้อวัตรปฏิบัติ สวดมนต์ทำวัตร และช่วยประคับประคองกันให้ละเอียดยุติได้ทั้งทีม ถ้าลูก ๆ ฝึกกันให้ละเอียดยุติแบบนี้ก็ดีสิ จะได้เป็นกัลยาณมิตรให้กับคนอื่นได้

## > วันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ความบริสุทธิ์นี้ดีจังเลย ความบริสุทธิ์คือที่สุดของการแสวงหา เราเกิดมาก็เพื่อแสวงหาความบริสุทธิ์นี้แหละ ความบริสุทธิ์ที่มีอยู่ภายในจะเกิดขึ้นได้ด้วยใจที่หยุดนิ่ง

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ปฏิวัดความคิดให้จิตบริสุทธิ์หยุดนิ่งได้ ให้จิตของเราทุกคนคลายกังวลจนเข้าถึงพระธรรมกาย และการมองภาพภายในจะไปเพ่งให้ภาพชัดไม่ได้ ความชัดจะต้องชัดขึ้นมาเอง ซึ่งจะอดใจกันไม่ค่อยได้ เผลอไปลุ่มไปเร่รง อยากให้ภาพชัด ทำจนติดเป็นนิสัยซึ่งไม่ใช่เรื่องดี นอกจากไม่ได้แล้ว ยังไม่เกิดประโยชน์อะไรอีก

## > วันอังคารที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ปล่อยวางความกังวลได้ ใจก็ใส ใจก็สบาย จะเห็นธรรมะได้อย่างง่าย ๆ และเข้าถึงธรรมได้อย่างง่าย ๆ

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ดวงแก้วธรรมชัยที่จะแจกในวันที่ ๒๗ สิงหาคมนี้ ทำความคัดดีลิขสิทธิ์ของดวงแก้วให้เกิดขึ้น ให้ไปถึงคุณสมบัติมาให้กับผู้ที่รับไป ให้ปกป้องคุ้มครองและคุ้มครองให้

การตรึงธรรมะนอกรอบสำคัญ ถ้าไม่ทำก็ไม่รู้จะช่วยกันอย่างไร ก็ต้องช่วยตัวเอง แม้ว่าเริ่มต้นอาจจะยาก ซึ่งก็เป็นเพราะเราประมาท ไม่ได้ทำมาก่อนหน้านี้ แต่ไม่เป็นปัญหา ไม่เป็นอุปสรรค เราจะเริ่มต้นใหม่เดี๋ยวนี้ ให้ฝึกไป หลุดบ้าง ติดบ้างก็ไม่ใช่ไร เราต้องยอมรับว่า เราจะต้องมีวินัยในการฝึกนอกรอบ ไม่ได้ก็คือไม่ได้ ไม่ได้แต่เราต้องเอาให้ได้ ฉะนั้นเมื่อตั้งใจจะเอาให้ได้แล้ว เราก็ต้องลุยเลย

## > วันศุกร์ที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เข้าพรรษานี้ ใครยังหาพระในตั้มไม่เจอ ให้หาเณรในตั้ม ถ้ายังไม่เจอ ก็ให้หาโยมในตั้ม จะหาตอนนี้ หรือจะหาตอนที่ไปอยู่หน้าเจดีย์หลังจากละโลกไปแล้วก็เลือกเอานะลูก

## > วันเสาร์ที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พรรษานี้ต้องเห็นพระในตั้มให้ได้ แต่ถ้าพระในตั้มยังไม่ได้ ก็ให้เห็นเณรก่อน คือ ดูคล้าย ๆ พระ ดูละม้ายคล้ายคลึง เห็นเร็ว ๆ ราง ๆ ยังเห็นไม่ชัดเจน พอเราเข้าไปถาม ท่านตอบผมเป็นเณร เห็นโยมในตั้มคือเห็นกายมนุษย์ละเอียดของตัวเอง เห็นตัวเองก็โยมในตั้มนั่นเอง ที่พูดไปเพื่อยกให้ผูกพันกับเรื่องการนั่งสมาธิ คำต้องสะดุดหูหน่อย ไม่อย่างนั้นอ่านแล้วจะผ่านไป

ลูก ๆ เขตในกัณฐ์กันดี มีเด็กเข้ามาในองค์กรใหม่ พอปล่อยวางแล้วใจนิ่งดังเข้าสู่ภายในก็วิบัติเข้าไปในกลางองค์พระองค์เองเลย

# วันเด็ก กับ ร้องอ่าน

วันธรรมชัย วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



ลูก ๆ ยังแข็งแรงกันอยู่ ต้องลูนั่งธรรมะกันนะ ช่วยกันสร้างบรรยากาศในการปฏิบัติธรรม ยกขึ้นกันให้ได้ทั้งเขตนอกและเขตใน การสร้างบรรยากาศนี้สำคัญ ใจจะได้เกาะเกี่ยว พอเพลอกก็จะดึงใจกลับมาได้เร็ว เป็นการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การตรึกละอกรอบก็สำคัญ ต้องหมั่นตรึกละอกรอบ เพราะจะทำให้ในรอบใจละเอียดได้ง่าย

## > วันอาทิตย์ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๑๔.๐๐ น.)

ถ้ารักองค์พระจริง ๆ จะนึกถึงแต่องค์พระทั้งวันทั้งคืน รักดวงแก้วจริง ๆ ก็น่าจะนึกถึงดวงแก้วทั้งวันทั้งคืนนะ เวลาที่เหลืออยู่ครึ่งพรรษาน่าจะทำแบบนี้กัน ต้องจดจ่อคิดถึงดวงแก้วหรือองค์พระเพื่อตัวของเราเอง นอกรอบก็ตรึกไปด้วย จะทำภารกิจงานหยาบ จะออกกำลังกายบริหารร่างกาย ก็ตรึกไปด้วยในทุก ๆ อิริยาบถ ทำแบบสบาย ๆ ให้ใจอยู่ตรงกลางให้ได้ตลอด เวลานั่งสมาธิ ก็จะมีได้ง่าย เราคิดถึงดวงหรือองค์พระ แม้ไม่เห็นก็ไม่มีไร ทำเป็นความรู้สึกไปก่อนก็ได้ แรก ๆ รู้สึกว่ามีไปก่อนก็ได้ ให้ตรึกจนใจติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย พอเราคิดถึงบ่อย ๆ ใจก็จะละเอียดขึ้นเอง

(พระลูกชาย: เมื่อก่อนตอนลูกฝึกใหม่ ๆ นั่งในรอบก็จะเพ่งโดยที่ไม่รู้ตัว ทำให้กดใจจนเป็นนิสัย มีความขัด แต่ไม่ได้อารมณ์สบาย แต่พอมานั่งนอกรอบ แต่ ๆ ใจไว้ตรงกลาง หลุดบ้าง ติดบ้าง แต่ใจก็เวียนอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ทำให้เวลามานั่งในรอบ จึงนั่งได้ดี ใจก็จะนิ่งสบายไปเองครับ) เราจะได้อันสงสในการนึกถึงดวงหรือองค์พระ ทำให้ใจเราติดแน่น ทนนานและทำให้ใจไม่ฟุ้งด้วย เพราะฉะนั้น เหลืออีกครึ่งพรรษา ถ้าใครไม่ได้ทำแบบนี้ก็แสดงว่าไม่คิดถึงจริง ๆ ต้องตรึกให้ใจมันปลื้ม จนเกิดกระแสแห่งความปลื้มปิติใหม่ ๆ ก็จะไม่คุ่น แต่พอทำบ่อย ๆ ก็จะคุ้นไปเอง การฝึกนอกรอบสำคัญ ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของเราว่าเอาจริงหรือเปล่า ถ้าเอาจริงก็ไม่ยาก ฝากไปถามลูก ๆ ทุกคนว่าเอาจริงหรือเปล่า ถ้าเอาจริงทำได้ทุกคน ให้เราเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการสร้างบรรยากาศของการปฏิบัติธรรม ใจจะได้วนเวียนอยู่กับการปฏิบัติธรรมตลอด

หลวงพ่อบอกเน้นว่า ขึ้นอยู่กับความตั้งใจ ถ้าตั้งใจไม่ยาก แล้วจะทำได้ทุกคน

## > วนอาทิตย์ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๒๑.๓๐ น.)

ยังแข็งแรงกันอยู่ ต้องลูนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ต้องเข้าถึงธรรมกันให้ได้ภายในพรรษานี้ สิ่งใดที่ทำให้จิตเกิดสุข อะไรที่ทำให้จิตเกิดทุกข์ เราก็ปิดมันออกไป ให้เหลือแต่ใจที่ว่าง ๆ จะได้เข้ากลางง่าย ๆ ในวันเวลาที่เหลืออยู่ในพรรษานี้ ให้เป็นไปเพื่อการทำให้หยุดนิ่งให้จิตบริสุทธิ์ เพราะจิตบริสุทธิ์ที่รวมกันมาก ๆ จะเกิดอานุภาพ จิตที่บริสุทธิ์ทำให้อากาศโลก ชันธโลก สัตวโลกบริสุทธิ ธาตุบริสุทธิ์ จิตบริสุทธิ์ กายบริสุทธิ์ โรคภัยไข้เจ็บ อยู่ไม่ได้เลย

พระลูกชายรูปนี้นั่งได้ดี ท่านเขียนว่า “เวลานั่งธรรมะลูกจะนั่งแบบที่ ทำให้ใจของเราสบายที่สุด ไม่คิดสิ่งใด ปล่อยวางทุกอย่าง ให้ความสบายมันไหลเข้ามาเอง เดี๋ยวก็มีความสว่างเกิดขึ้นภายในเอง ลูกมีความสุขมากครับ นอกรอบลูกก็หมั่นเก็บความสบายให้ได้ตลอดครับ” ท่านนั่งได้ดีส่งไปให้ลูก ๆ ทุกคนอ่านกันนะ

## > วนอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ดวงแก้วที่จะมอบให้ในวันพรุ่งนี้ ให้ติดไปในศูนย์กลางกายของเจ้าของบุญผู้ที่จะมารับ เพื่อให้ลูกได้เข้าถึงธรรมกันหมดทุกคน ให้สมหวังตั้งใจในทุกสิ่งที่พึงปรารถนา ให้เป็นแก้วสารพัดนึกที่ดลบันดาลให้เจ้าของบุญผู้ที่จะมารับไป ได้ทรัพย์สินทั้งภายนอกและภายในอย่างเป็นอัศจรรย์ ให้มีความปิติหล่อเลี้ยงใจ ปราโมทย์ใจกันหมดทุกคนเลย

## > วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้ที่ได้รับดวงแก้วไปให้ดวงแก้วไปสว่างอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ให้เป็น  
แก้วสารพัดนึกที่จะดลบันดาลให้ทุกคนสำเร็จสมปรารถนาในทุกสิ่ง

## > วันศุกร์ที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ดีนะ รักษาใจ เอาใจมาอยู่กับเนื้อกับตัว  
ให้ใจวนเวียนอยู่กับการปฏิบัติธรรมอย่างสบาย ถ้ากายและใจสบาย  
ก็ง่ายนิดเดียว

## > ตรีโกอย่างไร?

---

ตรีโกแก้วต้องนึกน้อม  
แค่ว่ามีในเรา  
อย่าตรีโกเฟ่งเซมึงเอา  
เดียวเครียดเพราะตรีโกแก้ว

เบาเบา  
อยู่แล้ว  
จริงน้อ  
เฟ่งแล้วกลางกาย  
  
สุนทรพ้อ



สรุปโอวาทประจำวัน  
กัณยานน พ.ศ. ๒๕๕๗

จากหนังสือ

กัณยานน

## > วันจันทร์ที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นี่ก็ใกล้จะออกพรรษาแล้วนะ แค่หลับตาลืมตา ลูกรู้สึกกันบ้างไหม ว่าวันเวลามันผ่านไปเร็ว ตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ละเอียดนะลูก

ต้องมีวินัยในการฝึกทั้งนอกรอบและในรอบ เพื่อที่เราจะได้เข้าไปถึงที่พึ่งที่แท้จริงซึ่งที่อยู่ภายในตัวเรา เพราะในช่วงทำสงครามศึกชิงภพ ก่อนที่เราจะละโลก ที่พึ่งที่แท้จริงเท่านั้นจึงจะเป็นที่พึ่งของเราได้

## > วันพุธที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เห็นเขาปลื้มกับดวงแก้วกันมาก บางคนปลื้มถึงกับน้ำตาเย็นไหล สะอึกสะอื้นกันเลย อย่างลูกเขตนอกคนนี่ หลังจากได้รับดวงแก้วธรรมชัย ไป ก็ทำให้จากที่นั่งต้อยแล้ว ก็นั่งดีขึ้นกว่าเดิมมาก เห็นดวงแก้วใสสว่าง มีความสุข ระหว่างวันก็ตรึงดวงแก้วไว้ที่กลางท้อง ดวงแก้วที่อยู่กลางท้องใสเหมือนของจริง ทำให้ตรึงดวงแก้วระหว่างวันได้บ่อยมากขึ้น มีความสุข ใจสงบอย่างบอกไม่ถูก ส่วนน้องสาวที่ได้รับดวงแก้วไป ก็นั่งดีขึ้น เห็นองค์พระผุดขึ้นมาเป็นสาย

ส่วนอีกคนหนึ่ง ก่อนนั่งก็อธิษฐานจิตกับดวงแก้ว ผลการนั่งดี ใจนิ่งเป็นสมาธิ ความรู้สึกปวดเมื่อยต่าง ๆ แทบไม่มี เวลาผ่านไปรวดเร็ว จิตนิ่งจนไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น หลวงพ่ออ่านแล้วปลื้มนะ นั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย

## > วันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ใจจะใส ใจจะสบาย ก็ต่อเมื่อเอาใจมาอยู่กับเนื้อกับตัว ตั้งแต่อยู่ไกลตัว ใกล้ตัว ในตัว และกลางตัว

## > วันเสาร์ที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ให้ถามตัวเองบ่อย ๆ ว่าขณะนี้ใจเราอยู่ที่ไหน ไกลตัว ใกล้ตัว หรือ กลางตัว ถ้าอยากให้อะไร ใจสบาย ก็ต้องให้ใจอยู่กลางตัว เป็นค่าเดิม ๆ แต่ตอกย้ำตัวเราเอง พอถามตัวเองบ่อย ๆ ใจจะได้ไม่หลุด ใจจะได้อยู่กลางตัวได้ตลอดเวลา ใจที่หยุดนิ่ง ปลอดภัยพอ จะเข้าไปสู่แหล่งแห่ง ความบริสุทธิ์ จนใจหยุดนิ่งเห็นดวงใส ๆ มีความสุข ไม่มีอะไรเลิกละไปว่า การทำหยุดทำนิ่ง แม้แต่สมบัติของพระเจ้าจักรพรรดิยังสุขไม่เท่าเลย

พระลูกชายรูปนี้นั่งธรรมะได้ดี เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ถ้าไม่ทำใจให้หยุดนิ่ง ก็เหมือนหายใจสูดอากาศที่ไร้ออกซิเจนไปวัน ๆ รู้สึก ยืนดีและคลั่งไคล้ที่จะได้เข้าไปนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมในทุกรอบ เพราะทุก ครั้งรู้สึกว่ามันนอกจากได้ชำระกาย วาจา ใจ ให้ใส สะอาด บริสุทธิ์เพิ่มขึ้น แล้ว ยังได้เติมเต็มความสุขให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์มากขึ้น”

ตอบได้สุดยอเลย ถ้าไม่ทำใจให้หยุดนิ่ง ก็เหมือนหายใจสูดอากาศ ที่ไร้ออกซิเจนไปวัน ๆ ใช้ค่าได้ดี

## > วันจันทร์ที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๑๔.๐๐ น.)

ลูก ๆ มีบุญกันมาก ได้เกิดมาเป็นลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านใจเด็ด เอาชีวิตเป็นเดิมพันจน บรรลุธรรม และท่านได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” (พระลูกชาย: วันนี้นักครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย ภายในวัดมีเปิดให้นั่งเนชั่น ถึงเช้าหลายที่เลยครับ) สาธุ ดีจังเลย มีโยมคนหนึ่งไปกราบพระเดชพระคุณ หลวงปู่ เขามาเล่าให้หลวงพ่อฟังว่าได้ถามพระเดชพระคุณหลวงปู่ หลวงพ่อกับรับ ทำอย่างไรถึงจะเห็นธรรมะ ผมอยากเห็นครับ” พระเดชพระคุณ หลวงปู่ท่านก็บอกให้ไปจุดธูปหน้าพระพุทธรูปและให้อธิษฐานว่า “ไม่ได้ตายเถอะ” หลวงพ่อก็กถามโยมคนนั้นว่าได้ทำตามหรือเปล่า? โยมก็ตอบ ว่าไม่ได้ทำครับ หลวงพ่อก็ได้เจอโยมคนนี้ สมัยอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์

# วันครู ศิษย์ ชื่นชม

วันครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑



## > วันจันทร์ที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๒๑.๓๐ น.)

(พระลูกชาย: คีนนี่มีปิ่นเงี้ยว กั้นเยอะครีบ สำหรับพระ อุบาสก นั้ที่วิหารหลวงปู่ เขาจะเปิดให้ถึงเช้า วันนีในโบสถ์ก็เปิดให้พระนั่ง เหมือนกันครับ) สาธุดีจ้ะเลย ให้ลูก ๆ ตั้งใจปฏิบัติธรรมเพื่อบูชาธรรม พระเดชพระคุณหลวงปู่ ให้เกิดกระแสการนั่งธรรมะ โดยเฉพาะปรารภเหตุ วันครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย บูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่ ทำให้เป็น ธรรมเนียมปฏิบัติ เป็นอริยประเพณี ใจจะได้ละเอียดยกกัน เสียตายสังขาร หลวงพ่อไม่อำนวย ลูก ๆ ทำแทนหลวงพ่อกันนะ

## > วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ (เวลา ๒๑.๓๐ น.)

เขาเอาภาพภูกระดึงสมัยก่อนมาให้ดู เก่งนะ เดินขึ้นไปกันได้ ตอนนั้นหลวงพ่อก็นั่งเฮลิคอปเตอร์ไปสัก ๒ - ๓ ครั้ง เป็นของเกษตรกับของ ทหาร มองจากในเฮลิคอปเตอร์จะเห็นทะเลพื้น ตอนนั้นยังไม่รู้เรื่องอะไร จึงไม่ค่อยกลัว มีอยู่ครั้งหนึ่ง อยากจะดูภูกระดึงระดับสายตา ให้เขาขับลง มาในแนวตั้ง เพราะอยากรู้ว่าเป็นยังไง พื้นที่เรียบไหม ซึ่งคนขับมาบอก ที่หลังว่า เสี่ยงมาก เพราะมีลมในช่องเขา ตอนนั้นหลวงพ่อก็ไม่รู้ให้เขาขับไป เพิ่งมารู้ทีหลัง เพราะคนขับมาเปิดเผยว่า ถ้าผมไม่มากับหลวงพ่อ ผมคง ไม่ทำแบบนี้ !! แล้วไม่บอกหลวงพ่อดังแต่แรก เพราะมันเสี่ยงมาก แต่ที่ นั้นก็มีพระไปอยู่ธุดงค์นะ เห็นท่านเดินบิณฑบาต ๒-๓ องค์

หลวงพ่อกัสสปะท่านก็เคยไปสักวิเวกที่นั่น เวลาท่านเดินจงกรม ครั้งหนึ่ง ๑ กิโลเมตร ซึ่งปกติระยะทางเดินจงกรมทั่วไปจะสั้น ๆ ท่านบอก กับหลวงพ่อกว่า ท่านธัมมชโย ต้องยึด ๆ ตัว อย่ายืนตัวงอ ให้เดินอย่าง งามอาจ นี่คือนิยามของท่าน

ท่านเล่าให้หลวงพ่อฟังว่า มีอยู่วันหนึ่งขณะเดินจงกรมอยู่ ท่านเห็น เทพธิดาด้วยตาเนื้อ ตอนแรกก็ไม่ว่าเป็นใคร ตอนแรกกายจะใหญ่ ๆ แล้ว ก็ย่อลงมากเท่ากับคนปกติ เวลาพูดปากไม่ยับแต่ได้ยินเสียงชัดเจน เขาพูด ว่า ได้เห็นพระคุณเจ้าเดินธุดงค์ มีข้อวัตรปฏิบัติที่ดีจึงเกิดศรัทธา ถ้าท่าน

ต้องการให้ช่วยอะไรก็บอก เพราะตัวเขาเองปกครองดูแลอยู่บริเวณนี้ ซึ่งหลวงพ่อกัสสปะท่านอยากให้อากาศอุ่น ๆ เพื่อจะได้ปฏิบัติธรรมได้อย่างสบาย เทพธิดาก็ทำตามความปรารถนา หลวงพ่อกัสสปะท่านจะเจอเรื่องราวแบบนี้อยู่บ่อย ๆ ท่านเคยมาหาหลวงพ่ที่วัดด้วย แต่เสียดายวันนั้นหลวงพ่ไม่ได้อยู่ ตอนนั้นยังเป็นทุ่งนาฟ้าโล่ง มีเรือนไม้อยู่หลังหนึ่ง ท่านก็บอกว่า ต่อไปที่นี่จะเจริญ คนจะมากันหนาแน่นมาก ท่านพูดเมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีที่ผ่านมา

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เหลือเวลาอีกไม่ถึงเดือนก็จะออกพรรษาแล้ว เวลาผ่านไปเร็ว เราต้องลูนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ต้องทิ้งทุกอย่าง วางทุกสิ่ง หยุดหนึ่งอย่างเดียวลูกเขตนอกคนนี้นั่งได้ดี ใจนิ่งได้เร็ว รู้สึกโล่ง สบาย มีความสุข ไม่มีอาการปวดเมื่อยเลย แม้จะยังไม่เห็นองค์พระ แต่สิ่งที่ได้จากการนั่งทุกครั้ง คือความสุข และไม่คอยโมโหง่ายเหมือนเมื่อก่อน ใจจะเฉย ๆ ถึงบางครั้งเจอเรื่องไม่ค่อยชอบใจก็จะมีใจที่นิ่ง ๆ เฉย ๆ

## > วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

มีพระอาจารย์ท่านหนึ่ง โยมแม่ท่านเสีย ท่านบอกกับหลวงพ่่ว่าอยากจะไปหาโยมแม่ หลวงพ่อก็แนะนำท่านไปว่า คีนี่นั่งธรรมะให้หนักถึงโยมแม่ในกลาง ให้ไปหาโยมแม่ที่กลางท้องก่อน ให้เห็นท่านชัด ๆ ที่กลางท้อง ให้เห็นโยมแม่ใกล้ ๆ ที่กลางท้องก่อน แล้วจะค่อย ๆ เห็นไกลไปเรื่อย ๆ จึงจะไปหาโยมแม่ได้ ดีเหมือนกันเป็นลูกกตัญญู

ลูก ๆ เขตในนั่งกันได้ดี เห็นองค์พระผุดขึ้นมา มีความสว่าง มีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจอยู่ตลอดเวลา นั่งแล้วได้ความสุขจากสมาธิ เพราะความสุขจาก

สมาธิ ไม่สามารถจินตนาการได้ ต้องเข้าถึงจริง ๆ นั่งได้ความสุขอย่างนี้ มาถูกทางแล้ว ให้ทำต่อไปนะลูกนะ

## > วันเสาร์ที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ดูภายนอกมีแต่สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งทีบริสุทธิ์คือดูพระ สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ การเห็นสมณะเป็นมงคล แปลว่า การเห็นอย่างอื่นไม่เป็นมงคล ฉะนั้น เราก็อยาไปดูสิ่งที่ไม่เป็นมงคล ดูแต่พระภายนอกและพระภายใน เพราะเห็นอย่างอื่นไม่เป็นมงคล สุขจากภายในดีกว่าสุขจากภายนอก สุขจากสิ่งอื่นไม่มี “นัตถิ สันติปะรัง สุขัง” สุขอื่นนอกจากหยุดจากนี้ไม่มี ถ้าไม่นี้ก็ไม่มีความสุข (พระลูกชาย: สุขจากสมาธิ จินตนาการไม่ได้จริง ๆ ครับ) มันอยู่เหนือจินตนาการ สุข เอกัคคตา อุเบกขา

ลูกพระองค์นี้ต้องปลุกระดมตัวเองก่อนนั่ง เขียนผลการปฏิบัติธรรม มาว่า “เลิกทรมานตัวเองเถิด ถึงเวลาแล้วที่จะมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตัวเอง วันคืนล่วงไป ๆ บัดนี้เรากำลังเสียเวลาอยู่ ยิ่งปล่อยใจไกลตัว ยิ่งทุกข์มาก ถ้าไกลตัวก็ทุกข์น้อย แต่ถ้าอยากหาความสุขที่แท้จริงอย่างไม่มีประมาณ ต้องในตัวที่ศูนย์กลางกายเท่านั้น

ฉะนั้น เลิกทรมานตัวเองเถิด เลิกแสวงหาสิ่งที่หลอกลวงและไม่ยั่งยืนภายนอก แล้วมอบสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดในแดนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล ที่ทุกคนแสวงหา แค่ว่ามัน เดินตามพระเดชพระคุณหลวงปู่ ด้วยวิธีการที่ง่ายที่สุด โดยปล่อยวางทุกสิ่ง หยุดการแสวงหา แล้วไม่ต้องทำอะไรเลย ให้ใจเป็นอิสระ ไม่เข้ากระแสนความสุข ความบริสุทธิ์จากภายในก็จะปรากฏ แล้วดึงดูดให้ใจเราไปเกาะไปเกี่ยวในสิ่งที่เป็นที่พึงที่ระลึกอันสูงสุดเอง” ลูกพระองค์นี้ก็เข้าทำดี เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ช่วงนี้ ลูกทำตามทีหลวงพ่อสอนได้มากขึ้น ไม่แน่น ไม่ดัน ไม่ลากแล้วครับ ถ้าแน่นจะรู้ตัวได้เร็ว ผ่อนได้ หรือทิ้งไปได้เลยแบบไม่สนใจ พอมาทำใหม่ก็ทำต่อได้ง่าย ๆ ครับ” สูดยอเลย หลวงพ่อบอานแล้วปลื้มใจ

# วันมหาศีล ๕ เดือน

วันครูผู้ต้นพบวิชาธรรมกาย วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันจันทร์ที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

สร้างพระมหาเจดีย์ทัตตชีโวใหญ่กว่าเจดีย์ที่ภูเรือ ถ้าสร้างเจดีย์เสร็จ ก็จะสร้างเสนาสนะ อยากสร้างให้เสร็จ เพื่อจะได้บูชาธรรมท่าน ท่านอายุมากแล้ว สร้างบารมีด้วยกันมายาวนานมาก ๕๐ กว่าปี ก็สมควรจะสร้างถวายท่าน หลวงพ่อเพิ่งมารู้ว่า ท่านอยากทำที่บ้านเกิดของท่านมานานแล้ว แต่ไม่ต้องการบวกลวงพ่อ หลวงพ่อเพิ่งมาทราบไม่กี่วันนี้ จึงลุยสร้างเจดีย์ ๓ เดือนถวายท่าน เริ่มวันอาทิตย์นี้เชิญชนผู้มีบุญชุดแรกของโลกมาเอาบุญกันและเพิ่งไปถามทีมงานสร้างว่า เสร็จทันไหม ๓ เดือน ห้ามตอบว่าไม่ทันซึ่งทีมงานก็ตอบว่า ทันครับ เราทำถวายท่าน ท่านคงปลื้ม เขาเอาพื้นที่ที่จะสร้างมาให้ดู เป็นเนินอ่อน ๆ เป็นพื้นที่สูงที่สุดคล้าย ๆ เป็นพื้นที่ที่พระแม่ธรณีจัดสรรให้ จะมีการอัญเชิญและบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่เจดีย์ด้วย อยากให้ผู้มีบุญทั่วโลกมาร่วมบุญกันสร้าง เพื่อบูชาธรรมท่าน

## > วันอังคารที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พื้นที่จัดงานถึารองรับคนได้หลักหมื่นขึ้นไปก็ดี เราจะได้มาร่วมกันสร้างเจดีย์บูชาธรรมหลวงพ่อตตะ ได้นิยามหลวงพ่อตตะท่านถามหัวหน้าชั้นว่า จะให้ทำอะไรในวันงาน หัวหน้าชั้นก็เรียนว่า ให้ท่านคอยยิ้มและปลื้ม อย่างอื่นให้ลูก ๆ ทุกคนมาช่วยกัน มีเจ้าหน้าที่ของเราไปสัมภาษณ์หลวงพ่อตตะว่า มีอะไรจะฝากมาถึงหลวงพ่อกูไม่ใหญ่ไหม? ท่านบอกว่า ไม่รู้จะพูดอะไร หลวงพ่ออยู่ด้วยกันกับท่านมาเกือบ ๕๐ ปี เพิ่งเคยได้ยินท่านว่า ไม่รู้จะพูดอะไร แม้เจ้าหน้าที่พยายามจะถามซ้ำ ท่านก็ตอบเหมือนเดิม สงสัยท่านคงปลื้มมาก ๆ เพราะปกติท่านจะพูดได้ทั้งวันทั้งคืน แต่ครั้งนี้กลับพูดไม่ออก ดังนั้น เราจึงต้องร่วมใจกัน ทำให้ท่านปลื้มยิ่ง ๆ ขึ้น ช่วยกันสร้างเจดีย์บูชาธรรมท่านให้สำเร็จให้ได้

ลูก ๆ นั่งธรรมะกันได้ดีทั้งนั้นเลย พระลูกชายรูปนี้ไม่ธรรมดา เห็นองค์พระแก้วใสผุดขึ้นมาเรื่อย ๆ ส่วนพระลูกชายรูปนี้ก็นั่งดี นอกรอบสามารถตริกดวง ตริกงศ์พระได้บ่อยขึ้น ส่งผลให้ภายในรอบสามารถนั่งได้นิ่ง และรู้สึกถึงความสบายได้เร็วกว่าเดิม เวลานั่งจะรู้สึกปลอดภัยเหมือนมีดวงแก้วคลุมตัว มีความสุขและอยากนั่งต่อไปเรื่อย ๆ

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ต้องชิงช่วงในวัย ที่แข็งแรง จะทำให้อยู่สร้างบารมีกับหมู่คณะไปได้นาน ๆ เราต้องมีธาตุบริสุทธิ์มาก ๆ พอมิธาตุบริสุทธิ์มาก ธาตุที่ไม่บริสุทธิ์ก็จะค่อย ๆ หดไป

ถ้าเรามีธาตุที่ไม่บริสุทธิ์มาก ก็จะไปอยู่กับธาตุที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งจะดึงดูดกันและกันไปเองเลย

ความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย เราต้องไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต รักษาธาตุที่บริสุทธิ์เอาไว้มาก ๆ เพราะถ้าหากมีธาตุที่ไม่บริสุทธิ์มากก็จะทำให้กลืนกินธาตุที่บริสุทธิ์ จิตของเราจะหยาบ เราต้องไม่ยอมให้ธาตุที่ไม่บริสุทธิ์มากกลืนกินธาตุที่บริสุทธิ์ ต้องสั่งสมธาตุที่บริสุทธิ์ไว้ในตัวเรามาก ๆ จะได้ไปกลืนกินธาตุที่ไม่บริสุทธิ์ ถ้าเรามีธาตุที่บริสุทธิ์มาก ใจจะใส ใจจะสว่าง

## > วันศุกร์ที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ นั่งกันดีทั้งนั้นเลย ดูจากผลที่เขียนมา จุดเริ่มต้นในการปฏิบัติธรรมจะมีอริยาศัยอยู่ ๓ แบบคือ

แบบแรกจะชอบนั่งเฉย ๆ โดยที่ไม่นึกอะไร

แบบที่ ๒ คือ ชอบภาวนา สัมมา อะระหัง

แบบที่ ๓ คือ ชอบนึกนิมิตเป็นภาพ

ซึ่งก็แล้วแต่อัธยาศัยของแต่ละคน อย่างลูกพระรูปนี้ ท่านใช้วิธีการวางใจ โดยวางใจเบา ๆ กลางองค์พระ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ หรือลูกพระรูปนี้ ท่านใช้วิธีการวางใจโดยทำใจนิ่ง ๆ ว้าง ๆ แต่ใจไว้ที่ศูนย์กลางกายพร้อมกับภาวนา สัมมา อะระหัง ส่วนลูกพระรูปนี้ ท่านใช้วิธีการวางใจโดยตรึงถึงองค์พระ ดวงแก้วอย่างสบาย ๆ

## > วันเสาร์ที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งกันดีทั้งนั้นเลย สร้างดินแดนพิเศษเกิดได้จริงโดยที่ไม่ได้เพื่อฝัน เพราะ

๑. อยู่กะ

๒. ถูกหลักวิชา เป็นไปได้เลย

พระอาจารย์รูปนี้ ต้องปลุกกระดมตัวเองก่อนนั่ง ท่านเขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “เราจะเสียเวลาหาประสบการณ์ทางโลกอีกนานเท่าไร เราจะช้าลงในโลกธรรม ๘ ไปเพื่ออะไร ถึงเวลาแล้วที่เราจะดำเนินชีวิตตามพระอริยเจ้าและอริยบุคคล และใช้ชีวิตในอุดมคติ เพื่อแสวงหาทางหลุดพ้นที่แท้จริง แคขอให้เราสงวนกาย วาจา ใจ ให้อยู่กับเนื้อกับตัวภายใน ลด ละ เลิก การแสวงหาสิ่งใด ๆ ในไม่ช้า ใจเราจะเป็นอิสระจากพันธนาการต่าง ๆ จากโลกภายนอก แล้วก็กลับมาอยู่ท่ามกลางความสุข ความบริสุทธิ์ที่ศูนย์กลางกาย ยิ่งประคองอารมณ์นี้ไว้ได้นานทั้งในและนอกกรอบ เตียวกระแสนี้ดีสุดจะเพิ่มพูนเข้มข้นขึ้น และหลั่งออกจนทะลักแผ่ซ่านไปทั่วทุกเซลล์ในร่างกายอย่างไม่ขาดสาย ทำให้เรารู้สึกอึดอัด แสบร้อน และเบื่อบานมาก นี่เป็นสัญญาณว่าเรากำลังเดินมาถูกทางครับ” เข้าทำดีต้องปลุกกระดมตัวเองก่อนนั่ง

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อดัดตะท่านคงปลื้ม เจดียส์สวยดี สร้างอย่างเรียบง่าย สร้างติดริมแม่น้ำ น้ำที่เคยชำระกายของนักรบกองทัพธรรม ตอนที่ท่านเด็ก ๆ

วังนาค ศิลา ช่ออเน

ร่วมบุญเจตีย์สวรรค์ อ.กุเรือ จ.เลย

ทบทวนบุญ 1 บาท  
ปลื้มพันล้าน



เจตีย์สวรรค์  
เจตีย์สวรรค์ อ.กุเรือ จ.เลย

ท่านเก่งมาก ท่านเลี้ยงลูกถึง แล้วลูกถึงหลุดขึ้นไปบนต้นไม้ ท่านเรียกก็ไม่ยอมลงมา ท่านจึงปีนขึ้นไปจับลงบนต้นไม้ ไม่ธรรมดาเลย

วันนี้ ท่านอยู่ที่เมืองกาญจน ท่านถามหลวงพ่อกำลังทำอะไรบ้าง? บอกให้ท่านยิ้มและปล้ม ท่านจึงไปนั่งธรรมะเป็นเนื่อนาบุญ อยู่ด้วยกันกับท่านมานานมาก เจอกันเมื่อวันลอยกระทงสมัยเป็นนิสิตที่ม.เกษตร วันนั้นหลวงพ่อเพิ่งกลับมาจากไปหาคุณยายอาจารย์ เห็นเขาจัดงานอยู่ข้างสระในมหาวิทยาลัย ไปยืนดูวงดนตรีสุนทราภรณ์ วันนั้นหลวงพ่อนึกสนุก เจอเด็กคนหนึ่งจอมแก่นมาก อายุประมาณ ๙ ขวบ ซึ่งหลวงพ่อก็ไม่รู้มาก่อนว่า เด็กคนนั้นจอมแก่น หลวงพ่อก็ให้เด็กคนนั้นไปยืนเล่นปาที่ โดยตกลงกันว่า ถ้าเสกให้เป็นอะไร เด็กคนนั้นก็ต้องเป็นอย่างนั้น ทำให้คนแห่มาดูกันแน่นเลย ซึ่งหลวงพ่อทักตะท่านก็มาดูด้วย พอเลิกเล่นหลวงพ่อทักตะท่านมาคุยด้วย ท่านถูกชะตาอย่างไรไม่รู้ พาหลวงพ่อไปเลี้ยงเหล้า แห่กันไปเป็นทีม เลี้ยงที่หน้ามหาวิทยาลัย ซึ่งหลวงพ่อจะเป็นคนโชคดียิ่งอย่างหนึ่ง คือ มีเพื่อนดี ถึงเพื่อนจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ เขาจะช่วยกันปกป้องหลวงพ่อ ไม่ให้ใครเอาเหล้ามาให้หลวงพ่อดื่ม พอหลวงพ่อทักตะชวนหลวงพ่อดื่ม เพื่อนก็บอกหลวงพ่อทักตะไปว่าหลวงพ่อเป็นโรคกระเพาะ อีกคนก็บอกว่าเป็นโรคความดัน หลวงพ่อทักตะท่านก็บอกว่า ถ้าความดันสูงกินแล้วจะต่ำ ถ้าความดันต่ำกินแล้วก็จะสูง เหลือเกินจริง ๆ แต่หลวงพ่อก็บอกหลวงพ่อทักตะไปตรง ๆ ว่า “ไม่ได้เป็นอย่างที่เพื่อนมันว่า ผมถือศีล ๕” แต่หลวงพ่อก็อยู่ในหมู้ขี้เมาได้ มันเมา เราจุกขุนกับแกล้มพินาศ กินน้ำอัดลมและกับแกล้ม เขาคุยเรื่องคนเมา หลวงพ่อก็คุยอีกเรื่อง แต่คุยกันได้ เรามีหน้าที่คอยห้ามเพื่อนกลับ มันเมา เราจุกมันอีก เราก็อ็อกพร้อมกันเพราะจุกกับแกล้ม วันรุ่งขึ้น หลวงพ่อทักตะไปตามหาหลวงพ่อเลย ชวนหลวงพ่อไปถ่ายทอดวิทายาญขอให้และชวนไปอยู่ด้วยเลย ตอนนั้นทำไมหลวงพ่อใจอ่อนตามท่านไปก็ไม่รู้ จึงไม่ค่อยได้อยู่หอพักเพราะไปอยู่กับท่าน

วันวานผ่านมา ๔๗ ปีที่อยู่ด้วยกันมา คำว่า อยู่ด้วยกัน คืออยู่ห้องเดียวกัน อยู่ด้วยกันมาตลอด ตั้งแต่ที่ม.เกษตร และท่านก็ไม่ไปไหน ท่านพาไปลองวิชา ท่านกำลังจะไปหาอาจารย์ของอาจารย์ของท่าน แต่ซึ่งกรยานชนกัน หลวงพ่อจึงต้องไปเฝ้าแผลที่โรงพยาบาล ตั้งแต่นั้นมา

หลวงพ่อตตะท่านก็เลิกเรียนสายวิทยากร แต่ท่านไม่รู้วิธีการคืนวิชา พอคิดว่าจะเลิกเรียนแล้ว ท่านขว้างตำราทิ้งลงสระเลย พอตกกลางดึก หลวงพ่อตตะบอกว่ารู้สึกเหมือนมีเส้นเท้ามาคลึงที่อก เป็นเส้นที่ใหญ่กว่า ตัวท่าน ไม่เห็นหน้าเจ้าของเส้น ถ้าเป็นคนทั่ว ๆ ไปคงกระอักเลือดไปแล้ว แต่ด้วยกำลังบารมีของท่าน ท่านนึกถึงบุญแล้วย้อนกลับไปเลย ท่านบอกว่า ตอนนั้นมันกึ่งหลับกึ่งตื่น

ที่จริงมีวิธีการคืนวิชาอย่างถูกหลักวิชา มีหลวงปู่องค์หนึ่งที่ท่าน อยู่ในป่าช้า องค์นี้ท่านเก่งมาก ท่านมีภรรยา ก่อนบวช ตอนบวชท่านอายุ มากแล้ว ตลอดชีวิตที่ผ่านมา ท่านจึงคิดจะบวช เพื่อล้างบาป ตามความ คิดของท่าน ท่านจึงไปจัดพานดอกไม้ธูปเทียนอย่างดีใส่ตำราแล้วเอาไป ลอยน้ำ และบอกว่า ไม่ได้ลบหลู่วิชา แต่อยากให้ครูมารับไป แล้วจะหัน หน้าเข้าวัดเพื่อจะบวช พอพูดเสร็จก็ปล่อยพานให้ลอยน้ำไป พอพานไป ถึงกลางแม่น้ำ น้ำในแม่น้ำก็พุ่งสูงเท่ายอดตาล แต่ท่านไม่เป็นอะไร เพราะ ท่านไม่ได้ลบหลู่เจ้าของวิชา จึงไม่เป็นอะไร

ส่วนหลวงพ่อตตะท่านขว้างทิ้งเลย ทำให้โดนคลึงด้วยเส้นเท้า สมัย นั้นหลวงพ่อกลับจากบ้านคุณยายอาจารย์ฯ เห็นท่านเอาปูนทาาคาดที่อก ถามท่านว่า ทำอะไร ท่านบอกว่า ทำเพื่อให้เหนียว เสกปูนแดงทาาคาดที่ อก หลวงพ่อเห็นเป็นปกติ มีอยู่วันหนึ่งได้ยินเสียงเคาะอยู่รอบ ๆ ด้าน นอกสูงระดับเพดาน จึงถามท่านว่าเสียงอะไร ท่านบอกว่า มีเสียงแบบ นี้ทุกวัน แปลว่า คนที่เคาะต้องสูงมาก ต้องใช้บันไดปีนเคาะรอบ ๆ และ ไม่ใช่จุดเดียว หลวงพ่อตตะท่านเหนียวจริง ๆ

ถ้าใจใสใจสบาย ก็สามารถอยู่สร้างบารมีได้ตลอดชาติ ถ้าธาตุที่ บริสุทธิ์หนาแน่น ก็จะกลืนกินธาตุที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าให้ธาตุที่ไม่บริสุทธิ์มา กลืนกินธาตุที่บริสุทธิ์ ธาตุบริสุทธิ์ดีมาก ๆ เราสามารถดึงดูดมาได้เรื่อย ๆ เพราะอยู่รอบตัวเรา

## > วันจันทร์ที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังปลื้มกันอยู่เนะกับงานดอกเส้าเข็มเมื่อวาน หลวงพ่อทวดตะพาน คงปลื้มมาก จะสร้างให้เสร็จทันฉลองวันเกิดของท่าน

พระอาจารย์รูปนี้ท่านก็ปลื้ม เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “นี่ถึงภาพเส้าเข็มสีทองที่ดอกเมื่อวาน ทำให้รู้สึกมีความเข้มข้นเบิกบานใจ และมีปีติสุขมาก” ถ้าได้อย่างนี้ถูกหลักวิชา งานทางใจเราก็ต้องให้ความสำคัญด้วย ทำงานทางใจไปพร้อม ๆ กับภารกิจหน้าที่การงานต่าง ๆ ที่เราทำอยู่เป็นประจำทุก ๆ วัน เหมือนกับการที่เราทานข้าวไป ก็ต้องหายใจไปด้วย จะคอยให้ทานข้าวเสร็จแล้วค่อยหายใจก็ได้ มันจำเป็นต้องทำควบคู่กันไป

ส่วนคนนี้เป็นพนักงานนั่งได้ดี เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “นั่งแล้วมีความรู้สึกวูบวาบหวิว ๆ ไปทั่วร่างกายจากภายใน มีความปีติจนน้ำตาซึม ๆ เล็กน้อย ในขณะที่นั่งสมาธิสังเกตตัวเองว่า ที่นั่งได้แบบนี้ เพราะก่อนนั่งสมาธิได้ดูพุทธประวัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าค่ะ ทำให้อยากนั่งสมาธิมากขึ้นกว่าเดิมค่ะ” อย่างนี้ก็ถูกหลักวิชา ถ้ามีความรู้สึกวูบวาบอยากนั่งสมาธิ อย่างนี้เราสร้างดินแดนพิเศษได้

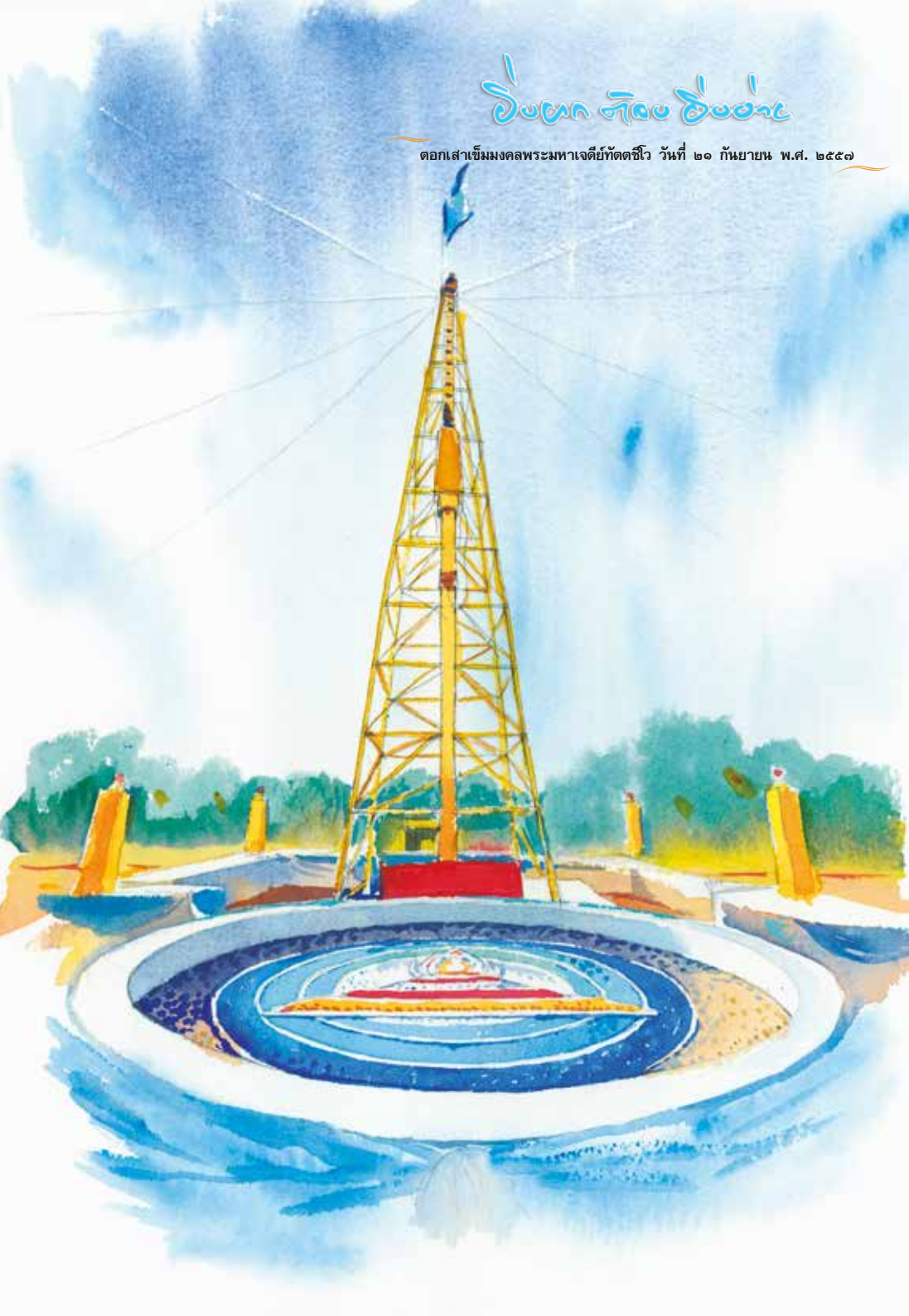
## > วันอังคารที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มทีนะ นั่งธรรมะแล้วได้สุขจากสมาธิ สุขก็ให้เฉย ทุกข์ก็ให้เฉย ไม่สุขไม่ทุกข์ก็ให้เฉย ๆ จิตจะบริสุทธิ์ขึ้นไปเรื่อย ๆ ทำเฉย ๆ อย่างมีความสุข จนใจหลุดออกจากกาย หยาบเข้าไปสู่ภายใน

บัณฑิตแก้วคนนี้ทำถูกหลักวิชา เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ปลื้มที่ได้ร่วมบุญสร้างพระมหาเจดีย์ทัตตชีโว และได้รับบุญเตรียมงาน

# วังมหาลิขิต

ตอกเสาเข็มมงคลพระมหาเจดีย์ที่ดาดซีว วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑



ตอกเสาเข็ม ทำให้หนักถึงบุญได้ง่ายขึ้น เวลานั่งธรรมะ ใจก็หยุดนิ่งได้ง่าย”  
แบบนี้ทำถูกหลักวิชา ซึ่งต่อไปเราจะได้สร้างเจดีย์กันอีกมากมายเลย

## > วันพุธที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เดี๋ยวนี้ กระแสการเข้ากะติดแล้วนะ (พระลูกชาย: ครับ เพราะ  
ดูจากผลการปฏิบัติธรรมของเขตนอก จะมีคนใหม่ ๆ เขียนส่งมาเสมอ  
ครับ) ดีจัง ต้องเป็นแบบนี้ ทำเพื่อตัวของเราเอง

ลูกเขตนอกคนนี้เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “เห็นองค์พระใส ๆ  
มีความสุข ทำให้เมื่อเจอปัญหาจะรีบปรับใจไม่ให้กังวล และนึกว่าถ้าเรา  
ใจใสใจสบาย ปัญหาต่าง ๆ ก็คลี่คลายไป จะคอยนึกถึงบุญที่ได้นั่งธรรมะ  
ที่จะคุ้มครอง และนำพาให้ตนและครอบครัว ผ่านพ้นวิกฤติของชีวิต  
ด้วยใจที่เชื่อมั่น และมีกำลังใจ” ถูกต้อง เพราะความจริงก็เป็นอย่างนั้น  
เมื่อใจใสใจสบาย ทำอะไรก็จะสำเร็จ เมื่อใจมาอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗  
ทำอะไรก็สำเร็จอย่างสบาย อย่างนี้ถูกหลักวิชา ต้องทำควบคู่กันไป  
ใจจะได้สบาย

นั่งไปแล้ว มีอาการเหมือนหล่นจากที่สูง ครั้งแรกมีใครเป็น  
แล้วไม่ตกใจกันบ้าง (พระลูกชาย: ส่วนใหญ่จะตกใจกันครับ เพราะ  
อารมณ์มันเปลี่ยนจากสภาวะอารมณ์หยาบ ๆ ไปสู่อารมณ์ที่ละเอียด  
ขึ้นครับ) ส่วนใหญ่จะตกใจกันทั้งนั้น เหมือนกับเปลี่ยนมิติที่เราไม่คุ้น  
จากหยาบไปสู่ที่ละเอียด

## > วันศุกร์ที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขียนผลการปฏิบัติธรรมมา นิ่งดีกันทั้งนั้นเลย และอายุยัง  
น้อยกันทั้งนั้น ยังอยู่ในวัยที่แข็งแรง มีบุญที่ได้มาปฏิบัติธรรมตั้งแต่อายุ  
ยังน้อย มีประสบการณ์ภายในที่ดี (พระลูกชาย: อย่างนี้คนที่บวชตั้งแต่วัย  
เด็กเป็นเณร ก็มีบุญมากเลยนะครับ) ใช่ ๆ เพราะท่านสั่งสมบุญมาดี

เหลือแต่บวชให้ได้ตลอดดั่ง หลวงพ่อไม่ได้คาดหวังอะไร นอกจากหวังว่าบวชให้ได้ตลอด ถ้าสร้างบารมีกันมานานถึงขนาดนี้ แล้วตัดสินใจออกจากเส้นทางการสร้างบารมีไปสู่เส้นทางที่ไม่บริสุทธิ์ ก็เป็นคนชอบกลนัก เพราะไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าเราประดับประดาซึ่งกันและกันได้ ประคองตัวเองให้อยู่ในเส้นทางการสร้างบารมีได้ ถือว่ามีบุญมาก เราเกิดมาเพื่อการนี้ อย่างที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านว่า “เกิดมาเพื่อมหาแก้ว” มนุษย์ทั่ว ๆ ไป ธาตุบริสุทธิ์ไม่มากจึงไม่รู้ว่าจะเกิดมาทำไม

มีผู้นำบุญคนหนึ่งนั่งธรรมะถึงเช้า เขาบอกว่า “แปะดวงไว้ที่กลางกาย นั่งให้นิ่งมากกว่านั่ง” คนส่วนมากนั่งมากกว่านั่ง แต่นิ่งมากกว่านั่ง ผ่านดวง ผ่านกายต่าง ๆ มีความสุข มีความบริสุทธิ์ จึงปล่อยใจเข้าไปเรื่อย ๆ นั่งตั้งแต่ ๓ ทุ่มจนถึงเช้า ผ่านองค์พระเล็ก ๆ ไปถึงองค์ที่ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเขามีเจตนา อยากจะอธิษฐานจิตให้หลวงพ่อแข็งแรง จึงลუნั่งเต็มที่มีความสุขมาก และอยากให้สิ่งนี้เป็นแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น ๆ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ผู้นำบุญยังทำได้ เราก็ต้องทำได้ I can do it You can do it too

## > วันเสาร์ที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ชีวิตที่เรียบง่าย เป็นชีวิตที่เป็นสุขที่สุดแล้ว คนภายนอกเขามองไม่ออกจึงมองข้ามไป มัวแต่ไปแสวงหาความสุขกับสิ่งภายนอก ลูก ๆ นั่งกันได้ดีทั้งนั้นเลย หลวงพ่อไม่ได้ตั้งขึ้นมาลอย ๆ ว่า ดินแดนพิเศษเขตใน แต่อยากทำให้เกิดขึ้นจริง เพราะดินแดนพิเศษไม่ได้อยู่ที่พื้นที่ แต่อยู่ที่ใจของเรา ใจที่หยุดถึงจุดหยุดนิ่งได้ สามารถสร้างดินแดนพิเศษได้ พระลูกชายรูปนี้นั่งแล้วใจรู้สึกชุ่ม ๆ และความชุ่ม ๆ นี้ติดมานอกรอบหลังจากนั่งสมาธิ นั่งอีกก็ชุ่มอีก ติดไป ๔ รอบ ได้แบบนี้ดีจริงเลย

องค์นี้ก็ต้องปลุกระดมตัวเองก่อนนั่ง ท่านเขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “คนเราถ้าเกิดก็ต้องมีแก่ เจ็บ และในที่สุดก็ตาย!! นี่คือวงจรในสังสารวัฏ ช่างเป็นชีวิตที่น่าอนาถ เพราะเหมือนนกโทษรอคอยวัน

เวลาที่ถูกระหาร!! ซึ่งจะเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า นับครั้งไม่ถ้วน ฉะนั้น ถ้าเราไม่เกิดมาหาแก้วในตัว เดินตามคำสอนของหลวงปู่ เราก็จะอยู่แต่ในเส้นทางที่ไม่บริสุทธิ์ ที่หมดสิทธิ์ลิ้มรสแห่งความสุขที่แท้จริง แต่ถ้าเราไม่หลงผิด ไม่ไปติดในคน สัตว์ สิ่งของ เอาใจออกจากความสับสน ความไม่บริสุทธิ์ภายนอก ทำใจหยุด ใจนิ่ง ให้เป็นอิสระจากพันธนาการต่าง ๆ แล้วเอาใจกลับมาไว้ในตัวที่ตั้งมั่น ณ ศูนย์กลางกาย เราก็จะเจอที่พึงที่ระลึกอันสูงสุด ที่มาพร้อมกับความสุขความบริสุทธิ์อย่างยิ่งยวดครับ”

ติจิง นั่งมากเพราะเห็นสังขารแล้ว

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแกร่งอยู่ ตั้งใจนั่งกันให้ดี ให้ละเอียดย ถ้าเกิดไม่แข็งแรงอย่าง หลวงพ่อแล้ว จะเสียดายว่าในช่วงที่ยังแข็งแรง เราน่าจะนั่งให้เต็มที่

เราต้องปลื้มในทุก ๆ บุญ ถ้าไม่ปลื้มก็ขาดทุน รับบุญไปใจต้องปลื้ม พระลูกชายองค์นี้ เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ถ้าเรามีเป้าหมาย จะเข้าถึงธรรม เราจะทำทุกอย่างให้เกื้อกูลต่อการเข้าถึงธรรมอย่างถูกต้องหลักวิชา นี่คือ หนึ่งในธรรมะดี ๆ ที่ตอกย้ำ ทำให้ทุกช่วงเวลาของลูกคลอเคลียแน่นเ็นกับ ๐๗๒ เวลานั่งแล้วไม่ยากเลย” เป็นประโยคที่ล้ำค่ามาก หลวงพ่ออ่านแล้วปลื้มมาก ปลื้มทุกแผ่นเลย ส่วนพระลูกชายองค์นี้เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ก่อนหน้านี้ นอกรอบลูกจะรับบุญต่าง ๆ และบ่อยครั้งที่จะนำเรื่องราวต่าง ๆ มาคิดต่อในเวลานั่งโดยไม่รู้ตัว พอพระอาจารย์มาแนะนำให้ปล่อยวาง โดยคิดว่า ช่างมัน ไม่ต้องนำสิ่งเหล่านั้นมาทำร้ายตัวเอง ซึ่งได้ผลครับ ลูกนั่ง ๆ เวลานั่ง แล้วคิดว่า ช่างมัน สามารถทำให้เข้าถึงช่วงเวลาแห่งความโล่ง โปร่ง เบา สบาย ได้ง่ายขึ้นมากครับ” สาธุ สาธุ สาธุ ดีมาก นั่งกันละเอียดยิ่งขึ้นมาก ทำอย่างง่าย ๆ มีความสุข ทำอย่างถูกต้องหลักวิชา หลวงพ่อดีใจที่เห็นลูก ๆ นั่งกันดีขึ้น เราต้องไปด้วยกันเป็นทีม ปลื้มกันไปเป็นทีม เราไม่มีทางเลือกอื่น เราต้องทำกันเป็นทีมนะลูก

## > วันอังคารที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ ต้องนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ตั้งใจฝึกใจให้ละเอียด ให้อายุอยู่กับธรรมะ ราบรื่นไปใจก็ต้องปลื้ม ถ้าไม่ปลื้มก็ขาดทุน เราต้องทำเพื่อตัวของเราเอง ผลการปฏิบัติธรรมที่เขียนกันมา ที่นั่งดี ๆ นั้นเพราะตริกธรรมะนอกรอบกันทั้งนั้นเลย ทำควบคู่กันไปอย่างนี้ถูกหลักวิชา การตริกนอกรอบสำคัญมาก เอาใจมาอยู่กับเนื้อกับตัว ทำถูกหลักวิชาอย่างสบาย ๆ อย่างลูกอุบาสิกาคนนี้ ทำได้ถูกหลักวิชา เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ฝึกปฏิบัติความดีสากล ด้วยการทำความสะดวกสถานที่พัก ห้องน้ำ ทำแล้วใจนุ่มนวลขึ้น เป็นการฝึกให้ตัวเองมีสติอยู่กับปัจจุบัน ทำให้รักษาใจนอกรอบได้ดีขึ้น นั่งสมาธิก็ได้อารมณ์สบาย” ได้อย่างนี้ดีมาก ส่วนอุบาสิกาคนนี้ เผลอประเดี๋ยวเดียว อายุ ๔๔ แล้วนะ เขียนผลการปฏิบัติธรรมได้สุดยอดเลย เขียนมาว่า “ความที่ช่วงเช้าตรู่อารมณ์กำลังนิ่ง บริสุทธิ์ด้วยปราศจากสิ่งเร้าใด ๆ มารบกวนจิต ทำให้ใจผ่องแผ้วแล้วเริ่มหยุดนิ่ง ประสบการณ์แรกที่พบคล้ายกับว่า เรากำลังเดินทางออกจากถ้ำ ด้วยแสงสว่างฉายชัดขึ้นเรื่อย ๆ จึงประคองใจต่อไป มินานนักดวงสว่างเริ่มเปล่งประกายทอแสงแวววาว พร้อมกับความสุขเล็ก ๆ ที่เกิดขึ้นในห้วงแห่งความรู้สึที่ดี ๆ นั้นนั่นเอง” เขียนได้เข้าท่าดี

วัดที่ใกล้จะร้างเยอะมากขึ้นทุกวัน เป็นวัดสวย ๆ ทั้งนั้นเลย แต่ละวัดมีแต่หลวงตาที่อายุมากแล้วคอยดูแลวัด เราต้องช่วยกันฟื้นฟูพระพุทธศาสนา ตอนนี้น้ามนรบวชกันน้อยลงเรื่อย ๆ ลาสิกขาออกไปเรียนทางโลก เราต้องจัดบวชเณรทีละล้าน จะได้ช่วยฟื้นฟูพระพุทธศาสนาอย่างเร่งด่วน ปี ๒๕๕๘ จัดบวชพระแต่ละครั้งต้องได้ถึงหลักแสนจริง ๆ และบวชเณรล้านรูปในปี ๒๕๕๙ ให้ได้

ตอนนี้ต้องเตรียมทีม เตรียมฝึกพระอาจารย์ต่าง ๆ หมู่มณะเราต้องลุยช่วยกัน นักรบพันธุ์พระโพธิสัตว์ถึงจะสู้เขาได้ ตัวอย่างพระที่ท่าน

อยู่ จ.ปัตตานี ที่นั่นมีพระอยู่น้อยมาก ท่านคิดจะถอยออกมา แต่พอเราได้มีการจัดประชุมคณะสงฆ์ ท่านก็มีกำลังใจที่จะกลับไปอยู่ที่เดิมต่ออีก

หมู่คณะเราไปปะทะไว้ทุกจุดเลย เราต้องร่วมกันฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้ได้ ให้กลับมาเฟื่องฟูเหมือนดังครั้งพุทธกาล ดังนั้นเราจึงต้องจัดบวชเพื่อสร้างศาสนทายาทกัน

## > นัง...ไว้

---

ลูกก็ต้องหยุดไว้  
หมั่นฝึกอย่าดูดาย  
ให้เจสนิท บ่ คลาย  
เมื่อถูกส่วนดีแล้ว

กลางกาย  
ลูกแก้ว  
เคลื่อนที่  
เคลื่อนเข้าเร็วฉิว  
  
สุนทรพ้อ



สรุปโอวาทประจำวัน  
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๓๐ ก.ค. ๕๕

วิจิตร  
๒๕.๗.๕๕

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ใกล้จะออกพรรษาแล้ว วันเวลาผ่านไปเร็วมาก วัดที่กำลังจะร้างเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หลวงพ่อทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้วัดร้าง เราต้องช่วยกันฟื้นฟูให้เป็นวัดรุ่ง จะปล่อยให้ร้างไม่ได้ ฟังแล้วก็เฉาชีวิต

บางวัดเหลือพระ ๑ หรือ ๒ รูปที่อายุมากแล้ว เป็นวัดที่ญาติโยมตั้งใจสร้างถวาย ล้วนสวยงามทั้งนั้น ทำไมเดี๋ยวนี้เขาถึงไม่ค่อยนิยมมาบวชกัน ถ้าเราไม่กระตุ้นเรื่องนี้ มีสิทธิ์เป็นวัดร้างเยอะ

สามเณรก็แทบจะไม่เหลือ เพราะฉะนั้นการบวชนี้สำคัญมากทีเดียว สามเณรล้านรูปในปี ๒๕๕๙ ที่จะจัดขึ้นจึงสำคัญมาก ๆ เราต้องปลุกกระตormanกรบพระโพธิสัตว์ให้ตื่นตัวให้ได้

## > วันศุกร์ที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อีกไม่กี่วันก็จะออกพรรษาแล้ว วันเวลาที่เหลืออยู่ หลวงพ่ออยากให้ทุกคนเข้าถึงธรรมกันให้หมด เราจะทำอย่างไร? จึงจะยกขึ้นกันทั้งหมด ต้องช่วยกันสร้างบรรยากาศการปฏิบัติธรรม จะได้มีที่พึ่งภายในกันในพรรษานี้

## > วันเสาร์ที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งกันดีทั้งนั้นเลย มีความละเอียดเพิ่มขึ้น ทำให้ถูกหลักวิชาคือทำอย่างสบาย ๆ เหมือนพระลูกชายรูปนี้ ท่านเขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “เราจะไม่ทำร้ายตัวเองด้วยการมัวไปทำวิธีการที่ผิด ๆ ให้เสียเวลาอีกต่อไป” ถูกต้องเลย เส้นทางสายกลางต้องมีความสบายและความสุขเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำใจเย็น ๆ อย่างสบาย ๆ

ถ้าเรารักตัวเองก็ต้องรักธรรมะ เพราะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเราเอง ต้องช่วยกันสร้างบรรยากาศในการปฏิบัติธรรม ต้องประคับประคองซึ่งกันและกัน จะได้ไปด้วยกันเป็นทีม

ถ้าบางคนนั่งแล้ว บางช่วงเห็นดวง บางช่วงเห็นองค์พระ แต่บางช่วงไม่เห็น มีแต่ความรู้สึกว่ามีพระ แล้วจะเสียความรู้สึกไหม? (พระลูกชาย: ถ้าจับจุดได้ก็ไม่เสียครับ เพราะบางที่ต้องเริ่มจากความรู้สึกไปก่อนครับ)

พระลูกชายรูปนี้เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ตอนนี้ ลูกกำลังฝึกสร้างดินแดนพิเศษเขตในของในอยู่ครับ ฝึกสร้างในตัวเอง โดยเอาใจกลับมาอยู่กับเนื้อกับตัวทั้งในและนอกรอบจนเป็นนิสัย ไม่ให้ไปเกาะไปเกี่ยวในเรื่องไร้สาระทางโลกภายนอก จนใจเริ่มเป็นอิสระ รู้สึกโปร่ง โล่งเบา สบาย มีมวลความสุขความบริสุทธิ์ก่อตัวขึ้นภายใน แล้วขยายจากศูนย์กลางกายออกไปกระทบทุกเซลล์ในร่างกาย แม้กระทั่งบริเวณรอบตัว รู้สึกอึดแอ็บและเบิกบานมาก นี่แหละเป็นสิ่งที่ลูกกำลังแสวงหาอยู่ คุ่มค่าต่อการพุ่มชีวิตสละทางโลก ลูกออกบวชก็เพราะเหตุนี้ เป็นสัญญาณว่า มาถูกทางแล้ว เจอสายน้ำแห่งความชุ่มชื่นใจแล้ว ถ้าลูกตามดูไปเรื่อย ๆ ก็ต้องเจอมหาสมุทรอย่างแน่นอน ฉะนั้น ถ้าทำให้กับตัวเราสำเร็จได้ก่อน เตียวดินแดนพิเศษเขตในองค์พระจะเป็นไปอย่างอัตโนมัติ และดินแดนพิเศษนี้จะขยายไปทั่วโลกครับ” ดีจัง สร้างกำลังใจให้ตัวเองก่อนนั่ง

## > วันอาทิตย์ที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ถ้านั่งแล้วหาจุดสบายไม่เจอ เราต้องทำอะไร (พระลูกชาย: ให้อ้างอิงไปตรงจุดที่รู้สึกพึงพอใจไปก่อน ต้องหมั่นสังเกตและทดลองไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่สังเกตก็จะหาไม่เจอครับ หรือลองทำแบบลืมหืมตาไปก่อน พอใจสบายก็จะหลับตาไปเองครับ) ทำไมเพื่อนต่างศาสนิกจึงนั่งกันดี หาจุดสบายได้เร็ว พอหลับตาก็นิ่งไปเอง มีอยู่คนหนึ่งมานั่งคนสุดท้าย ได้ยินประโยคสุดท้ายจากผู้สอนว่า ให้ลืมเรื่องราวในอดีต และไม่คิดเรื่องอนาคต ให้เหลือแต่ปัจจุบัน ได้ยินแค่นี้ แล้วเขาก็ชอบมาก เพราะอดีตที่ผ่านมาเขามีเรื่องราวที่ทำให้ไม่ค่อยสบายใจ พอเขานั่งหลับตาทำใจนิ่ง ๆ เฉย ๆ

# เรื่องรัก คือ ร้อยล้าน

วันคล้ายวันเกิด ๑๓๐ ปี พระมงคลเทพมุนี วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



ตัวก็หายไปเลย เร็วมาก (พระลูกชาย: เพราะจิตเขาอินโนเซ็นท์ จะง่ายครับ คนส่วนใหญ่จะได้ยินได้ฟังมาเยอะ จะมีอารมณ์ไปกำกับโดยไม่รู้ตัวครับ) ฟังดีทำให้เกิดปัญญา ถ้าฟังไม่ดีก็เกิดปัญหา (พระลูกชาย: คนส่วนใหญ่ที่มาวัด เวลานั่งจะเอาจริงเอาจัง มาถึงก็หลับตาทันที ซึ่งต้องค่อย ๆ ปรับอารมณ์ก่อนครับ ต้องผ่อนคลายสบาย จุดสบายยังงี้ก็ต้องมี จุดที่ใจเกิดความเพลิน ถ้าไม่สังเกตจะมองไม่เห็น ซึ่งจุดสบายมีอยู่ แต่เพราะความเคยชินจึงไม่ยอมหาครับ) เอาจริงก็ได้ของจริง เอาจริงก็จะฟังทุกที เอาจริงไม่เป็นไร เอาจริงฟังทุกราย

มีบางคนพอแค่ล้มตัวลงนอนก็จะถูกดูดไปอยู่กลางดวงเลย ซึ่งตอนนั้นก็ไม่ได้แบบนี้ และถ้าบางคนนั่งแล้วเห็นภาพต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาพที่เป็นกุศล แต่ใจไม่รู้อยู่ตรงไหน คำถามก็คือ ตกลงใจเขาอยู่ใกล้ตัว ใกล้ตัว หรือกลางตัว แต่ภาพเป็นกุศลนะ ซึ่งเป็นภาพบุญต่าง ๆ (พระลูกชาย: ก้อย่าไปปฏิเสธภาพครับ ให้ทำใจนิ่ง ๆ แล้วค่อย ๆ ตะล่อมใจ ปล่อยไปก่อนเดี๋ยวภาพก็ไปเอง เหมือนน้ำกำลังเชี่ยว ภาพบุญเข้ามาเราก้อย่าไปปฏิเสธเดี๋ยวภาพก็หายไปครับ) ก็ยังอยู่ในการสังเกต ต้องใช้หลักของการสังเกต ให้รักษาอารมณ์สบาย สิ่งที่สำคัญก็คือ การทำให้ต่อเนื่องอย่างสบาย

พระลูกชายรูปนี้เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ลูกปรับใจสบาย ๆ เมื่อมานั่ง ลูกนึกนิมิตดวงแก้ว ลักพารู้สึกว่ามันตึง ลูกจึงเปลี่ยนวิธีไม่นึกอะไรก็ยิ่งฟุ้ง ลูกจึงเปลี่ยนเป็นทำเฉย ๆ ลูกก็พยายามทำเฉย ๆ ยิ่งทำก็ยิ่งฟุ้ง ยิ่งอึดอัด เพราะลูกทำผิดวิธี ลูกจึงปล่อยใจไป จะฟุ้งก็ให้ฟุ้งไป ปล่อยใจสบาย ๆ ทำใจสบาย ๆ ไม่สนใจอะไร รู้สึกอีกทีใจก็สงบ ไม่ฟุ้ง” อย่างนี้ทำถูกหลักวิชา เริ่มทำถูกแล้ว

พระลูกชายรูปนี้ก็เหมือนกันเขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ช่วงนี้พอหลับตา ใจลูกจะลงไปที่จุดที่สบายเอง แม้จุดที่สบายจะย้ายจุดไปเรื่อย ๆ ครับ” จุดสบายจุดไหนก็เอาไปก่อน แม้จะย้ายที่ก็ตาม ซึ่งทำถูกแล้ว “แต่อยู่ในตัวลูกเอง เวลาที่มีภาพภายใน ลูกจะเผลอใช้ตามองครับ” ถ้าเผลอใช้ตามอง เราจะทำอย่างไร? (พระลูกชาย: ให้ฝึกลืมตา หรือตา หลับตา ให้แยกภาพระหว่างการเห็นด้วยลูกนัยน์ตากับการเห็นด้วยใจ)

## > วันอังคารที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งแล้วมีความสุขและมีความพอใจกับการนั่ง เป็นการพักผ่อนที่ดีที่สุด นั่งแล้วได้อารมณ์ความสุขทุกครั้ง อย่างนี้มาถูกทางแล้ว แม้ยังไม่มีภาพอะไรมาให้ดูก็ตาม

ผลการปฏิบัติธรรมของลูกคนนี้เข้าท่าดี เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาว่า “ต่อไปลูกนึกถึงตัวเองว่า เราเข้าวัดมา ๗ ปีแล้ว ยังไม่ได้บรรลุตธรรมเลย นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุด แล้วลูกก็นั่งแบบทิ้งทุกอย่าง ไม่ได้นึกอะไร เอาใจผ่อนคลายไว้กลางกาย สักพักก็เจอจุดที่สบาย” ลูกต้องเลย แปลว่าเป็นสัญญาณที่ดี เจอจุดสบายแล้ว

## > วันศุกร์ที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สามเณรล้านต้องเริ่มจากที่โรงเรียน ตอนนั้นครูเริ่มเห็นประโยชน์ เราต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้ เพราะมีผลต่อพระพุทธศาสนาในยามนี้มาก ไม่ใช่ทำเพื่ออยากเด่นอยากดัง แต่เราทำเพื่อขยายงานพระพุทธศาสนา ทั้งที่หลวงพ่อยากนั่งหลับตามากกว่า นี่เพื่องานพระพุทธศาสนา (พระลูกชาย: ไบปวารณาร่วมบุญบวชสามเณรล้านรูป ตอนนั้นก็เริ่มทยอยเอามาไว้ที่อาคารภาวนาแล้วครับ) ดีจังเลย (พระลูกชาย: ญาติโยมเขาดีใจกันครับที่หลวงพ่อลง DMC เขาคิดถึงหลวงพ่อกันครับ) พอหลวงพ่อกลับ นักเรียนในโรงเรียนเขาก็กลับตาม ความจริงแล้วต้องอยู่ เพราะ DMC เราช่วยกันเปิด เราช่วยกันตั้ง ไม่ใช่หลวงพ่อกับตั้ง นักเรียนช่วยกันตั้งขึ้นมา ก็ต้องช่วยกันรักษา จึงจะถูกหลักวิชา

เมื่อคืน ประธานกองกฐินคนหนึ่งเข้าวัดมา ๑๖ ปี เป็นชาวไร่ชาวนา เก็บเงินมา ๑๖ ปี มาทำบุญกฐินคราวนี้ ใจสู้มาก ดีจังเลย เพราะฉะนั้น ลูก ๆ ในวัดจะใช้เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ ต้องเห็นความยากลำบากของผู้ที่หามา เจ้าภาพทั้งหลายเขาจะได้บุญกันเต็มที่ เราต้องช่วยกันรักษาสমบัติพระศาสนา

ณ เวลานี้ เราสวณกระแสนในการสร้างบุญ ไม่ได้สนใจว่าเศรษฐกิจจะขึ้นหรือลง หรือการเมืองจะเป็นอย่างไร เราจะช่วยกันสร้างกระแสการบวช การพัฒนาวัดร้างให้เป็นวัดรุ่งไปทั่วสังฆมณฑล สร้างต้นแบบให้รู้ว่าต้องฝึกคน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ เพื่อจะได้เป็นต้นแบบให้กับวัดอื่น ๆ และสังฆมณฑล หลวงพ่อได้ยืนอยู่เรื่อย ๆ ว่าไม่รู้ว่าจะหาใครมาบวช ก็ต้องคนสิ เป็นเทวดาบวชไม่ได้ ให้โอกาสเฉพาะคนเท่านั้น ขนาดเห็นกันชัด ๆ ยังถามเลยว่า นี่มนุษย์รี กลัวเทวดามีศรัทธามาบวช ซึ่งแต่ละวัดหาคนในละแวกนั้นมาบวชก็ได้ เราต้องลุยกันเข้าไป จะหาคนก็ต้องไปหาในหมู่ที่มีคน คนอยู่ตรงไหนก็ไปหาตรงนั้น ซึ่งที่มนักรบบรมโพธิสัตว์สุดยอดเลย มีหัวใจประดุจพระบรมโพธิสัตว์ แม่เป้าหมายอยู่ที่สุดทางของจักรวาล ในระหว่างทางมีกองเพลิงกองใหญ่มีหมา ตลอดเส้นทางไม่ได้นึกถึงกองเพลิง นึกถึงแต่เป้าหมายเป็นหลัก อุปสรรคไม่มี ขวนขวายกันสะบัดหันเหเลย นี่เราจัดบวชเป็นอาชีพ บวชฟรีก็เห็นมีที่วัดเรา เพราะบวชปกติจะต้องเสียเงินห้าหมื่นหรือเป็นแสน แต่เราบวชฟรี ทุกอย่างให้ฟรี แต่ว่าที่พระลูกชายต้องเอาพ่อแม่มาบวชด้วย หมายความว่าเอาพ่อแม่มาบวชที่กลางกาย ให้นั่งสมาธิกลั่นพ่อแม่ที่กลางกาย จนเห็นพ่อแม่เป็นแก้ว เห็นแม่เป็นแก้ว จึงได้มีคำว่า พ่อแก้วแม่แก้วเกิดขึ้นมา เราต้องเห็นท่านชัดใสแจ่มที่กลางกายของเรา

เราก็กระตุ้นไปเรื่อย ๆ เราต้องลุย เรื่องวัดร้างก็เหมือนกัน เราต้องช่วยกันพัฒนาวัดร้าง อีกหนอยวัดร้างคงไม่มีเหลือ ถ้าเราเอาคนละแวกรอบวัดมาบวชได้ก็จะดี ซึ่งจะมีผู้มึนบารมีรักษาพระพุทธศาสนาอยู่แล้ว เราต้องชวนมาบวช เราต้องไปสร้างศรัทธาให้เขา เขามีแต่ใจ แต่ว่ายังไม่มีศรัทธา เราต้องช่วยสร้างศรัทธาให้เขาเหมือนสร้างบ้าน หรือปลูกศรัทธาให้เกิดขึ้นในใจ แล้วก็รดน้ำพรวนดิน ไปคอยพุดบ้อย ๆ เชียร์บ้อย ๆ ชมบ้อย ๆ อะไรที่เป็นอุปสรรคให้กำจัดไป เหมือนกำจัดวัชพืชทางใจ ปลูกลงไปแล้วคอยหมั่นรดน้ำ พรวนดิน ใส่ปุ๋ย จึงจะเจริญงอกงาม ศรัทธาในพระพุทธศาสนาเจริญ พระศาสนาตั้งมั่น เราก็เอาเรื่องราวของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าไปใส่ในใจ รดน้ำพรวนดินไปเรื่อย ๆ จะได้รากแห่งศรัทธาที่ดูดซึมซับคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าไปในใจ (พระลูกชาย: คำพุดของหลวงพ่อสุดยอดมาก คมมากเลยครับ) ก็มันเป็นเรื่องจริง

พูดตามภาพ ภาพเป็นอย่างไรก็พูดอย่างนั้น ต้นไม้แห่งศรัทธาก็จะเกิดขึ้น ไม่นานก็แตกกิ่ง ก้าน ใบ ดอก ผล จากต้นนี้ก็ปลูกกันอีกต้น ปลูกกันต่อ ๆ ไป เดียวก็เป็นป่าแห่งศรัทธา แล้วรักษาไว้เป็นอุทยานแห่งศรัทธาดีไหม เราต้องเอาเด็กล้านคนมาปลูกศรัทธา เราจะชี้ภาพให้เห็น ๑ ล้านคนมีอยู่แล้ว เพราะเด็กมีตั้ง ๑๐ ล้านคน ซึ่งเป็นผู้หญิงครึ่งหนึ่งผู้ชายครึ่งหนึ่ง แต่เราเอาเด็กผู้ชายแค่ล้านเดียว แค่นี้เฉย ๆ ห่างกัน ๑ เมตร ถ้า ๑ กิโลเมตรก็ ๑,๐๐๐ คน ถ้า ๑,๐๐๐ กิโลเมตรก็ล้านคน ถ้าเดินห่างกันเหมือนจุดจันทรคติ คือระยะห่าง ๒ เมตร มีล้านคนก็ ๒,๐๐๐ กิโลเมตร แค่นี้เฉย ๆ จากเชียงใหม่ถึงมาเลเซีย ถ้าสามแถวล้านรูปยืนจับมือกันเฉย ๆ สามารถยืรอบประเทศไทยได้เลย แล้วถ้าเดินอะไรจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น หลวงพ่อจึงอยากให้เกิดขึ้น จึงต้องชะลอการสึกของพระที่บวชในโครงการ ถูกลูกเดียวหลวงพ่อหาให้ จะหาเล็กสักให้ไปเลย ถ้าไม่พูดจะไปรู้ได้อย่างไร จะได้บวชอยู่ต่อกันเยอะ ๆ เพื่อจะได้ไปเป็นพระอาจารย์พระพี่เลี้ยงของสามแถวที่จะบวชกันล้านรูป

## > วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตนอกเขตในเขียนผลการปฏิบัติธรรมมา นั่งกันได้ดี เริ่มวางใจกันเป็นแล้ว ลูกคนนี้แค่ตะแคงใจเบา ๆ อย่างมีความสุข ก็เห็นจุดเล็กใส พอถูกส่วนก็เห็นองค์พระ ดีจังเลย

จุตวางใจแล้วเกิดอารมณ์สบายมีกันทุกคน เพียงแต่เราต้องหาตำแหน่งที่เราวางใจแล้วสบายให้เจอ เป็นไปไม่ได้ที่ไม่มีจุตวางใจแล้วรู้สึกสบาย ซึ่งแปลว่าทุกคนมีจุดที่สบาย ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องชิงช่วงนั่งธรรมะกันให้เต็มที่

พระที่วัดบ้านขุนที่มรณภาพ ท่านบวชตลอดชีวิต สมัยที่ยังเป็นเด็กอายุได้ ๑๒ ปี พระครูแสนดอยไปชวนบวชทั้ง ๆ ที่ทางบ้านไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ แต่พระครูท่านไม่รู้ ไปชวนมาบวช ท่านจึงขออนุญาตพ่อแม่มาบวช ซึ่งตัวท่านเองต้องเลี้ยงน้อง แต่พ่อแม่ก็อนุญาต ท่านจึงได้มาบวชนับว่าพระครูแสนดอยท่านสุดยอด

ตอนที่พระรูปนี้มีชีวิตอยู่ ท่านลุยทำงานบุญ เป็นที่รักของทุก ๆ คน ทางวัดบ้านขุน เขาตื่นเต้นกันใหญ่ ซึ่งที่นั่นนั่งธรรมะเข้ากะกันเป็นปกติเลย

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งกันดีทั้งนั้นเลย เริ่มวางใจเป็นแล้ว ละเอียดกันเพิ่มขึ้น (พระลูกชาย: มีส่งผลกันมาเรื่อย ๆ และคนหน้าใหม่ ๆ ก็มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ครับ) ดีจังนั่งธรรมดา ๆ ให้มีความสุขสบายกาย สบายใจ มีความสุขเป็นพื้นฐาน ให้กายเบา ใจเบา อย่างมีความสุข เดี่ยวก็มีภาพภายในมาให้ดูเอง นั่งให้เยอะ ๆ จะได้กลั่นใจให้สะอาดบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น

## > วันเสาร์ที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จากผลการปฏิบัติธรรมที่ลูก ๆ เขียนกันมา ทำถูกหลักวิชชากันทั้งนั้น ใจละเอียดกันขึ้น และเป็นไปตามขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากผ่อนคลายร่างกาย เริ่มจากจุดที่ง่าย ที่สบาย แล้ววางใจนิ่งไปเรื่อย ๆ เดี่ยวก็จะพบความสุขภายใน ซึ่งถ้าเข้าใจคำว่า เริ่มจากจุดที่ง่าย ที่สบาย อย่างนี้ก็ง่ายแล้ว ไม่ช้าจะละเอียดกันขึ้นไปเอง

ช่วยกันสร้างบรรยากาศในการปฏิบัติธรรม หลวงพ่ออายุ ๗๐ กว่าแล้ว ถึงเวลาที่เราจะยกขึ้นเข้าถึงธรรมกันได้แล้วนะ

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อบอกคำนี้ คือ เมื่อนั่งหลับตาแล้ว ทุกที่ที่วางใจนั้นก็คือ ศูนย์กลางกายทั้งหมด เพราะเราได้ขยายศูนย์กลางกายไปแล้ว เราจะได้ไม่ต้องกังวลเรื่องศูนย์กลางกาย คือ ต้องให้โอกาสใจมีความสุขบ้าง ใจที่ปราศจากความกังวลว่า เราวางเป๊ะไหม หรืออะไรอย่างไร ถ้ามีความ

เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

ร่วมบุญแก้วบรมจักรพรรดิรัตนะสีมาบาวาเรีย



ทบทวนบุญ 1 บาท  
ปลื้มพันล้าน



แก้วบรมจักรพรรดิรัตนะสีมาบาวาเรีย

กังวล มันก็ไม่มีความสุข เพราะฉะนั้น ต้องให้โอกาสตัวเองมีความสุขบ้าง นั่งสบาย มีความสุข *(พระลูกชาย: เพราะบางคนจะกังวลเรื่องศูนย์กลาง กายว่า จะวางเป็นะไหมที่กลางท้องจึงเป็นกังวล)* อย่างนี้จะขาดทุน เครียด กลุ้ม แต่เดิมนั่งสบายดี ก่อนนั่งก็ดี พอเริ่มนั่งเครียดทันที ปลดปล่อยให้มีความสุขบ้าง ให้ใจมีโอกาสปลื้มบ้างสบายบ้าง ซึ่งความจริงก็เป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ก่อนนั่งรู้สึกสบายกว่าตอนนั่ง อย่างนี้นั่งเมื่อยฟรี ๆ ต้องมีความสุข ทุกครั้งในการวางใจในจุดที่ชอบ คือ ต้องวางใจไปในจุดที่ชอบ ๆ ก่อน แล้วบอกตัวเองว่า อย่าเรื่องมาก

## > วันอังคารที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ดวงแก้วบรมจักรพรรดิรัตนะสีมาบาวาเรีย ซึ่งจะอัญเชิญไป ๑๑ ประเทศ ๒๔ ศูนย์สาขา และจะฝังลูกนิมิตในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

จะบวชให้ได้ตลอดได้อย่างไรนั้นพูดง่าย ๆ ใช้คำสั้น ๆ ก็คือ “ไม่ลึก” ต้องถามตัวเองก่อนว่า ลึกไปทำไม? เราต้องเห็นภัยในวัฏสงสาร เราเวียนว่ายตายเกิดไม่รู้เรื่องราวความจริงของชีวิตเลย ซึ่งจะเป็นโทษภัย มีทั้งเกิด แก่ เจ็บ ตาย พอเรามองเห็นโทษภัยแล้ว ทางออกมีทางเดียว ก็คือทำจิตให้บริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ ไม่มีพันธนาการของชีวิต จิตจะบริสุทธิ์ได้ง่ายก็คือ การบวช ถ้าไม่บวชก็มีพันธนาการของชีวิต ต้องคิดเรื่องทำมาหากิน ทำมาค้าขาย หมดเวลาของชีวิตไป ถ้าบวช จะหมดความกังวลเรื่องการทำมาหากิน จะได้ฝึกตนทำจิตให้บริสุทธิ์ อย่างเดียว ซึ่งจิตจะบริสุทธิ์ได้ต้องเกิดจากใจที่หยุดนิ่ง

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตั้งใจนั่งธรรมะให้ละเอียดกันนะ กายสบาย ใจสบาย กิ๋น่ายนิตเดียว จะนั่งท่าไหนก็ได้ให้กายสบาย พอกายสบายใจก็จะสบาย เริ่มต้นในจุด ที่ง่าย ที่สบาย วางใจตรงไหนก่อนก็ได้ที่สบาย เดียวใจก็จะรวมไปที่

ศูนย์กลางกายเอง เต็มความสุขเกิด ดวงเกิด องค์พระเกิด จะเห็นธรรมะ ได้อย่างง่าย ๆ

## > วันเสาร์ที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วางใจกันเป็นแล้ว เหลือแต่ทำซ้ำ ๆ ให้ชำนาญแค่นั้นเอง วันนี้คุยเรื่องสนุก ๆ ให้ฟังเพลิน ๆ ว่า โลกใบนี้ไม่ใช่โลกที่ใช้เสวยความสุข ถ้าจะเสวยความสุขต้องที่สวรรค์ โลกใบนี้เป็นโลกแห่งการสร้างบารมี และแก้ไขข้อบกพร่องในตัวของเรา ต้องสั่งสมบุญให้มาก ๆ ใช้กายหยาบเข้าให้ถึงองค์พระธรรมกายภายใน แล้วรื้อผังที่ไม่ดีออกไปให้หมดสิ้น เพราะชีวิตที่ผ่านมาในสังสารวัฏ เราได้ดำเนินชีวิตผิดพลาดมามากผสมผสานกัน จะต้องกลับจิตกลับใจให้เหลือแต่ธาตุบริสุทธิ์ในตัว ดังนั้น ผังที่ไม่ดีเราต้องรื้อออกให้หมด เหลือแต่ผังดี ๆ เอาไว้ ถ้าใจละเอียดได้ที่ ปล่อยใจสาวเข้าไปดูทีละชาติ ซึ่งในแต่ละชาติจะมีช่วงชีวิตที่ดำเนินผิดพลาดมาทุกชาติ มากบ้าง น้อยบ้าง เราต้องรื้อออกให้หมด กลับไปเรื่อย ๆ เหลือแต่ผังดี ๆ ติดไป ซึ่งจะดีมากเลย พญามารเอาผังไม่ดีมาบังคับให้เราสร้างกรรม ทำให้มีวิบาก คอยบังคับอยู่เรื่อย ๆ ของเก่ายังใช้ไม่หมด ของใหม่ก็เอามาให้อีก

## > วันจันทร์ที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ทุกอย่างต้องอาศัยบุญ บุญอยู่เบื้องหลังของความสุขและความสำเร็จ บุญเป็นหลัก เรามาถูกทางแล้ว และต้องไปให้ได้ตลอดเส้นทางในการสร้างบารมี ต้องไม่ประมาท ถ้าเรามีเป้าหมายเป็นหลัก อุปสรรคก็ไม่มี ถ้าเราไม่มีเป้าหมายเป็นหลัก อะไรก็เป็นอุปสรรคทั้งนั้น

ภาพภายในเราจะไปเร่งไปเร่งให้ภาพชัดไม่ได้ ต้องให้ชัดขึ้นมาเอง ต้องหยุดนิ่งอย่างเดียว นิ่งไปเรื่อย ๆ เดี่ยวก็ชัดเอง ต้องไม่สนใจอะไร เดี่ยวความชัดก็ขึ้นมาเอง

ความแข็งแรงเป็นลาภอันประเสริฐ เพราะเรารู้เป้าหมายของชีวิต ได้ใช้ความแข็งแรงมานั่งหลับตา สร้างบุญ แต่มารเอาเครื่องล่อมาดึงใจ ให้หลุดจากศูนย์กลางกาย

## > วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จากผลการปฏิบัติธรรมที่เขียนกันมา เริ่มวางใจกันเป็นแล้ว เหลือแต่ ทำซ้ำ ๆ ดังภาษาบาลีว่า “ภาวิตา พหุลีกตา” คือ ทำซ้ำ ๆ ทำบ่อย ๆ ให้ไปถึงจุดที่เราเคยทำได้ละเอียด ที่สบาย ที่มีความสุขให้ได้บ่อย ๆ และให้ได้ต่อเนื่อง ผึกไปเรื่อย ๆ

บางคนก่อนหลับตานั่ง ได้นึกถึงบุญที่ทำผ่านมาจนใจปลื้มปิติ ใจรวมหยุดนิ่ง เห็นองค์พระพุทธรูปขึ้นมาเป็นสาย มีความสุขมาก

ลูก ๆ เขตนอกส่วนใหญ่จะใช้คำภาวนา “สัมมา อะระหัง” เพราะความคุ้นเคยกับคำภาวนา ซึ่งจะช่วยให้ใจไม่ฟุ้งไปในเรื่องราวต่าง ๆ และทำให้ใจมาวนเวียนอยู่กับศูนย์กลางกาย ลูกยังแข็งแรง ต้องตั้งใจนั่งธรรมะกันให้ดี ๆ ผึกหยุดนิ่งให้สนิท ให้ปลื้มใจเถอะว่า เรามาถูกทางแล้ว ที่ตัดสินใจมาสร้างบารมี โดยทิ้งทุกอย่าง วางทุกสิ่ง วังเข้าวัด ใช้ความแข็งแรงในการนั่งธรรมะให้เต็มที่ กิจกรรมงานหยาบที่รับผิดชอบ อย่าให้มาเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

## > วันศุกร์ที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เดินออกกำลังกายกันบ้างนะลูก เลือดลมจะได้เดินได้สะดวก และจะได้นั่งได้นานขึ้น

คุณยายทองสุขเคยไปจับตัวเปรี้ยว ต้องหย่อนกระเช้าลงไปจับ ซึ่งก็มีพระหลายรูปไปช่วยจับ ตัวเปรี้ยวมีลักษณะเหมือนคน สูงคืบหนึ่งก็มี สูงศอกหนึ่งก็มี แต่มันไม่มีกระดูก ได้มาก็บีบคั้นเอาน้ำ ซึ่งน่าจะเป็นสีแดง ๆ รสจะเปรี้ยว จึงเรียกว่าตัวเปรี้ยว ซึ่งถ้าใช้มือจับจะจับไม่ได้

คุณยายทองสุขท่านชอบธรรมกายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจึงจับได้ แล้วท่านก็คั้นเอาน้ำมากิน พอกินแล้วตัวท่านก็จะลอย ๆ อยากจะเข้าไป อยู่ในป่า ตัวเปรี้ยวจะมีชีวิต แต่ไม่มีจิตใจ เป็นกายสิทธิ์ ไม่รู้เกิดขึ้นได้อย่างไร คุณยายทองสุขท่านมักจะไปเจอเรื่องแบบนี้

ช่วงนั้นท่านยังแข็งแรง ออกไปเผยแผ่ ท่านจะทันคน บางคนจะปล่อยของมาใส่ท่าน ท่านรู้วาระจิตก็จะพูดไปก่อนว่า มันบาปอย่างนั้น อย่างนี้ จนคนปล่อยของใจอ่อน ซึ่งเรื่องประเพณีนี้ท่านเจอมาตั้งแต่เด็ก

ตอนที่ท่านทำความสะอาดบ้าน เทวดาสงสารจึงมาดำนํ้าพริกให้ก็มี หรือบางทีก็โดนลากออกมาจากมุ้ง เขาคงมาล้อเล่น ไม่ใช่คนนะ แต่เป็นกายละเอียด ซึ่งท่านจะเจอเป็นปกติ



สรูปโอวาทประจำวัน

พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

# เรื่องคน คิดคน ชื่นชม

กิจกรรมชัย วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันเสาร์ที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เริ่มวางใจกันเป็นแล้ว ให้ได้ความสบาย ความสุข นี่มาถูกทางแล้ว ตรีกนอกรอบสำคัญนะ คือ ตั้งแต่ในรอบนึกดวง นึกองค์พระไม่ออก นอกรอบให้นึกไปเรื่อย ๆ เดียวก็นึกออก จากเจือจางก็หนาแน่นขึ้น ค่อย ๆ นึกไป เห็นหรือไม่เห็นก็ไม่เป็นไร ดีกว่าไปนึกถึงเรื่องอื่น หมั่นทำบ่อย ๆ เพื่อรวบรวมความคิดที่รวบรวมธาตุที่บริสุทธิ์เอาไว้ แม่นับ สัมมา อะระหัง หลวงพ่อว่าก็ยังดี นับไปเถอะ ใจจะค่อย ๆ ละเอียดไปเอง ดีกว่าฟัง แม่นับไปยังไม่เห็นอะไรก็ตาม เดียวไปถึงจุดเข้าก็ละเอียดเอง หมั่นสั่งสมไปเรื่อย ๆ เป็นการสั่งสมธาตุที่บริสุทธิ์ให้กับตัวเราเอง

## > วันอาทิตย์ที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

รักษาใจให้ใส ๆ กันนะ รักษาความบริสุทธิ์เอาไว้ จิตจะบริสุทธิ์ เกิดจากใจที่หยุดนิ่ง นิหิหลักการนี้ไม่พ้น ในการเข้าถึงธรรมภายในต้อง ประกอบความเพียร หมั่นสังเกตทั้งในรอบและนอกรอบ โดยหาจุดสบาย ให้เจอ หาจุดที่เราวางใจแล้วสบาย จากนั้นให้ประคองอย่างต่อเนื่อง ฝึกใจให้หยุดนิ่งเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง ทำสบาย ๆ แม้ไม่เห็นอะไรก็ตาม ฝึกไปเรื่อย ๆ ต้องรีบชิงช่วงในวัยที่แข็งแรง ฝึกใจให้หยุดนิ่งให้ได้เต็มที่นะลูก

## > วันอังคารที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เราต้องรักษาความละเอียดของใจเอาไว้ จิตจะได้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้น ลูก ๆ มีบุญมากที่ได้ตัดสินใจมาบวช เพราะชีวิตสุดท้ายไม่ว่าหญิงหรือชายก็ต้องบวชด้วยกันทั้งนั้น ผู้ชายก็บวชเป็นพระภิกษุ ผู้หญิงก็บวชภายใน เราตัดสินใจถูกแล้ว ชีวิตการบวชเป็นชีวิตที่ยิ่งใหญ่และประเสริฐ ไม่ใช่ที่เราไม่มีทางไป แต่เราเลือกที่จะมาเส้นทางนี้ เพราะเรามีความมั่นใจใน

# วันมาฆบูชา

กฐินธรรมชัย วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗



“วิชาธรรมกาย” เราจึงเลือกเส้นทางนี้ เหลือแต่ทำให้ได้ตลอดรอดฝั่ง  
แค่นั้นเอง

นอกรอบเราก็ต้องให้ความสำคัญ ทำให้ต่อเนื่องตริกไปเรื่อย ๆ ติด  
บ้าง หลุดบ้างก็ไม่เป็นไร ทำให้ใจคุ่นกับภายใน แม้เป็นเพียงแค่ความรู้สึก  
ก็ยังดี ไม่เข้าใจก็จะเข้าไปสู่ภายในได้เอง

## > วันพุธที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

หยุดหนึ่งสำคัญมาก \*หยุดเป็นตัวสำเร็จ\* อมตวาทของพระเดช  
พระคุณหลวงปู่ ต้องยกขึ้นหิ้งบูชาไว้เลย เรามีบุญมากที่ได้เกิดมาเป็นลูก  
หลานท่าน เราเกิดมาก็เพื่อทำหยุดทำนิ่ง เพราะของจริงนั้นอยู่กลางกาย  
ของไม่จริงของไม่ใช่นั้นอยู่นอกตัว ให้ทำความเข้าใจเข้าไปเชื่อมกับของ  
จริงที่มีอยู่ภายใน แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่มีใครรู้ มัวแต่ไปแสวงหาสิ่งที่อยู่  
นอกตัว ให้เข้าใจหยุดนิ่งเข้าไปสู่สภาวะธรรมที่มีอยู่ภายใน ดิ่งเข้าไปเลย

## > วันศุกร์ที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

สร้างเจดีย์ที่วัดบ้านขุน เด็ก ๆ ที่นั่นเขารักพระพุทธศาสนา  
ถึงขั้นถือค้อนเดินมาจากบ้าน มาทูปหินช่วยกันสร้างเจดีย์ สดุดียอดมาก

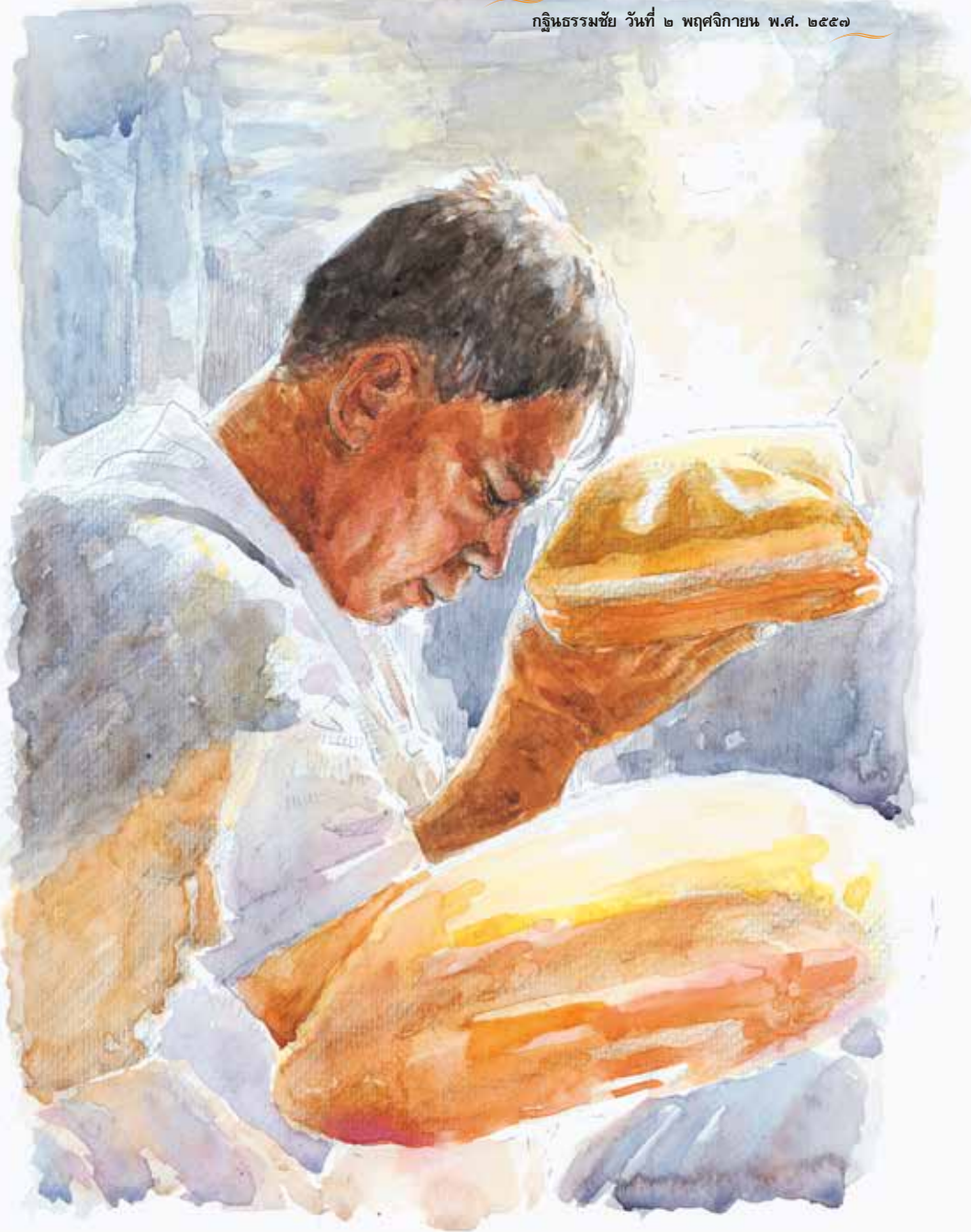
เด็กฟิลิปปินส์นั่งสมาธิกันได้ผลดี ขนาดฝนตกน้ำท่วม ยังมีอารมณ์  
นั่งหลับตา ทั้งห้องไม่ลืมตาเลย

คนที่ญี่ปุ่นต่อแถวเพื่อนั่งสมาธิ ไม่มีที่นั่งก็มานั่งข้างนอก นั่งติด ๆ  
กันเลย เหมือนที่ทวายที่เราไปจัดงาน นั่งเข้าซ้อนเข้า สนามกีฬาจุคนได้  
เป็นแสน ที่เข้ามาไม่ได้อีกเป็นหมื่น คนแน่นมาก นั่งอย่างสงบ ให้ความ  
เคารพพระมาก เหมือนยุคโบราณของคนไทยสมัยก่อน

ทีมงานเก่งมาก พระอาจารย์ที่ไปทำหน้าที่ในต่างประเทศ  
ท่านอดทนมาก ให้ไปแต่ตัวกับหัวใจ ส่วนปัจจัยให้ไปหาเอาเอง จัดงาน

# เรื่องคน ศิลปะ ชีวประวัติ

กฐินธรรมชัย วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗



เสร็จแล้วเหลือเท่าไรก็ให้เอากลับมา หมู่นะเราไปสร้างศูนย์ สร้างวัดกันทุกทวีปเกือบร้อยแห่งแล้ว

## > วันจันทร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งธรรมะกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย อายุเข้าเลข ๕ กันหลายคนแล้ว เผลอประเดี๋ยวเดียว ถึงเวลาต้องเร่งหาที่พึ่งภายในกัน หยุดนิ่งแล้วดึงเข้ากลางไปเรื่อย ๆ ไม่ต้องสนใจอะไร ไม่ต้องกลัว ดึงเข้าไปสู่ภายใน ปล่อยไปเรื่อย ๆ อย่างสบาย ๆ จะได้นั่งได้ยาวหลาย ๆ ชั่วโมง

## > วันอังคารที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

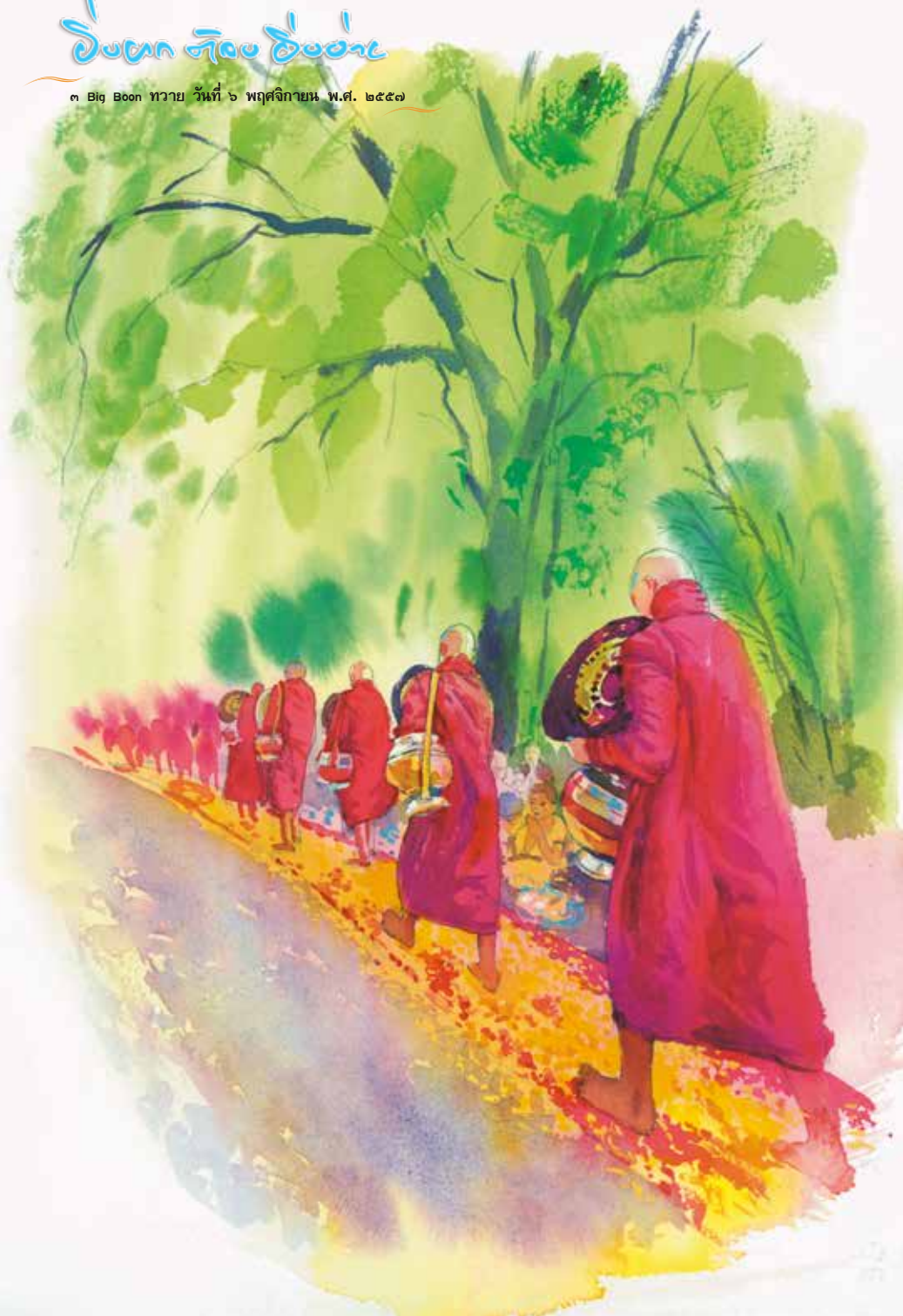
เจดีย์วัดบ้านขุน ให้ชาวดอยจารึกชื่อได้นะ เพราะต้องการให้ชาวดอยรักษาพระเจดีย์ รักษาพระพุทธรูปศาสนาสืบต่อไป ส่วนถ้าเราได้ทำบุญดอกบัวนี้ ก็เท่ากับเราได้สักการบูชาพระบรมสารีริกธาตุอยู่ตลอด ซึ่งดอกบัวนี้ไม่เหี่ยว และจะอยู่คู่กับเจดีย์ตลอดไป จะเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปพร้อมกับเจดีย์

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้ที่ทำบุญดอกบัวบูชาพระมหาเจดีย์ทัตตชีโว จะได้บุญอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุอีกด้วย จึงไปขยายความหมายหนึ่งว่า ผู้ที่อัญเชิญเป็นผู้มีบุญมาก เพราะคัมภีร์จากแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล เทวดา หมดลิตธิ พรหม อรูปพรหมก็หมดลิตธิที่จะอัญเชิญ จักรวาลอื่นทั้งแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาลก็หมดลิตธิ โลกใบนี้หกพันกว่าล้านคน มีแค่พันดอก เพราะฉะนั้น บุญนี้เป็นบุญประเภทอสาธารณะ บุคคลอัญเชิญและการอัญเชิญอย่างนี้กว่าเกิดขึ้นได้ง่าย ยากนะ! ต้องมีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อน และกว่าที่จะได้มาเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

# เรื่องคน กับ ช้าง

ณ Big Boon ทวาย วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗



พระองค์นี้ ปัญญาธิกพุทธเจ้า ที่สร้างบารมี ๒๐ อสงไขยกับแสนมหากัป ท่านสละทรัพย์ อวัยวะ ชีวิต นับครั้งไม่ถ้วน กว่าจะได้กายมहाบุรุษ ที่สวยงาม นี่เป็นชิ้นส่วนของกายมहाบุรุษ และตอนที่ตัดสินใจออกผนวช ตัดพระเกศา ใครมารับไป ก็คือ พระอินทร์ รับไปไว้ที่ไหน ก็ที่ดาวดึงส์ เอาไปไว้ที่เจดีย์ ซึ่งตอนนั้น ท่านยังไม่ได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเป็นส่วนหนึ่งของกายมहाบุรุษ แต่บิณฑบาตรแล้ว ธาตุนี้ก็เป็นธาตุ บริสุทธิแล้ว ส่วนที่เทวดามารับไปนั้นเกือบจะเป็นธาตุบริสุทธิเพราะยังไม่ได้ บรรลุธรรม และท่านก็ไม่ได้ปลงพระเกศาหลายครั้ง ปลงครั้งเดียว ซึ่งไม่เหมือนกับเราที่ปลงอยู่เรื่อย ๆ นั่นเป็นเส้นผมประวัติศาสตร์ แต่ยังไม่ได้อบรมธรรม ต่อมาภายหลัง ท่านก็ได้บรรลุธรรม เห็นไหม เป็นธาตุที่บริสุทธิ์แล้ว และบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วย

เมื่อท่านตรัสรู้ธรรมแล้ว ก็เทศนาสั่งสอนเรื่อยมาจนถึงวันสุดท้าย และท่านยังถามอีกว่า ใครสงฆ์อะไรให้ถาม ถามตอนท่านยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ แต่ไม่มีใครถามเพราะหายสงสัยกันหมด ฟังธรรมจากท่านแล้วบริสุทธิ์ ตามกันไปหมด เมื่อไม่มีใครสงสัย ท่านก็ดับขันธปรินิพพาน เหลือแต่ธาตุ ที่บริสุทธิ์ แต่ครั้งนี้ เรากำลังจะอัญเชิญส่วนหนึ่งของท่านผ่านมือของเรา แค่นี้พอ เพราะฉะนั้น มือของเราต้องมีบุญมากถึงจะรองรับธาตุที่บริสุทธิ์ ได้ เหมือนมือของพระอินทร์รองรับพระเกศาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในช่วงที่ท่านยังไม่ได้บรรลุธรรม แต่ครั้งนี้ พระอินทร์ยังหมดสิทธิ์ที่จะมา อัญเชิญครั้งนี้ มือเรามีบุญมาก ลูกว่าจริงไหม (พระลูกชาย: จริงครับ) จริงสิ ให้แค่นี้พอเท่านั้น ส่งต่อ ๆ กันไป เพราะฉะนั้นผู้ที่มาอัญเชิญในครั้งนี้ มือทุกมือที่ได้อัญเชิญจะจับอะไรก็เป็นสมบัติ มือบริสุทธิ์จะดูดีทรัพย์ ทั้งภายนอกและภายใน และไม่ใช่เพียงแค่ชาติเดียว อย่างนี้ปลื้มไหม (พระลูกชาย: ปลื้มครับ อยากทำเลยครับ) และดอกบัวอุบลอนันต์นรินทรกาล ก็เป็นดอกบัวที่ไม่มีวันโรยราจะอยู่คู่กับพระเจดีย์ บูชาพระบรมสารีริกธาตุที่เราอัญเชิญตลอดไป แม้ทุกสิ่งเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปก็ตาม ดอกบัวจะอยู่ คู่กับพระเจดีย์ เราจะได้บุญตลอดไป เพราะการบูชาด้วยดอกบัวทั่ว ๆ ไป พอเราบูชา วางปุ๊บ สักพักเจ้าหน้ที่ก็จะมาเก็บออกไป เพราะคนมาบูชา เยอะ แต่พื้นที่น้อย และก็โรยราอีกด้วย แต่นี่ดอกบัวอุบลอนันต์นรินทรกาล

# ว๊งบก บิลบ บ็อบบ

๓ Big Boon ทวาย วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖



ธาตุที่บริสุทธิ์ผ่านมือเรานี้ อย่างนี้กว้างง่ายนะ ไม่ง่ายหรอก เป็นธาตุบริสุทธิ์นี้ยิ่งใหญ่มา

ตั้งแต่หลวงพ่ोजеоหลวงพ่อตตะในวันลอยกระทง เห็นท่านเหนื่อยมาตลอด เพราะคุณยายอาจารย์ฯ ท่านบอกว่า คุณครูไม่ใหญ่ให้นั่งธรรมะ ส่วนคุณครูไม่เล็กให้เทศน์สอน มาตอนนี้ คุณครูไม่ใหญ่ก็เลยบอกให้คุณครูไม่เล็กนั่งเฉย ๆ ส่วนครูไม่ใหญ่สร้างถวายให้ (พระลูกชาย: ปลื้มครับ อยากรีบทำเลยครับ ลูก ๆ จะรวบรวมปัจจัยมาถวายหลวงพ่อครับ) สาธุ สำคัญนะ และเวลาทำบุญอธิษฐานจิตกันให้ดี ๆ นะลูก

## > วันศุกร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย ที่ผ่านมาหลวงพ่อเสียเวลาไปกับการก่อสร้างหลายปี จนถึงอายุ ๗๐ กว่า ยุคนุกเบิกสร้างวัดเหนื่อยด้วยกันมาตลอด ลูกมีบุญมากได้มาถึงในยุคที่ทุกอย่างพร้อม และยังอยู่ในวัยที่แข็งแรง ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ พอมาถึงในวัยเท่าหลวงพ่อ ลูกจะเข้าใจว่าความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ ตอนนี้อยู่ยังไม่เข้าใจ ได้แต่ฟังที่หลวงพ่อบอก ต่อไปอายุมากขึ้นก็จะเข้าใจเอง ดังนั้น ในช่วงเวลานี้ต้องฝึกใจให้หยุดนิ่งไปเรื่อย ๆ นิ่งไม่ถอนถอยเลย

## > วันเสาร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

คนที่นึกดวงนึกองค์พระไม่ค่อยออก ก็ต้องค่อย ๆ นึกไป ดิตบ้าง หลุดบ้าง ไม่เป็นไร ให้ใจมันคุ้น ไม่ซ้าก็นึกได้เอง นึกอย่างสบาย ๆ ดีกว่าดีเอง

พระบรมสารีริกธาตุที่อยู่บนหัวเตียงของหลวงพ่อทั้งหมด จะอัญเชิญไปบรรจุในพระมหาเจดีย์ทัตตชีโว ซึ่งเราได้ร่วมกันบูชาธรรมท่าน ท่านเหนื่อยมาตลอดตั้งแต่เจอลหลวงพ่อ ตั้งแต่เริ่มสร้างวัด ตอนสร้างวัดใหม่ ๆ ท่านยังไม่ได้บวช ท่านมาดูแลอยู่คนเดียว เมื่อท่านอยู่ได้ไม่นาน เรือกก็หายไป

# เรื่องคน กับ เรื่องอื่น

ร่วมบุญเจตีสวรรค์ วัดบ้านขุน อ.ฮอด จ.เชียงใหม่



บทกวีบุญ 1 บาท  
เปลี่ยนพันล้าน



**เจตีย์สวรรค์**

เจตีย์สวรรค์วัดบ้านขุน อ.ฮอด จ.เชียงใหม่

๔ ลำ มีคนมาขโมยเรือ หายไปที่ละลำ จนในที่สุดก็ไม่มาขโมยอีก เพราะไม่มีอะไรจะให้ขโมย ท่านเลี้ยงสุนัข ๑ ตัว ตัวนี้มันมาขอยู่เอง ท่านสงสารก็เลี้ยงไว้ ขโมยมาก็ไม่เท่า พอหลวงพ่อตัดตะมา มันหาใหญ่เลย เรือนี้จะเอาไว้พายเก็บดอกบัวภายในวัด ซึ่งดอกบัวในวัดบางก้านมี ๓ ดอกในก้านเดียวไม่เคยเห็นที่ไหน คนงานในวัดเคยเก็บมาให้ดู เป็นบัวหลวง

## > วันจันทร์ที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

\*ดอกบัวอุบลอนันต์วันจันทร์กาล\* บุษพาพระมหาเจดีย์ตัดตี่โว ดอกบัวนี้จะอยู่คู่เจดีย์ตลอดไป และจะอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุที่อยู่หัวเตียงหลวงพ่อบรรจุไว้ที่นั่น

มนุษย์เป็นเพียงหุ่นเชิดของบุญและบาป เราต้องไปรบกับศัตรูที่แท้จริง มนุษย์สู้รบกับมนุษย์นั้น ยังไม่ใช่ศัตรูที่แท้จริง เราต้องไปรบกับศัตรูตัวจริง มนุษย์เหมือนหุ่น แล้วแต่ใครจะยึดได้ ดึงกันไปดึงกันมารบกับมนุษย์ไม่เกิดประโยชน์

เรามีบุญมากที่ได้เกิดมาเป็นลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร แต่เราไม่ค่อยรู้ตัวกันว่ามีบุญมาก

ลูกยังอยู่ในวัยที่แข็งแรง ลุยนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ วิชาธรรมกายสามารถเจาะทะลุความไม่รู้ทั้งหลายได้ นั่งให้ละเอียด ๆ กันนะ

## > วันอังคารที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ประเทศเมียนมาร์เป็นสังคมเกษตรกรรม และเป็นชาวพุทธ พอเสร็จงานเขาจะไปที่ลานเจดีย์ ไปสวดมนต์ กวาดลานเจดีย์ นั่งสมาธิ นั่งดูเจดีย์เป็นชั่วโมง ใจเขาจะผูกพันกับพระพุทธศาสนา สมัยก่อนเมืองไทยเราก็เป็นแบบนี้ มีความผูกพันในพระพุทธศาสนา และเป็นสังคมเกษตรกรรมที่มีความเจริญทางด้านจิตใจ คนจะมีศีลมีธรรม หลวงพ่อชอบบรรยายภาคเก่า ๆ ที่ผู้คนมีศีลมีธรรม

# Big Boon ๖๖๖

๓ Big Boon ทวาย วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑



งานเผยแผ่พระพุทธศาสนาเราได้ขยายวิชาธรรมกายไปทั่วโลกแล้ว ตอนนี้ไปถึง ๒๑๕ ประเทศแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร ท่านเคยพูดเอาไว้ว่า วิชาธรรมกายจะขยายไปทั่วโลก วิชาธรรมกาย เป็นวิชาเป็น ไม่ใช่วิชาตาย

## > วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ มีบุญมาก ที่ได้เกิดเป็นลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่ ได้มารู้จักสุดยอดวิชาธรรมกาย ก็เหลือแต่ตั้งใจฝึกใจให้ละเอียด ฝึกซ้ำ ๆ ในช่วงวัยที่ยังแข็งแรงอยู่

โลกใบนี้พญามารยึดครองได้เกือบหมด เหลือแต่ศูนย์กลางกาย พญามารมันจึงเอาเรื่องราวต่าง ๆ มาทำให้ใจเราไม่หยุดนิ่ง เราต้องยึด เอาศูนย์กลางกายของเรากลับคืนมา จึงเป็นภารกิจของเราที่เกิดมาเพื่อ ทำหยุดทำนิ่ง

## > วันเสาร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ตอนนี้ วิชาธรรมกายขยายไปทั่วโลกแล้ว เป็นจริงอย่างที่ พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเคยพูดเอาไว้ ในหลาย ๆ ประเทศรวมคน นิ่งสมาธิได้เป็นจำนวนมาก

หลวงพ่อบอกตอนที่เจอคุณยายอาจารย์ฯ ใหม่ ๆ ตอนนั้นใจของ หลวงพ่อจะเก๋ลิ้ง ๆ ไม่ห่วง ไม่กังวลอะไรเลย จะสอบตกหรือรีไทร์ จะมีกินหรือไม่มีกินก็ไม่เคยสนใจ อยากจะมานั่งสมาธิกับคุณยายอาจารย์ฯ อย่างนั่งหลับตาเท่านั้น โอกาสดีของหลวงพ่อก็ในช่วงนั้นคือ

๑. มีความแข็งแรง
๒. ใจปลอดจากความกังวล

# เรื่องคน คิดคน ชื่นคน

ถวายมหาสังฆทานในนครเขียงคอง วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑



๓. คุณยายอาจารย์ฯ ตอบคำถามได้ ซึ่งเป็นคำตอบที่หลวงพ่อ  
แสวงหามานาน

ลูกต้องชิงช่วงในวัยที่แข็งแรง ตั้งใจฝึกกันให้ดี

## > วันอาทิตย์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ภารกิจและจิตใจต้องไปด้วยกัน เราจะทำภารกิจงานหยาบอย่าง  
เดียวไม่ได้ จิตจะหยาบ จะทำให้กระทบกระทั่งกัน ต้องมาล้างธาตุที่ไม่  
บริสุทธิ์ด้วยการนั่งหลับตา และเป็นการล้างสมธาตุที่บริสุทธิ์ พอใจสบาย  
ทำอะไรก็ได้ ถ้าใจใสใจสบาย ทำอะไรก็สำเร็จ

## > วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

หลวงพ่อตัดเต้านอายุ ๗๐ กว่า ตั้งแต่มารู้จักกับหลวงพ่อ  
ท่านเหนื่อยมาโดยตลอด เจอกันก็ชวนกันมาสร้างวัด และอยู่ด้วยกัน  
มาเกือบครึ่งศตวรรษ อยู่ด้วยกัน คือ พักอยู่ด้วยกันจริง ๆ และอยู่ห้อง  
เดียวกัน ส่วนหลวงพ่อทิ้งหอพักไปได้อย่างไรก็ไม่รู้ หลวงพ่อนอนบนเตียง  
ท่านนอนกับพื้น ท่านชอบถาม ไม่รู้ท่านเอาอะไรมาถาม ถามจนตึกตื่นถึง  
ตี ๑ ตี ๒ ทุกคืน คงสร้างบุญด้วยกันมา และเมื่อมาสร้างวัดด้วยกัน  
ท่านก็เหนื่อยตลอดชาติ

เราจึงมาช่วยกันสร้างเจดีย์บุษชาธรรมท่าน และสร้างศูนย์อบรม  
เดี่ยวท่านคงไปเหนื่อยตรงนั้นอีก แต่ตอนนี้หลวงพ่อไม่让您ทำอะไร  
ให้ทำเฉย ๆ นั่งยิ้มแล้วปลื้มอย่างเดียว ตอนแรกเห็นท่านค่อย ๆ รวบรวม  
ปัจจัยซื้อที่ดิน หลวงพ่อยังไม่เข้าใจ มารู้ทีหลังว่า ท่านอยากสร้างศูนย์อบรม  
ที่เมืองกาญจน์ บ้านเกิดของท่าน พอหลวงพ่อดำเนินการก็ลุยเลย หลวงพ่อบอก  
ให้ท่านอยู่เฉย ๆ นั่งเฉย ๆ แต่ท่านก็แว๊บไปดูบ่อย ๆ ท่านคงปลื้มใจมาก  
และในเจดีย์ก็จะมีพระบรรจุพระบรมสารีริกธาตุด้วย

# เรื่องคน ศิลปะ ชื่อน่าน

ถวายมหาสังฆทานในนครเชียงใหม่ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันอังคารที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

จะนั่งให้ใจละเอียดต้องทิ้งทุกอย่าง วางทุกสิ่ง นิ่งอย่างเดียว ใจจึงจะละเอียด เมื่อจิตบริสุทธิ์มารก็มาแทรกไม่ได้ ใจต้องเกลี้ยงจริง ๆ จึงจะแทรกไม่ได้ จิตบริสุทธิ์สำคัญมาก

คุณยายปุกท่านใจดี เป็นชาวสวน ที่เคยเล่าให้ฟังว่า ก่อนมาบวช อยู่วัด ท่านจะมีโรงเตา เห็นควันกรุ่น ๆ จึงเดินไปดู เห็นควันขึ้นจากแม่ไก่ที่กำลังกกไข่ให้เป็นตัว เห็นเท่านั้นแหละก็คิดได้ จึงสอนตนเอง ตลบมุ้งที่ใช้กางนอนเพื่อกันยุงขึ้น ไม่กลัวยุงแล้ว นั่งสมาธิเหมือนกับแม่ไก่กำลังกกไข่ทั้งคืน แล้วเข้าถึงธรรมเลย จากนั้นจึงมาบวช ที่เล่าให้ฟังจะได้เห็นว่า ท่านใจเด็ดขนาดไหน

## > วันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เราต้องฝึกหยุดนิ่งให้มีความสุขแบบ อากาลโก คือ สุขหยุด เหมือนไม่มีกาลเวลา

## > วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

บางคนมีทรัพย์ก็ยังเป็นทุกข์ คนจนก็ทุกข์แบบคนจน คนรวยก็ทุกข์แบบคนรวย ทั้งคนรวยและคนจน ต่างก็แสวงหาความสุข แต่ความสุขที่แท้จริงอยู่ในตน

เมื่อใจเราไม่อย่างใดสิ่งใด เราจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ คำนี้เป็นจริง แค่ทำนึ่ง ๆ เหยย ๆ เดี่ยวก็มาเอง ขอให้มศีลมีธรรม ไม่ต้องไปตะเกียกตะกายอะไรเลย คนไม่มีศีลมีธรรม ใจจะไม่มีความสุข ใจที่ไม่มีห่วงไม่มีกังวล ใจจะละเอียดไปเอง แค่ว่าเหยย ๆ จะนั่งธรรมะได้ดี ต้องไม่เร่งรีบที่จะเอาใจไปวางไว้ที่ศูนย์กลางกาย เมื่อใจยังไม่พร้อมให้ทำใจสบาย ๆ ถ้าเร่งรีบก็จะตึง

## > วันอาทิตย์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เขียนผลการปฏิบัติธรรมมา นั่งกันดี ๆ ทั้งนั้นเลย รับบุญหยาบไปด้วย นึกถึงบุญไปด้วย พอมานั่งทำให้เกิดความรู้สึกสบายใจ แล้วใจก็ค่อย ๆ รวม เห็นแสงสว่าง ถ้าได้อย่างนี้มีสัญญาณว่าเริ่มทำเป็นแล้ว

ปรับกายและใจให้สบาย ให้ผ่อนคลาย ทั้งทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม ให้ใจใส ๆ เกลี้ยง ๆ ให้ใจไม่เกาะ ไม่เกี่ยว ไม่เหนียว ไม่รังอะไรเลย แม้มีภารกิจงานหยาบก็ตาม ให้ปล่อยวางให้ใจหยุด หลุดจากพันธนาการในทุกสิ่ง ให้ใจเกลี้ยง ๆ โล่ง ๆ ว่าง ๆ ตะใจไปตรงกลางอย่างสบาย ๆ ให้ไปถึงประสบการณ์ภายใน ที่เราเคยเข้าถึงในทุก ๆ ประสบการณ์

สรูปโอวาทประจำวัน  
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



จิตรกร

# เรื่องเด็กกับเรื่องอื่น

วันรวมพลังเด็กวีสตาร์ (V-Star) ผู้นำพันธุ์พืชธรรมชาติ ครั้งที่ ๙ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



## > วันจันทร์ที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

นั่งกันได้ดี เริ่มวางใจกันเป็นแล้ว เริ่มต้นจากจุดที่ง่ายที่สบายไปก่อน  
เดี๋ยวจะค่อย ๆ ละเอียดไปเอง

## > วันอังคารที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พระอาจารย์ที่ศูนย์อบรมใน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ คุณท่านมีความ  
มุ่งมั่นมาก ท่านเริ่มต้นสร้างศูนย์จากความไม่เป็นหนี้ เริ่มจากการเช่า  
สร้างเสนาสนะแบบเรียบง่าย และจัดบวช จัดอบรมโครงการต่าง ๆ เริ่ม  
จากมุ่งไปจาก เพื่อจะได้เตือนสติของผู้ที่มาอบรมว่า จากเรือนเหมือนนก  
ที่จากคอน

## > วันศุกร์ที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ถ้าใจเรามีความสุข มีความบริสุทธิ์ เราจะเหมือนเป็นท่อธารของ  
ผู้บริสุทธิ์ภายใน พระภายในก็จะผ่านท่อธารนี้ เพราะท่านชอบผ่านผู้ที่  
บริสุทธิ์ เราก็คจะเป็นพระอยู่ภายใน พระภายในจะผ่านเฉพาะผู้บริสุทธิ์มี  
ใจหยุดนิ่ง จะเอาบุญและความบริสุทธิ์มาให้เรา เนื่อนาบุญทั้งหลายจะ  
มาประชุมรวมอยู่ที่เรา ทำให้ตัวเราเป็นแหล่งแห่งเนื่อนาบุญ เมื่อใจเรา  
อยู่ในตำแหน่งแห่งความสุข เราก็อยากจะเกือกลซึ่งกันและกัน เราจะมอง  
เพื่อนมนุษย์ด้วยความเมตตา

## > วันเสาร์ที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้ เขาส่งภาพมาให้ดู สวยมาก มีปล่อยโคมลอย โคมลาน  
โคมน้ำ โคมลอยหนาแน่นมาก ดังดวงดาวเต็มท้องฟ้า ส่วนเจดีย์ก็สวยงาม  
ทั้งกลางวันและกลางคืน ในเวลากลางคืนภาพเจดีย์กระทบกับแสงจันทร์

ยิ่งสวยงาม หลวงพ่อตัดตะถ่านนำอธิษฐานจิตเสียดึงหนักแน่นใสแจ๋วเลย คนอื่นกลับหมดแล้ว แต่ท่านขออยู่ดูที่ริมน้ำต่อ เพราะท่านชอบวันเพ็ญ ตั้งแต่เจอกันใหม่ ๆ ท่านชอบคืนวันเพ็ญมาก ชีวิตอะไรจะประเสริฐเท่า ชีวิตนักบวชก็ยังไม่เห็นเลย เราต้องดูว่า ผู้ที่เลือกเส้นทางนี้ล้วนแต่มีดวงปัญญาทั้งสิ้น

## > วันอาทิตย์ที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังแข็งแรงกันอยู่ต้องลูนั่งธรรมะกันให้เต็มที่ ถ้าได้ทั้งองค์ระจะดีมาก ให้หมูนเวียนมานั่งธรรมะกันเรื่อย ๆ อยากให้ได้กันจริง ๆ เพราะทั้งทุกอย่าง วางทุกสิ่งมาอยู่วัดกันแล้ว ต้องเอาให้ได้และต้องช่วยประคับประคองกัน แนะนำธรรมะให้กัน เพราะเหมือนเส้นผมบังภูเขา (พระลูกชาย: พระที่มานั่งที่อาศรมพุทธบุตรแก้ว ๑ เดือน และหลวงพ่อได้เมตตาแนะนำเรื่องกายสบาย ใจสบาย ท่านก็จับหลักกันได้ ทำให้มีประสบการณ์ภายในกันครับ) พอหมดกรรมก็ทำกันได้ พอใจสบาย ๆ แล้วจะเจอประสบการณ์ภายใน แต่ก็ต้องมีกัลยาณมิตรคอยแนะนำ

## > วันพุธที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เดี๋ยวก็วัน เดียวก็คืน พอหมดงาน V-Star ก็ต้องงานชุดงค์อีก เราไม่ได้วางแผนจากการสร้างบารมีเลย บางคนออกจากเส้นทางการสร้างบารมีไปเพราะน้อยใจ ไม่รู้ว่ำน้อยใจเรื่องอะไร จะกลับมาใหม่ก็อาย หลวงพ่อไม่รู้ว่าจะอายไปทำไม ไม่เห็นต้องเขินต้องอายเลย

เราก็ก่เริ่มต้นจากฝึกตัวเราให้ดี นั่งธรรมะให้เห็นดวงใส ๆ องค์พระใส ๆ ชีวิตก็จะมีความสุข

นั่งสมาธิให้ได้อารมณ์สบาย ให้มีความสุขในทุกกรอบ โดยเริ่มต้นจากสบายกาย สบายใจ ใจผ่อนคลาย ไม่มีทางเลือกอื่น เพราะทางเลือก

มีทางเดียว คือ ต้องมีความสบาย จะตรงข้ามกับทางโลกที่ต้องต่อสู้ดิ้นรน ลำบาก แต่ภายในต้องสบาย มีความสุข”

## > วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“กระแสการเดินธุดงค์เดี่ยวนี้นี้ได้รับความนิยมไปทั่วเลย ทำให้คนหันมาสนใจพระพุทธศาสนา และเป็นแรงบันดาลใจให้เด็ก ๆ เพราะเด็กบางคนบอกว่า “โตขึ้นผมจะบวช บวชแล้วจะได้มาเดินธุดงค์แบบนี้บ้าง” พูดเองโดยที่เราไม่ได้ถามอะไรเลย

ส่วนการโปรยดอกไม้ต้อนรับคณะพระธุดงค์ ก็เหมือนในสมัยพุทธกาล เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ทั้งพระและโยม เพื่อให้รักพระพุทธศาสนา แม้ชาวต่างประเทศก็ยังมาโปรยกัน ซึ่งชาวต่างชาตินั่งธรรมะได้ดี ใจอินโนเซ็นท์ เจอความสุข เจอแสงสว่าง เจอดวง เจอองค์พระ ติดใจนั่งกันใหญ่ แปลว่า ผู้คนทุกเชื้อชาติ ศาสนา ต่างก็กระหายต้องการความสุข เพราะถ้าใครไม่ต้องการความสุข ก็เป็นคนชอบกลั่น”

## > วันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

“พรุ่งนี้ถึงงาน V-Star แล้วนะ เห็นมีคนขึ้นชมนิทรรศการกันเยอะเลย ปีนี้ทำได้ดีมาก (พระลูกชาย: มีพระรุ่นน้องพาพี่ชายมาดูนิทรรศการ ซึ่งปกติพี่ชายไม่ค่อยจะไหว้พระ แต่พอหลังจากดูนิทรรศการ เจอพระไหว้ทุกรูปเลยครับ) ดีจังเลยนะ (พระลูกชาย: มีหลานอายุ ๖ ขวบ มาดูนิทรรศการ แต่ยังไม่ได้อุโสนใจหยุด ซึ่งจะกลับมาดูภายหลัง เพราะหลานบอกว่า เป็นจุดที่จะแก้ไขบาปกรรม นี่เป็นคำพูดของเด็กนะครับ มาชมนิทรรศการแล้วพูดได้อย่างนี้เลยครับ) ถือว่าเป็นเด็กฉลาด

ชาวต่างชาติที่นั่งสมาธิกันดี นั่งแล้วมีความสุข เห็นดวงอาทิตย์ที่กลางท้อง เกิดความรู้สึกอยากศึกษาพระพุทธศาสนา อยากรู้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนอะไร หลังจากนั้นสมาธิเห็นดวง ก็มาถาม

# อึ้งผก บิลบ อึ้งอาน

วันรวมพลังเด็กดีวีสตาร์ (V-Star) ผู้นำพื้นฟูศีลธรรมโลก ครั้งที่ ๙ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



หลวงพ่อก็คืออะไร จึงบอกเขาไปว่า เป็นดวงสันติสุข ถ้าใครเข้าถึงตรงนี้จะมีความสุข ซึ่งคนที่มีความสุขจะไม่คิดไปเบียดเบียนใคร ไม่คิดที่จะไปฆ่าหรือทำร้ายใคร เพราะใจมีความสุข ไม่คิดที่จะไปลักทรัพย์อยากได้ของผู้อื่น มีแต่อยากจะให้ อยากให้ความรักแก่เพื่อนมนุษย์ ไม่อยากไปเอาของใคร และควบคุมใจตัวเองได้ ซึ่งเกิดจากใจที่มีความสุขความบริสุทธิ์

## > วันอาทิตย์ที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เสร็จงาน V-Star ก็ต้องงานเจดีย์ของหลวงพ่อดัตตะ แล้วก็งานเดินธุดงค์ เราลุยสร้างบารมีกันเต็มที่ มีแต่คนขึ้นชมนิทรรศการ หลวงพ่อดูภาพที่พวกเราช่วยกันจัดงานตั้งแต่ V-Star ครั้งที่ ๑ จนถึงครั้งนี้ก็ดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าเราไม่เริ่มฟื้นฟูศีลธรรมขึ้นมาตอนนี้ แล้วเราจะไปเริ่มตอนไหน หลวงพ่อก็ีเลข ๗ แล้ว (พระลูกชาย: มีเด็กที่มาร่วมงาน V-Star ครั้งแรก ตอนนั้นบวชเป็นพระมหาแล้ว ท่านบอกว่า ถ้าไม่มีวันนั้นก็ไม่มีวันนี้ครับ ต่อไปเด็ก ๆ ที่โตขึ้นมาก็คงผ่าน V-Star กันหมดเลยครับ) ไม่อยากหยอก เพราะเราทำกันเป็นทีม เราแข่งกันทำความดี อยากให้ได้ประโยชน์แก่เด็กที่มา ซึ่งเราทำตามลำพังไม่ได้ เราต้องรวมกันเป็นทีมจะได้บารมีไปพร้อม ๆ กัน

ชาวต่างชาติ ต่างศาสนาชอบมานั่งสมาธิ เพราะสมาธิเป็นของสากล นั่งแล้วมีความสุข สมาธิทำให้เรามีความสุข เขาบอกเองโดยที่ไม่ต้องถามเลย การที่จะทำให้ชาวต่างชาติ ต่างศาสนาเข้าใจได้ต้องสมาธิอย่างเดียว โดยจะต้องไปเห็นด้วยตัวเอง ต้องมีประสบการณ์ภายในด้วยตัวเอง แล้วเขาจะเข้าใจด้วยตัวเอง

## > วันอังคารที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

งาน V-Star ที่เราจัดเสร็จสิ้นไปแล้ว ผ่านมาถึงวันนี้ก็ยังพูดถึงกันอยู่เลย เรียกว่าเราทำกันได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ปีนี้เราได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ เด็กที่มากล้นแล้วแต่ตั้งใจกันทั้งนั้น เราทำกันเป็นทีม ลุยสร้างบารมี

กันเป็นทีม เดียวก็ต้องทำงานชุดงี้ก็อีก ไม่ว่างเว้นจากการสร้างบารมีเลย เขียนผลการปฏิบัติธรรมกันมา นั่งได้ดีทั้งนั้นเลย นั่งแล้วต้องให้เจอความสุข เป็นความสุขที่เกิดจากสมาธิ เหมือนกับชาวต่างชาติ ต่างศาสนา นั่งสมาธิเห็นแสงสว่าง เห็นดวง เห็นองค์พระ เห็นตัวเองอยู่ในกลางดวง เขาบอกว่ามีความสุขมาก พูดเองโดยที่ไม่ต้องถามเลย มีความสุขจากภายใน ทำให้เขาติดใจนั่งกันใหญ่ ทั้งที่เป็นชาวต่างชาติ ต่างศาสนา เพราะสมาธิเป็นของสากล นั่งแล้วมีความสุข อยากจะศึกษาพระพุทธศาสนา อยากรู้ว่าพระพุทธศาสนาสอนอะไร ซึ่งเขาอยากจะรู้ด้วยตัวเอง เราเป็นชาวพุทธก็ต้องตั้งใจนั่งให้ดี ทำให้ถูกหลักวิชชา ลูก ๆ ยังแข็งแรงต้องลุย นั่งกันให้เต็มที่

## > วันพุธที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ยังปลื้มงาน V-Star กันอยู่เลย เราทำกันได้ดีในระดับแชมป์เลย เพราะทุ่มเททำกันด้วยหัวใจ ส่วนผู้ใหญ่ใจดีเหนื่อยไปตาม ๆ กัน

เราช่วยกันสร้างคนดีให้เกิดขึ้น เด็ก ๆ มาร่วมงานกันเป็นแสน ๆ เราดูแลได้อย่างเป็นระบบระเบียบ เด็กจากทั่วประเทศมานั่งสมาธิรวมกัน เด็กเห็นพระแล้วยกมือไหว้ ก่อนมาที่วัดไม่เคยไหว้ สิ่งนี้จะมีผลไปถึงพระศาสนาทั้งหมด คือ

๑. เด็กได้บุญ ได้รู้ว่า เราเป็นชาวพุทธจะต้องทำอย่างไร
๒. พระเณรมีกำลังใจที่จะฝึกฝนอบรมตนเอง
๓. ทั้งพระทั้งโยมช่วยกันยกพระศาสนาให้สูงขึ้น
๔. พระเณรไปไหนมีแต่คนไหว้ สาธุ

เขายอมรับยกย่องเทิดทูน เป็นสรวง เป็นสายโลหิตของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยู่ในภาวะอันสูงส่ง พระปลื้มโยม โยมปลื้มพระ พระศาสนาก็ถูกยกให้สูงขึ้น (พระลูกชาย: ใช้บประมาณในการจัดงานมากเกินไป) เราต้องสร้างผู้ใหญ่ใจดีให้เยอะ ๆ จะได้มาช่วย ๆ กัน เด็กดีในวันนี้ เดียวก็เป็นผู้ใหญ่ใจดีในวันหน้า ส่วนครูก็มีแรงบันดาลใจ

ที่จะเป็นต้นบุญต้นแบบ เพราะครูเป็นแม่พิมพ์ จะได้ย่อนหวานคืนสู่ศีลธรรม ครูก็จะถูกยกให้เป็นมหาปูชนียาจารย์ สมัยก่อนเราเทิดทูนครูมาก เพราะครูเป็นต้นแบบ เป็นแม่พิมพ์ ถ้าบ้าน วัด โรงเรียนร่วมมือกันได้ ก็จะง่าย เราต้องช่วยกันปลูกฝังสายสัมพันธ์บ้าน วัด โรงเรียนให้แน่น ๆ

## > วันพุธที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลูก ๆ เขตนอกและเขตในนั่งกันได้ดี เขียนผลการปฏิบัติธรรมกัน มาระดับแชมป์ทั้งนั้น แม่นั่งแล้วยังไม่เห็นอะไรก็ตาม ขอให้มีความสุข นั่งได้อย่างนี้ก็ดีแล้ว ไม่ช้าภาพก็มาเอง ให้ใจวนเวียนอยู่กับความละเอียด จิตก็จะละเอียด อยู่กับบุญ อยู่กับธรรมะ ใจก็จะละเอียด จิตจะบริสุทธิ์ไปเอง

## > วันศุกร์ที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อีกไม่กี่วันก็จะสิ้นปีแล้ว วันเวลาผ่านไปรวดเร็ว ตลอดปีที่ผ่านมาระหว่างเราไม่ได้ว่างเว้นจากการสร้างบารมีกันเลย

พระลูกชายที่เขียนผลการปฏิบัติธรรมมาสุดยอดกันทุกรูปเลย นั่งสมาธิกันดี เฉลี่ยนั่งวันหนึ่งหลายชั่วโมง บางท่านเห็นองค์พระตลอด ๒๔ ชั่วโมง มีความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น อย่างนี้ถูกหลักวิชา ฝึกให้หยุดนิ่ง จนเห็นองค์พระท่านขึ้นมาเยอะ ๆ จะได้มากลั้นจิต กลั้นใจ ของเราให้ใส สะอาดบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น

มีพระท่านนำพระบรมสารีริกธาตุมาถวายหลวงพ่อดีเหมือนกัน เพราะเราจะสร้างอีกหลายเจดีย์ แต่ที่พระบรมสารีริกธาตุสดบนหลังคา สมัยอยู่ที่บ้านหลังเล็กในวัดปากน้ำยังเก็บไว้อยู่ จะเอาไว้ที่วัดพระธรรมกาย เพราะเป็นประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคุณยายทองสุข และคุณยายอาจารย์ฯ ของเรา ตอนนั้นคุณยายทองสุขนั่งคุ้มครองอยู่ เหมือนมีคนเอาทรายมาสดบนหลังคาบ้านหลังเล็ก ท่านจึงลืมหาดู เห็นพระบรมสารีริกธาตุ ทะลุหลังคา ทะลุฝ้าเพดานลงมา หล่นอยู่ข้างหน้า

# อึ้งต๋น คีตบ ๕๐๐๐๐

รวมบุญ สร้างแพใหม่ วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม

หนทวนบุญ 1 บาท  
ปลื้มพินล้าน

สร้างแพใหม่ วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม

จึงช่วยกันเก็บรวบรวมกันไว้ มีผู้ที่เล่าให้หลวงพ่อฟัง ถ้าตอนนี้ยังมีชีวิตอยู่ อายุก็คงเกือบร้อย เขาบอกว่า ของผมหล่นอยู่ตรงใกล้ ๆ หัวเขา แต่ผมไม่เอา เพราะถ้าไม่ตกใส่ศีรษะจะไม่เอา เพราะวันนั้นหล่นอยู่ข้างหน้าคน นั้นคนนี้ รวบรวมมาได้มากพอสมควร และคนที่เล่าให้หลวงพ่อฟัง บอกอีกว่า มีอยู่วันหนึ่ง ผมทำภาวนาที่บ้านแล้วนอนหงาย มีพระบรมสารีริกธาตุหล่นปึกมาที่หน้าผาก ดีเหมือนกัน ถ้าเป็นเราหล่นตรงไหนก็เอา คนนี้เขาอยู่ในเหตุการณ์ด้วย มาเล่าให้หลวงพ่อฟังและก็เก็บรวบรวมกันไว้ พอคุณยายทองสุขสิ้น ก็สืบต่อมาถึงคุณยายอาจารย์ฯ ของเรา และก็มีมาอยู่ที่นี้ แต่ก่อนพระธาตุดอยสุเทพศักดิ์สิทธิ์มาก มียักษ์เฝ้าอยู่ ยักษ์ถือศีล ใครไปแสดงความรักกันที่พระธาตุดอยสุเทพ จะเกิดอาการชักเลย

## > วันเสาร์ที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชวนลูก ๆ สร้างแพบุชาธรรมพระผู้ปราบมาร สถานที่ที่ท่านเคยเผยแผ่วิชาธรรมกายครั้งแรก ณ วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม หลวงพ่อตั้งใจจะสร้างแพถวายที่ตรงนั้น เป็นแพที่มีหลังคา ๔ แพร สำหรับไว้ปล่อยโคม ปล่อยปลา งานบุญทุกบุญ เราต้องทำให้สำเร็จนะ ลูกนะ

ชาวฟิลิปปินส์นั่งธรรมะกันได้ดี เห็นดวงกันเยอะเลยมีความสุขมากใจเขายังใส ๆ อินโนเซนส์ดี ต้องเริ่มต้นที่คุณครู ถ้าคุณครูได้ เด็กนักเรียนก็ได้ และก็จะไปถึงผู้ปกครอง ประเทศฟิลิปปินส์เขาจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เพราะมีภัยธรรมชาติจึงต้องคอยช่วยเหลือกัน ถ้าเข้าถึงธรรมสักคนก็จะกระจายได้เร็ว เพราะใจเขายังใส ๆ จะเห็นได้ง่าย คุณครูท่านหนึ่งแค่ปิดเปลือกตา ก็เห็นแสงสว่าง จับเวลาไม่ทันเลย แต่ท่านไม่รู้ว่าจะแสงอะไร แค่ปิดเปลือกตาก็มีความรู้สึกวาสบาย เด็ก ๆ นั่งเห็นตัวเองอยู่ในดวง เขาวาดภาพมาให้หลวงพ่อดูด้วย ทั้งที่บอกให้นั่งหลับตาแล้วทำเฉย ๆ ไม่ได้บอกอะไรมากไปกว่านี้ เพราะสมาธิเป็นของสากลสามารถทำกันได้ทั่วโลก

## > วันจันทร์ที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

มีคนมาบอกหลวงพ่อบอกว่าเขาจะบวชแก้บน หลวงพ่อจึงบอกเขาไปว่า “บวชแก้บนได้ แต่ต้องแก้ให้ถูกก็คือ ต้องแก้ตรงศูนย์กลางกายก่อน ให้เอาใจมาอยู่ตรงกลางกาย ให้ใจใส ๆ เดียวก็จะสามารถทำการแก้บนก็ได้ แก่ซ้าย-แก้ขวา-แก้หน้า-แก้หลัง แก้ได้รอบตัวทุกเรื่องราว แต่ต้องแก้ที่ตรงกลางก่อน ต้องแก้ให้ถูกที่

พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมารท่านมีความตั้งใจอย่างมากที่จะขยายวิชชาธรรมกายไปทั่วโลก ตอนนี้เราก็ขยายไปได้หลายประเทศแล้ว ขยายด้วยการไปสอนสมาธิ เพราะสมาธิเป็นของสากล แต่ส่วนใหญ่ที่ชาวต่างประเทศ มักจะถามพระอาจารย์กันมากที่สุด กลับกลายเป็นเรื่องของความเป็นพระ ซึ่งเราก็นึกว่า เราไม่ได้มาเผยแพร่ศาสนา แต่เขาก็ยังอยากถามกันว่า “พระคืออะไร” “มีกิจวัตรกิจกรรมอย่างไร” “เป็นสุขอย่างไร” เพราะดูแล้วไม่น่าเป็นสุข เป็นคำถามที่คนเขาจะถามกันเยอะ จะถามคล้าย ๆ กันอย่างนี้ บางประเทศที่ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ ก็จะขอพรขอพระคาถากัน เราก็ให้คาถาเขาไป คือ “สัมมา อะระหัง” ชาวต่างชาติเขาอินโนเซ็นต์ดี เห็นธรรมะได้ง่าย นั่งแล้วตัวหาย เห็นแสงสว่าง มีความสุขกันทั้งนั้นเลย



รายนาม

เจ้าภาพร่วมอนุโมทนาบุญ

Gundee  
1.5.56

## > น้อมบูชาธรรม

พระมงคลเทพมุนี (หลวงปู่ศุข จันทสโร)  
พระเทพญาณมหามุนี (หลวงปู่ธัมมชโย)  
พระราชภาวนาจารย์ (หลวงปู่ทวดตชีโว)  
คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาทองสุข ลำแดงปั่น  
คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

## > เจ้าภาพกิตติมศักดิ์พิเศษ

พระสทวัจน์ กวิฑูโต, คุณพรพรรณดาพัชร เตชวิเศษวงศ์  
พระประพุทธ พุทธิพล, พล.อ.อาทิตย์-พรสรร กำลังเอก  
คุณเรณู ไชคอนันต์ตระกูล  
คุณพีรณิธิ - คุณวรั้มพร เพ่งศรี

## > เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระวัชรินทร์ นรินโท,  
พระมหานกตล คมภีระธมโม, วรพร-พิจิตร-นภสร เสนา,  
คณะญาติมิตร  
พระพยุหศักดิ์ สดุดินธโร  
พระมหาอภิรักษ์ ยโสธโร ชมรมบัวขาว-มินบุรี, เพ็ญศรี วัฒนจิงโรจน์  
พร้อมครอบครัว, ยุพิน พ่อวาด แม่สาย น่าใจดี  
ครอบครัวดำนวนิช  
คุณมงคล-ลาวัลย์-มัลลิกา-วิชากร-วิโรจน์ จิรพัฒน์กุล  
คุณประเสริฐ-เตียน-ธนวัฒน์ ยิงมหิศรานนท์  
คุณสันติ-พิมพ์ใจ-ด.ช.ศีล ทิสยากร

## > เจ้าภาพอุปถัมภ์

วัดพุทธอัมมบวรก์

พระมหาอภิรักษ์ ยโสธโร, พระธีรวัจน์ ญาณธีโร, กลุ่มหยุดเป็นตัวสำเร็จ, น้องขวัญ ครอบครัวชีร์จินต์, ลาวัลย์ วงมาเกษ

พระสมหวัง เมธงกูโร และทีมอัมมาสำเร็จ

กลุ่มปฏิบัติธรรมบ้านเรือนแก้ว

ครอบครัวดำนวนิช

คุณจันทน์ มัทศนีศิริกุล และครอบครัว

คุณจิตรา ภูนารถ และครอบครัว

คุณประจักษ์ ฤกษ์ณะ

คุณปรีชา-สุชาดา-อังคิภา-ภาวินท์ ทรัพย์รุ่งเรือง

คุณพ่อเสี่ยะกิม-คุณแม่เซียง แซ่ตั้ง และครอบครัว ธนะสมานโชค

คุณยุพน-พัฒณา มะยมตัน

คุณมัลลิกา ไพบูลย์สมบุรณ์

คุณลลิตภัทร เจนจบ

โครงการ Peace Revolution

บริษัท ทีแมนฟาร์มา จำกัด, คุณธีรวัฒน์-คุณค่านวน ฐานะโชติพันธ์ และครอบครัว

## > เจ้าภาพกองทุน

วัดพระธรรมกายเถาหยวน(ไต้หวัน) บูชาธรรมโดย

พระมหาอำพน จิตปัญโญ

วัดพระธรรมกายนาแกโน้

วัดพระธรรมกายบอสตัน

ชุดงศสถานลุ่มน้ำฝาง

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาณัฐชัย วรกุลโ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาธีระชัย

ธีชชโย และครอบครัวอัครชัยโสภณ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาธีรากานต์ สมบุญโ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระมหาอรณพล

กุลสิทธิ์ และคณะญาติมิตร

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระฐานศักดิ์

สีลธโร, ธันยพันธ์ ศรีสันติ, บัญญัติ-สุราทิพย์

สินอนันต์ตระกูล

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระณัฐวุฒิ อธิวิุฒโ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระสมชาย

อคคชญโ-เหงียวแซอั้ง-ฮุยเต็งแซ่เตียว-วีรวัฒน์

โชติวิวัฒน์

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย พระอรณกร ภาทธมโ

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย สุวรรณ-เฮงลิ้ม

แซ่ตั้ง, สุพัตรา แซ่เอียบ, ครอบครัวตันตินิรามย์

พระภาวนาธรรมวิเทศ (ภูเบศ ฌานาภิโย)

พระวิเทศธรรมมาภรณ์ (บัณฑิต วรบุญโ)

พระครูโสธธิธรรมวิเทศ (ปรีชญา โสธธิชญโ)

พระครูใบฎีกาประดิษฐ์ อริณชโย

พระครูปลัดสุเนตร ฉฬภิญโ

พระครูภาวนาธรรม เถรธมโ

พระครูภาวนาวิเทศ (พระมหาวิรัตน์ มณิกนโ)

พระครูภาวนาสุธรรมวิเทศ และกัลยาณมิตรอัญชลี อินจารุสร

พระครูวิเทศสุธรรมญาณ(วิ.)สุธรรม สุธมโม  
 พระครูสังฆรักษ์สมชาย สุนฺธโร  
 พระมหา ดร.ชัยฟ้า ธมฺมกฺโข และกองบุญมหาทาน  
 บารมี ๑ เดือน ๑๑  
 พระมหาณรงค์ศักดิ์ สมณชัย  
 พระมหาณัฐ ปุณฺณภาโม และครอบครัวบุญส่ง  
 พระมหาณัฐพงศ์ มณฺธิสฺสโช, คณะสงฆ์ศูนย์ปฏิบัติ  
 ธรรมจังหวัดชลบุรี, ธุดงค์สถานชลบุรี  
 พระมหาธเนศร์ จานโร  
 พระมหาธงชาติ โอภาส (ประทีปะวินช) และ  
 ญาติมิตร  
 พระมหาธีรพงษ์ ธีรวิโส-พระวีโรจน์ กุสธมฺโม-  
 คุณชัชวาลย์-สมพร-นิชาภัทร ต้นตอมรพงษ์  
 พระมหานคร โกวิทวิโส, วราภรณ์ ต้นสอน และ  
 ครอบครัว  
 พระมหานพดล เขมสโย และญาติมิตร  
 พระมหาบุญชู อริยธมฺโม  
 พระมหาประเสริฐกิจ สุมฺโธ และชมรมใจใสใจสบาย  
 พระมหาประพันธ์ ปนฺนธโช  
 พระมหาพรชัย วรชโย ป.ธ.๙ พร้อมญาติมิตร  
 พระมหาไพโรจน์ ปุณฺณภาโส  
 พระมหารัตน์ จิตฺตโน  
 พระมหาวิชา อธิวิฑฺโช  
 พระมหาวิระพล วชิรจิตฺโต และคณะญาติมิตร  
 พระมหาวิระพล วีรชโย และญาติมิตร  
 พระมหาวุฒิชัย วุฑฺฒิชโย  
 พระมหาสมชาย สดฺตสิทฺโธ พร้อมญาติมิตร  
 พระมหาสาธิต สมาจาโร, พระถาวร ธมฺมาจาโร,  
 ครอบครัวนันทวานิช  
 พระมหาสุรตน์ อัครตฺตโน, ชาวโคราช, ชาว AEC  
 และญาติโยม  
 พระมหาโสพล สุพล  
 พระมหาอภิชาติ ฌานสุโข  
 พระมหาอำพัน จิตฺตปญฺโญ  
 พระกิตติะวัน ปญฺญาชโย, อำพร-เนียรนาถ-อรพิน  
 ท์ ล้อมธนานุรักษ์  
 พระกิตติศักดิ์-พระปริยัติ-จิราภา-พรทิพย์  
 พระจรศักดิ์ ปุณฺณภาโร บุชาธรรมโดย ดร.นุชนิภา  
 นันทะวงศ์  
 พระเฉลิมพล สนฺติมโน และญาติมิตร  
 พระชาญชัย ปิยธมฺโม

พระณรงค์ชัย จานชโย, พระนพดล คุณโชโต, พระ  
 อดุล คุณวโร, คุณเยาวภา-อาภาพันธ์ โชติมน  
 พระณัฐพล เขมมนนโท  
 พระณรงค์ กิตติปาโล และครอบครัววิติมาพงศ์  
 พระทรงสกล กนฺตวิฑฺโช  
 พระทินกร เทชวิโร  
 พระธนนท์ สทฺธารโน  
 พระธนานันท์ รตนนฺนโท และคณะญาติมิตร  
 พระธนิก ธนโรจโน และครอบครัวโสมนิวัตินช  
 พระธรรมศ กจฺจวโร และคณะญาติมิตร  
 พระธรรมบุญ ธมฺเมสโก, ครอบครัวแซ่เอง  
 พระธานี สิริธโร, วสันต์-รัตน-อาทิตย์-นรินทร์  
 และครอบครัว  
 พระธีรพล อธิพล พร้อมญาติมิตร  
 พระธีระยุทธ ธมฺมารกฺโข, พ่อโกเมธ-แม่ยุพิน  
 กตัญญู และครอบครัว  
 พระแดง ชิตมาโร  
 พระนครินทร์ อินทจกฺโก  
 พระนพคุณ ฌานจิตฺโต, คุณวิสาชา ปภาศิริ  
 พระนพภูฏ กิตติปญฺโญ  
 พระนิติ จิตฺตทฺนโต, คุณพิชัย-สุนัย-รศ.ดร.  
 กาญจนา-วชิราภรณ์-อมรรัตน์ เศรษฐนันท์  
 พระนิรันดร์ สุวิโร  
 พระปรมมัตถ์ ปรมตฺโต, พระชัยธวัช พุทธิวิฑฺฒโน,  
 โยมพ่อเกษมทอง แซ่ตั้ง, โยมแม่เอี่ยมแข็ง แซ่แพ  
 พระประทีป ปทีโป และญาติมิตร  
 พระประสิทธิ์ เวฬุโล, คุณบุษกร ศิริสุทธีรนนท์  
 และครอบครัว  
 พระประเวศน์ วราสโย และครอบครัวสุธีรังกูร  
 พระประสิทธิ์ อนุจโกธ และครอบครัวลวชัยโยธิน  
 พระปรานีต ปณฺธิธมฺโม, แม่คลาย-พ่อน้อม-บุตร  
 ธิตา, กรกมล เหลาสัทธี  
 พระพงษ์สิทธิ์ ปสฺสธมฺโม และคณะญาติมิตร  
 พระพญศักดิ์ สดฺตนิธโร  
 พระพลเทพ ฌานพล และครอบครัวทวีพงศ์ศักดิ์  
 พระพธธ เขมธโร-คุณธงชัย-สุสิทธิ์ เลิศเสวตวงศ์  
 พระพิเชฐ อคฺคโรจโน, กองเจดีย์ อุทิศบุญให้แม่  
 เขาคง แซ่ซี, เป๊ซิวเซ้ง-เป๊ยงเซียง และหมู่ญาติ  
 พระภาคว รวิวัฒนธ และครอบครัวดวงสร้อยทอง  
 พระกวีพัฒน์ อคฺคจิตฺโต และครอบครัวพิทักษ์ปิธิเลิศ  
 พระมงคล วิชชาคโม

พระมงคล วิชชาสุโก และครอบครัวถลกสุเวช  
 พระวรายศ ยสวโร  
 พระวรากร ชุตติยโต  
 พระวิศิต ปญญาวุฑโฒ, โยมวีรพล-พัชรา วนะชีวานาน  
 พระวัชรนุสรณ์ ขนติสรโณ, กัลยาณธรรม  
 พระวิเชียร วชิรภาโณ และญาติมิตร  
 พระวิชัย ปุณณธมโม  
 พระวิทสัน สุธาพหุโล  
 พระวีรวิทย์ อุตตมวีโร และญาติมิตร  
 พระเศรษฐวิชัย เสฏฐวิไชย  
 พระสกล นนทรตโน, คุณมานิตย์-คุณชวัลลภ วรรัตน์  
 ญาณนท์ และครอบครัวญาติมิตร  
 พระสถาพร ภาณวิไชย  
 พระสนทวงศ์ วุฑฒิวิโส  
 พระสมชาย ฉินนาลโย  
 พระสมพงษ์ สมจิตโต, คุณพ่อชันท่อม-แม่ไพบี ลัมนกุล  
 พระสมุห์ธีระวิทย์ ธีรวิไชย  
 พระสทวัจน กวิตโต และครอบครัวแก้วทัต  
 พระสันติ ถิรสนโด  
 พระสิริ คุณากโร  
 พระสุพจน์ จตตมโล  
 พระสุรพงศ์ ธมฺมวิโส  
 พระอดุลย์ คุณภทฺโท, คุณดัด-มณี บัวผัน และครอบครัว  
 พระอธิการอินทัย สุทธิพล  
 พระอนล ญญสกุโล, พนมกร-บุษกร-ณภัช กุมมาลือ  
 พระอนิรุทธิ์ ปุญญสิทธิโธ  
 พระอำนาจ เหมวิโส, พระอาจารย์, ผู้ปสง,  
 ลูกพระธัมมา จ.ชลบุรี  
 พระอุกฤษฏ์ วิสโร และครอบครัวอนุรักษพงษ์ศธร  
 พระอุดม ยติสุสโร  
 พระอุดม อตถสุโก และครอบครัวลบบำรุง  
 พระโสภาส ปญญาโก, บิดา-มารดา และญาติมิตร  
 พระโสภาส ปากาโร ญาติมิตร  
 พระเอกพล อาจารย์ปาโล, เอกพงษ์-สมทรง เอก  
 เสวตอนันต์ ครอบครัว และญาติมิตร  
 พระภิกษุ รุ่นที่ ๗ ปี ๒๕๓๔  
 พระภิกษุ รุ่นที่ ๒๐  
 พระภิกษุ รุ่นที่ ๒๑ “สำเร็จทุกอย่าง”  
 พระภิกษุ รุ่นที่ ๒๓ ตามตะวัน  
 พระภิกษุ รุ่นที่ ๒๔ We Are One  
 พระภิกษุ รุ่นที่ ๒๘ “สถาปนาเนือนาบุญ”

พระอาจารย์ เจ้าหน้าที และผู้นำบุญ ภาคนครหลวง ๘  
 พระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง สามเณรเตรียมสถาบัน  
 ธรรมชัย รุ่นที่ ๑๓  
 พระอาจารย์, เจ้าหน้าที, ผู้นำบุญ กองแก้วภูธร ๔  
 สามเณรญาณวรุณม และครอบครัวกลิ้งศ์,  
 สถาพร-จกกล กาญจนบุษย์  
 สามเณรธนาธิป-ชนิษฐา พรธาดาวิทย์ และ  
 ครอบครัว  
 สามเณรภาสกร ซาลาธราวัฒน์  
 สามเณรอภิชา-โกษม-ธนกร-จิตาภา-ภัคกร-  
 ชยุด-กฤตยา-ใหม่-ชา-ปิติพัฒน์-เมธาวินธ์-บุษิตา  
 แจ่มจันทร์ชนก  
 เครือข่ายชมรมพัฒนาศักยภาพ  
 เจ้าหน้าที จุดบริการดอกบัว บูชามหาธรรมกายเจดีย์  
 โครงการบัณฑิตแก้ว  
 โครงการปฏิบัติธรรม ๓ เดือน รุ่น ๒๗  
 โครงการอาสาพันธะวัน  
 โยมแม่ธรรมบุญ กองสุข และลูกหลาน  
 กลุ่มธรรมประภัสสร  
 กลุ่มบุคลากรรุ่น ๑๔  
 กลุ่มบุคลากรรุ่น ๑๘ กายแก้วอัศจรรย์อนันตกาล  
 กลุ่มรัตนโชติ-จุดออกรถสนามหลวง  
 กลุ่มลูกพระธัมมา สาธุชนปากเกร็ด  
 กลุ่มสัมมาอะระหัง  
 กองทุนรววยทุกวัน โดยบรมเศรษฐีฉะเชิงเทรา-  
 บุญบันเทิง  
 กองอบรมและพัฒนาบุคลากรสาขา  
 ครอบครัวเทพมายุ  
 ครอบครัวตั้งกลมรัตน  
 ครอบครัวนพรัตน์  
 ครอบครัวพิศลยา-ฐิติชัย แสงธาราทิพย์  
 ครอบครัวศรีศุภอักษร  
 ครอบครัวสุดตา ไกรเพชร และญาติมิตร  
 ครอบครัวห้วง-วณิชชากรวรากุล และสหธรรมิก  
 ครอบครัวอ่อนท้วม  
 ครอบครัวอินทร์ไทร  
 ครอบครัวอุณวั  
 คุณกชวรรณ-คุณสุชญา สุตชาญชัยกุล, ชลิตา ศิริรักษ์  
 และครอบครัว  
 คุณกนกวรรณ-แม่ห้วย ลัมิชัยยุทธ  
 คุณกมนรัตน์ เอี่ยมสวัสดิ์ และครอบครัว

คุณกรเกษ-จิราพรรณ-เสริมศรี-ณัฐธินศา-สมปอง  
 รับบริจาคหอฉัน  
 คุณกรกริยา สันติยานนท์  
 คุณกรพล-ด.ช.สวระ เขมะกนก  
 คุณกรวิณ ฌ บางช้าง  
 คุณกฤต-วาสินี อายุสุข  
 คุณกฤษณา คล้ายลี  
 คุณกัญญ์ชนิศา เกียรติพัฒน์พล  
 คุณกัญญา สุวรรณเสม  
 คุณกันตา กันโสภณ  
 คุณกาญจนา ทองคำพาณิชย์  
 คุณก่ำพล นุ่มนวล  
 คุณกัญชัย-สุรัตน์-ฆารวี โชคคณะวัฒนา และ  
 ครอบครัว  
 คุณกิมเฮียง คล้ายลี  
 คุณกัญลิม-บุญสม เลิศถาวรธรรม  
 คุณเกศินี-บรรเจอด-พัชรภณ-พิชญานิน-เมธัส-  
 เมธาวี หวังชาลาบาว  
 คุณเกียรติยศ-วัชร-กวิณวัชร รัชวงศ์  
 คุณไกรฤทธิ์ เกิดกอบเกียรติ-กัญญา จันทร์หลิน  
 คุณขวัญเมือง จิตรภักดี  
 คุณคลัง-ชิตวดี-โสภา ทองแก้ว  
 คุณจรรจาธัมม์ บุญสกุลเจริญ และญาติมิตร  
 คุณจรรยา นิยมาคม  
 คุณจักรรัตน์-สุทธิโรจน์ พงษ์เพชรชต์  
 คุณจรัสศรี ว่องวิทย์เดชา  
 คุณจรรยา สุทธิกรกุลกิจ  
 คุณจวง แซ่กิม และบุตร-ธิดา  
 คุณจักรรัฐ วันเดิม สุมาลี งามคณะ  
 คุณจักรพล สุวรรณเมณีแดง  
 คุณจันทร์ทิพย์-ใจนาธาน-เบญจา เวฬุรีย์  
 คุณจามรี-จิรพงศ์-จิรัฐธิ-จิรพัธ นนทธรรม  
 คุณจาร์พัฒน์-คุณเบญจพร โคตรสมบัติ และครอบครัว  
 คุณจิตรลดา วราวุฒิกุลพงศ์ และครอบครัวปั่นจอม,  
 รวยแล  
 คุณจินดา ชันทอง, อุบล ซาติกระพันธ์  
 คุณจิรพร ลินสง  
 คุณจุ แซ่ก๊วย, คุณปิ๋ว แซ่ไ้ว  
 คุณเจริญ สวัสดิ์ศรี  
 คุณฉัฐกมล แซ่ตั้ง-นัสพร ด้านสุนทรวงศ์  
 คุณชนศ อาชีพเจริญ และครอบครัว

คุณชลทรา-อภิศรา เตชะเขวงกุล  
 คุณชฎารัตน์ Kato  
 คุณชนะไชย-ลัดดาวัลย์ สัจจะกานต์  
 คุณชมพูนุช ธรรมานุรักษ์  
 คุณชลลัฐ-ณัชชา-สุระเศรษฐ์ ทองเจือ  
 คุณชัชวาล-ปิ่นมณี พันธุ์กัทลี พร้อมครอบครัว  
 คุณชัชวาลย์ คำนำลาก และ คุณไพรัช วรภัทรกิจกุล  
 คุณชัยประสิทธิ์-วรลักษณ์ เสนิงค์ ณ อยู่ธยา  
 คุณชินโรส-กมล-ณัฐมน-โอฬาร เอกมโนชัย  
 คุณชื่นหทัย แซ่จิ๋ว และครอบครัวเหล่านัฏฐกุล  
 คุณเชิด-ประพิศ-พัชรา-พจนา เมธางกูร  
 คุณเซนจิ-จันทน์-ชิมิกะ-ชีวานันท์ คอนโด  
 คุณฐกมลพัศ-สรัลพร เจริญวัฒนกุล และครอบครัว  
 คุณฐิติภา ตูลารักษ์  
 คุณณรงค์ เลียนยงค์  
 คุณณรงค์-วรรณ-วงศ์ อุดมผล  
 คุณณรรฐวรรณ-ด.ช.นันทวัฒน์ ทองเจือ  
 คุณณัฐวิ กุลสุธีโรบุญย์  
 คุณณัฐวัฒน์-วิลาวรรณ-ชัชพิสิฐ รินลา  
 คุณนันทุติภา ซาโตะ  
 คุณดวงกมล สุริยวงษ์  
 คุณดาราวรรณ ห่านศรีสุข  
 คุณติวัน สุประดิษฐธามารณ์  
 คุณดุษฎี เวียงแสง และครอบครัวแสงกุล  
 คุณเด่นชาย แก้วสามประการ  
 คุณเตียอำนวย-แม่บุญลือ-ไกรสร-จิตาภา-  
 วงศกานต์-วีรกร อินทบุญย์  
 คุณณอมศรี เหล่าประสิทธิ์ผล  
 คุณทวี-ปัญญารัตน์ เต็มฤกษ์จร, ศลิษา มธุรพจนางกูร  
 คุณทวีภรณ์-ประดิษฐ์-เครือวัลย์ ยินยัง  
 คุณทองคำ อ่อนสุวรรณ  
 คุณทัฬห-ชลิดา-ณัฐพงศ์-อัญชลี หาสุข  
 คุณทัฬหศิริ ตรีเวฬุรีย์กร, นวียา อิศรางกูร ณ อยู่ธยา  
 คุณทิชากร-Andrew Alpaugh  
 คุณธนา-พัชรา เศวตศรีถวัลย์  
 คุณธนัฐนันท์ นรชัยธนโชติ บิดา มารดา ญาติมิตร  
 คุณธัญญนันท์ Helfrich  
 คุณธัญญา ไหววอง  
 คุณธันพพัชร-มนชล-พิชญ์ศุภร วิสุทธิ  
 คุณธันยวัชร ดารากร ณ อยู่ธยา  
 คุณธีราพร คล้ายลี

คุณนที-อรุณวรรณ-แดนธีระ ตั้งพิสุทธิพงษ์  
 คุณนพภรณ์ จุลเวช  
 คุณนรินทร์ สีแวง  
 คุณนริศร นาเคนคร-สุริรัตน์ ทองประเสริฐ  
 พร้อมครอบครัว  
 คุณนฤมล สนิธทิยาก  
 คุณนฤมล อนุจิตติกุล  
 คุณนพวัฒน์-กฤษฎา-นวิยา และครอบครัว กัญจนสิริเพชร  
 คุณนวลนิจ หงษ์วิวัฒน์  
 คุณนันทกา รัตนสุวรรณ  
 คุณนันทชัย-ปัทมดี-จิณัฐนี เพียรสนอง  
 คุณนันทยา-ภาวสิทธิ์-ด.ช.ธนภูมิ ผลิตวานนท์  
 คุณนันทนา บุญเถลิงศักดิ์ และครอบครัว  
 คุณนาฏสินี เขมะสิริ  
 คุณนาถฤดี บุญรัตพันธุ์  
 คุณนานา ลีว  
 คุณนารีรัตน์ อรรถรุ่งโรจน์  
 คุณนิธิยุตต์ ยิ่งมทิตรานนท์  
 คุณนรินทร์-สุภามาศ ต้นทวีวัฒน์  
 คุณบรรจบ-ลัดดา เตชาพิสุทธิ  
 คุณบรรณารัตน์ พลับสุชี  
 คุณบรรยวาล์ ธนธรรมวงศ์  
 คุณบุญโรจน์-จินดา-บุญญาศา-ฉันทพร-ผนิศร  
 เสรีวัฒนวุฒิ  
 คุณบุญช่วย Bruce Wickhorst  
 คุณบุญพบ แซ่คู  
 คุณบุญมี-ทองคำ ดวงสวัสดิ์  
 คุณบุญรักษ แซ่จิ้ว, สุมาลี บรรจง  
 คุณบุญศรี-สุพิศ-สุมน รัตนอุบล  
 คุณบุญส่ง-จิตติรัตน์ เฮงเจริญ และครอบครัว  
 คุณบุษลินี ชยานุรักษ์  
 คุณเบญจวรรณ-ประทีป สว่าง, ตรุณี สามคำ และ  
 ญาติมิตร  
 คุณภากร มาศรีสังสรรค์  
 คุณประเทือง TUGGEY  
 คุณประเสริฐ-มาณี-มณี-ประยูร-พิมพ์ใจ-สุนีย์ แซ่เจ็ย  
 คุณประไพ รวมธรรม  
 คุณประกอบ ไต๋อึ้งชัย, ศรีจันทร์-กัญญา-กมลรัตน์-  
 ปณณภัสร ไต๋อึ้งชัย และครอบครัว  
 คุณประชา ธีระวิทย์  
 คุณประทีน ทองสอาด

คุณประพนธ์-โพชนงค์ สุขเจริญทรัพย์  
 คุณประภัสสร โตเจริญ  
 คุณประภาภรณ์ พุกอ่อน-ตะวัน อังคสิงห์  
 คุณประภาศรี-ประภัสสร คำภิโร  
 คุณประมวลศิลป์ โยกลนต์  
 คุณประสิทธิ์-วรกมล จิวศพงศ์, นพกฤษฎ์ รัชชาติอภิกิตต์  
 คุณปราโมทย์ ซอกจ่อหอ  
 คุณปราณี ขุนสะเดียง  
 คุณปริญ เอกมโนชัย  
 คุณปริญญา-วิณา-วีรยา-ประวีณ เพิ่มพานิช  
 คุณปรีชา-สายใจ-สุจิรา บัวสงค์  
 คุณปลุก-ม่วย-สมพร พิริยะภาพสกุล, พิชัย-นวลผจง-  
 อรรถพร-ธมลวรรณ-ศุภรักษ์ ประเสริฐวงษ์  
 คุณปิยนุช-กิตติ-ปนัดดา-เยาวลักษณ์-โสภณ อังศุภัทร์  
 คุณปู Suwan-Ray Podrybau  
 คุณพันธ์ นุ่มนวล  
 คุณพงศ์ปณต เทียมมโน  
 คุณพงษ์อินทร์-ผศ.ดร.รุ่งรัตน์-กมลรัตน์ ชัยสำเร็จ  
 คุณพจน์-ย-ธวัชชัย-แอน-คริส-เพิร์ล อมรโกศลพันธ์  
 คุณพร-จิตติ-พรา-ศุภาติ-ยิ่งเชษฐ-ชนิสตา ตันติสุริยพร  
 คุณพรเพ็ญ แสงเจริญถาวร  
 คุณพรณีย์ กันทราร  
 คุณพรทิพย์ วิเชียรกัลยารัตน์ และครอบครัว  
 คุณพรทิพย์-พรรณทิพย์ พิริยะโยธิน  
 คุณพรณี-ชาติ-แก้วมณี วนิชยางกูรานนท์  
 คุณพรณี-พงษ์เสริฐ-ระพีพรรณ-พิรพงษ์ ถึงล้อม  
 คุณพรสุข คงศิลป์  
 คุณพลวัฒน์-กาญจนา-จฑาภัทร นัยโกวิท  
 คุณพ่อเฉลิม-แม่อิน-สมใจ-สุกานดา มณีเพชรรัตน์  
 และคณะ  
 คุณพ่อเตี้ย-เชี่ย-ก๊วย และบุตรรัตนพัฒน์ เล็ก นวดไทย  
 บ้านภูแก้ว  
 คุณพ่อทวน-แม่พินดา-พ.ญ.สุพจี ศรีเกษ  
 คุณพ่อน้อย-คุณแม่บุญมี ซีวิล  
 คุณพ่อพีร-แม่แสด พรายทองแย้ม  
 คุณพ่อสิมา-แม่หลง-กัณหา อรรถนพเพ็ชร  
 คุณพัชนี บุญธรรมจิต  
 คุณพัชรวันทิพย์ ทองดี พร้อมครอบครัว-อานนท์  
 คุณพัชรี เบ็ญจวิลาส  
 คุณพัธ หนูตา  
 คุณพันธวรรณ พิริยะไพโรจน์ และลูกหลาน

คุณพิชญา พัฒนวงศ์อนันต์ และลูกพระธรรม  
 จังหวัดระยอง  
 คุณพิชิต นิยมาคม  
 คุณพิทยา ยิ่งมหิธรานนท์  
 คุณพิทักษ์-จิราภรณ์ เวียงลิมา  
 คุณพิมพ์ลักษณ์ แสนบุญศิริ  
 คุณพุทธธิดา วังศรีมงคล และครอบครัว  
 คุณเพ็ญประภา เดชะ  
 คุณเพ็ญรุ่ง-ณัฐรา กิตติไชย  
 คุณเพ็ญเพ็ญ ชูเกียรติสกุลกาล  
 คุณฟ้า-ละเมียด ทรงศิริจิต  
 คุณภักดิ์สรณ์ ลักษณะธนากุล  
 คุณภัค บุญสูง, ทิพวรรณ ดติยเจริญสุข  
 คุณภัทรพร ศิลปาจารย์  
 คุณเกษมา ชิววรรณ  
 คุณภาเกตุ เจนศิริบุญกุล  
 คุณภาณุวัฒน์ ชูชัยศรี  
 คุณภาสุรีย์ คำปลั่ง  
 คุณมณฑกานต์ บุญทอง-บิดา-มารดา และ  
 ญาติมิตร  
 คุณมนต์ทิพย์ มีดวงธรรม  
 คุณมนรัตน์-วรารณณ์ วิวิธธนากร พร้อมครอบครัว  
 คุณมะน่านใจ  
 คุณมันทนา ณัฐวัชต์  
 คุณมานพ แจ่มคำข้า  
 คุณมาลี-วาสนา-โชคชัย กันโสมภณ  
 คุณแม่ชลอ-บุษารัตน์ เกิดเพิ่มพูล  
 คุณแม่เนย์-พอมนต์ศักดิ์ พันธุ์วิริยรัตน์-หัวหน้าชั้น-  
 นร.อนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก  
 คุณแม่สุดใจ ศิริสัทธยากร-คุณรัตนา เขียนทอง  
 คุณไม้วะเจิง แซ่ไคว้, สมบุญ-นิภาพร ส่งตระกูลศักดิ์  
 คุณยงยุทธ-นารัตน์-นิษาภา-ณัฐรา ไตรทิพย์พานิชย์  
 คุณยายสุวรรณ์ ชูภิรมย์  
 คุณยุติ-สิงห์ พรายทองแย้ม  
 คุณรงค์ธณ์ เจนศิริบุญกุล  
 คุณรติพันธ์ บุตรนาแพง  
 คุณรักษริน คงชู  
 คุณรัญจวน กอบัวกลาง  
 คุณรุ่งนรตจรัสศรี สังข์นาครัตนะ  
 คุณฤดีวรรณ-พนมพร ช่างผาสุข และครอบครัว  
 คุณลลิตภัทร เจนจบ

คุณเลขา-คุณล้มเทศ กนิษฐกุล และคุณรุ่งนา พงษ์ศิริ  
 คุณละม่อม-สำเนา-สุภาพร จันทร์ไม่หอม  
 คุณละมัย-สมศรี ให้ประเสริฐ  
 คุณละอ-สุทิน พิศประเทือง  
 คุณลลิตนา ชินงูเหลื่อม  
 คุณลลิตดา ถีระกุล-พ่อแม่พี่น้อง  
 คุณลาวัลย์ ธนาสว่างกุล  
 คุณวชิรพันธ์ ทองคำ  
 คุณวรนุช เลาหวัณณ์  
 คุณวรรณคำ ณ จำปาสัก  
 คุณวรรณภา อิตติสุโขทัย-ประภาศรี หงษ์วัฒนาชัย  
 คุณวรรณภา-จิรวัฒน์-สุพัฒน์-สุทธามาศ ภักธนุรักษ์  
 คุณวรรณณี-สุณี อิตติสุโขทัย  
 คุณวลิน พิทักษ์พลิน  
 คุณวันดี เลาช์  
 คุณวันดี วิเศษชาติ  
 คุณวันดี-สุทัศน์-กราวิช-สมวัฒน์ บุรีภักดิ์  
 คุณวันนิพา จุวัฒน์สำราญ  
 คุณวันวิสา-คณากร คำชู  
 คุณวารี-สำเนียง ศรสวรรณ  
 คุณวิเชียร-ไพรวลัย ตีรวัฒน์ประภา  
 คุณวิโรจน์ ธรรมวิจิตเดช  
 คุณวิโรจน์-สมจิตต์ และครอบครัวหัสสวรพันธุ์  
 คุณวิษุฒดา เถาว์ทิพย์ และครอบครัว  
 คุณวิทยา บุญเลิศเกิดไกร  
 คุณวิภา วิธนานนท์  
 คุณวิมล โรจนตระกูล  
 คุณวิวิทธิพล-นันทน์ภัส-วรรณรัชชา-กานต์ลี  
 ทรัพย์รดาพัธชา  
 คุณวิลาวัลย์ นักขัตตมณฑล  
 คุณวิวัฒน์-กัลยา-ทิพย์วรรณ อัครวานิช และ  
 ครอบครัว  
 คุณวินัส กันโสมภณ  
 คุณวีรดี ลิ้มศิริเศรษฐกุล-ละเมียด ศรีสัสมัย  
 คุณวีระศักดิ์-สุวรรณ์ อนุวราภรณ์  
 คุณวีระ-สุภาภรณ์ วงษ์สาวศุภ  
 คุณวีระ-อัญชลี-ปรีดาภรณ์ วิริยะวาท  
 คุณไวยากรณ์ แก้วใส  
 คุณศรัชัย-นงเยาว์-เจนจิรา กองแก้ว  
 คุณศศิลักษณ์-มัน ทองเชื้อ  
 คุณศักดิ์-กัลยา สุธีธ

คุณศักดิ์รินทร์-จิราณัฐ-ฐิตินันท์-ฐนันท์ทิพย์-  
 จีรวุฒน์ ต้นประเสริฐ  
 คุณศักดิ์ศรี ทวีราชทรัพย์  
 คุณศุภษณี ศรีสุวรรณ  
 คุณศิริเพ็ญ เมธารมณ  
 คุณศิริเพ็ญ อนันต์กิจกุลนิต  
 คุณศุภกกิจ-พิตติภรณ์-พัชราวีร์-พงศัษ พัชราภรณ์  
 คุณส่งศรี นีรปัทมะ และครอบครัว  
 คุณสายสุณี-Kevin Jaukson  
 คุณสงัด ละออง พิมพ์พหทัย ไตลังคะ  
 คุณสงัด-สุจิตรา-สุกัญญา-จันทร์งาม จินเกิด  
 คุณสนม สง่าศรี  
 คุณสนั่น-ลุย-กฤษดา-กฤษณี-เพ็ญศรี-สุนีย์-  
 วาณิช-กิตติภรณ์ บัณฑิตยันพรัตน์  
 คุณสมควร-นพนันท์-รศ มะลิลา  
 คุณสมชัย-กนิษฐา-ปวันรัตน์ ธนสารศิลป์  
 คุณสมชาย-บุปผา-ภคมน สุรกิตติดำรง  
 คุณสมชาย-สมหมาย-สมประสงค์ สมสงวน  
 คุณสมถวิล -เบญจสิริ นาคปานเอี่ยม  
 คุณสมทรง เอกเสวตอนันต์  
 คุณสมบุญ-สมจิตร-แสง-สุชาดา-กัญญาลักษณ์-  
 ชนินทร์ อารยศักดิ์ากุล  
 คุณสมบุญ นันทโชติ  
 คุณสมปอง พรหมวิชัย  
 คุณสมปอง ศรีปิ่น  
 คุณสมพจน์-อรุณ-เมษา-ธวัชชัย, ยุพารัตน์ จันทรเดช  
 คุณสมพณ-ดวงชีวัน-พิท ตั้งทวีกุล  
 คุณสมพิศ เกษแก้ว  
 คุณสมศรี ต้นติวุฒิกุล  
 คุณสมศักดิ์-รัตนดา-จุฬารัตน์-ชลรดา-เมธา ชานี  
 คุณสม-สัมจิน ศิริขวัญ  
 คุณสมัคร สุวรรณพรหม, Berry and Family  
 คุณสรพกาบุญย์ สายชลพิทักษ์ และครอบครัว  
 ชาญปรีชากุล  
 คุณสวลิน กาญจนถนอม  
 คุณสันต์ลิตา อาเรียสุวรรณ  
 คุณสิทธิพร สุขผล  
 คุณสิริกิต ตระหนกยศ  
 คุณสิริกานต์ บุญสิริรักษา, จรัส-สุวารี ผลใหม่  
 คุณสิริมา โกสิยพันธ์  
 คุณสิริมา สิงห์สุวรรณ

คุณสุจรรยา เครือคล้าย  
 คุณสุนิสา สุชารัตนพันธ์ บุตร-ธิดา  
 คุณสุธาสินี-สุวิชาดา-สุจิตดา-เด่นดวง ธรรมรักษกุล  
 คุณสุนทร-กมลชนชัย-บุญพัฒน์-ศักดิ์ชัย-วิภาพร  
 วิวัฒน์พงศ์กิจ, ณัฐศิษฏ์-มลทอง สมอปลูก  
 คุณสุนันทา กังวาลกุลกิจ  
 คุณสุนันทา-ศรชา ภักติชยะกุล  
 คุณสุปราณี ธรรมวิจิตเดช และครอบครัว  
 คุณสุภาภรณ์ ทาปิ่นสี พร้อมครอบครัว  
 คุณสุภัทร์ ชวดบัว  
 คุณสมล เศวตสมบูรณ์  
 คุณสุรัช-พรรณี หมดหมั่น  
 คุณสุรัช-สุนิสา-มนทิรา-พิสิทธิ์ อีระวรกุล  
 คุณสุรพล-ขวัญเนตร สุธีธ  
 คุณสุริย์ กุลศิริมงคล  
 คุณสุวรรณี สุวรรณเดโชไชย  
 คุณสุวัฒน์-อารีรัตน์-วันสุข ศิริคุรัตน์  
 คุณสุวิมล-สุชาติ-สุรีย์ นิตน์พัฒนา  
 คุณเสาวคนธ์ มั่นคง  
 คุณแสงเดือน-ชาลวัน สัจจะกานต์  
 คุณโสภณ-จินตนา-ประพันธ์-จรรุวรรณ-  
 ปพิษญานันท์ นาคะพันธุ์  
 คุณโสมนัส-รังสรรค์-บุญมี รัตนันทาวาที  
 คุณหมยฟ้า อึ้งเวชวานิช  
 คุณหยาดอรุณ ชัยศรีสุขอำพร  
 คุณองอาจ-วารี-ประเสริฐ ลวชัยโยธิน  
 คุณอนงค์ พัฒนะธนศ  
 คุณอนพัทธ์ เกียรติวนันท์  
 คุณอนุจิตร จอนจำรัส  
 คุณอนุวัฒน์-สุภัทรา-นิรินธ์-อนัญญา ศิคมโนชญ์  
 คุณอรนุช แซ่เอี้ยว  
 คุณอรรณพ-ราณี สุรวิตยาพร  
 คุณอรอุมา หมดหมั่น  
 คุณอัชชาวุฒิ กิตติพินังกุล และครอบครัว  
 คุณอัมพร, ทิพาจาร, หฤท ชาเทพ  
 คุณอัมราภัสร์ สกุลจิรานนท์  
 คุณอาทิตย์า รัตนสุวรรณศรี  
 คุณอำมาเอ็งจ้วยจุ, คุณพ่อยกัย แซ่เป้,  
 คุณจิราภรณ์-วีระยา อัศวรังติคุณ  
 คุณอำนวย-เพ็ญพรรณ นิธิการพิศิษฐ์  
 คุณอุไร ฤกษ์บุพผา

คุณอุไรรัตน์ ตั้งคุปตานนท์ และครอบครัว  
คุณอุไรวรรณ-ธิดีสรรค์ สีหะเนิน  
คุณอุบล บุญมา-กรณิการ์ ปานแดง  
คุณอุสามาศ สิงห์ปาน  
คุณเอกลักษณ์ ลิ้มปี่วัฒนอักษร  
คุณเอนก-นงคัลลักษณ์ เกิดสุวรรณ  
คุณเอมอร สุวรรณประทีป และญาติมิตร  
คุณเอนก-เหม่ม-วสา อิมพิทักษ์  
คุณเอ็นดู-ทวี เชี่ยวฉะอนัน  
คุณฮังเพ่ง-สมศรี บวรรัตนคุณและครอบครัว  
คุณฮุ่ยเคง แซ่ซิม, เคย แซ่ลี  
ชมรมคนรักบุญ  
ชมรมพัฒนาศักยภาพมหาวิทยาลัยมหิดล  
ดร.กวี-ชุดิมา และครอบครัว  
ดร.ณพลเดช มณีลังกา  
ดร.ธนภุต-อภิชา-ทัตธญา วรณัชชากุล  
ดร.สมศักดิ์-สุชาติดา-น้ำผึ้ง ศรีสมบุญ  
ดร.อนัญญา เมธมนัส  
ดร.อาทร-เหมือนฝัน-อัยยณัชชา นันทียกุล  
ทพญ.ดร.กุลธิดา รักศีลขันธ  
ทพ.พุทธิธิดา วังศรีมงคล และครอบครัว  
ทีมใจ...หยุด ๒๔ น.  
ทีมงานห้องบรมจักรพรรดิ (พิมพ์ใจ, ศิริวิมล-  
ปทุม-คนาลักษณ์)  
ทีมมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ NETWORK TWENTYONE  
น.พ.พิพัฒน์-ทัศนีย์-วันทนี บุญสนอง  
น.พ.สุกฤต-คุณณัฏฐ์วารี ทองประเสริฐ  
นพ.ณอมพล เครือเถาว์  
นพ.ทวีทัศน์-คุณวนิดา ตั้งรพีพากร  
นพ.ภาณุเมศ-พญ.สุนีย์-ด.ช.กล้าตะวัน-  
ด.ญ.จินตามณี ศรีสว่าง  
นพ.วาচিত-จตุพร วัฒนศัพท์  
นพ.สุทธิศักดิ์ เรืองปราษฎ์  
นพ.สุนทร-พญ.ลัดดาวัลย์ ฮ้อเผ่าพันธ์  
น.สพ.สัญญาชัย-มาลีวรรณ ลีโทขวลิต  
นายก อบต.ดร.วิระศักดิ์ ฮาดดา  
พ.ต.ท.ธิตีพงศ์-ชลิดา-ณัฐกฤตา วิเศษวงศา  
พ.ต.ท.สุวัชรปรกรณ์ วรเวสุทนต์  
พญ.นฤมล-ด.ญ.อชิระ จินตพัฒนากิจ, คุณธีรเมธ  
เทพวิชัยศิลปกุล  
พญ.วิศรา-อัครเรศ-รัชนี-รชนเรศ เพชรวิภูษิต

ภญ.ทัณภร บุญแข็งแก่ง  
ร.ต.บุญส่ง-สุพร พันธุ์โกศล-ทพญ.บงกช สุวรรณปัทม  
ร.ศ.สำรวย-กิตติ-นัญญ์วิญญ์-ปณยกร กิตติลาภานนท์  
ร.ศ.ดร.วิรุณศักดิ์ สันติเพชร  
รศ.ทิพย์สุดา นัยทวีย์  
ศ.คลินิกเกียรติคุณ พญ.สรรพศรี-คุณสมาน เปี้ยวดี  
ศูนย์อบรมเยาวชนลาดหลุมแก้ว  
ฝ่ายวิชาการ ชมรมพุทธศาสตร์สากล  
สโมสรต้อนรับระดับโลก กองปฏิสนธิการ  
สถาบัน蹄ตำรวจ Tack Team  
สถาบันธรรมชัย  
สมาคมส่งเสริมศิลปกรรมและความดีสากล บางซื่อ  
สมาชิกราชมงคลอุบลราชธานี  
สมาชิกรัชมงคลอุบลราชธานี  
ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิษณุโลกซัดเตอร์ส  
อสม.โภชนาการ "เวลาดีพีซัลเลย์เขาใหญ่"  
อาจารย์สำรวย-ผศ.ทพ.ญ.ดร.นภา สุขใจ  
อาจารย์สุพร พิริยะไพโรจน์  
อาสาสมัครแผนกสวัสดิการเจ้าหน้าที่  
Angela Soungpanya  
Anothai-Pachara-Pawaroon-เสนาะ-ทองคำ  
Chandanaraja  
Bouakhai Chantharath  
Bounlieng-Chanthanom Phongprijia  
Calvin-Kaisi-Skye Allen  
Chris, Emmy, Cindy, Jeffrey Saenawong  
DUSITA MEIN พร้อมครอบครัว  
Eric-Natcha-Warased Ingram  
FEUY SAELEE  
Janet Chenaphun & Family  
JUTIBAPA-MATTHEW A"BLACK RITTEM  
Mae-Tim-Tehya Harris  
PATTAMA AMY STORER  
Phetsakhone-Savath Mekdara  
Pook & Pui  
RUETAI, DAVID, EDWARD FROST  
Sittichai-Patra-Winn Mekpongsatorn  
TPJ CLUB  
Rojana-Tyson Landry  
Vanpimol-Sarai Glass

กราบอนุโมทนาบุญทุกท่าน  
ผู้ที่มีส่วนสำคัญยิ่ง ทำให้หนังสือ

## วังนาค สิงขรณ์ เล่ม ๑

เสร็จบริบูรณ์

พระประทีป ปทีโป

พระภรต ฌานชโย

พระภาค รวิธโน

พระปรมัย ธนีสโร

คุณพรณพิมล พันธมิตร

อาจารย์ชาติรี ศรีพลแพ้ว

คุณผกาวรรณ เทพหัสดิน ณ อยุธยา

คุณสุพิศ มาสุธน

คุณสมวดี รัตนานะโชติ

กองภavana

กองวิชาการ 01

กองรับบริจาค

ทีมงาน [www.dmc.tv](http://www.dmc.tv)

พระมหาณัฐชัย วรกุลโ

พระมหาณัฐพล ปญฺชาชโย

พระดำรงเกียรติ ธีรโสทธิโก

พระธำรงค์เดช ปญฺหาโชโต

คุณวรเกตุ ตั้งสืบกุล

คุณทิพยพร บุญยประสพ

คุณจงจิตต์ ประทุมเงิน

คุณชุมพล ศรีวงศ์ธรรม

กองพุทธศิลป์

กองอาคารภavana 60 ปีฯ

กองออกอากาศ DMC

ทีมงาน Peace Revolution

ทีมงาน [www.kalyanamitra.org](http://www.kalyanamitra.org)

เจ้าหน้าที่จัดรับ-ส่ง ผลการปฏิบัติธรรม เส้า M29 สภธรรมกายสากล

เจ้าหน้าที่จุดดอกบัว บูชามหาธรรมกายเจดีย์

[www.facebook.com/jai.yut.24nor.fanpage](https://www.facebook.com/jai.yut.24nor.fanpage)



*W. Smith*  
20. 4. 56